

प्रवेश सं० _____ विषयः पुराणातः सं० _____ क्रम सं० _____

नाम भागवतम् । १०८ अंशः । पन्थकार

पत्र सं० ~~१-११५~~, ११५

श्लोक सं० _____ अक्षर सं० (पंक्तौ) _____ पंक्ति सं० (पृष्ठे) ११

आकार: १२.४ x ५.५

वि० विवरणम् स्तं: 14417 दि. 1052

श्री० एम० यू० पा० --- ७७ एम० सी० ई० --- १९५१ --- ४० ०००
 M. S. 130

3

॥ अथ दशमस्कंधपूर्वार्द्धप्रारंभः ॥ श्रीराम ॥

स्तीरं स्तीरपयोनिधेः ॥ १८ ॥ तत्र गत्वा जगन्ताय देवदेवं ब्रह्माकपि ॥ पुरुषं पुरुषसूक्तेन उ
पतस्ये समाहितः ॥ १९ ॥ गिरं समाधौ गगने समीरितो निशम्य वेधास्त्रिरशनुवाच ॥ गो
मोरुषी मे शृणुतामराः पुनर्द्विधीयतामाशु तथैव मासि ॥ २० ॥ पुरैव पुंसा बध्नतो धराज्ज
रो भवद्भिरंशे यंदुष्पजन्तानां ॥ स पावदुष्मी भरमीश्वरेश्वरः स्वकालशक्त्या क्षपयंश्च
रेऽनुवि ॥ २१ ॥ वसुदेव गंदे साक्षाद्गवान् पुरुषः परः ॥ न निष्यते तत्प्रियार्थं संभवंतु सु
रस्त्रियः ॥ २२ ॥ वासुदेव कलानंतः सहस्रवदनः स्वराद्युः ॥ अग्रतो भविता देवो हरः प्रिय
चिकीर्षया ॥ २३ ॥ ब्रह्मो र्माया भगवती यया संमोहिते जगता ॥ आदिष्टा प्रभुणां श्रेणका
र्यार्थं संभविष्यति ॥ २४ ॥ इत्यादि श्यामराणां नृणां पतिपतिर्बिभुः ॥ आ
श्वस्य च मही गीर्भिः स्वधाम परमं पयौ ॥ २५ ॥ असेना यदुपतिः मथुरा मा बसन्तुरी ॥ मा
थुरान् असेनां श्वविषयान् बुभुजे पुरा ॥ २६ ॥ राजधानी ततः सा भस्त्वर्वा दबभू सु
जा ॥ मथुरा भगवान्मन्त्रनिस्संनिहितो हरिः ॥ २७ ॥ तस्यां तु कर्हि ब्रह्मो र्बसुदेवः कृतो

एम-

२

दहः ॥ देवक्या सूर्यया सा ई प्रयाणो रथमारुहन् ॥ २८ ॥ अग्रसेनमुतः कंसः स्वसुः प्रियचिकी
र्षया ॥ रश्मीन् ह्यानां जग्राह रोक्ते रथशते रैनः ॥ २९ ॥ वतुः शतं पारिवर्हं गजानां हे ममा
लिनो ॥ अश्वानां मयुतं सार्द्धं रथानां च त्रिषदशतं ॥ ३० ॥ दासीनां सुकुमारीणां देशते
समलंकृते दुहिते देवकः प्रादाद्याने दुहितवत्सलः ॥ ३१ ॥ अंखन्युर्मदंगानि नेदुर्दुडभय
स्तदा ॥ प्रयाणो पक्रमे ता बहव ध्वोः सुमंगलं ॥ ३२ ॥ पथि प्रग्रहिणं कंसमा भ्याहाश
रीरवाक् ॥ अस्यास्त्वा मय मो गमो हंता यानमसे बुधः ॥ ३३ ॥ इत्युक्तः सखलः पापो भो
जानो कुलपां स नः ॥ भगिनीं हंनु मारब्धः खड्गपाणिः कवेः गृहीतः ॥ ३४ ॥ तं नु गुप्सितक
मो णं न शंसं निरपत्रपां ॥ वसुदेवो महभाग उवाच परिं सत्त्वयना ॥ ३५ ॥ वसुदेव उवाच ॥
श्लाघनीयगुणः श्रूरैर्भवान्मोजयशस्करः ॥ सकथं भगिनीं हन्यास्त्रियमुद्राह पर्वणि ॥ ३६ ॥
मत्सुर्जनमवतां वीरं देहेन सहजायते ॥ अथ वा दशतं ते वा मत्सुर्वे प्राणिनां प्रभवः ॥ ३७ ॥
देहे पंचत्वमापन्ने देही कर्मानुगो वशः ॥ देहो तस्मिन् प्राप्य प्राकनेत्यजते वपुः ॥ ३८ ॥ अन्नं सि

यन्मदेकेनयथैवेकेनगच्छति॥यथातृणजलकेवंदेहीकर्मगतंगत॥४०॥स्वप्नेयथाप
श्यतिदेहमीदृशमनोरथेनाभिनिविष्टवेतन॥४१॥श्रुताभ्यामनसानुस्वितयन्प्रपद्य
तेतकिमपि ह्यपस्मृति॥४२॥यतोयतोधावतिदेवचोदितंमनोविकारात्मकमापयंच
सु॥गुणेषुमायारचितेषुदेहसौप्रपद्यमानः सहतेनजायते॥४३॥प्रोतिष्येयोदक
पार्थिवेष्वदः समीरवेगानुगतंविभाज्यते॥एवंस्वमायारचितेषुसौपुमानुगुणेषुगग
नगतोविमुद्यति॥४४॥तस्मान्नकस्यचिद्देहमाचरेत्सतथाविधः॥आत्मनः क्षेममन्वि
तुनद्रोग्युर्बेपरतोभयो॥४५॥एषातवानुजाबालारूपणापुत्रिकोपमा हंतुंनार्हसिक्
ल्याणीमिमांस्वंदीनवत्सल॥४६॥श्रीभुकु उवाच॥एवंससामभिर्देवैर्ध्यामनोयिदा
रूपा॥नन्यवर्ततकौरव्यपुरुषाशननुव्रत॥४७॥निर्व्वन्तस्यतंतात्वाविचिंत्यानकदं
दुभिः॥प्राप्तकालंप्रतिबोद्धुमिदंतत्रान्वपद्यता॥४८॥मृत्युर्विद्विमतापोहोयानबुद्धिब
लोरयो॥यद्यसौननिर्व्वर्ततनापराधोस्तिदेहिनः॥४९॥प्रादायमृत्यवेपुत्रान्मोचयेत्कप

॥४०॥

॥३॥

णाभिमाम॥सुतामेयदिजायेरन्मृत्युर्वीनभिष्येतवेता॥४९॥विषय्योवाकिन्सयाकृति
र्धीतुर्दुःखया॥उपस्थितोनिर्व्वर्ततनिवृत्तः पुनरापतेत॥५०॥अनेयथादारुवियोगयोग
योरदृष्टतोम्यन्ननिमित्तमस्ति॥एवंहिजंतोरपिदुर्धिभाज्यः शरीरसंयोगवियोगहेतुः॥
॥५१॥श्रीभुकु उवाच॥एवंविमृश्यतेपापंयानदात्मनिदर्शनम्॥पुत्रयामासवैशोर्बिडुमा
नपुरस्सरम्॥५२॥असन्नवदनांभोजोन्नशंसंनिरपत्रयम्॥मनसादूयमानेनप्रहसन्नि
दमब्रवीत्॥५३॥अगुदंन उवाच॥नष्टस्यास्तेभयंसौम्यपदैसाहाशरीरवाक्॥पुत्रान्सम
र्पयिष्येः स्वायतस्तेभयमागतम्॥५४॥श्रीभुकु उवाच॥स्वसुर्वधाज्जिबवृतेकंसस्तदाव
सारविता॥वसुदेवोपितंप्रीतः प्रशस्यप्राविशद्देहम्॥५५॥अथकालउपावृतेदेवकीसर्वदेव
ता॥पुत्रान्प्रसुषुवेवाद्योक्त्याचैवानुवत्सरी॥५६॥कीर्तिमंतं प्रथमजंकंसायानकउडुभिः
अर्घ्ययामासकृच्छ्रेणसोऽनृतादतिबिह्वलः॥५७॥किंतुः सहंतुसाधूनांविदुषांकिमपेक्षि
तां॥किमकार्यंकदम्पीपां दुह्यजंकिं धत्तात्मनाम्॥५८॥दृष्ट्वासमवर्ततच्छेरेः सत्यैवैव

॥भा० द० पू०॥
॥४॥

की

वस्थितिम्॥कंससुषमनारजनप्रहसनिदमब्रवीत्॥५८॥प्रतिपातुकुमारोयंनक्ष्मा
दस्मिभयम्॥अथमाबुवयोगीभीन्त्युर्मैविहितःकिल॥५९॥तथेतिमुत्तमादायय
यावानकदुंदभिः॥नाभ्यनंदततहाक्वमसतोविजितात्मनः॥६०॥श्रीशुकउवाच॥अथकं
समुपागम्यनारदोदेवदर्शन॥एकोतमुपसंगम्यवाक्वमेतदुवाच॥६१॥नंदघायत्रने
गोपायाश्चामीषांचयोधितः॥वस्योवसुदेवाद्यादेवक्याघायदुस्त्रियः॥६२॥सर्ववैदेवता
प्रायाउभयोरपिभारता॥ज्ञातयोवंधुसुहृदोयेवकंसमनुजताः॥६३॥एतत्कंसायभगवान्
शशंसाभ्येत्यनारदः भूमेभीरायमाणानांदैत्यानांचबधोद्यमः॥६४॥कृषेर्विनिर्गमेकंसो
यहूनमत्वासुरातिनि॥देवक्यागर्भसंभूतंविस्नुंचखवधंप्रति॥६५॥देवकीवसुदेवंचनिगृह्य
निगडेरहिनातंजातमहन्त्युन्नतयोरजनशोकया॥६६॥मातरंयितरंआत्मन्सर्वीश्वसु
हृदस्तथा॥पुंतिघ्नसुतपोलुब्धाएजानः प्रायशोभुवि॥६७॥आत्मानमिहसंजातंजानन्
प्राक्विस्नुनाहतम्॥महासुरकालनेमियदुभिःसव्यरुध्यत॥६८॥उग्रसेनंचयितरंयदुभो

॥शम॥
॥४॥

जोधकाधिपम्॥स्वयंनिगृह्यबुभुजेमूरसेनान्महाबलः॥६९॥॥इतिश्रीभागवतमहापुराण
दशमस्कंधेकृष्णवतारोपकर्मोनामप्रथमाध्यायः॥१॥॥श्रीशुकउवाच॥प्रलेबबकचा
णरूपावर्तमहाशनैः॥मुष्टिकादिषट्पिदपूतनाकेशिघ्रेतुकैः॥१॥अन्यैश्चासुरभूपांलेघीण
भोमादिभिर्धुनः॥यहूनोक्तदनेवकेबलीमागधसंश्रयः॥अपेयिदितानिर्विबिभुः कुरुपांचालके
कपान्॥शालाव्दिर्भानिषधानविदेहान्कोश्लानपि॥३॥एकेतमनुरुधानाज्ञातयः॥पुं
पासंनोहतेषुषट्सुवालेषुदेवक्याओग्रसेनिना॥४॥सप्तमोवैख्यंधामयमनंतेप्रचक्षते॥
गर्भोवभूवदेवक्याहर्षशोकविवर्द्धनः॥५॥भगवानपिबिष्वात्माविदित्वाकंसंभयम्॥यद्
नांनिजनाथानांयोगमायांसमादिशत्॥६॥गच्छदेविब्रजंभद्रेगोपगोमिरलंकृतांरोहिणीव
वसुदेवस्यभार्यास्तेनंदगोकुलो॥७॥अन्याश्चकंसंविग्नाविबरेषुवसंतिहि॥देवक्याजहरेग
र्भोषारख्यंधाममामकं॥८॥तत्संनिष्कष्यरोहिण्याउदरेसंनिवेशया॥अथाहमंशमारोह
देवक्याः पुत्रतांशुभो॥प्राप्याभिलेयशेादायांनदपत्न्याभविष्यसि॥९॥अस्त्रिष्यंतिमनुष्या

स्त्वा सर्वकामवरे श्वरीम् ॥ धूपोपहारवलिभिः सर्वकामवरप्रदम् ॥ १७ ॥ नामधेया निकुर्वन्ति स्थाना
 निचनं भुवि ॥ दुर्गेति भद्रकालीति विनयावेत्तनीति च ॥ १८ ॥ कुमुदाचंडिका कृष्णामाधवीकन्य
 केति च ॥ माया नारायणी शानी शारदेत्येविकेति च ॥ १९ ॥ गर्भसंकर्षणा तं वै प्राहः संकर्षणं भु
 वि ॥ एमेति लोकरमणात् बलं बलवदुद्धयान् ॥ २० ॥ ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥ ॥ ९ ॥ ॥ १० ॥ ॥ ११ ॥ ॥ १२ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥
 मिति तद्वत् ॥ प्रतिगृह्यपरिष्कारांगता तत्तथा करोन् ॥ १४ ॥ गर्भे प्रणीते देवकारो हि जीयोगनि
 द्रया ॥ अदो विस्सितो गर्भरूति यौ ए विवकुभुः ॥ १५ ॥ भगवान् विविश्वात्मा भक्तानामभयंकरः ॥
 आविवेशंशभागेन मनन आनक दुंदुभे ॥ १६ ॥ सविभ्रत्योरुषं धाम भ्राजमानो यथारविः ॥ हुर
 सदोति दुर्दुर्धर्मा नो संभव ह ॥ १७ ॥ ततो जगन्मंगलमनुतो शं समाहितं भूरसुते नंदे वी ॥ दधान
 सर्वात्मकमान्मभूतं काशायथानंदकरं मनस्त ॥ १८ ॥ सादेव की सर्वजगन्निवासनिवासभूता
 सुतं नंदेन ॥ भोजे द्रुगेहः ॥ शिखिरे वरुहः ॥ सरस्वती ज्ञानखले मथासती ॥ १९ ॥ तौ वीक्ष्य कंसः प्र
 भयाजितो तं रं विरोचयंती भवनं भुवि स्मिताम् ॥ आह्वये प्रप्राणहरो हरिगुहं ॥ क्वं श्रितो यन्

पुरे यमीदृशी ॥ २० ॥ किमद्यतस्मिन् करणीयमाशुमेयदर्थं तत्रो न विहंति विक्रमम् ॥ श्लिषाः स्वसुगुहं
 मत्यावधोयं यशः श्रियं हं त्यनुकालमायुः ॥ २१ ॥ स एष जीवन्मल्लुसं परेतो वर्तेत योऽत्यंतशोसिते
 नाहिरे मनेतं मनुजाः शपंति गता तमो धंतनुमानिनो ॥ २२ ॥ इति धोरतमाद्रात्संनिव
 तः स्वयंप्रभुः ॥ आस्ते प्रती संस्तन्नम हरे वैरनुवं धरुता ॥ २३ ॥ आसीनः संविशं स्निघ्नं भुंजानः
 पर्यरन्महीमांश्चित्तमानो हृषीकेशमपश्यत्तन्मयं जगत् ॥ २४ ॥ ब्रह्मा भवश्रुतं त्रैत्यमुनिभिर्नार
 ददिभिः ॥ दिवैः सानुवरेः साकं गीर्भर्दधणमैडयन् ॥ २५ ॥ सत्यज्जतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य यो नि
 निहितं च सत्ये ॥ सत्यस्य सत्यं कृतसत्ये न त्रं सत्यात्मकं त्वोशरणं प्रपन्ना ॥ २६ ॥ एका यनो सौ द्विफ
 लं त्रिमूलं च त्रैलोक्यं ॥ सत्त्वगज्विरपो न बाक्षो दशशरीरं द्विखगो ह्यादिबक्षः
 ॥ २७ ॥ त्वमेक एवास्पसतः प्रसृतिस्त्वं सन्निधानं त्वमनुग्रहश्चा ॥ त्वन्मायया संवृतं चेत्तस्त्वीपश्यंति
 नानानविपश्चिंतो यो ॥ २८ ॥ विभर्हि रूपाण्यवबोध आत्माक्षे मायलोकस्य चरचरस्य ॥ सत्त्वोपप
 नाना नविपश्चिंतो यो ॥ २९ ॥ त्वं च बुनाक्षाखिलसत्त्वधा क्रिसमाधि

॥भा.द.पू॥

॥६॥

नावेशितचेतसैके॥त्वत्पादपोतेनमहत्कृतेनकुर्वन्तिगोवत्सपदंभवाब्धिमा॥३॥स्वयंसमुनीर्य
सुदुस्तरंधुमन्भवाण्वंभीममदभ्रसौहृदाः॥भवत्पदांभोरुहनावमत्रतेनिधाययाताःसदनु
ग्रहोभवानी॥३॥पिःन्येर्विंदाक्षविमुक्तमानिनस्त्वय्यस्तभावादविश्रुद्धबुद्धयः॥आरुह्यरुद्धे
णपरंपदंततःपतंत्यधोःनादतयुष्मदंघ्रयः॥३॥तथानतेमाधवतावकाःकचिद्भ्रश्यंतिमा
गीतत्वयिवद्धसौहृदाः॥त्वयाभिगुप्ताविवरंतिनिर्भयाविनायकानीकपमूर्द्धसुप्रभो॥३॥सत्वं
विश्रुद्धंश्रयतेभवान्स्थितौशरीरिणांश्रेयउपायनंवपुः॥विदक्रियायोगतपःसमाधिभिस्त
वार्हणंयेनजनःसमीहते॥३॥सत्वंनचेद्वातरिदंनिजंभवेद्विज्ञानमज्ञानमिदमपमार्जनम्॥
गुणप्रकाशैरनुमीयतेभवान्प्रकाशतेयस्यचयेनवागुणाः॥३॥ननामरूपेगुपाजन्मक
र्मभिर्निरूपितव्येतवतस्यसाक्षिणाः॥मनोवचोभ्यामनुमेयवर्त्मनोदेवक्रियायांप्रतियं
त्यथापिहि॥३॥श्रवणवन्गणान्संस्मरयंश्चिंतयन्नामानिरूपाणिचर्मंगलानिते॥क्रियासु
यस्त्वच्चरणारविंदयोराविष्टचित्तोनभवायकल्प्यते॥३॥दिष्ट्वाहरेस्याभवतःपदोभुवोभारे

॥रमा॥

॥६॥

॥पनीतस्तवजन्मनेशितुः॥दिष्टांकितांत्वत्पदकैःसुशोभनैर्द्रक्ष्यामगांघांचतवाःनुकंपितां॥३॥
नतेभवस्येशभवस्यकारणंविनाविनोदंवततर्कयामहे॥भवोनिरोधःस्थितिरप्यविद्यया
कृतायतस्त्वय्यभयाश्रयात्मनि॥मत्स्याश्वकच्छपन्सिंहवराहंसराजन्यविप्रविवुधेषुक
तावतारः॥त्वंपासिनस्त्रिभुवनंचतथाधुनेशभारंभुवोहरयद्वत्तमवंदनंतो॥३॥दिष्ट्यांबतेकु
क्षिगतःपरःपुमानंशेनसाक्षाद्गवान्भवायनः॥माभूद्भयंभोजयतेर्मुमूर्खोर्गोप्तायदूनां
भवितातवात्मजः॥४०॥श्रीभृकु उवाच॥इत्यभिष्टयपुरुषंयद्रूपमनिदंयथा ब्रह्मेशानौपुरेधा
यदेवाःप्रतिययुर्द्विवं॥४१॥॥इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेगर्भगतविस्मोर्वस्त
सुतिर्द्वितीयोऽमायः॥२॥श्रीभृकु उवाच॥अथसर्वगुणोपेतःकालःपरमशोभनः॥यद्देवाज
नजन्मर्क्षंशंतर्क्षग्रहत्तारकं॥१॥दिशःप्रसेदुर्गगनंनिर्मलोदुगणोदयंमहीमंगलभूयिष्ठपु
रग्रामव्रजाकरा॥२॥अनघःप्रसन्नसलिलाहृदाजलरुहश्रियः॥द्विजालिकुलसंनादस्तवकाव
नराजयः॥३॥ववोवायुःसुखस्पर्शःपुण्यगंधवहःशुचिः॥अग्नयश्चद्विजातीनांशंतास्तत्रस

मिथता॥४॥मनोऽस्यासन्प्रसन्नानिसाधूनामसुरद्रुहाम्॥नायमानेजनेतस्मिन्नेदुर्दभयो
 दिवा॥५॥जगः किन्तरांधवीलुखुवुः सिद्धचारणा॥विधाधर्म्यश्चनरत्नरूपरोमिः समंतदादि॥
 मुमुक्षुर्मनयो देवाः सुमनोसिमुदाविताः॥मंदमंदं जलधराजगर्ज्जरुसागरम्॥॥निशी
 येतमउद्धतेनायमानेजनाईनो॥देवक्यादेवरूपिण्यावित्युः सर्वगुहाशयः॥॥आविरोसीघ
 थाप्राच्यादिशीनुरिवपुष्कल॥तमद्रुतं बालकमंबुजे क्षणंचतुर्भुजं शंखगदायुधार्थुधौ॥श्रीवत्स
 लक्ष्मंगलशोभिकौलुभं पीताम्बरं सोऽप्ययोदसोभगा॥॥महार्हवेर्दम्यकिरीटकुंडलविषापरि
 धृतसहस्रकुंतलोऽहामकोऽंगदकंकणादिभिर्बिरोचमानंबसुदेवरेक्षता॥१०॥सविस्म
 योत्कुलविलोचनो हरिं सुतं विलोक्यानकडुं दुर्मिलादा॥रुद्रावतारोत्सवसंभ्रमोऽस्य शनमु
 दादिनेभ्योयुतमाप्नुतो गवां॥११॥अथैनमस्तौदवधार्थ्यपूरुषं परंततो गः कृतधीः कृतोजलिः॥
 ॥खरोविषाभारतस्तिकाग्रहं विरोचयंतं गतभीः प्रभाववित्॥१२॥वसुधैव कुटुम्बकम्॥विदितो सि
 भवान्साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः केवलानुभवानंदस्वरूपः सर्वबुद्धिद्रुक्॥१३॥सर्वस्वप्रक

॥राम॥

॥७॥

त्येदं स्रष्टुमेतिगुणान्मत्क॥तदनुत्वं ह्यप्रविष्टः प्रविष्ट इव भाव्यसे॥१४॥अथैमेविकृताभावास्तथा
 तेविकृतैः सहानानावीर्याः पथम्भूताविराजं जनयंति हि॥१५॥संनिपत्य समुत्थाद्यदृश्यं तेनु
 गताऽवाप्रागोवविद्यमानत्वान्तेष्वाभिहंसंभवः॥१६॥एवंभवान्बुद्धानुमेयलक्षणेऽग्रीह्ये
 णैः सन्नपितकुणग्रहः॥अनादतत्त्वाद्दहिरंतं न ते सर्वस्य सर्वात्मन आत्मवस्तुनः॥१७॥म
 आत्मनोदृश्यगुणेषु सन्नितिव्यवस्यते स्वयतिरेकतो बुधः॥विनानुवादेन च तन्मनीषितं सम्य
 ग्यतस्त्वक्तुमुपाददत्युमान्॥१८॥त्वतोऽस्य जन्मस्थिति संयमात्विभोवदंत्यनीहादगुणाद
 विक्रियात्॥त्वमीश्वरे ब्रह्मणि नोविरुद्धं ते तदाश्रयत्वादुपचर्यते गुणैः॥१९॥सत्तंत्रिलोक
 स्थितये स्वमायया विभिर्धिशुक्लं खलुवर्णमात्मनः॥सर्गापरं रजसोऽपर्वं हितं रुक्मचर्वणं तमसा
 जनान्ययो॥२०॥त्वमस्य लोकस्य विभोरिदं विधुर्देवतीर्णासिममाश्विदेवरा॥राजन्यसंज्ञा सु
 रकोटिभ्यश्चैर्विर्जं ह्यमानानि हनिष्यसे चमूः॥२१॥अयं त्वसभ्यस्तव जन्मनो गृहेऽश्रुत्वा प्रज्ञां स
 न्यवधीस्तुरेश्वरा स ते वतारं पुरुषैः समर्थ्यं तं श्रुत्वा धुनेवाभिसरत्युदायुधैः॥२२॥श्रीशुक उ

॥ व ॥ अथैनमात्मनं वीक्ष्य महापुरुषलक्षणं ॥ देवकीनमुपाधावत्कंसाद्रीताशुबिस्मिता ॥ १२॥
 ॥ १३ ॥ ॥ १४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥ ॥ २२ ॥ ॥ २३ ॥ ॥ २४ ॥ ॥ २५ ॥ ॥ २६ ॥ ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ॥ ३१ ॥ ॥ ३२ ॥ ॥ ३३ ॥ ॥ ३४ ॥ ॥ ३५ ॥ ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ ॥ ३८ ॥ ॥ ३९ ॥ ॥ ४० ॥ ॥ ४१ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ ४६ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ ५० ॥ ॥ ५१ ॥ ॥ ५२ ॥ ॥ ५३ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ ५५ ॥ ॥ ५६ ॥ ॥ ५७ ॥ ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥ ॥ ६० ॥ ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ ७० ॥ ॥ ७१ ॥ ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥ ८० ॥ ॥ ८१ ॥ ॥ ८२ ॥ ॥ ८३ ॥ ॥ ८४ ॥ ॥ ८५ ॥ ॥ ८६ ॥ ॥ ८७ ॥ ॥ ८८ ॥ ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥ ॥ ९३ ॥ ॥ ९४ ॥ ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥

॥ १२॥ आभगानुनाच ॥ त्वमेव पूर्वसर्गेभूः पृथिवीः स्वर्गभुवेसति ॥ तदायं सुतपानामप्रजा
 पतिरकल्मषः ॥ १३ ॥ सुवां वै ब्रह्मणा दिद्यौ प्रजासर्गे यदा ततः ॥ संनिधये दियग्रामं ते पाये पर
 मेतपः ॥ १४ ॥ वर्षवातातपहिमधर्मकालगुणाननु ॥ सहमानोश्वासरोधविनिर्धूतमनोमलै
 ॥ १५ ॥ शीर्षपृष्ठाभिलाहारबुधर्षातेनचेतसा ॥ मनः कामानभीसंतो मदाराधनमीहत्
 ॥ १६ ॥ एवंचोतप्यतोस्तीव्रतपः परमदुष्करा ॥ दिव्यवर्षसहस्राणि द्वादशे युर्मदात्मनो ॥ १७ ॥
 तदावोपरितुष्टोहममुनावपुषानये ॥ तपसाश्रद्धयानित्यं भक्त्या च हृदि भावित ॥ १८ ॥
 प्रादुरासंवरदरादयुवयोः कामदिस्त्रया ॥ त्रिपतीवरदस्युक्तेमादशोवावतः सुत ॥ १९ ॥
 नृपराग्यत्रिषयावनपत्योचदपती ॥ नवत्राथैः पवर्गमेमोहितो देवमायया ॥ २० ॥ गतेमयि
 युवांश्वावरं मत्सदृशं सुतो ॥ प्राप्त्याभोगानभुजाथो युवां प्रासमनोरथौ ॥ २१ ॥ अददू
 न्यतमलोके शीलो दार्यगुणैः समा ॥ अहं सुतो वामभवं पृथिवीर्भरति श्रुतः ॥ २२ ॥ नयोर्वीपुन
 रवाहमदित्यामासकश्यपात् ॥ उयेंद्रतिबिख्यातो वामनत्वाच्च वामनः ॥ २३ ॥ तृतीयेस्मि

भवेह वैतेनैववपुषा युवां॥तोभ्यस्तयोरेवसत्यमेवाहृतंसति॥४॥एतद्दंशितंरूपं प्रा
जन्मस्मरणायमे॥नान्यथा मद्रवतानंमर्त्यलिंगेनजन्म्यतो॥४॥युवांमोपुत्रभावेनब्रह्म
भावेनवासकृत॥चित्तयंतौरुतस्नेहोयास्येयेमद्रुतिपरा॥४॥श्रीभुकउवाच॥इत्युक्त्वा
सी इरिस्तुंभीभगवानात्ममायया॥पित्रोः संपश्यतोः सद्योबभूवप्राकृतः शिशुः॥४॥त
तश्चसौरिर्भगवत्प्रचोदितः सुतंसमादायसस्मृतिंकागहात्॥यदावहिर्गनुमियेषतर्षजा
यायोगमायाजनिनंदजायया॥४॥तयाहृतप्रत्ययसर्ववतिषुदाः स्थेषुघोरेष्वग्निशयि
तेष्वथा॥क्षारसुसर्वाः पिहितादुरत्ययावहृत्कपादायसकीलश्रृंखलेः॥४॥ताः रुदसबाहे
वसुदेवआगतेस्वयंव्यवर्धंतयथानमोरवे॥ब्रह्मवर्धयर्जन्यउपांभुगर्जितःशेषोन्वगाक्षरिनि
वारयन्कणैः॥४॥मघोनिवर्षत्यसकृद्यमानुजागंभीरनोयौघ्नयवोर्मिकेनिला॥भयानका
वर्तणताकुलानदीमार्गदहौसिंधुरिवश्रियः पते॥४॥नंदब्रजंशौरिरुयेत्यतत्रतानोपा
न्यमुत्तानुपलभ्यनिद्रया॥सुतंयशोदाशयनेतिथायतत्सुतामुपादायपुनर्गहानगाता॥

॥५॥देवक्याःशयनेन्यस्यवसुदेवोयदारिकां॥प्रतिमुच्यपयोर्कोहमास्तेपूर्ववदावतः॥५॥पशे
शनंदपलीचजानंतपरमबुधत्वात्तनल्लिंगंपरिश्रान्तानिद्रयापगतस्मृतिः॥५॥॥इतिश्रीमा
गवंतमहापुरुषोदशमस्कंधकृष्णतन्मनिर्ननीयायः॥५॥॥श्रीभुकउवाच॥॥व
हिरंतःपुरद्वारःसर्वाःपूर्ववदावताः॥ततोवालध्वनिंश्रुत्वाग्रहपालाःसमुत्थिताः॥१॥नेतुर्नर्ण
मुपत्रज्यदेवक्यागर्भजन्मतता॥आवरण्युर्भोजराजाययदुहिमःप्रतीक्षते॥२॥सतत्यान्
र्णमुत्थायकालोपमितिबिबुलः॥स्तीरहमगान्र्णप्रसवलन्मुक्तमूर्द्धनः॥३॥तमाहभ्रातृ
रंदेवीरुपणाकरुणंसती॥हनुष्यंतवकल्याणस्त्रियंमाहंतुमहसि॥४॥वहवोहिसिताभ्रातःशि
शवःपावकोपमाः॥त्वयादेवनिसूयेनपुत्रिकैकाप्रदीयतां॥५॥तन्वहंतेद्यवरजादीनाहतसु
ताप्रभो॥दातुमहसिमंदायाअंगेमोचरमांप्रजां॥६॥श्रीभुकउवाच॥उपगृह्यात्मजामेवंरुदंत्या
दीनदीनवत्॥याचितस्तंविनिर्मर्त्यहस्तादविच्छिदेखलः॥७॥तोर्गदीत्याचरणयोर्जातमा
त्रोखसुःसुता॥अपोथयच्छिलापथेस्वार्थोन्मूलितसोहृदः॥८॥सातइसात्समुत्पत्यसद्यो

॥ भा. द. प. ॥
॥ १० ॥

देव्यं वरं गता ॥ अदृश्यता ननु ना विद्योः सा युधाष्टमहाभुजा ॥ ८ ॥ दिव्यस्त्रगं बाले परस्ताभरण
भूयिता ॥ धनुःशूलेषु चूर्मीशिशोखचक्रगणधरा ॥ ९ ॥ सिद्धचारणागंधर्वैरप्सरः किन्नरोरगैः ॥
उपाहृतोरुबलिभिस्तु यमाने दमत्रवीत् ॥ १० ॥ किं मया हतया मे दनातः खलु तं वा तं कृत ॥ य
त्र कवा पूर्वशत्रुमीहिंसीः रूपणो दथा ॥ ११ ॥ इति प्रभाष्य तं देवीं प्राया भगवती भुवि ॥ बहूना
मनिकेतेषु बहुनामावभूवह ॥ १२ ॥ तया मिहितमाकर्ष्य कंसः परमविस्मितः ॥ देवकीं वसुदेवं च
विमुच्य प्रसतो ब्रवीत् ॥ १३ ॥ अहो भगिनी न्यहो भाममया वां बत पाप्सना ॥ पुरुषाद्वयापत्यं बह
वो हिंसाताः सुता ॥ १४ ॥ सत्त्वैत्येककारण्यस्य कृत्ता तिसुहृत्त्वलः ॥ क्लोका न्येगमिष्यामि
ब्रह्मदेवमतः श्वसन् ॥ १५ ॥ देवमप्यनृतं वक्त्रिनमर्त्या एव केवलः ॥ यदि श्रंभादहं पापः स्वमुनिं हतवा
नश्मिन् ॥ १६ ॥ आशो वतं महाभागा वात्सजान्स्वरुतं भुजः ॥ नंतवानसुदेवं देवाधीनाः सहा
सते ॥ १७ ॥ भुवि भौमानि भूतानि यथायात्यपयांति च ॥ प्रायमात्मा तथैतेषु विपर्ययैः नित्यैव भू
॥ १८ ॥ यथानेवं विदो भेदो यत आत्मविपर्ययः ॥ देहयोगवियोगो च संसर्तनं निवर्तते ॥ १९ ॥ त

॥ राम ॥
॥ १० ॥

स्माद्देवसूतनयान्मया व्यापादितानपि ॥ मानुशो वयतः सर्वः खलु तं विंदते वश ॥ २० ॥
पावदतोस्मिहंतास्मीत्यात्मानं मन्यते ॥ स दक्षतावतं दमिमान्यतो बाध्यबाधकतामिया
त् ॥ २१ ॥ अस्मध्वं ममदोराग्न्यसाधवादीनवत्सला ॥ इत्युक्त्वा श्रुत्वाः पादौ श्यालः खलोरथाग्र
हीत्वा ॥ २२ ॥ गोचयामासनिगडादिश्रव्यः कन्यकागिरा ॥ देवकीं वसुदेवं च दर्शयन्तात्सतो हृदो ॥ २३ ॥
भ्रातुः समनुतप्तस्य ह्यंतरोष्ठा च देवकी ॥ न्यसजदसुदेवं श्वप्रहस्य तमुवाच हा ॥ २४ ॥ एवमेतन्म
हाभागयथावदसिरेहिन्ता ॥ अतानं प्रभवार्हणीः स्वपरंतिभिदायत ॥ २५ ॥ शोकहर्षमप्यदेषलो
भमोहमयान्विता ॥ मिथो न्रंतं पश्यंति भावेर्भावं पश्य कृदश ॥ २६ ॥ श्रीभुकु उवाच ॥ कंस एव
प्रसन्नाभ्यां विशुद्धं प्रतिभाषित ॥ देवकी वसुदेवाभ्यामनुज्ञातो विहज्जह ॥ २७ ॥ तस्याराग्न्य
तीतायां कंस आहूय मंजिणायते ॥ भ्रातृवत्सर्वयदुक्तं योगनिद्रया ॥ २८ ॥ आकर्ष्य भर्तु
मीदितं तमुच्चैर्वशत्रव ॥ देवान्प्रतिरुतामर्षादैतेयानाति कोविदा ॥ २९ ॥ एवं चेत्तर्हि भोजे द
पुरगामत्रजादिषु ॥ अनिर्दिशान्निर्दिशं श्वहनिष्यामो धवैश्चिभूता ॥ ३० ॥ किमु धर्मः करिष्ये

॥ भा. द. पू. ॥
॥ ११ ॥

निदेवाः समरभीरवः॥ नित्यमुद्विग्नमनसोऽन्या घोषेर्धनुर्बलवाः॥ ३२॥ अस्यनक्षेश्वरव्रातेर्हेन्य
मानाः समन्ततः॥ निजनिविषवडत्सज्यपलायनपराययुः॥ ३३॥ केविन्नाजलयोदीनान्यसश
स्त्रादिबोकसः॥ मुक्तकश्शिखाः केसिह्रीतास्मृतिबादिनः॥ ३४॥ नलंविस्मृतशस्त्रास्त्रा
निरथान्मयसन्ताना॥ हेन्यन्यासक्तविमुखानभगचापानयुध्यतः॥ ३५॥ किंक्षेमभूरेर्विवु
धैरसंयुगविकल्पनेः॥ हेन्युधाकिंहरिणाशुभुनावनौकसा॥ ३६॥ किमिद्रेणाल्यवैर्मणत्र
लणवानपस्यता॥ तथापिदेवाः सापल्यान्तोपेक्ष्यतिमन्महे॥ ततस्मन्मूलखनेनेनिंयुश्वास्मा
लनव्रताना॥ ३७॥ यथामयोगेसमुपेक्षितानभिर्नशक्नतेरूढपदश्चिकित्सिते॥ यथेदियग्रामउपे
क्षितस्यथारिपुर्महान्बद्धबलोनचाल्यते॥ ३८॥ मूलंविद्युर्हृदेवानोपत्रधर्मः सनातनः॥ तस्य
चक्रसंगोविप्रास्तपोयताः सदक्षिणाः॥ ३९॥ तस्मात्सर्वीत्मनाराजनब्राह्मणान्ब्रह्मवादिनः॥ त
पुत्विनायतशीलानाश्रवहन्मोहविर्दुष्ठाः॥ ४०॥ विप्रागावश्रवेदाश्चतयः सत्यंरमः शमः॥ ४१॥ ब्रह्मदया
तिनिश्चावकृतवश्वहरेस्तनूः॥ ४२॥ सहिसर्वसुराध्यक्षोऽसुरदिग्युहाशयः॥ तन्मूलादेवताः सर्वाः

॥१॥
॥१॥

[illegible]

सकृच्चैलपलवतोरणोऽऽगावोऽवघावत्तनयो हरिद्रातैलरूषिताः विवित्रधातुवर्हसकृ
 खकांचनमालिनः ॥ ११ ॥ महाह्वलाभरणकंचुकोक्षीयभूषिताः गोपाः समाययूराजनना
 नोपायनपाणयः ॥ १२ ॥ गोप्यश्चाकर्ण्यमुदितायशोदायाः सुतोद्भवः ॥ आत्मानंभूषयांचकु
 र्वस्त्राकल्यानदादिभिः ॥ १३ ॥ नित्यवक्तुमुक्तिंजल्कमुखपंकजभूतयः ॥ बलिभिस्त्वरितंजग्मुः
 पशुश्रोण्यश्चलकुचाः ॥ १४ ॥ गोप्यः सुमहमणिकुंडलनिष्कंकरश्चित्रांबरः पथिशि
 खाभुतमाल्यवर्षाः ॥ १५ ॥ नंदालयंसबलयात्रजतीर्षिरेतुमीलोत्कुंडलयोधरहारशोभाः
 ॥ १६ ॥ आशिषः प्रयुजानाश्चिरंवाहीतिबालके ॥ हरिद्राचूर्णतैलादिः सिंचंत्योजनमुज्ज
 गुः ॥ १७ ॥ अवाघंतविचित्राणिवादित्राणिमहोत्सवे ॥ रुद्रेविश्वेश्वरेनतेनंदस्यव्रजमागते
 ॥ १८ ॥ गोपाः परस्परं हृष्टादधिस्त्रीरघतांबुभिः ॥ आसिंचंतोविलिपंतोमवनीतेश्चबिस्लिपुः
 ॥ १९ ॥ नंदोमहामनास्तेभ्योवासेलंकारगोधनो ॥ सतमांगधवंदिभ्योयेन्येविद्योपजीविनः
 ॥ २० ॥ तैलैः कामेरीनात्माययोस्वितमपूजयत् ॥ विस्तेराएधनायीयस्वपुत्रस्यादयाय

॥ राम ॥

॥ १२२ ॥

च ॥ १ ॥ रोहिणीचमहाभागानंदगोपाभिर्नंदिता ॥ व्यवरद्विह्यवासः सकृकंठभरणभूषि
 ता ॥ २ ॥ तत आरभ्य नंदस्यव्रजः सर्वसमृद्धिमानः ॥ हरेर्निवासात्मगुणैरमाक्रीडमभूत्तप
 ॥ ३ ॥ गोपानगोकुलरक्षायोनिरूप्यमथुरंगतः ॥ नंदः कंसस्यवार्धिव्यंकरंदातुं कुरुद्वेषात्
 त्वमुदेवउपश्रुत्यभ्रातर्नंदमागतं ॥ ज्ञात्वादनकरंरातेययौतदबभोचनं ॥ ४ ॥ तंदष्टासहसो
 त्याघदेहः प्राणमिवागतं ॥ प्रीतः प्रियतमंशोभ्यांसखजेप्रेमबिह्वलः ॥ ५ ॥ एजितः सुखमा
 सीनः पशूनामयमादतः ॥ प्रसक्तधीः स्वात्मजयोरिदमाहविशंपते ॥ ६ ॥ दिव्याभ्रातः
 प्रवयसउदानीमप्रजस्यते ॥ प्रजाशयानिवत्तस्यप्रजायत्समपद्यत ॥ ७ ॥ दिव्यासंसा
 र्वक्रेस्मिन्वर्तमानः पुनर्भवः ॥ उपलब्धोभवानघदुर्लभं प्रियदर्शनं ॥ ८ ॥ तैकत्रप्रियसंबा
 सः सुहृदोवित्रकर्मणो ॥ ओघेनयूयमानानांलवानांस्तोतसोयथा ॥ ९ ॥ कश्चित्प्रश
 यंनिरुजंतभूयंवृत्तपावीरुधो ॥ बहून्तेतदधुनायत्रास्तेत्वंसुहृदतः ॥ १० ॥ आतर्भमसुतः
 कश्चिन्मात्रासहभवद्भजे ॥ तातंभवंतंमन्वानोभवभ्यामुपलालितः ॥ ११ ॥ पुंसस्त्रिवर्गे

॥ भा. द. पू. ॥
॥ १४ ॥

यथितसनायसुखीदायकेशांश्चरणौभुजावपि॥प्रसार्यगोघेनिजसुमास्थिताव
ज्जाहतोवत्रइवापतन्प॥१३॥पतमानोपितदेहस्त्रिगम्यन्ततरदुमाना॥वर्णयामास
राजेंद्रमहशीनदभुतं॥१४॥ईषामात्रोग्रदंष्ट्रास्यगिरिकंदरनासिकांगेउशेलसनंरौ
द्रेप्रकीणरुणमूर्द्धनो॥१५॥अधकूपगभीराक्षंपुलिनारोहभीषणो॥वदसेतुभुजोर्वेप्रिभू
न्यतोयहृदोदरं॥१६॥संतत्रसुःस्मृतदीक्ष्यगोधागोप्यःकलेवरापूर्वंतुतन्निःस्वनितमि
नहत्कणीमसकाः॥१७॥बालंचतस्याउरसिक्रीडंतमकुतोभयं॥गोप्यसूर्णसमभ्ये
त्यजगदुर्जातंसंभ्रमाः॥१८॥यशोदरोहिणीभ्याताःसर्म्बालस्यसर्वशः॥रक्षोविद
धिरेसम्पक्वगोपुष्टभ्रामणादिभिः॥१९॥गोमूत्रेपास्त्रापयित्वापुनर्गौरजसार्भकं
रक्षोचक्रुश्चशकृताद्वादशंगेषुनामभिः॥२०॥गोप्यःसंस्पृष्टसलिलाअंगेषुकरयोः
एयकृत्यस्यात्मन्यथबालस्यबीजन्यासमकुर्वत॥२१॥अम्बादजोभ्रिमपिमांसव
जान्वयोरुसतोभ्युतःकटितंजठरंरुपास्यः॥इकेशवत्त्वदुरईशश्नसुकंदंविस्नुर्भु

॥ राम ॥
॥ १४ ॥

जंमुखमुरुक्रमईश्वरःको॥२२॥वक्रचग्रतःसहगदोहरिरस्तपश्चात्तत्पार्श्वयोर्दंनुरसीम
धुहजनश्चाकोपोषुशंखउरुगायउपर्युपेदःतार्क्ष्यःक्षितौहलधरःपुरुषःसमेतान्
॥२३॥इन्द्रियाणिदृष्टीकेशःप्राणान्नाशयणोवतु॥ध्वेतदीपपतिश्चित्तमनोयोगेश्वरो
वतु॥२४॥एश्विगर्भस्तुतेबुद्धिमात्मानंभगवान्यर॥क्रीडंतपातुगोविंदःशयानंपातुमाध
वः॥२५॥अजंतममाहकुंडआसीनंत्वाश्रियःपतिः॥भुंजानंयत्तभुक्पातुसर्वग्रहभयंक
र॥२६॥प्रकिन्योपातुधाम्यश्वकूष्माण्डयेर्भकग्रहाः॥भूतप्रेतपिशाचाश्रयक्षरक्षोवि
नायकाः॥२७॥कोटरारेवतीज्येष्ठापूतनामातृकादयः॥उन्मादायेष्टपस्मारादेहप्राणे
द्रियदुहः॥२८॥स्वप्नदयामहोत्यातावदबालग्रहाश्रयोःसर्वेनश्यंतुतेविस्मोनीमग्रह
णभीरवः॥२९॥इतिप्रणयबद्धाभिर्गोपीभिःकतरक्षणांपाययित्वास्तनंमातासंन्यजे
शयशत्मजो॥३०॥तावन्नंददयोगोपामथुरायाज्रंगनाः॥विलोक्यपूतनादेहंभूषु
रतिविस्मिताः॥३१॥नेदउवाच॥नृनंबतर्हिःसंजातोयोगेशःसम्यगाससगसएवदेष्टा

सुत्यातोयदाहानकडुंडभिः॥३२॥कलेवरपरशुभिःक्षित्वातनेत्रजौकसहरेक्षित्वावयव
 गोम्यदहन्कायधिष्ठितो॥३३॥दधमानस्यदेहस्यधूमश्वागरुसौरभः॥३४॥वितः रुक्षनिर्मुक्त
 सपघाहनपाप्मनः॥३५॥पूतनालोकबालघ्नीरक्षसीरुचिराशना॥जिघांसयापिह
 येस्तनंदत्वापसङ्गतिः॥३६॥किंपुनःश्रद्धयाभक्त्यारुक्ष्मायपरमात्मनो॥मष्टम्रियतमंकिं
 नुरकासन्मातरोयथा॥३७॥पभ्यांभक्तहृदिस्थाम्भ्यांबंधाम्भ्यांलोकवर्दिनैः॥अंगेयस्याः
 समाक्रम्यभगवानपिबत्सन्तो॥३८॥यातुधाम्यपिसाखर्गमवापजननीगतिं॥रुक्षधु
 क्तस्तनक्षीराः किमुगाबोनुमातरः॥३९॥पयोसियासामपिबत्पुत्रस्त्रैहस्तानान्यलोभ
 गवानंदेवकीपुत्रःकेवल्यद्यखिलप्रदः॥४०॥तासामविरतंरुच्छोकुर्वतीनामुतेक्षणो
 नपुनःकल्पतेराजनसंसारोः॥तानसंभवः॥४१॥करधूमस्यसौरभ्यमवघ्रायत्रजौक
 सः॥किमिदंकुतएवेतिबदंतोव्रजमाययुः॥४२॥तेतत्रवर्णितंगोपैःपूतनागमना
 दिर्केशुत्वातनिधनंखल्लिशिशोश्चासन्सुविस्मिताः॥४३॥नंदःस्वपुत्रमादायप्रोष्या

रामः
॥१५॥

गतउदारधीः॥मूर्ध्नुपाघ्रायपरमांमुदंलेभेकुरुदह॥४४॥यएतत्पूतनामोक्षंरु
 खस्यार्कमद्भुतोऽष्टपुमात्श्रद्धयामर्त्योगोविंदेलभतेरति॥४५॥॥इतिश्रीभा
 गवतमहापुराणदशमस्कंधेपूतनामोक्षनामपद्योध्यायः॥६॥राजावाच॥
 येनयेनावतारेणभगवानहहिरिश्वरः॥करोतिकर्णारम्यानिमनोहानिचनःप्रभो
 ॥१॥यश्चृण्वतोपेत्यरतिर्वितस्तासत्वंचशुध्यत्यचिरेणपुंसः॥भक्तिर्हरौतत्पुरुषेच
 सरस्यतदेवहारंवदमन्यसेचेत॥२॥अथान्यदपिरुक्षस्यतोकाचरितमद्भुतं॥मानु
 षलोकमासाधतज्ज्ञानिमनुरुंधत॥३॥श्रीशुकउवाच॥कदाचिदौत्थानिककौ
 तुकास्तवेजन्मर्क्षयोगसमवेतयोधितो॥वादित्रगीतदिनमंत्रवाचकैश्चकारस्
 नोरभिषेचनंसती॥४॥नंदस्यपत्नीकृतमज्जनादिकंविप्रेःकृतस्वस्वयनंसुपू
 जितैः॥अन्यान्यवासःस्वाभीष्टधेनुभिःसंजातनिद्राक्षमशीशयस्थनैः॥५॥औ
 त्थानिकोसुक्यमनामनस्विनीसमागतान्मृजयतीत्रजौकसः॥नैवाश्रयोदरुदि

तं सुतस्य सारुदन्तनाथी चरणवुदक्षिपत् ॥ अधः शयानस्य शिशोरनोत्पक प्र
 वालमर्द्धं प्रहृतं व्यवर्त्तत ॥ विध्यस्तनानारसकुप्यभाजनं व्यस्य सचक्राक्ष विभिन्न
 कूबरः ॥ ७ ॥ दृष्ट्वा यशोदा प्रमुखा ब्रजस्त्रिय औत्पानिके कस्मिं णि याः समागताः ॥ नंदा
 दयश्चाद्रुतदर्शनाकुलाः कथं स्वयं वैशकरं विपर्यगात् ॥ ८ ॥ ऊचुरव्यवसितमनीन
 गोपान् गोपीश्च बालकाः ॥ रुदतानेन पादेन क्षिप्तमेतन्न संशयः ॥ ९ ॥ न ते श्रद्धिरे
 गोपा बालभाषितमित्युत ॥ अप्रमेयं बलं तस्य बालकस्य न ते विदुः ॥ १० ॥ रुदंतं सुतमा
 दा ययशोदाग्रहं किता ॥ रुतस्वल्पेन विघ्नेः सूक्तैस्तनमपाययत् ॥ ११ ॥ पूर्ववत्स्यापि
 तं गोपैर्बलिभिः सपरिच्छदं विप्राहुत्वा र्ज्यां च कुर्दध्यक्षत कुशं बुभिः ॥ १२ ॥ ये सयान
 तदं मेष्वाहिं सामानविवर्जिताः ॥ न ते षोऽसत्यशीलानां माशिषो विफलाः कृताः ॥ १३ ॥
 इति बालकमादाय सामग्यं नुरुपाकृते ॥ जलेः पवित्रो घघिमिरमिषिच्यद्विजो
 तमैः ॥ १४ ॥ वाचयित्वा स्वल्पयनं नंदगोपः समाहितः ॥ हुत्वा चाग्निं दिनातिभ्यः प्राह

॥रामः॥
॥१६॥

दन्तं महागुणं ॥ १५ ॥ गावः सर्वगुणोपेता वासः स्तर्कुरु कनमालिनी ॥ आत्मजाभ्यु
 दयाधीय प्रादाने चान्वयुजता ॥ १६ ॥ विप्रामंत्रविदो मुक्तास्ते यीः प्रोक्तास्तथा शिष्यः ॥
 तानिष्कला भविष्यन्ति न कदाचिदपि स्फुटं ॥ १७ ॥ एकदशो हमारुढं लालयंती सुतं
 सती ॥ गरिमाणां शिशोर्वीरुं न सेहे गिरिकूटवत् ॥ १८ ॥ भूमौ निधाय तं गोपी विस्मि
 ता भारपीडिता ॥ महापुरुषमादध्यौ जगतामास कर्मसु ॥ १९ ॥ दैत्यो नाम्नात्तणा
 वर्त्तः कंसभत्यः प्रचोदितः ॥ वक्रवातस्वरूपेण जहा रासीनमर्भकं ॥ २० ॥ गोकुलं
 सर्वमावण्वनमुत्सेश्वक्ष्णिरेणुभिः ॥ ईरयन्मुमहाघोरशब्देन प्रदिशो दिशः ॥ २१ ॥
 मुहूर्त्तमभव क्रोधं रजसात् प्रसादतो ॥ सुते यशोदाना पश्यत् स्वयं यत्नं सवती यतः ॥
 २२ ॥ आतपश्यत् श्वनात्मानं परं वापि विमोहितः ॥ तणावर्त्तं निस्पृहाभिः शर्कराभि
 रुपदुतं ॥ २३ ॥ इति खरपवनचक्रपांशुवर्षे सुतपदवीमवलबिलक्ष्यमाता ॥ अति
 करुणमनुस्मरन्त्यशोचदुविपतिता भवत्सकाययागो ॥ २४ ॥ रुदितमनुनिशम्यत

त्रगोष्ठाभ्रमननुतसधियोश्रुपूर्णामुखः॥रुद्ररुपलभ्यनेदसुतंयवनउपारतपांशुवर्ष
वैगो॥२५॥तणावर्नःशान्तयोवायारूपधरोहरनाकुलंनभोगतोर्गनुनाशकोद्रिभाभर
त्॥२६॥तमश्मानंमन्यमानआत्मनोगुरुमत्तया॥गलेगहीतउत्सृष्टुनाशकोदभुताभर्कं
॥२७॥गलग्रहणानिश्चेद्योदैत्योनिर्गतलोचनः॥अमररावोम्यपतत्सहबालोम्यसुव्रजे॥२८॥
तमंनरिक्षात्पतितंशिलायांविशीर्षासर्वावयवकराले॥पुरंमथारुद्रशरेपाविद्वस्त्रियो
रुदैत्योददृष्टुःसमेता॥२९॥प्रादायमात्रेप्रातेहृत्यविस्मिताःकर्मचतस्योरसिंबमानं
तेस्वस्तिमंतंपुरुषादनीतंविहायसामस्यमुखास्त्रमुक्ता॥३०॥गोप्यश्रुगोपाःकिलनेदमुखा
लब्ध्वापुनःप्रापुरतीव्रमोहं॥अहोबतात्यनुतमेघरक्षसाबालोनिबटिंममितीभ्यगात्सु
नः॥३१॥हिंस्रःस्वपायेनविहंसितःखलःसाधुःसमत्वेनभयादिमुच्यते॥३२॥किन्नस्तप
श्रीर्षमधोक्षनार्चनंपूर्तंषट्मनुभूतसौहृदं॥यत्संपरेतःपुनरेवबालकोदध्वास्वबंध
न्रणामनुपस्थितः॥३३॥दध्वाभुतानिबहुशेनंदगोयोवृहदने॥बसुदेवचोभ्यमान

॥१०॥
॥१७॥

यामासविस्मितः॥३४॥एकदार्भकमादायस्वांकमारोप्यभामिनी॥प्रकृतंपाययामा
सस्तनंलेहपरिप्लुता॥३५॥पीतप्रायस्यजननीसातस्यरुचिरस्मितमासुखंलालय
तीराजमन्त्रंभतोददृशेदं॥३६॥संरोदसीज्योतिरनीकमाशःसर्वेदुवह्निश्वसनोबुधो
श्रीर्षोऽन्तर्गोस्तदुहित्वनाभिभूतानिन्यानिस्थिरजंगमानि॥३७॥सावीक्ष्यविश्वंसहसा
राजसंजातवेपथुःसमील्यमगशावाक्षीनेत्रेआसीत्सुविस्मिता॥३८॥॥इतिश्रीभा
गवतेमहापुराणदशमस्कंधेत्तणावर्तमाक्षोविश्वरूपदर्शनोतामससमोध्यायः॥७॥
॥श्रीभुकुटुंबावा॥॥गर्गःपुरोहितोराजन्ययदूनांसुमहातपाः॥ब्रजंजगामनेदस्यबसुदे
वप्रचोदितः॥॥तंदष्टापरमप्रीतःप्रसुप्त्यायकृतीजलिः॥आनर्द्धोक्षनधियाप्र
णिपातपुरःसरो॥सपविष्टंकृतानिर्ध्वंगिरासूतयामुनिं॥नेदयित्वाब्रवीत्ब्रह्मन्
पूर्णस्यकरवामको॥महद्विचलनेन्दगां गहिणां दीमवेतसां॥निःश्रेयसायभगवन्क
ल्पतेनान्यथाकवित्॥॥न्यानिषामयनेंसाक्षापतत्तानमतीदृशंप्रणीतेभवता

॥भा० ६० पृ०॥
॥१८॥

येन पुमान्नेदपरावरो ॥५॥ त्वं हि ब्रह्म विदं श्रेष्ठः संस्कारकं नृमहसि ॥ बालयोरनयोर्नृणां ज
न्मना ब्राह्मणो गुरुः ॥ ६ ॥ गर्ग उवाच ॥ यदूनामहमाचार्यः ख्यातश्च भुवि सर्वदा ॥ सुतं मया
संस्तुते ते मन्त्रं ते देवकी सुतं ॥ ७ ॥ कंसः पापमतिः सखं तव चानक दुन्दुभे ॥ दिनक्या मय
तो गार्भो न स्त्री भवितुमर्हति ॥ ८ ॥ इति संक्षिप्तं यन्मृत्वा देवकी दारिका मयः ॥ अपि हं ता
गता शंकुस्तर्हि तन्नो न यो भवेत् ॥ ९ ॥ नंद उवाच ॥ अलक्षितोऽस्मि ब्रह्मसि मामकेरपि गो
ब्रजे ॥ कुरु हि जाति संस्कारं स्वस्ति वाचनपूर्वकं ॥ १० ॥ श्रीभुक्त उवाच ॥ एवं संप्रार्थितो विप्रः
स्वसिकीर्षितमेव ततः ॥ वकारनामकरणं गृह्णतु बालयो ॥ ११ ॥ अयं हि रोहिणीपुत्रो
रमयस्तु हृदो गुणो ॥ आत्मा स्य ते राम इति बलाधिक्या दलं विदुः ॥ १२ ॥ यदूनामप्यथ ग
वात्सं कर्षणमुशंसुत ॥ आसन्वर्णा स्त्रयो ह्यस्य गृह्णतु नुमुगतं नृ ॥ १३ ॥ भुक्तो रक्त
यापी तदानीं कुरुमतो गतः ॥ प्रागयं बभूव देवस्य कृषिज्ञातस्तवात्मजः ॥ १४ ॥ ता सुदेव
इति श्रीमानभिताः संप्रवक्षते ॥ ब्रह्मसंतिनामानिरूपाणि च सुतस्य तौ ॥ गुणकमीनु

॥राम॥
॥१८॥

रूपाणि तान्महं वेद नो जनान् ॥ १५ ॥ एष बः श्रेयसाध्यास्य नृगोपगोकुलनंदनः ॥ अने
न सर्वदुर्गाणि मूयमंजस्तीरव्यथा ॥ १६ ॥ पुरा नेन ब्रजपते साधवो दस्युपीडिताः ॥ अराज
के रक्ष्यमाणा निर्यादस्युस्समेचिताः ॥ १७ ॥ मएतस्मिन्महाभागाः प्रीतिं कुर्वन्ति मान
वा ॥ नारयोभिर्भवत्येतान् विष्णुपक्षानि वासुराः ॥ १८ ॥ तस्मान्नेरात्मनो यं ते नारायण
समो गुणो ॥ श्रिया कीर्त्यनुभावेन गोपायस्व समाहितः ॥ १९ ॥ इत्यात्मानं समादिश्य
गर्गं च स्वगृहं गतो ॥ नंदः प्रमुदितो मेने आत्मानं पूर्णमाश्रितः ॥ २० ॥ कालेन व्रजतालेन गो
कुले रामकेशवो ज्ञानुभ्यां सह पाणिभ्यां रिंगमाणो विजह्रूनु ॥ २१ ॥ तावन्निप्रमुग्धमनुक
ल्पसरी सपंतौ चोद्य प्रचोद्य रुचिरं व्रजकर्म मेघा ॥ तन्नादहृष्टमनसा बभूव सत्यलोकमु
ग्धप्रभीतबहुपयनुरंतिमात्रो ॥ २२ ॥ तन्मातैरोद्दिनसुतौ घृणया स्तुवंत्यौ पंकागरा
रुचिरवपगुह्योभ्यां ॥ हत्वा स्ननं प्रविबतौः स्ममुखं निरीक्ष्य मुग्धस्मितात्पदराजं
यनुः प्रमोदं ॥ २३ ॥ मर्द्दगनादशनीयकुमारलीला बंतव्रजे तदबलाः प्रगहीनपुच्छैः ॥

सैरितस्ततः भावनुरूप्यमाणो प्रेक्षन्त्यउक्षिनगराजहृषुहंसं त्यग्यः ॥ १८ ॥ शृंग्यग्निदंष्ट्रा हि
जलद्विजकंदकेभ्यः क्रीडापरावनिचलौ स्वसुतो निषेदुः ॥ १९ ॥ एषां धीकर्तुमपि यत्र न तज्जनये
शेकान् आपतुरलं मनसो न वस्यः ॥ २० ॥ कालेनात्येन राजर्षेण मः कस्य श्वगो कुलो ॥ अथ
यज्ञानुभिः पट्टिर्विचक्रमतुरं जसा ॥ २१ ॥ ततस्तु भगवान् कसो वयस्यैर्व्रजबालकैः ॥ सह
रामो व्रजस्त्रीणां स्त्रीक्रीडे जनयन्मुदः ॥ २२ ॥ कस्य स्वगो प्यो रुचिरं वीक्ष्य कौमारचाप
लम् ॥ २३ ॥ प्वेत्याः किल तन्मातुरिति होचुः समागताः ॥ २४ ॥ वत्सान्मुचत क्वपि दसम
ये क्रोश संजातहासः स्तयं स्वाद्वयथदधिपयः कल्पितैः स्तययोगैः ॥ २५ ॥ मकीन्मोक्ष्यन्ति
भजति सचेन्नातिभांडं भिन्नतिद्रव्यालाभे स गहकृपितो यात्युपक्रोशयतो कान् ॥ २६ ॥
हस्ताग्राद्यैरवयुतिविधिं दीरकोलखलाद्यैश्चिद्रंघ्येन निर्हितवयुनः शिक्वाभांडेषु
तद्विता ॥ २७ ॥ आगारे धृतमणिगणं सांगमर्थप्रदीपं काले गोप्यो यर्हि गहकृत्येषु सु
मग्रचिताः ॥ २८ ॥ एवं धाव्यर्थांश्च शतिकुरुते मेहनादीनि बालौ स्तयो पापेर्विरचितक

॥ राम - ॥

॥ १९ ॥

तिः सुप्रतीकोपयास्तौ ॥ इत्यं स्त्रीभिः सभयनयनः श्रीमुखालोकिनी भिर्माख्याता
भीप्रहसितमुखी न सुपालक्ष्युमैष्ठ्यः ॥ २९ ॥ एकदा क्रीडमाना स्तेरामाद्या गोपदारकाः ॥
रुद्रेण मदेभक्षितवानिति मात्रेण वेदयनः ॥ ३० ॥ सा गृहीत्वा करं रुद्रेण सुपालभ्यहितै
षिणी ॥ ३१ ॥ यशोदा भयं संभ्रांतप्रेक्षणा क्षमभाषता ॥ ३२ ॥ कस्मान्मदमदोतात्मन्ववाभ
क्षितवानरहः ॥ ३३ ॥ वदति तावकाद्येते कुमारस्ते गजोप्ययो ॥ ३४ ॥ नाहं भक्षितवानेव सर्वं
मिथ्या भिशंसिनः ॥ ३५ ॥ पदिसत्यगिरस्तर्हि समक्षं पश्य मे मुखे ॥ ३६ ॥ यद्येवं तर्हि मादेहीत्यु
क्तः स भगवान् रुचिरः ॥ ३७ ॥ व्यादत्ताम्याह तैश्चर्य्यः क्रीडामनुजबालकः ॥ ३८ ॥ सा तत्र ददृशे
विश्वं जगत्स्यात्सुचखं दिशः ॥ ३९ ॥ सा हि दीपाब्धिभूगोलं सवाय्वमीदुतारकं ॥ ४० ॥ न्योति
श्वक्रं जलं तेजो न भस्वान्वियदेव चावैकारिकाणीं द्रियाणि मनोमात्रा गुणास्त्रयः ॥ ४१ ॥
एतद्विचित्रं स हजीवकालखभावकर्माशयलिंगभेदः ॥ ४२ ॥ स्तोस्तेनो बीक्ष्य विदधे तास्य
अने सहात्मानमवापशंकां ॥ ४३ ॥ किं स्वप्न एतदुत देवमाया किं वामदीपो बत बुद्धिमा

हः॥ अथोअमुष्यैवममार्भकस्ययः कश्चनौत्यनिकआत्मयोगा॥१॥ अथोयथावन्नवि
तर्कगोचरंवेतोमनः कर्मवचोभिरंजसा॥ यदाश्रयंयेनयतः प्रतीयतेसुदुर्विभाव्यं
प्रणानास्मितत्यदो॥१॥ अहंममासौपतिरेषमेसुतोव्रजेश्वरस्याखिलविनापास
नी॥ गोप्यश्वगोपाः सहगोधनाश्वमेयन्माधयेत्वंकुमतिः समेगतिः॥१॥ इत्यं
विदिततत्वायांगोपिकायांसईश्वरः॥ वैद्यवीर्यतनोन्मायापुत्रस्तेहमर्थाविमु॥१॥
सद्योनष्टस्मृतिर्गोपीसातेप्यारोहमात्मजं॥ प्रवदस्तेहकलिलहृदयासीतयथापुर
॥१॥ जप्यावोपनिषद्विश्वसारव्ययोगेश्वसावते॥ षडपगीयमानमाहृत्येहर्हिंसा
मन्यतात्मजं॥१॥ एनावाच॥ नंदः किमकरोद्भूतनश्रेयसेवंमहोदयं यथोदाचमह
भागाप्योयस्याः स्तनंहरिः॥१॥ पितरौनान्वविदेनोक्तस्मोदारभर्भकेहितं गायतेचा
पिकवयोयत्नोक्तशमलापहं॥१॥ योमुदुतावाच॥ द्रोणोबसन्तप्रवरोधरयासह
भार्यया॥ क्रूरिष्यमाणआदेशान्ब्रह्मणस्तमुवाच॥१॥ ज्ञानयोगोर्नमहादेवबुद्धि

॥ रामः ॥
॥ २०१ ॥

श्वेश्वरेहरो॥ भक्तिः स्यात्परमालोकेययाज्ञोदुर्गतिंतरेत॥१॥ अस्त्वित्युक्तः सभगवान्ब्रजे
द्रोणोमहापरा॥ जज्ञेनंदइतिख्यातोयशोदासाधरभवत्॥१॥ ततोभक्तिर्भगवतिपुत्री
भतेजनाईतो॥ इत्येवार्निंतरमासीद्रोणगोपीषुभारता॥१॥ हस्तो ब्रह्मणआदेशसत्यं
कर्तुं ब्रजेविमु॥ सहरोमोवसंश्वक्तेयोप्रीतिंस्वलीलयत्॥१॥ इति श्रीभागवतेमह
उरणोदशमस्कंधेविश्वरूपदर्शनामध्यायः ॥१॥ श्रीशुक उवाच॥ एकदा
गहदासीषुयशोदानंदगोहिनी॥ कर्मांतरनियुक्तानिर्ममंथस्वयंदधि॥१॥ पानियानी
हगीतानितहालचरितानिचैहधिनिर्मयनेकालेस्मरंतीताम्यागयत्॥१॥ क्षोभवासः
ययुर्कटितरेविभ्रतीसूत्रनंदं पुत्रस्तेहलुतकुचयुगंजातकंपंचसुभ्र॥१॥ एवाकथेश्वर
भुजचलत्कंकणोकुंडलेचस्त्रिंशत्कंकवरविगलन्मालतीनिर्ममंथा॥१॥ तालन्यकाम
आसाद्यमध्रंतीजननीहरिः॥ गृहीत्वादधिमंथानेन्यधेधन्त्रीतिमावहन्॥१॥ तमे
कमारूढमपाययन्तनंतेहलुतंसस्मितमौहतीमुखे॥ अतस्तमुत्सृज्यबनसाय

यावुत्सिच्यमाने पयसित्विच्छिन्ने ॥ १० ॥ सजातकोपः स्फुरितारुणाधरः संदश्यदद्दिदं धिमं उभा
 जनो भित्वा मघाभुर्दृषदश्मनारहोजघासहैयंगवमंतरंगतः ॥ ११ ॥ उतार्यगोपी सु श्रुते पयः
 पुनः प्रविश्य संदश्य च दधमत्रको भग्नं बिलोत्पत्य सुतस्य कर्म तज्जहा सतं चापिन तत्र प
 श्यती ॥ १२ ॥ उलूखलं प्रेरुपरिव स्थितं मकीयकमंददने शिसि स्थितं ॥ १३ ॥ हैयंगवं चोर्व विशं वि
 तेक्षणं निरीक्ष्य पश्चात्सुतमागमच्छनैः ॥ १४ ॥ तामा नययि प्रसमीक्ष्य सत्वरस्ततो बरुहा
 पससारभीतवत् ॥ गोप्यन्वधा वन्नयमापयोगिनां क्षमं प्रवेष्टुं तपसरितं मनः ॥ १५ ॥ अन्व
 वमाना जननी बहश्चलन् श्रोणी भराक्रांतगतिः सुमध्यमा ॥ जवेन विस्रसितकेशवं ध
 नच्युत प्रसूना नुगतिः परमश्रुत् ॥ १६ ॥ कृतागसंतं प्ररुदंतमक्षिणी कषेतमं नम्रविष्णी
 स्वपाणिना ॥ उद्दीक्ष्यमाणं भयविरुलेक्षणं हस्ते गृहीत्वा भिषयं स्वबागुरत् ॥ १७ ॥ त्यक्त्वा य
 धिं सुतं भीतं विनामार्भक्यत्सला ॥ ह्येष किल तं बहुदाम्नात दीर्यको विद ॥ १८ ॥ न चान
 र्न बहिर्दृश्यन् पूर्वना पिचापरं ॥ पूर्वी परं बहिर्श्वातनै गतो योजगच्छ यः ॥ १९ ॥ तं मत्वात्मज

राम
१२९।

मम कंमर्त्यलिंगमधोक्षजं गोपिको लूखले दाम्नावबंधप्राकृतं यथा ॥ २० ॥ तदा मबध्यमा
 नस्य स्वार्भकस्य कृतागसः ॥ द्विगुलोनमभूत्तेन संदधे त्वच्च गोपिका ॥ २१ ॥ यदा सीतं दृष्य
 नं तेनायं दपि संदधे ॥ तदपि द्विगुलं न्यूनं यद्यदा दत्तबंधनं ॥ २२ ॥ एवं स्वगोह दामानि यशोदा
 संदधत्यपि ॥ गोपीनामुत्सयंतीनां स्मयंती विस्मिता भवत् ॥ २३ ॥ समानुः खिन्नगानाया
 विस्रस्तकवरस्तजः ॥ दृष्ट्वा परिश्रमं कृत्यः रूपमासीत्सवं धने ॥ २४ ॥ एवं संदर्शिता द्वे ग
 रिणा भक्तवश्यता ॥ स्ववेशेनापि रुक्मेन यस्येदं सेश्वरं वशे ॥ २५ ॥ नेमं विरज्यो न भवो न श्री
 रयंगं संश्रया ॥ प्रसादं लेभिरगोपी यत्तदा पविमुक्तिदात् ॥ २६ ॥ नायं सुखायो भगवान्ने हि
 नां गोपिका सुतः ॥ ज्ञानिनां चात्मभूतानां यथा भक्तिमता मिह ॥ २७ ॥ कृत्यः स्वगृहकृत्येषु
 व्ययार्थं ॥ मातरि प्रभो ॥ अद्राक्षीद नृनौ पूर्वं गुह्यं को धनदात्मनो ॥ २८ ॥ पुनरारदशापेन वक्षता
 प्रापितौ मदात् ॥ नलकूबरमणिग्रीवा विनिर्यातौ श्रिया जितौ ॥ २९ ॥ ॥ इति श्रीभागवते म
 हापुराणे दशमस्कंधे गोपी प्रसादो नाम नवमोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ रातो वाच ॥ कण्ठताभ

गबनेततयोः शापस्यकारणं ॥ यत्तद्विगर्हितं कर्म येन बादेवर्षे स्तमः ॥ श्रीभूक उवाच ॥ इदं
नृचरो भूत्वा सुदृष्टो धनदात्मजो ॥ कैलासोपबने रम्ये मंदाकिन्यामदोक्तदौ ॥ २२ ॥ वारुणीम
दिशं पीत्वा मराचूर्णितलोचनो ॥ स्त्रीजनैरनुगायद्विश्वेरतुः पुष्पिते वनो ॥ २३ ॥ अंतः प्रविश्य
गंगायां भोजनं गतिमिविक्तीऽनुवृत्तिभिर्गजाविवकरेणुभिः ॥ २४ ॥ अदृष्ट्या च देव
धिर्भगवांस्तत्र कौरवा ॥ अपश्यन् नारदो देवो क्षीवाणो समबुध्यत ॥ २५ ॥ स दृष्ट्वा त्रीडितादेवो
विवस्त्राः शापशंकिता ॥ बासोसि पर्यधुः शीघ्रं विवस्त्रो नैव गृह्यको ॥ २६ ॥ दृष्ट्वा मदिराम
नो श्रीमदो धौ सुखदात्मजौ ॥ तयो रनुग्रहार्थं मया शपदां स्य निदंजगौ ॥ २७ ॥ नारद उवाच ॥
न ह्यन्योन्यतो ज्ञेयान् ॥ इति शो रनो गुणः ॥ श्रीमदादाभिजात्यादिष्वंजस्त्रीधृतमास
वः ॥ २८ ॥ हन्यते पशवो यत्र निर्दयै रजितात्मभिः ॥ मन्यमानै रिमं देहमजरामृत्युनश्वरम् ॥ २९ ॥
वसंति तमप्यंते रुमि विदुस्मसं जितं ॥ भूतक्रूतकृते स्वाधं किं वेद निरयो यतः ॥ ३० ॥
हः किमन्नदानुः स्वं निषेकुमीतुरेव वा ॥ भ्रातुः पितुर्बाबलिनः केतुरग्रेऽशुनोपि वा ॥ ३१ ॥

॥ राम ॥
॥ २३ ॥

एवं साधारणदेहमव्यक्तप्रभवाप्ययं ॥ को विद्वानात्मसात्कृत्वा हंति जन्तुन ते सतः ॥ ३२ ॥
असतः श्रीमदधस्यदारिद्र्यपरमोजनो ॥ आत्मोपम्येन भूता निदरिदः परमीक्षते
॥ ३३ ॥ यथा कंटकविदां गोमंतोर्मेच्छति तोमयो ॥ जीवसाभ्यं गतो लिगैर्न तथा विदकं रकः
॥ ३४ ॥ दरिद्रो निरहंस्तं भो मुक्तः सर्वमदेरिह ॥ लब्ध्वा यदृच्छया प्रोतितव्यस्य परमंतपः ॥ ३५ ॥
नित्यं सुखा मदेहस्य दरिद्रस्यान्नकांक्षिणः ॥ इदं याप्यनुशुष्यंति हिंसापि विनिवर्त
ते ॥ ३६ ॥ हरिदस्यैव युज्यंते साधवः समदर्शिनः ॥ सद्भिः क्षिणो नितंतर्वतत आरक्षिष्य
ति ॥ ३७ ॥ साधूनां समचित्तानां मुकुंदवरणोऽपि ॥ उपेक्ष्यैः किं धनं संभैरसद्भि रसदा
श्रमैः ॥ ३८ ॥ तदहं मतो मीध्या वारुण्या श्रीमदधयोः ॥ तमो मंदं हरिष्यामि स्त्रेण
योरजितात्मनो ॥ ३९ ॥ यदि मोलोकपालस्य पुत्रो भूत्वा तमः सुतो ॥ न विवाससमा
त्मानं विजानीतः सुदुर्मदो ॥ ४० ॥ अतो हंतः स्यात्वरतो स्यातो नैवंधा पुनः ॥ स्थितिः स्या
न्मत्प्रसादेन तत्रापि मदनुग्रहात् ॥ ४१ ॥ वा सुदेवस्य सान्निध्यं लब्ध्वा दिव्यशरच्छतो

भा. ६. पृ. ॥ २३ ॥

वत्सलोक्तोभयोलब्धमकीभविष्यत् ॥ २३ ॥ मु. क. ५. ॥ ५ ॥ एवमुक्तासदेवर्षि
 र्गतो नारायणश्रमं नलकृत्वरमणिग्रीवाबासतुर्धमलार्जुनो ॥ २३ ॥ ऋषेर्भागव
 तमुख्यस्य सत्संकर्तुवचो ह रि ॥ जगामशनकैस्तत्रयत्रास्त्रां यमलार्जुनो ॥ २४ ॥ देव
 र्धिमन्त्रियतमोयदिमो धनदात्मजो ॥ तत्तथा साधयिष्यामि यद्गीतं तन्महत्सना ॥
 ॥ २५ ॥ इत्यंतरेणार्जुनयोः रुक्मस्तु यमयोर्ययौ आत्मनिर्वैशमात्रेण निर्यगात् मुल
 खलं ॥ २६ ॥ बालेन निष्कर्षयता न्वगुलखलं तद्गमोदरेण तस्मात्कलितो जिवेधो
 निष्येततः परमविक्रमितातिवेषस्त्रप्रबालविटपोरुतचंडशब्दो ॥ २७ ॥ तत्रश्रिमा
 परमयाककुभः स्फुरंतो सिद्धा बुपेत्यकुजयो रिबजा तवेदा ॥ रुक्मप्रणम्य शिरसा
 खिललोकनाथं वदं जली विरजसा विदमूचतुः स्मा ॥ २८ ॥ रुक्मकृत्समहायोगिं स्व
 माद्यः पुरुषः परः व्यक्ताः व्यक्तमिदं विश्वं रूपं ते ब्राह्मणा विदुः ॥ २९ ॥ तमेकः सर्वभूतानां
 देहस्तात्मे द्विषे श्वरः त्वमेव कालो भगवान् विद्युरव्यय ईश्वरः ॥ ३० ॥ त्वमहन्मरुतिः सा

१ राम ॥
१ २३ ॥

क्षादजः सत्वतमोमयी ॥ त्वमेव पुरुषोऽव्ययः सर्वक्षेत्रविकारवित् ॥ ३१ ॥ गृह्णामापोस्त
 मग्राह्यो विकारैः प्राकृतेर्युगैः क्लोन्विहर्हति विस्तारं प्राकृतिं संवृतं ॥ ३२ ॥ तस्मै नु
 भ्यं भगवन् देवासु देवाय वेधसो ॥ आत्मघातगुणौ च्छन्नमहिमे ब्रह्म यो नमः ॥ ३३ ॥ यस्या
 इव ताराज्ञायंते शरीरे च्छरीरिणः ॥ तैस्तेरनुल्यातिशयेर्वीर्यैर्देहिषु संगते गृह्णामासम
 वात्सर्वलोकस्य भवाय विभवाय च ॥ अबतीर्णोऽशमागेन सौ प्रतपति राशिषां ॥ ३४ ॥
 नमः परमकल्याणनमः परममंगल ॥ वासुदेवाय शोनाय यद्गूनां पतये नमः ॥ ३५ ॥
 अनुजानी हि नौ भर्त्सवानुचरं किं कौ ॥ दर्शनं नो भगवन् ऋषेरासीदनुग्रहात् ॥ ३६ ॥
 वाणीगुणानुकथने श्रवणोक्तथाया हसो व कर्म सुमनसवपादयोर्न ॥ स्मृत्यो शिर
 स्तवनिवासजगत्प्रणामे दधिः सतो दर्शने सुभवत्तनूनां ॥ ३७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इ
 त्यसंकीर्त्तिनस्ताभ्यां भगवान् गोकुले श्वरः ॥ दास्यां बोलखले बहः प्रहसन्ना हगु
 ष्ठकौ ॥ ३८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ ज्ञातं मम पुरै वै तदधिपाकरुणात्मना ॥ यच्छ्रीमदो

धपोर्वाभिर्विश्रंशोनुग्रहः कृतः ॥ ४० ॥ साधूनां समचित्तानां सुतरां मत्कृतात्मनां हरी
 नालोऽभवेद्धः पुंसोऽश्वयोः सवितुर्गथा ॥ ४१ ॥ तद्वृत्तं मत्परमौलकृत्वरसादनीं स
 जातो मयि भावो वा मीप्सितः परमो भव ॥ ४२ ॥ श्रीभक्त उवाच ॥ इत्युक्तो तोषिक्रम्य
 प्रणाम्य च पुनः पुनः ॥ बहो लखलमार्गं अजगत्तुर्दिशमुत्तरो ॥ ४३ ॥ ॥ इति श्रीभागव
 ते महापुराणे दशमस्कंधे दुमपातनो नाम दशमोऽध्यायः ॥ ११० ॥ श्रीभक्त उवाच ॥
 गोपानंद ददयः श्रुत्वा दुमयोः पतंतोरवां ॥ तत्राजगुः कुरु श्रेष्ठ निधीन भयशंकिताः
 ॥ ४४ ॥ भ्यां निपति तो तत्र ददशुर्गमलाः ॥ ४५ ॥ ॥ वज्रमुस्तद्विज्ञापय लक्ष्यं पतनका
 रणां ॥ ४६ ॥ उल्लंखलं विकर्षतं दम्भा बद्धं स्वबालकं ॥ कस्येदं कुत आश्रयं मुत्यात इति का
 तरा ॥ ४७ ॥ बाला उचुरने नेति तिष्ठेतां मुल्लंखलं ॥ विकर्षतां मध्यगेन पुरुषा बध्य चक्ष
 णा ॥ ४८ ॥ ततस्तदुक्तं जगद्गहनं धरेते तित्तस्य न तो ॥ बालस्योत्पारनंतं वीः केचित्संदिग्धं चे
 तस ॥ ४९ ॥ उल्लंखलं विकर्षतं दम्भा बद्धं स्वमात्मेन ॥ विलोक्य नंदः प्रहसन् बंधनादिमु

मोचहृदि गोपीभिस्तोभितोऽनृत्य दृग्बालवत्कचित् ॥ उजायति क्वचिन्मुग्धस्तद्विशो
 दारुयंत्रवत् ॥ ५० ॥ विभर्ति क्वचिदाऽऽतः पीरकोन्मानपादुको ॥ बाहुक्षेपं च कुरुते स्वानां व प्रीति
 मा बहनु ॥ ५१ ॥ दर्शयंस्तद्विदो लोक आत्मनो भव्यवश्यतो ॥ जनस्योवा हवे हर्ष भगवान् बालचे
 स्थिते ॥ ५२ ॥ कीर्णा हि भोः फलानीति श्रुत्वा सवरमभ्युतः ॥ फलादीनां यमादाय ययौ सर्वफल
 प्रदः ॥ ५३ ॥ फलविक्रयिणी तस्य भुत धान्यकरद्वयं फलैरपूर्य घनेः फलभांडमपूरित्वा ॥ सरिती
 र्तेनैकस्मै भगताः ॥ ५४ ॥ नमथाकृत्या ॥ जनमर्क्षमघं भवतो विप्रबोदे हि गाः श्रुतिः ॥ ५५ ॥ पश्य बय
 स्योत्तमात्रा मध्यांखलं कृतानां ॥ त्वंचलानः कृताहारो विहरस्व खलं कृतः ॥ ५६ ॥ नोपेयातो
 यदाहृतौ ॥ ५७ ॥ तस्येन पुत्रकौ ॥ पशोदो प्रेषयामासरो हिणी पुत्रवत्सलं ॥ ५८ ॥ कीर्त्तने सा सुते
 बालैरनिबलं सहाग्रनो ॥ पशोदोऽजो हवीत्कस्य पुत्रस्ते हस्तु नस्तनी ॥ ५९ ॥ कुरु कुरु सार
 विंदाक्षतात एहिसनं पिबा ॥ अले विहारैः क्षुत्कान्तः कीडा श्रान्तोऽसि पुत्रका ॥ ६० ॥ हे रामा ॥ ग
 र्जताता ॥ ६१ ॥ भुसाः भुजः कुलनंदनं ॥ प्रातरेव कृताहारस्तद्रवान्भो कुमहंति ॥ ६२ ॥ प्रतीक्ष

॥भा.६.५॥
॥२५॥

तेत्वादाशहभोक्ष्यमाणो ब्रज्याधिपः ॥१॥ सावयोः प्रियं धेहि स गहनयात बालकाः ॥२॥
॥श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं यशोदा तमशेषशेखरं मत्वा सुनेति ह निवदधीर्नृपाः ॥३॥ स्तोत्रं ह्रीत्वा
सहरामममृतं नीत्वा स्ववाटं रूत वत्स्योदयः ॥४॥ गोपबन्धामहोत्साताननुभूय बह
दनाः ॥ नंददयः समागम्य ब्रजकार्यममंत्रयन् ॥५॥ तत्रोपनंदनामाह गोपोत्तानवयोः
धिकः ॥ देशकालार्थं तत्ततः प्रियरुद्रमरुदमयोः ॥६॥ उत्थातम्यमिताः समाभिर्गोकुल
सहितैः प्रियभिः ॥ आयात्यत्र महोत्साता बालानां नाशहेतवः ॥७॥ मुक्तः कथं चिद्राक्षस्यावा
लप्या बालको ह्यसौ ॥ हरेरनुग्रहान् नमनश्चोपरि नाः यतत् ॥८॥ वक्रवातेन नीतोः यदै
त्येन विपदं विधत् ॥ शिलायां पतिनस्तत्र परित्रातः सुरेश्वरः ॥९॥ यन्मन्त्रियेत न दुमयो रतरं प्रा
प्य बालकः ॥ असावभ्यतमो वापितदप्यसुनरक्षणः ॥१०॥ यावदौत्सातिकाः रिष्टो ब्रजं ना
भिभवेदितः ॥ ज्ञावद्बालानुपादाय यास्यामोऽन्यत्र सा नुगाः ॥११॥ वनं वंदो वनं नाम पश
यं न बकाननो ॥ गोपगोपीगवांसेभ्यं पुण्यादित्थं वीरुधौ ॥१२॥ तत्र तत्राऽधैव यास्यामः श

॥राम॥
॥२५॥

करान् युक्तमाविर्गो धनाग्रतोयां तु भवतीं यदिरोचते ॥१॥ तत्तु त्वैकधियोगो
पाः साधुसाध्विति वादिनः ॥ ब्रजान् स्वास्वात्समायुज्य ययूरुदपरिच्छदाः ॥२॥ बहान्
बालान् स्त्रियोरजनसर्वोपकरणानिवा ॥ अनस्वारोप्यगोपाला यत्ता आनशरासनाः
॥३॥ गोधनानि पुरस्कृत्य श्रंगण्या पूर्णसर्वतः ॥ तस्य चोद्येण महता ययुः सह पुरोहिताः
॥४॥ गोप्यारुढरथान् लकुचकुंकुमकोतयः ॥ रुद्रसलीलाजगुः प्रीतानिष्कंठसः सुवास
सगः ॥ तथा यशोदारो हिण्या बकं शकटमास्थितेरेजनु ॥ रुद्ररामाभ्यां नक्तथाश्रवणासु
के ॥५॥ वंदावनं संप्रविश्य सर्वकालसुखावहं ॥ तत्र चक्रुर्ब्रजा वासं शकटे रईचंद्रवत् ॥६॥
वंदावनं गोवर्द्धनं यमुना पुलिना निवा ॥ वीक्ष्यासीदुत्तमा प्रीतीरममाधवमोर्नृपा ॥७॥
वंब्रजौ कसांप्रीतिं यच्छंतौ बालवैधितैः ॥ कलवाकैः स्वकालेन वत्सपालो बभूवतुः ॥८॥
अविद्रेजन् भुवः सह गोपालदाकैः ॥ त्वारया मासनुर्धसान् नानाक्रीडापरिच्छदौ ॥९॥
विहाय तोवेण नृक्षेपणैः क्षिपतः क्वचिन् क्वचित्पादैः ॥ किंकिणीभिः क्वचित् क्वचिन्मगोव

॥ भा. २. पू. ॥
॥ २६ ॥

विः ॥ १६ ॥ वषायमापोनईतौ यमुधाते परस्परं अनुकृत्यरुतेर्जीतं श्वेतुः प्राकृतौ य
था ॥ १७ ॥ कदाचिद्यमुनातीरे वत्साश्चारयन्तोः स्वकैः प्रपश्येः रुक्मबलयोर्जिघासुईत्य
आगमत् ॥ १८ ॥ तं वत्सरूपिणीवीक्ष्य वत्सपृथगतं हरिः दशमन्बलदेवाय शनैर्मध्य
इवासदत् ॥ १९ ॥ गृहीत्वाऽपरपादाभ्यां सहलंगूलमच्युत ॥ २० ॥ नामयित्वा कपित्वा ग्रे प्रा
क्षिणोद्गतजीवितं ॥ २१ ॥ सकपित्यैर्महाकायः पात्यमलैः पपात हन्तृवीक्ष्य विस्मिता बालाः
शशंसुः साधुसाक्षिणिः देवाश्च परिसंतुष्टा बभूवुः पुष्पवर्षिणाः ॥ २२ ॥ तौ वत्सपालकौ भू
त्वा सर्वलोकैकपालकौ । सप्रातराशोगो वत्साश्चारयन्तौ विचेरतु ॥ २३ ॥ संखे वत्सकुलं स
र्वपायमिष्यंत एकदा गत्वानलाशयाऽभ्यां संपापयित्वा पुपुर्जलं ॥ २४ ॥ ते तत्र ददृशुर्वा
लामहासत्वमवस्थितं ॥ तत्र सुब्रह्मनिर्भिन्नगिरेः शृंगमिव च्युतं ॥ २५ ॥ सर्वे वक्तो नाम
महान्मुरो बकरूपधृक् आगत्य सहस्रारुक्मं तीक्ष्णानुक्रोऽग्रसहस्री ॥ २६ ॥ रुक्मं महा
वक्त्रं स्नेहच्छूरा मादयोऽर्भकाः ॥ बभूवुरिद्विधाणीव विना प्राणं विवैत सः ॥ २७ ॥

॥ २६ ॥
॥ २६ ॥

तालुमूलं प्रदहंतमग्निबक्रोपालमुत्पितं रजगदुरोऽवच्छेदं सद्योऽनिरुधाक्षतं बकरु
डेन हंतं पुनरभ्यपद्यत् ॥ २८ ॥ तमापतेतं सनिगृह्यतुं योर्होर्भीवकं कंससखं सनापतिः ॥
पश्यत्बालेषु ददारलीलया मुदा बहो वीरणा बहिवो कसी ॥ २९ ॥ तदा बकारिं सुरलोक
नासिनः समाकिरन्तं दनमलिकादिभिः ॥ समीडिरेवा न कशं खसं सवेतहीक्ष्य गोपा
लमुना विसिस्मिरे ॥ ३० ॥ मुक्तं बकास्या दुपलभ्य दारकारमादयः प्राणमिव द्वियोग
णः ॥ स्थानागतं तं परिभ्यनिर्वृताः प्रणीय वत्सान् ब्रजमेत्यतः ॥ ३१ ॥ श्रुत्वा तद्वि
स्मिता गोपा गोप्यश्वाः निप्रिया दत्ताः ॥ प्रित्यागतमिबोत्सुकां देक्षंत दृष्टितेक्षणाः ॥
॥ ३२ ॥ अहो वत्साः स्य बालस्य बहवो मत्स्यवोऽभवन् ॥ अप्यासीद्विप्रं ते धाकृतं पूर्वयतो
भयम् ॥ ३३ ॥ अथाऽप्यभिभवत्येनं नैवं ते धोरदर्शनाः ॥ निधांसयेन मासाद्य नश्यत्ये
नोपतंगवन् ॥ ३४ ॥ अहो वत्साः सति कर्हि विना ॥ गार्गो यदा ह भगवान्बभौ वितथेयवतः ॥ ३५ ॥ हनिर्न द

सत्या

॥भा०-२००॥
॥२७॥

दयोगोपाः रुक्मराभकथां मुदा कुर्वन्तोरममाणश्चनाः विदन्मवेदनाः ॥५५॥ एवं
विहारैः कोमारैः कोमारंजहनुर्जनाः निलायनैः सेतुबंधैर्मर्कटोत्सवनादिभिः ॥५६॥ ॥
इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे बत्सकवधो नाम कादशोऽध्यायः ॥११॥ श्रीगुरुः
क उवाच ॥ कविहनाशयमनोदध हृजात्मातः समुत्थाय वयस्य वत्सपान् ॥ प्रबोधय
नशृंगरवेण चारुणा विनिर्गतो बत्सपुत्रस्सरो हरिः ॥१॥ तेनैव साकं पृथुकाः सहस्रशः
स्निग्धाः सुशिवे त्रविधा णवे पावः ॥ स्वकांस्सहस्रोपरि संख्यया नितान्तवत्सान् पुत्र
रुत्पत्तिनिर्णयं युमुदा ॥ २ ॥ रुक्मवत्सेरसंख्याते र्युष्णीरुत्पत्तयस्वत्सकान् ॥ चारयंतो
र्मलीलाभिर्विजकुलतत्रहा ॥ फलप्रबालस्तवकमुमनः पिच्छधानुभिः ॥ काचगुंजा
मणिस्वर्णभूषिता अप्यभूषयन् ॥ ४ ॥ मुसुमैतोऽन्यान्पशिकादीन् ज्ञातानां रञ्जयि
क्षिपुः ॥ तत्रत्याश्च पुनर्दृष्टसंतश्च पुनर्दृष्ट ॥ ५ ॥ यदिदं गतः रुक्मो वनशोभेक्षणाय
तः ॥ अहंपूर्वमहंपूर्वमिति संस्पर्शये मिश्रोक्षिके विद्वेषान्वादयंतो ध्यातः शृंगारिणि

॥ रामा ॥
॥ २७ ॥

केचनापि विद्वंगैः प्रगायंतः कृजंतः कोकिलैः परो ॥ ७ ॥ विच्छयाभिः प्रधावंतो
गच्छंतः साधुहंसकैः ॥ बकैरुपविशंतश्च नृत्यंतश्च कलापिभिः ॥ ८ ॥ विकर्षंतः कीर्णवाकानां
शरंतश्च तेर्दृमाना वि कुर्वन्तश्च नैः साकं लबन्तश्च पलाशिष्ठा ॥ ९ ॥ साकं भेकेर्विलंबंतस्सरि
त्सलवसंलुता ॥ १० ॥ हसंतश्च प्रतिच्छयाः शयंतश्च प्रतिस्वना ॥ ११ ॥ गह्वर्यसतां ब्रह्म सु
खाः नुभूत्या शस्यं गता नो परदैवतेना ॥ मायाश्रितानां नरदारकेण साकं विजडः कृत
पुण्यपुंजाः ॥ १२ ॥ यत्पादपां सुबहुजन्मरुच्छूतो धृतात्मभिर्घोषिभिर्ऽप्यगम्यः ॥ स
एष यत्तद्विषयः स्वयं स्थितः किं वर्णयेद्विष्टमहो ब्रजौकसां ॥ १३ ॥ अथाऽद्य नामाऽभ्य
पतन्महासुरलेषां सुखक्रीडनबीक्षणाः क्षमः ॥ नित्यं पदं तर्जिजनीवितेः सुभिः पी
ताः ॥ मृतेरप्यमरैः प्रतीक्ष्यन्ते ॥ १४ ॥ हृष्टाः ॥ भक्तान् रुक्मसुखानघाः सुरः कंसानुशिष्टः
सबकीबकाः नुन ॥ अग्रयंतो मे सोदरनाशकृतयोर्दयोर्ममैतं सबलं हनिष्ये ॥ १५ ॥ ए
ते यदा मनुहरोऽस्ति लापः कृतास्तदा नरसमाब्रजौकसाः ॥ आणे गते वर्या सुकानुचि

॥ भा. ८. ५. ॥
॥ २८ ॥

ता प्रजाः सवः प्राणभृतो हि येनो ॥ १५ ॥ इति व्यवस्थाः जगरं व हृदयः स
 यो जनायाममहा हि वीर्यो ॥ १६ ॥ इति जगत्तुल्यं न तदा यथि मशेत प्रसनाः शया
 खल ॥ १७ ॥ धिग्वधरो योजल रोतरो यो दय्या न नो तो गिरि श्रंग दं द्रु ॥ १८ ॥ ध्वो तो तर स्या धि
 तताः ॥ १९ ॥ धिः पुरुषा नि लश्वास दवे क्षणो स ॥ २० ॥ इच्छा तं ता दशो स चै म त्वा वं दा व
 न श्रियं ॥ २१ ॥ आ ताः जगरं तुं डे न खु त्ये क्षं ते स्म ली ल या ॥ २२ ॥ अ हो मि त्रा गि ग द त स ल कू
 रं पुरः स्थितो ॥ २३ ॥ अस्मत्सं प्रसनं या त मा ल तुं डाय ते न वा ॥ २४ ॥ सत्य मर्क कर ॥ २५ ॥ रक्त मु
 तं रा ह न व द नो ॥ २६ ॥ अध रा ह न व द्रो ध स्त त्र ति स्था प या रु णो ॥ २७ ॥ प्र ति स्थ ई ते स किं यो
 स या स मे न गो दरो ॥ २८ ॥ गुं ग श्र गाल यो प्ये ता स दं द्रु नि श्र व श्य त ॥ २९ ॥ आ स्त ता या
 म मा गो यं र स नां प्र ति ग ज्जी ति ॥ ३० ॥ एषा मं त र्गं तं ध्वो त मे त द र्श यं त रा न नं ॥ ३१ ॥ दा वो स ख
 र वा तोः यं श्वा स व द्रा ति प श्य त ॥ ३२ ॥ त द्ध स ल दु र्गं धो प्यं त रा मि ष गं ध व त ॥ ३३ ॥ अ स्मा
 कि म त्र प्र सि ता नि वि द्या न यं त था चे ह क दि व नं श्य ति ॥ ३४ ॥ क्ष णा द ने ने ति व का र्मु श

॥ त्रिमो ॥
॥ २८ ॥

मुखं वीक्ष्योऽसंतः करताडनैर्ययुः ॥ २५ ॥ इत्येभिषोऽतथ्यमतः कृभाषितं श्रुत्वा विचिंत्ये
 त्यमषामघायते ॥ २६ ॥ इति विदित्वाः खिलभूत हृत्स्थितः स्वानां निरोद्धुं भगवान्नोदधे ॥
 ॥ २७ ॥ तावत्प्रविष्टास्तु सुरोदरं तरे परं न गीर्णाः शिषवः सवस्तां प्रतीक्षमाणेन वकारि वे
 रानं हत स्वकांतस्मरणेन रक्षसाः ॥ २८ ॥ तान् वक्ष्य कुरुः सकला भयप्रदो ह्यनम्यनाथा
 स्वकरादवमुत्ताना ॥ २९ ॥ दीनां श्रमत्योर्जरगतिं चासान् घृणादिं तोदिष्य कृतेन विस्मितः
 ॥ ३० ॥ कृत्यं किमत्रास्य खलस्य नी वनं न वा अमी वा च स तो वि हिं स नै र्दूय क थं स्या दि ति
 सं वि चिंत्य त नृ ता त्वा वि श नुं ड म शो व द्ध रिः ॥ ३१ ॥ तदा च न छ दा रे वा भ या द्वा हे ति बु क्
 थु ॥ त द्धु र्ध च कं सा द्याः कौण पा स्त्व घ बां ध वाः ॥ ३२ ॥ ति श्रुत्वा भगवां कुरु स्वव्ययः सा
 भं वत्स कान् वृ णीं वि की र्त्त रा त्मा नं त र सा व व धे ग ले ॥ ३३ ॥ ततो निकायस्य निरुद्धा र्मा
 णो ह्यु की र्णं दधे र्भ्रमनस्ति नस्तनः ॥ ३४ ॥ ततो पवनो निरुद्धो मर्दं वि तिः पा द्य वि ति र्ग तो
 व हि ॥ ३५ ॥ तेनै व स वै षु र्वा ह र्गं ते षु प्रा णे षु व त्सा न्मु हू रः पे रे ता नां ह स्ता स यो स्ता प्य त र दि

भिष

॥ भा० ६० पृ० ॥
॥ २८ ॥

तः पुनर्वक्रान्मुकुंदो भगवान्निर्णयः ॥ १७ ॥ सीनाहिभोगोऽस्त्यतमभ्युत्तमं हतज्योतिः
स्वधाम्नाज्वलयन्दिशो दश ॥ प्रतीक्ष्य खवस्थितमीशनिर्गमं विवेश तस्मिन्निषतादिबौ
कसां ॥ १८ ॥ ततो निदृष्टाः स्वकृतोक्तताहं पुण्यैः सुराभ्यं परसंश्रयनर्तनैः ॥ गतिः सुग
वारिधराश्रवाचकेस्त्वैश्वर्यविप्राजयनिस्वर्गणाः ॥ १९ ॥ तदद्भुतस्तोत्रमुवाच गीतिकाज
यादिनैकोऽसवमेगलस्वतान् ॥ श्रुत्वा स्वधाम्नोऽयं आगतोऽसि रदृष्ट्वा महीशस्य जगा
मविस्मयो ॥ २० ॥ राजन् राजगर्भं शुक्लं दंदावने द्रुतं ॥ प्रनौकसां बहुतिथं बभूवा क्रीडग
द्वरम् ॥ २१ ॥ एतत्कौमारं कर्म हरेरत्माः हि मोक्षणं प्रत्योः पौगंडके बालादष्टौ बुविस्मि
ताव्रजे ॥ २२ ॥ नैतद्विचित्रं मनुजैः र्भमायिनः पराः वराणां परमस्वयं धसः ॥ अघोऽपि स
त्स्पर्शनं धौतपातकः प्रायात्मसाम्यं त्वसतां सुदुर्लभं ॥ २३ ॥ सकृद्यदंगं प्रतिमां त राहि
तामनो मयी भागवतीं ददौ गतिं ॥ स एव नित्यात्मसुखाः नुभूतिभ्युदसमायः परमो गच्छं
पुनर्गच्छ ॥ २४ ॥ ततः ॥ इत्येहिनायादवदेव दत्तः श्रुत्वा स्वरान् श्रुतिं विविचित्रां प्रपश्यन्

॥ रामा ॥
॥ २८ ॥

योऽपि तदेव पुण्यं वैष्णवसं किं यन्निगृहीतवेतां ॥ २० ॥ एतावाच ॥ ब्रह्मन्कालोत्तरकृते
तत्कालीनं कथं भवेत् ॥ यत्कौमारं हरिरुत्तमगुः पौगंडके र्भकाः ॥ २१ ॥ तद्विमेमहो यो
गिनपरको नृहं गुरो ॥ नूनमेतद्वरेव माया भवति नाऽन्यथा ॥ २२ ॥ खयं धन्यतमालो
के गुरोऽपि क्षत्रवंधवः ॥ यस्मिन्मो मुदुस्त्वतः पुण्यं कस्य कथामर्ता ॥ २३ ॥ सुत उवाच ॥
इत्थं स्पष्टः सनुवादरायणिस्तस्मारिताः नंत हताऽखिलेन्द्रियः ॥ रुक्मशुनर्लब्धव
हिरिः शनैः प्रत्याहृतं भागवतोत्तमोत्तमं ॥ २४ ॥ ॥ इति श्री भागवते महापुराणे दशम
स्कंधे अष्टाध्याय उवाच ॥ १२ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ साधुपदं महा
भागत्वया भागवतोत्तम ॥ प्रनूतनमसीशस्य श्रवणं नृपिकं यो मुहुः ॥ १ ॥ सतामये सा
रभर्तानि सगोपदं द्यवाकीं श्रुतिं चेतसामपि ॥ प्रतिक्षणं नम्य वदन्त्ययं तस्मिन् विप्र
विराजामि वसाधुवर्ता ॥ २ ॥ शृणुष्वऽबहिरोरजन्नपि गुणं वदामि ते ॥ ब्रह्मः सत्त्व
सत्त्वश्चिच्चस्य गुरवो गुह्यमप्युत ॥ ३ ॥ तथाऽद्य वदन् नमस्त्यो रक्षित्वा वत्स बालकान्

॥भा. द. पू.॥
॥३॥

सहस्रलिनमानीयभगवानिदमज्ञवीना॥४॥अहोऽतिरम्यपुलिनं वयस्याः सकलैस्तं
पन्मदलाच्छवालुकांस्फुटस्तरंगं धृत्वालिपत्रिकध्वनिप्रतिध्वानलसदृमाकुलं॥५॥
अत्रभोक्तव्यमस्माभिर्दिवारुहंक्षुधाईताग्नस्ताःसमीपेयः दीत्वाचरन्तुशनकैस्तण॥
॥६॥तथेतिपाययित्वाभ्यवसानारुध्यशङ्कुलो॥मुक्ताशिक्यानिबुधुनुःसमंभगवता
मुदा॥७॥रुसस्यविष्वक्पुरुषाणिमंडलैरभ्याननाः फुल्लदशोत्रजार्भकाःसहोपवि
ष्टाविधिनेविरेनुरध्वयमथाभोरुहकणिकायाः॥८॥केचित्सुष्येईलैः केचित्सुल्लवैरं
कुरैः फलैःशिशिभिस्त्वग्भिर्दण्डिश्चबुधुनुः कृतभाननाः॥९॥सर्वेभियोदशोयंतः स
स्वभोऽप्यरुचिं पयकं॥हसंतोहासयंतश्चाभ्यवजहुः सहेश्वराः॥१०॥विभ्रेदण्यंजठरप
टयोःभृगवेनेचकक्षेवाभेयाणोमसणकबलंतत्फलाभ्यंगुलीषु॥तिष्ठन्मध्येषप
रिसुहृदोहासयन्ममिभिः स्वैः स्वर्गलोकेमिषतिबुभुजेयतमुकूबालकैलिः॥११॥अप
तेवैवत्सपेषुभुजानेष्वसुतात्मसु॥यत्सास्वतर्वनेदूरंविबिधुस्तणलोभिताः॥१२॥

॥रामा॥
॥३॥

तान्दृष्ट्वाभयसंज्ञस्तान्चेरुस्तेसमीभयोमित्राण्याशन्नाविरमतेहानेष्येवत्स
कानहो॥१३॥इत्युक्तादिदरीकुंजगहरेष्वात्मवत्सकानां॥विविन्नभगवान्कस्यःस
पाणिकयलोययो॥१४॥अंभोजन्मजनिस्तदंतरगतोमायार्भकस्येशितुर्द्रुमुंनुम
हितमम्यदपितदत्सानितोवत्सपान्नानीत्वाभ्यत्रकुरुहहोतरदधातुत्वेवस्थितो
यः पुरादष्टाबासुरमोक्षणेप्रभवतः प्राप्तः परंविस्मयो॥१५॥नतोवत्सानदधैत्य
पुलिनेपिचवत्सपान्नाः॥भावपिवनेकस्त्रोविचिकायसमंततः॥१६॥त्वाप्यदष्टा
तर्विधिनेवत्सान्यालांश्चविश्ववित्॥सर्वविधिरुतंकुसःसहसावजगामहो॥१७॥
ततःरुहोमुदंकंनृतन्मादृणांचकस्यच॥उभयापितमांत्मानंचक्रेविश्वकृरीश्व
र॥१८॥यावदत्सपवंत्सकाःत्यक्वपुपीवत्करंआदिकंयावधक्षिविषापावेणु
दलशिक्यावद्विभूषांबर्गयावच्छीनगुणाभिधाकृतिवयोयावद्विहरादिकंस
र्वविश्रुमयंगिरोगवदजःसर्वस्वरूपोवभौ॥१९॥स्वयमात्मात्मगोवत्सान्मतिव

॥भा०६०५०॥
॥३९॥

प्रीत्यवस्यै॥ श्रीऽन्नात्मविहारैश्वर्यसर्वात्माप्राविशद्भक्तो॥२०॥ तत्तद्वत्सान्ययकृन्ती
त्वात्तत्तद्गोष्ठे निवेश्यसः॥ तत्तदात्माभवज्ञंस्तत्तत्सद्गप्रविषयवान्॥२१॥ तन्मात
रोवेणुरवत्वरोत्पिताउद्भूतदोभिः परिरभ्यनिर्भरं॥ स्नेहस्तुतस्तमपयः सुधासर्व
मत्वापरब्रह्मसुतानपाययन्॥२२॥ ततोऽनपोन्मर्दनमज्जलेपनाऽलंकाररक्षाणि
लकाशनादिभिः संलालितः स्वाचरितैः प्रहर्षयन्सायंगतोयामयमेनमाध
वः॥२३॥ गावस्तनोगोष्ठमुपेत्यसत्वरं हुंकारगर्भैः परिहृतसंगतानां स्वकान्स्व
कान्बत्सतरानपाययन्मुहुर्ल्लिहंत्यः स्वबद्धसंपयः॥२४॥ गोगोपीनां मातृता
स्मिन्सर्वास्नेहार्दिकां विना॥ पुरोवदसपिहरेस्तोकतामाययाविना॥२५॥ ब्रजौक
सांस्वतोकेषु स्नेहवत्स्राब्दमन्वहं॥ शनैर्निःसीमवदवेयथाकस्तेत्त्वपूर्ववता॥
॥२६॥ इत्यमात्मात्मनात्मानं बत्सपालमिवेपासः॥ पालयन्बत्सपोवर्षधिक्रीडे
वनगोष्ठयोः॥२७॥ एकदाचारयन्बत्सान्सरामोवनमाविशन्पंचषासुत्रि

॥राम॥
॥३९॥

यामासुहायनाः पूर्णपिष्वजः॥ बत्सतोऽविद्वान्चरतो गावो बत्सानुपब्रजं गोव
र्दनाः दिशिरसिचरंत्यो ददृशुस्तपाम्॥२८॥ हृष्टाऽहतस्नेहवशोऽस्तत्तात्मासगोब्र
जोऽत्यात्मपदं मार्गं॥ दिपाकुक्कुक्षीवउदास्यपुच्छोऽगादुक्तैरस्तुपयाजवेन
॥२९॥ सप्तमेत्यगावोऽधो बत्सान्वत्सवंत्योऽप्यपाययन्॥ गिलंत्येव चांगां निलिहं
त्यः स्तोत्रसंपयः॥३०॥ गीपास्तो धनायासमोच्यलज्जोरुमन्युना॥ दुर्गाध्वकृच्छ
तोऽभ्येत्यगोवत्सैर्ददृशुः सुतान्॥३१॥ तदीक्षणात्प्रेमरसालुताशयाजानानुर
गागतमन्यवोऽर्भकान्॥ उद्भूतदोभिः परिरभ्यमूर्द्धनि प्रापेरवापुः परमां पुदंते
॥३२॥ ततः प्रवयसोगोपालोकाश्लेषसुनिर्वृताः॥ कृच्छ्राच्छनेरपगतासदनुस्
सुदश्रवः॥३३॥ ब्रजस्परामः प्रेमर्द्धवीक्ष्योत्कंठ्यमनुक्षणं॥ मुक्तस्नेहपत्येष्व
हेतुविदधितयता॥३४॥ किमेतद्व्रुतमिति वासुदेवः॥ खिलात्मनि॥ ब्रजस्य सात्मन
स्ताकेष्वपूर्वप्रेमवर्द्धतो॥३५॥ केयं वाकुतआयातादैवीवानार्प्यतासुरी॥ प्रायोमा

यासुमेभर्तुनीन्यामेपि विमोहिनी॥३१॥ इति संख्यत्यशशर्हवत्सान्स्वयसानपि
 सर्वाणां च षडैकुंरं च क्षुधावयुनेन स॥३२॥ नैते सुरेशाक्षयोनचैते लमेव भासी
 शभिदाश्रयेपि॥ सर्वपथक्त्वे निगमात्कथं वदेत्युक्तेन ब्रह्मप्रभुणा बलोऽवेत्त॥३३॥
 तावदेत्यात्मभूतमानेन नृस्यनेहसा॥ पुरोवदार्च्छं क्रीडंतं दशशेसकलं हरिम्॥३४॥ या
 वंतो गोकुले बालाः सवत्साः सर्वैरेव हि मायाशये शयाना मेनाः ध्यायिषु न रुह्यताः
 ॥३५॥ इत एतेऽत्र कुत्रत्यामन्मायामोहिते तयोः तावन्त एव तात्राऽर्च्छं क्रीडंतो विद्युन्मा
 समं ॥३६॥ एवमेतेषु मेदेषु चिरंध्यात्वा स आत्मभूः सत्याः केकतरेनेति तातुंने धेक
 थंचन॥३७॥ एवं संमोहयन् विद्युं विमोहं विज्वमोहनेः स्वयैव माययाऽतोऽपि स्वयमे
 व विमोहितः॥३८॥ तस्यांतमो वने हारं खद्योताः स्त्रिंशद्वाऽहनि॥ मही तारमायैर्यं
 निहत्यात्मनि युजतः॥३९॥ तावत्सर्ववत्सपालाः पश्यतोऽजस्य तत्क्षणात् अदृ
 श्यंत घनश्यामाः पीतकोशेयवाससः॥४०॥ चतुर्भुजाः शंखचक्रगदाराजीवपाणयः

॥शम॥

॥३२॥

किरीटिनः कुंडलिनो हारिणो वनमालिनः॥४१॥ श्रीवत्सां गददोरत्नकंबुकंकणपाण
 यः॥ न पुरैः करकैर्भीताः कटिस्त्रांगुलीयकैः॥४२॥ अंघ्रिमस्तकमा पूर्णस्फुलसीन
 वदामभिः कोमलैः सर्वगान्त्रेषु भूरिपुण्यवदप्यनैः॥४३॥ चंद्रिकाविशदस्मेरैः साः
 रुणापांगवीक्षितैः श्लक्ष्णार्थानामि वरजः सत्वाभ्यां सष्टपालकाः॥४४॥ आत्मादिस्ते
 वपथ्यं तैर्मूर्तिमद्भिश्च रचरैः॥ न त्यगीता घनेकार्हेः पथक् पथगुपासिताः॥४५॥ अ
 णिमाद्यैर्महिमभिरजाघाभिर्विभूतिभिः॥ चतुर्विंशतिभिः स्तलेः परीता महदादि
 मिः॥४६॥ कालखभावसंस्कारकामकर्मगुणादिभिः॥ स्वमहिष्वस्लमहिभिर्मूर्तिमद्भि
 रुपासिताः॥४७॥ सत्यज्ञानानंतानंदमात्रैकरसमूर्त्यः॥ अस्थष्टभूरिमाहात्म्या अ
 यित्युपनिषद्गुणैः॥४८॥ एवं सरूढदरीः जः परब्रह्मात्मनोऽखिलानां प्रस्यभांसर्वमि
 दं विभाति स च एव च॥४९॥ ततो निकुण्डकोऽत्यस्तिमिते कादशेऽक्षि॥ तद्वाग्माभूदज
 स्तूयंती पूर्णं तीव्रपुत्रिका॥५०॥ इतीशेऽतर्कं निजमहिमनिस्वप्रमितिके परत्राजा

सा

॥ भा. ८. पू. ३
॥ ३३ ॥

तोऽ तन्निरसनमुखब्रलकमितौ॥ अनीशेपि द्रुं किमिदमिति वामु ह्यतिसति चक्षः
ऽ नोतात्वासपरिपरमोऽ जातवनिर्को॥ ५७ ॥ ततोऽ वीक्षप्रतिलब्धः क्षः कः परेतवदुत्थितः
रुच्छादन्मील्यवेदधीराववेदं सहात्मना॥ ५८ ॥ सपद्येवामितः परपन्दिशो पश्यतपुरः
स्थितोऽ वंशवनं जनातीम्यदुमाकीर्णसमाप्रियो॥ ५९ ॥ यत्रनेसर्गदुर्वैराः सहासन्मगा
दमः॥ मित्राणीवाजितावासदुत्तरुदत्तर्षकादिके॥ ६० ॥ तत्रो हृत्य श्रुपवेशशिश्नन
त्यं ब्रह्मादयपरमन्तमगाधबोधो॥ वत्सान्स्त्रीनिबपुरापहितो विविन्देकंसपा
णिकबलं परमेष्ठवध॥ ६१ ॥ हृष्टा त्वरेण निजधोरणतो बतीर्य्यध्वां वपुः कनकदं
उमिवा निपात्यैष्यच्छ्वत्सु मुकुटकेटिभिरंघ्रियुग्मनत्वा मुदश्रुसुनलैरुताऽ भि
वेकं॥ ६२ ॥ उत्यापोत्यायकस्यस्य चिरस्यपादयोः पतन्ना॥ आलेमहि त्वं प्राग्दर्शस्य
त्वा स्मत्वा पुनः पुनः॥ ६३ ॥ शनैरथोत्याय विमज्जलोचने सुकुंदमुदीक्ष्य विनम्रकं
चर॥ कृतो नलिः प्रश्रयवान्समाहितः संवेपथुर्गद्गदयैलतेलया॥ ६४ ॥ ॥ इति

॥ भा. ८. पू. ३
॥ ३३ ॥

श्रीभागवन्तमहापुराणे दशमस्कन्धे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ नो
मीश्वरः भवपुत्रे तद्विद्वराय गुं जावनें सपरि विहलसन्मुखायाः प्रत्यक्षजे कबल
वेत्रविषाणवेणुलक्ष्मश्रिये मद्रुपदे पशुपांगजाया॥ १ ॥ अस्यापि देववपुषो मद
नग्रहस्य स्वेच्छामयस्य ननु भूतमयस्य कोऽपि नेशो महि तव सितुं मनसो तरेण सा
क्षात्तवैव किमु तात्सुखानुभूते॥ २ ॥ ताने प्रयासमुदपास्य नमंत एव जीवंति
सन्मुख रितो भवदीयवार्ता॥ ३ ॥ स्याने स्थिताः श्रुतिगता तनुवाञ्जनोभिर्ये प्रा
यशोजितजितोप्यसिते स्त्रिलोकां॥ ४ ॥ श्रेयः श्रुतिं भक्तिमुदस्यते विभो किं
तिये केवलबोधलब्धयो ते धामसो कैशस्त एव शिष्यते नान्यघथा स्मृतनु
षाऽ वधातिनां॥ ५ ॥ पुरे भूमन्ब्रह्मोपि योगिनस्त्वर्यते हानिजकर्मलब्ध
या॥ विबुधैर्भक्तैर्बकथोपनीतया प्रपेदिरेजोऽच्युतने गरिपरां॥ ६ ॥ तथापि
भूमन्महिमागुणस्य ते विबो दुमर्हस्यमलांतरात्मभिः॥ ७ ॥ अवि क्रियात्वनुभवा

॥भा. ६. ५०॥
॥३४॥

रूपतो ह्यनन्य बोद्ध्यात्मतयानवाप्त्या ॥ १॥ गुणात्मनस्तेष्विगुणान्विमानुहितो ब
तीर्णस्य कश्चिरेऽस्याकालेनयेवी विमिताः मुक्त्यैर्मूपांसवः खेदिहिका सुभासः ॥ १॥ त
तेः नुक्तं पां सुसमीक्षमाणो भुंजान एवात्मरुतं विपाकं ॥ हृद्यवपुर्भावं दधनमस्ते जी
वेतयो मुक्तिपदे सरासभाक् ॥ ८॥ प्रत्येकमेऽनार्यमनंत आद्ये परात्मनित्यव्यविमामि
मायिनि ॥ मायां वितत्येक्षितुमात्मवैभवं स्रहं कियाने छमिवाविरतो ॥ ९॥ अतः क्षम
स्वायुतमेरजो भुवो ह्यनानतस्त्वय्यगीशमानि ॥ अजाबले पाधतमो धवक्षुष ए
वोऽनुक्तं योममिनाथवानिति ॥ १०॥ काहंतमोमहदहं खचरागतिवार्भसंवेद्यतां उघ
रसप्तवित्तिकायः ॥ केदम्विधाविगिता उपराणुचर्या वाता ध्ये रोमवि वरस्य च ते
महित्वं ॥ ११॥ इत्येव पां गभगतस्य पादयोः किंकल्यते मानुरधो ह्यजागसे ॥ किमस्ति
नास्ति अपदेश भूषितं तवा सिकुक्षेः किमदप्यनंतं ॥ १२॥ जगत्त्रयो तोदधिसंज्ञो
देना रायणस्योदरनाभिनालात् ॥ विनिर्गतोऽनस्त्विति वाग्नवेमया किं लीश्वरत्वा

॥रा. ३॥
॥३४॥

न विनिर्गतोऽस्मि ॥ १३॥ तारायणस्त्वं न हि सर्वदेहिनामात्मास्य धीशो खिललोकसाक्षी ॥
नारायणो गं नरभृजलायना नञ्चापिसत्यं नतवैवमाया ॥ १४॥ तज्ज्ञे जलस्य तव सज्ज
गदपुः किमेन दधं भगवत्संदेना ॥ किं वा सुदधं दृष्टिमेतदेव किं तो सपद्येव पुनर्मदस्थि ॥
॥ १५॥ अत्रैव माया धमनाः वतारे ह्यस्य प्रपंचस्य बहिः स्फुरस्य ॥ कृत्स्नस्य चान्तर्जहरे
जनन्या माया त्वमेव प्रकटीकृतं ते ॥ १६॥ यस्य कुक्षाविदंसर्वसात्मं भानियथा तथा ॥ त
त्त्वय्य धीहन्त सर्वं किमिदं मायया विना ॥ १७॥ अद्यैव त्वदेते स्य किं मम न ते माया त्वमा
दक्षितं एकोसि प्रथमं ततो ब्रजसु हृदत्ताः समस्ता अपि ॥ तावतो सिंचतुर्भुजास्तद
विलैः साकं मयोपासितास्ता वंत्वेव न गंत्य भूतदमितं ब्रह्मादयं शिष्यते ॥ १८॥ अ
जानतो त्वत्वं देवी मनात्मन्यात्मात्मना भासि वितत्य माया ॥ इया विवाहं न गतो
विधान इव त्वमेवो न इव त्रिनेत्र ॥ १९॥ सुरेष्वाधिष्ठीशतथैव न ष्वपि निर्मसुयादः
खपितेऽजनस्य ॥ जन्मासतां दुर्मिदनिग्रहस्य प्रभो विधानः सदनुग्रहाय च ॥ २०॥

॥भा. ६ पू. ॥

॥३५॥

कोवेति भूमन् भगवन् एतन्मन्यो गे श्वरोतीर्भवन्स्त्रिलोकां॥ काहो कथं वा कति वा
कदेति विस्तारयन् क्रीडसि योगमायां॥ २५॥ तस्मादिदं जगदशेषमसत्त्वरूपं स्वप्नाभ
मस्तद्विषणं पुरुदुःखदुःखं॥ त्वय्येव नित्यसुखबोधतनावर्तते माया तउद्यदविमल
दिवावभाति॥ २६॥ एकस्वमात्मा पुरुषः पुराणः सत्यः सयं ज्योतिरनंत आद्यः॥ नि
त्याक्षरोऽजसुखो निर्जनः पूर्णः इयो मुक्त उपाधितोऽमृतः॥ २७॥ एवं विधं त्वा
सकलात्मनामपि स्वात्मानमात्मात्मतया विचक्षते॥ गुर्वर्कलब्धोऽपि निष्पत्तुवसुषा
येते तर्लीव भवान्तो बुधिम॥ २८॥ आत्मानमेवात्मतया विजानन्तो नैव ज्ञाने नि
खिले प्रपञ्चितो ज्ञानेन भूयोपि च तत्प्रलीयते स्वामेर्भोगभाभवौ यथा॥ २९॥ अज्ञा
नसंज्ञो भवबन्धमोक्षो हो नामनाम्यो लज्जततभावात्॥ अजस्रं चित्वात्मनिके बले
परं विचार्यमाणे तरणा विवाहन्ती॥ ३०॥ त्वा मात्मानमपरं मत्वा परमात्मानमेव चो आ
त्मा पुनर्वहिर्मग्य अहो जजनताः सता॥ ३१॥ अंतर्भवेन तं भवं तमेव ह्यतत्पज्जतो म

॥एम॥

॥३५॥

गयंति सतः॥ असंतमप्यस्य हिमंतरेण सन्ते गुणं तं किमुयंति सन्तः॥ ३२॥ अथापि नेदे
वपदो बुज्जमप्रसारं लेशः॥ नुगृहीत एव हि॥ ज्ञानाति तत्त्वं भगवन्नाहि ज्ञानेन चाऽन्य एको
विविधं विचिन्त्य॥ ३३॥ तदस्मिन्नाथसभूरिभागो भवेऽत्र वाऽन्यत्र तु वाति रश्चो॥ मिनाहमे
कोपि भवज्जनानो भूत्वा निधेवे तव पादपल्लवम॥ ३४॥ अहोति धन्याऽत्र नमो रमण्यः स
न्याः मते पीतमतीव ते मुदा॥ मां विभो वत्स नरात्मजात्मनाम तत्प्रयेः द्यापि न चालम
ध्वरा॥ ३५॥ अहो भाग्यमहो भाग्यं नंदगोपत्रजौ कसां॥ यस्मिन् परमानंदं पूर्णं ब्रह्मसना
नने॥ ३६॥ एषां तु भाग्यमहितामुत तावदास्तामेकादशेव हि वयं वत भूरिभागाः॥ एत
दृष्टीकवधकैरसहस्यि वामः शर्वीरयोः॥ अद्वजमद्वजता सर्वतै॥ ३७॥ तद्विरिभाग्यमिह
जन्मकिमप्यटव्यां यो कुले पिकनमां प्रिजो भिदेकां॥ यज्जी वितंतु निखिलं भगवान्
कुंदस्वद्यापियस्य दत्तः॥ अतिप्रगपमेवा॥ ३८॥ एषां चोषनिवासिनामुं भवान्किं देव एत
ति नश्चेतो विश्वफलात्कलं त्वदपरं कुत्राप्ययन्मुह्यति॥ सदेवादि वपत्तनाः पिसकु

त

॥ भा० ८-५० ॥
॥ ३६ ॥

लात्वा मे न देना पिता यद्वा मायं सुहृत्प्रियात्म तनय प्राणाण्यस्वत्कृते ॥ ३५ ॥ तावद्वा
गदयस्तेनास्वावत्कारणं हं गृहं ॥ तावन्मोहोऽभिनिगडो यावत्कृत्स्न तेजना ॥ ३६ ॥
प्रपंचेतिः प्रपंचोऽपि विडम्बयसि भूतले ॥ द्रपन्नजनता नंदसंदोहं प्रथितुं प्रभो ॥ ३७ ॥
जानंत एव जानंतं तु किं बहूत्सानमे प्रभो ॥ मनसो वपुषो वाचो वै भवंत वगोचरा ॥ ३८ ॥
अनुजानी हि मां कृत्स्न सर्वं त्वेवेत्सि सर्वदक ॥ त्वमेव जगतां नाथो जगदेतत्तवार्पित
म् ॥ ३९ ॥ श्रीकृष्णश्चत्सिकुलपुष्करजोषरायिनश्चामा निर्जरद्विजयभूदधि रक्षिकारि न ॥
उद्गमशर्वरहरक्षि निराक्षस भूक् आकल्पमार्क मर्हन् भगवन्नमस्तो ॥ ४० ॥ श्रीशुक उ
वाच ॥ इत्यभिषूय भूमानं त्रिः परिक्रम्य पादयोः ॥ नत्वा भीष्मजगद्गता स्वधाम प्रत्य
पद्य न ॥ ४१ ॥ ततो नुज्ञाप्य भगवान् स्वभुवं प्रागवस्थितान् ॥ वत्सान् पुलिनमा नि
येयथा पूर्वं सखं स्वकं ॥ ४२ ॥ एकस्मिन् पिजाते दे प्राणेशं चोत्तरात्मनः ॥ कृत्स्नमा
याह नाराज नक्षणाद्भूमे निरेऽर्भका ॥ ४३ ॥ किं किं निविस्मरंती हमाया मोहितचेत

॥ राम-१ ॥
॥ ३६ ॥

कृत्स्नं स्वागतं ते निरं दुःसा नेकोऽप्यभोजिक वल एहीतः साधुभूयता मां ॥ ४४ ॥ ततो हसन् हवी कीर्तोऽभव ह ॥ ४५ ॥
संश्रियन्मोहितं जगत्सर्वममीक्ष्ण विस्मृतात्मक मां ॥ ४६ ॥ इत्युत्सुहृदः त्यसहर्भ
कैः दर्शयं श्रीमती जगत्सर्वमर्त्तवना दूजे ॥ ४७ ॥ बह्वं प्रसन्नवधा तु विविज्जितो गः
प्रोद्गमवेणुदलभंगरोत्सवा स्तुवत्सान् गणान् ननु गमीत पवित्र कीर्तिर्गो
पीदगुत्सवदशिः प्रविवेश गोष्ठं ॥ ४८ ॥ अधानेन महाबालो यशोदानंदस्तनुमा ॥
हतोऽविता वयं चास्मादिनिबाला वने जगुः ॥ ४९ ॥ एतो वाच ॥ ब्रह्मस्योद्भवे कृत्स्
न्यान्नेमा कथं भवेत् ॥ पोऽभूत् पूर्वस्तोकेषु खोद्भवेषु विकथ्यतां ॥ ५० ॥ श्रीशुक उ
वाच ॥ सर्वेषामपि भूतानां न पश्चात्मेव बलभः ॥ इतरेऽप्यपि विना घासहस्तभन
येव हि ॥ ५१ ॥ तदज्ञं इयथा स्नेहः स्वस्वकात्मनि देहिनां ॥ न तथा मम तालं विपुत्र
विनगहादिषु ॥ ५२ ॥ देहात्मवादिनां पुंसामपि राजन्यसत्तमा ॥ यथा देहः प्रियतम
सत्थानं ह्यनुयेवतां ॥ ५३ ॥ देहोऽपि मम ताभाक्चेत्तर्हसौ नात्मवत्प्रियः ॥ यज्जीर्य
त्यपि देहेऽस्मिन् जीविताशवलीयसी ॥ ५४ ॥ तस्मात्प्रियतमः स्वात्मा सर्वेषामपि

॥भा. ६. ५॥
॥२७॥

देहिनां॥तदर्थमेव सकलजगदेतज्जराचरं॥५४॥ कस्यमेवमवैहितंसात्मानमखिलात्म
नां॥जगद्धितायसोप्यत्रदेहिबाभातिमायया॥५५॥ वस्तुतो जानतामत्ररुसंस्थासुवर्णि
युवा॥भगवद्रूपमखिलेनात्मदस्तीहकिंचन॥५६॥ सर्वेषामपि वस्तुनां भावार्थो भवति
स्थितः॥तस्यापि भगवान्कस्यः किमतदस्तुरूप्यतां॥५७॥ समाश्रितायेपदपल्लवस्र
वंमहत्यदं पुण्यमशो मुरारे॥अर्वाबुधिर्वत्सपदं परंपदं पदं पदं पदं पदं ननेषां॥५८॥
एतने सर्वमाख्यातं मय्यद्योहमिहलया॥यत्कोमारहरिकुंतयो गंडे परिकीर्तितो॥५९॥
एतत्सुहृदिश्रितं मुरारे घादनं शाडुलजे मनंच॥यत्केनरद्रूपमजोर्वभिषवं प्रणवन्
गणनेति नरोऽखिलार्थना॥६०॥ एवं बिहारेः कोमारः कोमारं जहत्तुर्जने॥निलायनेः
सेतुबंधैर्मर्कटोत्सवनादिभिः॥६१॥ ॥इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे ब्रह्म
कृतस्तुतिचतुर्दशोऽध्यायः॥१४॥ श्रीशुक उवाच॥ ॥ततश्च पौगंडवयः श्रितौ ब्रजे
बभूवतुस्तौ पशुपालसंमतौ॥गाश्चारयंतौ सखिभिः संपदं देवदत्तं पुण्यमती

॥एम॥
॥२७॥

वचकतुः॥तन्माधवो वेणुमुदीरयन्व्रतोगोपैर्गणैः स्वयशो बलाश्रितः॥यम
नुरक्तस्य पशव्यमाविशद्विहर्तुं कामः कुसुमाकरं वनं॥५॥ तन्मेजुघोषालिप्रगदि
जाकुलं महम्मनः प्रख्यपयः सरस्वता॥वानेन जुषंश्चतपत्रगंधिना निरीक्षरंतुं भगवा
न्ननोदधे॥६॥ सतत्र नगराहणपल्लवश्रिया फलप्रसूनोरुभरेण पादयोऽप्यशस्त्रि
खानीक्ष्ववनस्थतीन्मुदास्पयं निवाहाग्रजमादिपूरुषः॥४॥ श्रीकृष्ण उवाच॥
अहो अमी देववराः मरार्थितं पादं बुजंते सुमनः फलार्हणं॥नमस्तु पादाय शि
खाभिरात्मनस्तमोपहत्यैत रुजन्मघतकृतं॥५॥ एतेऽस्तिनस्तव यशोऽखिल
लोकनीर्यं गायंत आदिपुरुषानुपदं भजंते॥प्रायो अमी मुनिगुणा भवरीयसु
स्वाग्रहं वने विनजहंत्यनघात्मदेवं॥६॥ नस्यं त्यमी शिखिन ईड्य मुदा हरिण्यः कु
र्वन्ति गोप्यं वने प्रियमीक्षणेन॥सूक्तैश्च कोकिलगणाग्रहमागता यध्वया
वनौकस इमान् हि सतो नि सर्गः॥७॥ धन्येयमद्य धरणी तणवीरुधस्वत्या

॥भा. २. पृ. ॥
॥३८॥

दस्यशोदुमलताः करुणाभिमुखः नद्योऽदयः खगमगाः सदपावलोके गौर्ध्यातरे
पाभुनयोरपि यत्तस्य हस्त्रीः ॥ ८ ॥ श्री भु ३३ ना ॥ एवं बंधवने श्रीमत्कृष्णः प्रीत
मनाः पश्यन् रमे संचारयन् नद्रेः सरिशोधः सुसानुगः ॥ ९ ॥ कविज्ञायति गायन्सु
महो धालिष्वनुव्रतैः ॥ उपगीयमानचरितः स्वर्गीसं कर्षणावितः ॥ १० ॥ कवित्र
कलहं सानामनुकूलं ति कृतिं ॥ अभिनत्यति नृत्यं तं वर्हिणं हासयन् कवि
त् ॥ ११ ॥ मेघगंधीरघो वाचानामभिर्दूरगान्यश्नु ॥ कविदाहयति प्रीत्या गो
गोपालमनोज्ञमा ॥ १२ ॥ चकोरकौचचक्राहभारहजोश्च बर्हिणः ॥ अनुरोति
स्मसत्त्वानां भीतवद्वा घ्रसिंहयोः ॥ १३ ॥ कविर्क्रीडपरिश्रान्तं गोपोत्संगो पव
र्हणः ॥ स्वयं विश्रमयत्यार्थपादसंवाहनादिभिः ॥ १४ ॥ नृत्यतो गायतः कापि बला
तो युध्यतो मिथः गृहीतहस्तौ गोपालाहसंतौ प्रशंसन्तुः ॥ १५ ॥ कविस्त्यक्तव
तल्येषु नियुक्तं श्रमकर्तितः ॥ १६ ॥ मूलाश्रयः शेते गोपोत्संगो पवर्हणः ॥ १७ ॥ पा

॥राम-॥
॥३८॥

दसंवाहनं चक्रुः केचित्तस्य महात्मनः ॥ न परे हतपाप्मानो व्यनतैः समवीजयन्
॥ ७ ॥ अभ्येन नरुपाणिमनोज्ञानिमहात्मनः ॥ गायति स्म महाजले हस्तिनधि
यः शनैः ॥ ८ ॥ एवं निगृह्णात्मगतिः स्वमायया गोपात्मजत्वं चरितैर्विदंबयन् ॥
मेरमालालितपादपल्लवोद्यम्यैः समंग्राम्यवदीश्वेक्षितः ॥ ९ ॥ श्री दामानाम
गोपालो रामकेशवयोः सखा ॥ सुबललोकरुक्साधाः गोपाः प्रेम्णो रमज्जुबन्
॥ १० ॥ रामरममहाबाहोरुक्मदुष्टनिवर्हणः ॥ इतो विदूरे सुमहदने तालालिंसकुसे
॥ ११ ॥ फलानितत्रभृत्पिपसंति पतितानि चासंति किंत्वबुद्धानि धेनुकेन दुरात्म
ना ॥ १२ ॥ सोऽतिवीर्योः सुरो रामहेरुक्मखररूपधक् ॥ आत्मतुल्यबलैरन्यैर्जातिभि
र्वहभिर्वन्तः ॥ आतस्मात्कृतमराहारद्रीतैर्न भिरमित्रहानां सैव्यते पशुगणैः
पक्षिंसंघैर्विजितैः ॥ १३ ॥ विद्युतेः भुक्तपूर्वाणि फलानि सुरभीणि चाण्डवै सुर
भिर्गंधो विषूचीनो विगृह्यते ॥ १४ ॥ प्रयच्छतातिनः रुक्मगंधलोभितचेतसा

॥भा.द.पू.॥
॥३९॥

वांछासीन्महतीरामगम्पनां यदितोचतो॥२॥एवंसुहृदवः श्रुत्वा सुहृत्प्रियसि की
र्षया॥प्रहस्यजन्मनुगेयैर्वैतोतालवनं प्रभू॥३॥फलः प्रविश्य बाहूभ्योनालास्ये परिकं
पयनां फलानि पातयामासमतोगज इवौजसा॥४॥फलानां पतनां शब्दं निशम्यासुरा
सभ्यो अभ्यधावस्थितितले सने गं परिकंपयन् ॥५॥समेत्यतरसा प्रत्यक् हृभ्यो पभ्यो
बलं बली॥निहत्सोरसिकाशब्दं मुच न्यर्मसत्तल ॥६॥पुनरासाद्य संरब्ध उपक्रोधा
पराकृष्यितः चरणावपरोज नूबलाय प्राक्षिप दुष्वा॥७॥सतंगहीत्वा प्रपदोर्भा
मयिलैकपाणिना॥८॥विक्षेपतणराजाग्ने भ्रामणत्यक्तजीविना॥९॥आतेनाहतो म
हातालो वेपमानो बहश्छिः पार्श्वस्थं कंपयन् भग्नः सचाभ्यंसो विचापशो ॥१०॥ब
लस्य लीलया तस्य स्वरदेह हाहता ॥११॥तालाश्च कं परे सर्वे महाबात हाहा ॥१२॥नै
तच्चित्रं भगवति स्म न तेन गही श्वरोऽभ्योत प्रोत मिदं यस्मिन्तु र्धंगयथा पट ॥१३॥
नतः रुस्मंचरमंच ज्ञातयो धेनु कस्य योको धारोभ्यद्रव नृसर्वे संरब्धा हत बांध

॥राम॥
॥३९॥

वा॥३॥मोक्षानां पतनः रुस्मोरामश्च नृपलीलया॥गहीत पश्चाच्चरणान प्राहि
णो नृणां राजसु॥४॥फलप्रकरं संकीर्णं दैत्यदैर्गता सुभि शराजभूः सतालाग्रे
र्धनैरिव नभसली॥५॥चातयो सुसुमहत्कर्म निशम्य विबुधा दय॥६॥मुमुः पुष्य व
कीणि च कुर्वी धानि तु सुबु॥७॥अथ तालफलान्पादन्मनुष्या गते साध्वसाः॥
नृणां च परावश्चेरुहंत धेनु ककानने॥८॥रुस्मः कमलपत्राक्षः पुण्यश्रवण
कीर्तनः॥९॥स्यमानोऽनुभोगी धैः साग्रतो ब्रजमाविशत् ॥१०॥तंगोरजः क्षुरि
तकुंतलवद्बर्हव्यप्रसून रुचिरेक्षणचारुहासं॥विणुं कणं तेमनुगेरनृगीतकीर्ति
जोष्यादि दक्षितदशोभ्यामनुसमेताः॥११॥पीत्वा मुकुंदमुखसारं प्रमक्षिभंगैस्त
पंजहुर्विरहं नृजयोषितोऽस्ति॥तत्सत्कर्मसमधिगम्य विवेशो गे सत्री इहा सविनयं यदो
गमोक्षम्॥१२॥नतमोर्धशो दारो हि ण्यो पुत्रयोः पुत्रवत्सलो॥यथा कामं यथा कालं यथो
परमाशिक्षः॥१३॥गता ध्यानश्रमो नतमलनोऽन्मर्द्दनादिभिः॥नीवीं वसितारुवि संवि

॥ भा. ६. ५० ॥
॥ ४० ॥

यस्यार्धमदितौ ॥ ४० ॥ जननमुपहनं प्राप्य सा हन्मुपलालितौ ॥ संविश्ववरशय्या
योसुखं सुषुप्तुं त्रैतो ॥ ४१ ॥ एवं स भगवान् रुक्मो बहव न चरः कविता ॥ यथो राम मने
राजन कालिं दी सखिभिर्दत्तः ॥ ४२ ॥ अथ गावश्च गोपाश्च निदघातपटीतिता ॥ हृद्यं जलं
यपुस्य स्यात्तथा नीविषद्विषितो ॥ ४३ ॥ विषो भलदुपस्थस्य देवो परतवेन सा ॥ निपेतु
वीसवः सर्वे सलिलाने कुरु ॥ ४४ ॥ वीक्ष्य तान् नैतथा भूता न रुक्मो योगेश्वरेश्वरः ॥ ई
क्षया मृतवर्षिण्या स्वनाथात्मजीवयत् ॥ ४५ ॥ ते संप्रती तस्मै तपः समुत्थाय नलो
तिकात् ॥ आसनमुविस्मिताः सर्वे वीक्षमाणाः परस्परं ॥ ४६ ॥ अन्वमंसनत राजन गो
विंदानुग्रहे क्षितौ ॥ पीत्वा विषं परंतस्य पुनरुत्थानमात्मनः ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते
महापुराणे दशमस्कंधे पंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ विलोक्य दूषितां
रुक्मो रुक्मः रुक्मादिना विभुना तस्या विभुद्रिमनि च नृसर्पत मुदवा स यत् ॥ १ ॥ एतो
वाच ॥ कथमंतर्जले गावे न्यगृह्णाद्भगवान् ॥ स वै बहुमुगा वा संयथा सीद्विप्रक

॥ राम ॥
॥ ४० ॥

व्यतो ॥ ॥ अलन भगवतस्तस्य भूमः स्वच्छंदवर्तिनः ॥ गोपालो दारवरितं कस्तप्येतामनं
नुषना ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ कालिं यो कालियस्यासीद्भूदः कश्चिद्विषाग्निना ॥ अप्रप्यमाणा
पयोमस्मिन् तं त्युपरिगाः खगाः ॥ २ ॥ विप्रुष्यता विषो दोर्मिमारुते नाभिमर्हिताः ॥ क्रियं
ते तीरगा यस्वप्रापिनः स्थिरजंगमाः ॥ ३ ॥ तंच उवेग विषवीर्यमवेक्ष्य तेन दुष्टो न दीं च ख
लसंयमनावतारः ॥ रुक्मः कदंबमधिरुघुततो नितुंगा दस्को त्स्वगादरसनो भूपत
द्विवादे ॥ ४ ॥ स र्पद्वरः पुरुषसारनिपातवेगसंक्षोभितो रगविषोऽस्मि तौ बुराणि ॥ प
र्षिकृन्तुतो विषकषायविभीषणोर्मिर्धीबन्धनुः ॥ शतमनेतबलस्य कित्तौ ॥ ५ ॥ त
स्मिन् हृदे विहरतो भुजदंडघृणीवाची वमंगवरवारणविक्रमस्य ॥ आश्रयत तत्त्वस
दनाभिर्बवं निरीक्ष्य च क्षुब्धवाः समस्तस्तदमप्यमाणाः ॥ ६ ॥ तं प्रेक्षणीयसुकुमा
रघना वदोतं श्रीबलस्य पीतवसनं स्मितसुंदरास्यं ॥ क्रीडन्तमप्रतिभयंकमलोदरं ॥ घिंसं
दृश्यमर्मसुखाभुजया चच्छद ॥ ७ ॥ तानागभोगपरिवीतमदृष्ट्येष्टमालोक्यतस्मि

॥भा. द. पृ॥
॥४१॥

मसखाः पशुपाभशतीः ॥ रुक्मिणीनात्मसुहृदर्थकलनकामादुःखानुशोकभयमूढधियो
निपेतुः ॥ १० ॥ भावोद्यवावत्सतर्क्यः कंदमानाः सुदुःखिताः ॥ रुक्मिण्यस्तेक्षणभीतारुदं
त्यवबन्धितः ॥ ११ ॥ अथ ब्रजेमहोत्थातास्त्रिविधास्तितारुणाः ॥ इत्येत्तुर्भुविदिव्यात्मन्या
सन्भयशंसिनः ॥ १२ ॥ तानालक्ष्यभयोदितागोपानंदपुरोगमाः ॥ विनारमेणागः क
संज्ञात्वाचारयितुंगतः ॥ १३ ॥ तैर्दुर्निमित्तैर्निधनंमत्वाप्राप्तमतद्विदः ॥ तत्राणास्तन्मन
स्कास्तेदुःखशोकभयातुराः ॥ १४ ॥ आबालवद्भवनिताः सर्वेऽपशुवन्तयः ॥ निजैर्गुणै
कुलादीनाः रुक्मदर्शनकालसाः ॥ १५ ॥ तांस्तथाकातरानीक्ष्यभगवान्माधवो बल
प्रहस्यकिंन्त्रोवाचप्रभावतोऽनुजस्यसः ॥ १६ ॥ तेन्नेषमाणादपितंरुक्मसंविन
यापदेऽभगबलक्षणेर्जंगुः पदव्यायमुनातरं ॥ १७ ॥ तेतत्रतत्राजयंवाकुशाशनि
ध्वजोपपन्तानिपदानिविश्वसेऽप्रागेगवामन्यपदान्तरं तरेनिरीक्ष्यमाणाम्
युरंगसत्तराः ॥ १८ ॥ अंतर्द्विभुजगभोगपरीतमारान् रुक्मनिरीक्षमुपलभ्यजला

॥शम॥
॥४१॥

शयाने ॥ गोपांश्चमूढधिषणात्सरितः पभूंश्चसंक्रंदनः परमकश्मलमापुरातीः ॥
॥ १९ ॥ गोप्ताऽनुरक्तमनसोभगवत्पन्नंतेतत्तोहृदस्मितविलोकगिरः स्मरंत्यः ॥ ग्रले
दिनाप्रिमतमेभ्यः खतप्ताः शून्यं प्रियमतिहृत्तंददशुस्त्रिलोकं ॥ २० ॥ ताः रुक्म
तरमपत्यमनुप्रविष्टानुल्यब्धाः समनुरक्षुचः श्रवत्यः ॥ तास्तावन्नप्रियकथाः
कथयंत्यआसन्नरुक्माननार्थितदृशोमतकप्रतीकाः ॥ २१ ॥ रुक्मप्राणानिर्विश
तोर्नंदारीन्वीक्ष्यतंहृदः प्रत्यषेधत्सभगवान्गमः रुक्मानुभाववित् ॥ २२ ॥ त्रत्यंस्व
गोकुलमनन्यगतिनिरीक्ष्यसखीकुमारमनिदुःखितमात्महेतोः ॥ आस्तायम
त्यपदवीमनुवर्तमानः स्थित्वा मुहूर्तमुदतिष्ठदुरंगबंधातः ॥ २३ ॥ तत्प्रथमानव
पुष्याव्यथितात्मभोगस्यत्वेनान्नमप्यकुपितः स्वफणान्भुजंगः ॥ तस्योश्वसं
क्षुसनर्ध्रविषांबरीधस्तब्धेक्षणोल्लुकमुखोहरिमीक्षमाणः ॥ २४ ॥ तेनिक्ष्पा
दित्तिखयापरिलेहितानंदेस्किणीअतिकरालविधाप्रिदधिः ॥ कीडनमुंपरि

॥भा.द.पू.॥
॥४२॥

ससारयथाखगेदोवभ्रामसोप्यवसरंप्रसमीक्ष्यमाणः॥४२॥एवंपरिभ्रमहंतोजस
सुलतांसमानम्यतन्यधुशिरःसुधिरूहआद्यः॥तन्मूर्ध्नननिकरस्यशीतिताम्रपाशं
बुजोऽखिलकलादिगुरुर्नैनर्ता॥४३॥तनर्नुमुद्यतमवेक्ष्यतदातदीयगं धर्वसिद्ध
सुरवारणदेववध्यः॥प्रीत्यामदंगपणवानकवाद्यगीतपुष्पोपहारनुतिभिःसह
सोपसेदुः॥४४॥यद्यच्छिरोननमतेगशनेकशीर्षस्तनम्ममर्दखलदंडघरोऽपिपा
तैः॥क्षीणापुष्पोभ्रमनतल्लणमास्यतोस्तद्रुजोवमन्मरमकश्मलमापनागः॥४५॥त
स्याक्षिभिर्गलमुद्गतः शिरस्सुघ्रघत्समुनमतिनिःश्वसतोऽरुवोज्ञैः॥नन्यन्य
दानुनमयन्मदमयांभूवपुष्यैःसुपूजितइवेहपुमानुराणः॥४६॥तच्चित्रतांश्ववि
रुग्णाफणानपत्रोऽरुक्मुखैरुवमन्मरमभग्नमात्रः॥स्मत्वाचराचरागुरुं पुरुषं पु
राणानारागयणंतमरांमनसाजगामाः॥४७॥रुक्मस्यगर्भजगतोऽतिभगवत्सन्न
पाक्षिप्रहारपरिरुग्णाफणानपत्रोदृष्टः॥हिमाद्यमुपसेदुरमुप्यपत्यआर्त्ताः

॥राम॥
॥४२॥

श्लथदसनभूषणकेशबंधाः॥४१॥तास्तं सुविग्रमनसोयपुरस्कृताभीःकायंनिधा
यभुविभूतपतिप्रणोमुः॥साध्व्यःरुनोजलिपुटाःशमलस्यभर्तुर्मोक्षेष्टवःशरणादेश
रणंप्रपन्ताः॥४२॥नागपत्यकुचुः॥न्याय्योहिदंडःरुतकिल्बिषेस्मिस्तबावतारःखल
निग्रहाय॥रिपोःसुतानामपितुल्यदृष्टेर्दंस्तेदमेखलमेवानुशंसन्॥४३॥अनुग्रहोय
भवताकृतोहिनोदंडोऽसतांतेखलुकल्मषापहः॥मर्दंभ्रुकत्वममुष्यदेहिनःक्रोधो
ऽपितेऽनुग्रहएवसेमनः॥४४॥तपःसुतसंकिमनेनपूर्वनिरस्तमानेनवमानदेन॥ध
र्मोयवासर्वजनानुकंपयापतोभवंस्तुष्यतिसर्वजीवः॥४५॥कस्यानुभावोऽस्यन
देवविभ्रहेतवांश्रिरेणुस्यशीधिकारः॥महोष्माध्रीललनाचस्तयोविहायकामा
नसुविर्धनव्रताः॥४६॥ननाकपष्टंनचसार्वभौमेनपारमेष्ठेनरसाधिवत्यांन
योगसिद्धिरपुनर्भववावांछंतियस्यादरजःप्रपन्ताः॥४७॥तदेषनाथापडरापम
मेस्तमोजनिःक्रोधवशोप्यहीशः॥संसारवक्त्रेभ्रमतःशरीरिणोयदिछतःस्यादि

॥भा. द. प. ॥
॥४३॥

तये

भवः समस्तः ॥ ४३ ॥ नमस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महत्सवे ॥ भूतावासाय भूताय पराय पर
मात्मने ॥ ४४ ॥ ज्ञानविज्ञाननिधये ब्रह्मणे नमः ॥ अगुणाय विकाराय नमस्तु प्राकृ
ताय च ॥ ४५ ॥ कालाय कालनाभाय कालावयवसाक्षिणे ॥ विश्वाय तदपश्येत्कत्रैवि
श्वहेतवे ॥ ४६ ॥ भूतमात्रं द्रियप्राणमनो बुद्ध्याशयात्मने ॥ त्रिगुणो नाभिमानेन गूढस्व
त्मानुभूतः ॥ ४७ ॥ नमोऽनेताय सक्ष्माय कूरुस्थाय विपश्चिने ॥ नानाबाहानुरोधाय वाच्य
नाचकशक्तये ॥ ४८ ॥ नमः प्रमाणमूलाय कवये शस्त्रयोग्ये ॥ प्रवत्ताय निरत्ताय निरा
माय नमो नमः ॥ ४९ ॥ नमः कृष्णाय रामाय सुदेवसुताय च ॥ प्रधुम्नायानिरुद्धाय
साल्वताय तये नमः ॥ ५० ॥ नमोगुणप्रदीपाय गुणात्मछादनाय च ॥ गुणवत्सुपल
क्ष्याय गुणाद्रूपस्वर्षविदे ॥ ५१ ॥ अव्याकृतविहाराय सर्वव्याकृतसिद्धये ॥ हृषीकेश न
मस्तु मुनये मोनस्त्रीलिने ॥ ५२ ॥ परावरगतिज्ञाय सर्वाध्यक्षाय ते नमः ॥ अविश्व
यच विश्वाय तद्रूपे स्पष्टहेतवे ॥ ५३ ॥ त्वं स्पृजन्मस्थितिसंयमान्भोगुणोरनीह

॥राम॥
॥४३॥

ः कृतकालशक्तिधृक् ॥ न तत्त्वभावात्प्रतिबोधयन् सतः समीक्षयाः मोघविहार
ईह सोऽपि ॥ तस्येव ते मूलमवच्छिन्नोक्त्यां तां अशां तां तन्मूढयोनयः ॥ तां ताः प्रि
यास्ते धृधुनाः ॥ विनुंसतोऽस्यातु श्रुते धर्मपरीक्षये हतः ॥ ५४ ॥ अपराधः सरुद्रक्री
सोऽद्यः स्वप्रजाकृतः ॥ क्षंतुमर्हति शांतात्मन मूढस्य त्वां प्रजानतः ॥ ५५ ॥ अनुग
लील्य भगवन्प्राणां स्पृजति पल्लवः ॥ स्त्रीणां नः साधुशेचानोपतिः प्राणः
प्रदीयतां ॥ ५६ ॥ विवेहिते किंकरीणामनुष्यं न वासया ॥ यच्छ्रद्धयानुनिधत्वे मु
यते सर्वतोभयात् ॥ ५७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यसनागपत्नीभिर्भगवान्समभिदु
तः ॥ मूर्ध्नि तं भगुशिरसं विषसं जीमिकुटने ॥ ५८ ॥ प्रतिलब्धं द्रियप्रापकालियः
शनैर्केहीरः ॥ रुच्छसमुच्छसन्हीनः कर्तुं प्राह कर्तां जलि ॥ ५९ ॥ कालिय उवाच ॥
वयं खलाः सहोत्पत्त्या तामसा दीर्घमन्यवः ॥ खभावो दुस्पृजा नाथलोकानां
यदसं ह ॥ ६० ॥ त्वया सद्यमिदं विषं धातुं गुणविसर्जितं ॥ नानास्वभाववीयो

॥ भा. ६. पृ. ॥
॥ ४४ ॥

जो यो निबीजाशया रुति ॥ ५७ ॥ वयं च तत्र भगवन् सर्पाजात्यु र्मुन्य वः ॥ कथं त्यजा
मस्त्वन्यायां दुस्वजां मोहिताः ॥ स्वयम् ॥ ५८ ॥ भवान् हिकारं तत्र सर्वतो जगदी
श्वरः अनुग्रहं निग्रहं वामन्य सेतु द्विधे हिनः ॥ ५९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्याकर्ण्य व
चः प्राह भगवान् कार्यमानुष ॥ नात्र स्पयं लया सार्थं समुद्रं याहि मा विरम ॥ ६० ॥
सत्ताप्य पत्यु राहो गो न भिर्भुज्य ते न ही ॥ य एतत्संस्मरेन्मर्त्य सुभ्यं मदनुशास
नो ॥ कीर्त्तयन्तु भयोः संध्योर्न पुष्पभयमाप्नुयात् ॥ ६१ ॥ यो स्मिन्स्त्रात्वा मराक्री
उदेवाशं स्तर्षयेन्न लें ॥ योष्य भीस्मरन्नेर्त्तय सर्वपापैः प्रमुन्यते ॥ ६२ ॥ ही परं म
णकं हित्वा हूदमेतमुपाश्रितः ॥ मद्रयात्समुपणीस्वो नाद्यान्मत्पादलो छितो ॥
॥ ६३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमुक्त्वा भगवता रुक्सेना द्रुतकर्मणा ॥ तं पूजया मासमुद्रा
नागपत्न्यश्च सादरो ॥ ६४ ॥ दिव्यांबरस्तमणिभिः पराधैर विभूषणैः ॥ दिव्यगंधा
नुलेपैश्च महत्यात्पलमालया ॥ पूजयित्वा जगन्नाथं प्रसाध्वा गुरु उच्यते ॥ ६५ ॥

॥ अम. ॥
॥ ४४ ॥

तः प्रीतो भ्यनुज्ञातः परिक्रम्या भिवंधतो ॥ सकलत्र सुहृत्पुत्रो ही पमथ्ये जगाम ह
॥ ६६ ॥ तदैव सा प्रवृत्तता यमुना निर्विषाः भवता ॥ अनुग्रह इग बतः कीडमानुष
रूपिणः ॥ ६७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे कालियनिर्घोषणो ना
म धोऽशोऽध्यायः १६ ॥ ॥ एतोवाच ॥ ॥ नागालयं रमणकं कस्मात्तत्प्राज
कालियः ॥ रुते किं वा सुपर्णस्य ते नैकेना समंजसं ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ उपहार्यैः
सर्पजनेर्मासि मासीहयो बलि ॥ तानस्वत्यो महाबाहो नागानां प्रागुनिरूपितः
॥ २ ॥ ॥ खं भागं प्रयच्छेति नागाः पर्वणि पर्वणि ॥ गोपीथायात्मनः सर्वं सुपर्णा
यमहात्मनो ॥ विषवीर्यमदाविष्टः काद्रवेयसु कालियः ॥ कद्रवीरुत्यगुरुं स्त्रयं
तं वभुजे यत्नि ॥ ३ ॥ तच्छ्रुत्वा कुपितो राजन् भगवान् भगवत्प्रियः ॥ विनिघांसुर्म
हावेगः कालियं समुपाद्रवता ॥ ४ ॥ तमापतेतं तरसा विषायुधः प्रत्यभ्ययादुस्थित
नेकमस्तकः ॥ ५ ॥ इति सुपर्णव्यदशदशपुधः करालजिक्रोच्छ्रुसितो ग्लोचनः ॥ ६ ॥

नंता र्ष्यपुत्रः सनिरस्यमनुमान्मचंडवेगोमधुसूदनासनः। पक्षेण सभ्येन हिरण्य
 रोविषाजवानकद्रुसुतमुन्नविक्रमः॥ सुपर्णपक्षाभिहतः कालियोः तीव्रवि
 कुलः॥ इदं विवेककालिं घासदगम्यं दुरासदो॥ तत्रैकदा जलचरं गुरुभक्ष्य
 मीप्सितं॥ निवारितः सौभरिणा प्रसह्य क्षुधितोः हरतः॥ सीनानुसुतः खि
 तानुदष्टा दीनान्मीनपतौ हते॥ रुषया सौभरिः प्राह तत्रेत्यस्तेममाचरन्॥
 अत्र प्रविश्य गुरुयस्मिन्त्यान्त्रवादति॥ सद्यः प्राणैर्विपुन्येत सत्यमेतद्रुकीम्पह॥
 नं कालियः परं वेदनाम्यः कश्चन लेलिहः॥ अवात्सी द्रुहः प्रीतः रुक्सेनवविवासितः
 ॥११॥ रुक्सेन इह दहिः कानं दिव्यस्रगं धवा ससौ॥ महामणिगणगानीर्णं जीबुनदपरि
 ष्कृतं॥ १२॥ उपलभ्योत्पिताः सर्वलब्धप्राणा इवासवः॥ प्रमोदनिभनाम्नो गोपाः
 श्रीत्याभिरभिर॥ १३॥ यशोदरो हिणी नंदो गोप्यो गोपाश्च कौरवाः रुक्सेनसमेत्य ल
 ब्धे हासं लब्धमनो रया॥ १४॥ एवमश्वासुतमालिङ्ग्य नृहासास्यानुभाववितानं

गागावो वषावत्साले भिरे परमां मुदो॥ इदं दं विप्राः समागत्य गुरवः सकलत्रकाः॥ इ
 दुले कालियप्रस्तादिष्वा मुक्तसवात्मनः॥ १५॥ देहि दानं हि ज्ञानी नो रुक्सेन निर्मुक्तिहे
 तवे॥ नंदः प्रीतमनारजनगः सुवर्णं तदादिशत्॥ १६॥ यशोदा च महाभागान
 यलब्धप्रज्ञासती॥ परिष्वस्यो कमारोप्य मुमोचा श्रुकलां मुहुः॥ १७॥ तं तत्र
 जं द्रुहः प्रोत्थमकर्णितः॥ इक्षुर्ब्रजो कसो गावः कालिं घातपूकृतं॥ १८॥ तदा
 शुचिवनोद्गतो दवाप्तिः सर्वतो व्रजं॥ सुसंनिशेष आबत्प्रदग्धमुपवक्रमो॥ १९॥
 तत उत्याय संज्ञां तादृशमाना व्रजो कसः॥ रुक्सेनमुलेशरणं मायामानुषमीश्व
 रं॥ २०॥ रुक्सेन रुक्सेन महाभाग देहमाः मितविक्रम॥ एष घोरतमो वन्दिस्तावकानुष
 संते हिनः॥ २१॥ सुदुस्तरालः स्वात्माहिकालाग्रेः सुहृदः प्रभोः शकुनस्त्वन्नरणं स
 त्यकुमकुतो भयो॥ २२॥ इत्येव जनवैकस्यं निरीक्ष्य जगदीश्वरः॥ तमग्निमपि वती
 व्रमन्तोः नंतश्चिच्छिन्नाः॥ २३॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे कालिय

यो॥१॥ तत्रचक्रः परित्येदोगोपा रामजनाईनो॥ कससंबद्धिनः केविदासनरामस्य
 नापरो॥२॥ आवेहर्विविधाः क्रीडावा सुबाहकलक्षणः॥ पत्रोहंतिनेतारो बहंति
 चपराजिताः॥३॥ बहंनोवा सुमानाश्चचारयंतश्चगोधनं॥ भोडीरकं नाम बर्जं जम्बुः
 कसपुरोगमाः॥४॥ रामसंघदितोयर्हि श्री रामवषभादयः॥ क्रीडायां जयिनस्ती
 स्तानूहुः कसमादयो नपा॥५॥ हवाहकलोभगवां स्त्री रामानं परजितः॥ हवभंभ
 दसेनस्तु प्रलंबोरोहिणीसुतो॥६॥ अविषत्वं मन्यमानः कसं दानवपुंगवः॥ व
 हनं दुततरं प्रागादवरोहणतः परमा॥७॥ तमुहहन् धरणी धरं रंगो रवमहासुरो
 विगतरो निजंबपुः॥ समास्थितः पुरं परित्यो बभौ तडि बुमानुदुपति वाधिवां
 बुदः॥८॥ निरीक्ष्यत हपुरलमं बखेत्वरत्नदीपतश्चकुटितो ग्रं दंष्ट्रकां ललच्छिखं
 करककिरीटकुंडलत्विषाः दुर्नहल धरं रंषदजसन्॥९॥ अथागतस्मरतिरभयो रियुव
 लो विहाय सार्थं निवहरंतमात्मनः॥ हवाहनश्चिरसिद्धेन मुद्धिनासुराधिपोगि

॥१॥
॥४॥

रिभिववज्ररंहसा॥२॥ सा आहतः सपदि विशीर्णमलकोमुखा हननरुधिरमप
 स्मृतोः सुरः॥ महारवंचसुरपतत्समीरयन्गिरिर्यथा मचवत आमुधाहन्॥३॥
 दष्टा प्रलंबं निहन्तं बलेन बलशालिना॥ गोपाः सुविस्मिता असन्साधुसा
 ध्विनिवादिनः॥४॥ आशियोभिर्जणंतस्ते प्रशशंसुस्तर्हं॥ प्रेत्यागतमिवा
 लिङ्ग्य प्रेमविह्वलेन स॥५॥ पापे प्रलंबे निहते देवाः परमनिर्हताः॥ अभ्यवर्षन्बलं
 मालैः शशंसुः साधुसाध्विनि॥६॥ ॥३॥ निश्रीभागवते महापुण्ये दशमस्क
 धे प्रलंबवधोनामाः स्यादशः॥ ध्यायः॥१॥ ॥ श्रीशुकउवाच॥ क्रीडासक्ते
 सुगोपेषु तद्वा बोद्धवार्णि॥ स्त्रिंशं रं त्यो विविशुस्तु लोभेन गदरं॥१॥ अ
 जागवो महिष्यश्च निर्विशं त्यो वनाह्नं॥ हवीकाटवी निर्विविशुः क्रंदं त्यो वा
 वतर्धिताः॥२॥ ते पश्यंतः पश्यन्गोपाः कसरा मादयस्तदा॥ जनाः मुतापान
 निदुर्विचिन्ते नोगवां गतिं॥३॥ एषोस्तत्पुनरदृष्टि नैर्गोप्यदेरं किनैर्गो॥ मार्ग म

त्वगमसर्वेन वृत्तीमा विवेत सः ॥ ४८ ॥ सुं नारयो भव मार्गं क्रंदमानं स्वगो ध-
नोऽसं प्राप्य तृषिताः श्रोतास्तनस्ते सन्त्यवर्तयन् ॥ ४९ ॥ ता आहूता भगवता मे
वर्गं भीरमागिरां स्वनाम्ना निनंदं श्रुत्वा प्रतिनेदुः प्रहर्षिताः ॥ ५० ॥ ततः समं
ता दनधूमकेतुर्वदध्याभूत्सपकृद्नौकसां समीरितः सारथिनो लवणो
ल्लुकैर्विलेहितानः स्थिरजंगमान्महान् ॥ ५१ ॥ समापतंतं परितो दवाग्निगो
पाश्चात्तः प्रसमीक्ष्य भीताः ॥ ५२ ॥ रुक्मरुक्मप्रहावीर्यहेरामासित विक्रमा ह्यवाग्निना दह्य-
माना अभ्यज्जान्यानुमर्हयः ॥ ५३ ॥ नूतं लक्षधवाः रुक्मनचाईत्यवसीदितुं त्वमहि-
सर्वधर्मसत्त्वन्नाथास्त्वय रायणाः ॥ ५४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ५५ ॥ बभौ निशम्य रूपं
बंधूनां भगवान् हरिः ॥ निमीलयत मामेव लोचनानीत्यभाषत ॥ ५६ ॥ तथेति मी-
लिताक्षेण भगवानग्निमुखं ॥ यीत्वा मुखेन तां रुच्छ्राद्योगाधीश्वरो मयो

॥ एम ॥

॥ ४८ ॥

वयता ॥ ५७ ॥ ततश्चेतक्षीण्युनीत्यपुनर्भांडीरमापिता ॥ निशम्य विस्मिता आस-
न्नात्मानं गाश्च मोक्षिता ॥ ५८ ॥ रुक्मस्य योगवीर्यं तद्योगमाया नु भाविता ॥
वाग्नेरात्मनः क्षेमं वीक्ष्य तं मे निरेः मणः ॥ ५९ ॥ गाः संनिवर्त्य सायाहे सहरामो-
जना दैनः ॥ वेणुं विरपयन् गोव्यमगा क्रोधैरभिष्टुतः ॥ ६० ॥ गोपीनां परमानं
दआसी क्रोधिं ददर्शने ॥ क्षणं युगशतमिबया सां येन विना भवता ॥ ६१ ॥ तयोस्तद-
द्रुतं कर्मदावाग्नेर्मोक्षमात्मनः ॥ गोपाः स्त्रीभ्यः समावृत्यः प्रलेबधमेव च ॥
६२ ॥ गोप वदाश्च गोप्यं श्रुत्वा कृप्यं विस्मिताः ॥ मे निरे देव प्रवरो रुक्मस्य मे
ब्रजे गतो ॥ ६३ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे दवाग्नेर्मोक्षणे
नामैकोनविंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ततः प्रावर्तत प्रादुर्दसर्व-
त्वसमुद्भव ॥ विद्योतमान परिधिर्विस्फूर्जित भस्मला ॥ सा इनीला बुद्धि-
मसविधुस्तनयि लुभिः ॥ अस्य ध्वजो निराध्वन्नं ब्रह्मेव सगुणो बभौ ॥ ४९ ॥

॥भा. ८. ५॥
॥४९॥

योमासान्निधीतंयद्रूपाउदमयंबसु॥स्वगोभिर्मोक्तुमारेभेपर्जन्यः॥कालआ
गते॥३॥तडित्लेनो महाभेघाश्चैवसनेवेपिता॥प्राणनंजीवने घ्नस्यमुमुबुः
करुणाइवा॥४॥तपः कृशादेवमीदृआसीदूर्ध्वयसीमही॥यथैवकाम्यतपस
सनुः संप्राप्यतत्कले॥५॥निशामुखेधुखद्योतात्ममसाभानिनग्रहाः॥यथा
पायेनपाखेघनहवेदाः कलौयुगे॥६॥श्रुत्वापर्जन्यनिनंदंसेडूकाव्यसज्जगिर॥
तून्वीशयानाः प्राग्पद्माहणानियमात्यये॥७॥आसन्नुत्ययवाहिन्यः सुदृन
धोनुशुष्यतीः पुंसोमयास्वतंत्रस्यदेहइविणसंपद॥८॥हरिताहरिभिः शब्येहिंद
जोपेयलोहिता॥९॥उज्ज्वलीध्रुवतच्छायानृणांश्रीरिवभूरभूता॥१०॥सेनागिसस्य
संपद्भिः कर्षकाणांमुदंदुः॥११॥धनिनामुपनापंचदैवाधीनमनानतो॥१२॥जलस्य
लौकसः सर्वनववारिनिषेवणाना॥अविभ्रदुविररूपंयथाहरिनिषेवया॥१३॥स
रिद्रिः संगतः सिंधुश्चसुभेस्वसतोर्मिमान्॥अपक्योगिनश्चिन्तं कामार्तं गुण

॥४९॥
॥४९॥

सुगमथा॥१४॥गिरयोवर्षधाराभिहंममानानविव्यधुः॥अभिभूयमानाम्यसने
र्मथाधोस्नचेतसः॥१५॥सागीवभूतुः संदिग्धारुणेऽश्रुनाहसंस्कृता॥नाभ्य
स्यमानाः श्रुतयोदिनैः कालहताइवा॥१६॥लोकबंधुबुभेवेषुविद्युतश्चलसो
हया॥स्थेयंनवक्रुः कामिन्यः पुरुषेषुगुणिष्विवा॥१७॥धनुर्विमतिमाहेंद्रनि
र्गुणंचगुणिन्यभाता॥व्यक्ते गुणव्यतिकरेः गुणवान्युरुभोयथा॥१८॥धिनरा
जोदुपपन्नः स्वज्योत्स्नारानितैर्धने॥अहंमत्याभासितयास्वभासापुरुषो
यथा॥१९॥मेघागमोत्सवाहृष्टाः प्रत्यनंदंछिरंदिनः॥गदेधुतसानिर्विणा
यथाश्रुतजनागमे॥२०॥पीतापः पादयाः पडिरासन्नानात्ममूर्तयप्राक्
क्षामास्तपसाश्रान्तायथाकामाः नुसेवया॥२१॥सरः स्वशंतरोधः सुन्यु
रंगापिसारस्ताः गदेस्वशंतकृत्येषुग्राभ्याइवदुरशयाः॥२२॥जलौघेर्धिरभि
घंतसेतवोवर्षतीश्वरो॥पाखेडिनामसदादैवैर्दमागीः कलौयथा॥२३॥ज्यमुं

॥भा.६.५॥
॥५॥

चन्वायुभिर्नुन्नाभूतेभ्योऽथामृतं घना॥ यथा हिवो विष्यतयः काले काले हिने
रिताः॥२३॥ एवं वनेन इषिं खेपकखर्नूर्जं बुमत॥ गोमोपालैर्वतोरंतुं सबलः प्रा
विशदरि॥२४॥ येनेवो मंदगमित्य उधोभारेण भूयसा॥ यमुर्भगवता हृता दुतं
प्रीत्यास्तनस्तनीः॥२५॥ वनोक्तसः प्रमुदितावनराजी मधुमुतः॥ निलधारा
गिरेर्नीलनासन्ना ददशेमुहा॥२६॥ कविद्वनस्यति क्रोडे मुहायो चाभिवर्धते॥
निर्विशम्भगवानरेमेकंदमूलफलोशनः॥२७॥ हृद्योदनमुपानी तं शिलायां
सलिलांतिके॥ संभोजनी येर्बुभुजे गोपेः संकर्षणा न्वितः॥२८॥ शङ्खलोपरि संवि
श्य चर्चतोमी लितेक्षणान्॥ तप्तान् रूपां वत्सतरान् रगाश्च खो धो भरश्चमाः
॥२९॥ प्रावदध्रियं च तावीक्ष्य सर्वभूतमुदाबले॥ भगवान्मृज्योचक्रे आत्मश
क्तुपर्वहिता॥३०॥ एवं निवसतोः तस्मिन् रामकेशवयोर्वज्रोश्च त्समभवत्
आखर्षं घपरुषानिला॥३१॥ शरदानी स्योत्यत्यानीरणि प्रकृति यमु॥ अद्या

॥राम॥
॥५॥

नाभिवचेतां सिपुनर्योगनिवेवया॥३२॥ यो योऽयं भूतणावन्मभुवः पंकम
पांमला॥ शरज्ज हाराश्रमिणां कृष्णो भक्तिर्यथाशुभो॥३३॥ सर्वसंजलदाहिला
विरजुः शुभवर्चसः यथात्यक्तैषणाशंतामुनयो मुक्तकिल्बिषाः॥३४॥ गिर्यो
मुमुचुस्तापं क्विनिमुमुचुः शिवे॥ यथाज्ञानामृतं काले तानि नोददतेमवा॥
॥३५॥ नेवाविंदनस्त्रीयमाणजलंगा धजले चराश्रयथा मूर्त्तहं क्षम्येनरामूराः कु
दुर्विनः॥३६॥ गाधवाश्चिरास्तापमविंदंश्चरुर्कजो॥ यथादरिद्रः कृपणः कुटुं मवि
नितं द्विपः॥३७॥ शनेः शनैर्जहुः पंकं स्थलान्यामं च वीरुधः॥ यथा हं ममता धीराः श
रीरादिष्वनात्मसु॥३८॥ निश्चलां नुरभून् स्त्रीसमुद्रः शरदागमे॥ आत्मसु परते स म्पु
निर्व्यपरागमः॥३९॥ केदारेभ्यस्त्वयोगरुन् कर्षकादटसेतुभिः॥ सथा प्राणः खव
तस्तानंतजिरो येन योनिनः॥४०॥ शरदकोभुजां स्तापानभूताना मुदयोः हरता हि
हभिमानं जंबो धो मुकुंदो ब्रजयो विनो॥४१॥ खमशो भतनिर्मंघं शरदिसलतार

कंसतपुक्तं यथावितंशब्दस्यार्थदर्शनं ॥ ४१ ॥ अखंडमंडलोवोभिराजोदुग्धोः
 शरी ॥ यथायमुपतिः कस्योवस्मिन्कावतोभुवि ॥ ४२ ॥ आश्लिष्यसमशीतोत्सप्रसू
 नवनमारुतो ॥ जनस्तोपंजहुर्गोव्योनकस्मदनचेतसः ॥ ४३ ॥ गावोमगाः खगाना
 र्यः पुष्पिण्यः शरदाभवत् ॥ अन्वीयमानाः स्वरवैः फलैरीशश्चियाव ॥ ४४ ॥ दहृष्य
 नारिणानिसूर्योत्थानेकुमुदिनारातामुनिर्भयालोकायथादस्त्वनिनानप
 ॥ ४५ ॥ पुत्राग्नेष्वाग्रमणोरैरिदमैश्वमेहोत्सवैः ॥ सभौभूः पक्षसस्यात्वाकला
 भ्योनितरंहरं ॥ ४६ ॥ वणिगुनिनपक्षानातिर्गम्यार्थान्प्रेदिशेवर्षरुद्रायथा
 सिद्धः सवित्राकालआगतो ॥ ४७ ॥ ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे दशमस्कंधे शरद्वी
 तोनामविंशतिप्रोध्यायः ॥ २० ॥ ॥ श्रीभुकुडवावा ॥ इत्यंशस्त्वच्छत्रलेपमाकर
 सुगंधिना ॥ त्वविशदसुनावातंसगोगोपालकोऽमुनः ॥ कुसुमितवनराजिश्च
 विभंगदिनकुलपुष्पसरः सखिन्मही श्रोमधुपतिरवगाहचारमन्गाः सह प

क

शुपालबलश्रुकूजवेणु ॥ यत्तद्वनस्त्रियआश्रुत्यवेणुगीतंसरोदर्या ॥ काश्चित्प
 रोक्षेकस्मस्वसखीभ्योऽन्ववर्णयन् ॥ ४८ ॥ तद्वर्णयितुमारब्धाः स्मरन्तः कस्य
 चेष्टितोनाशकनस्मरवेगेनविक्षिप्तमनसो न पा ॥ ४९ ॥ बर्हीपीडनरवरवपुः क
 णीयोः कर्णिकारंविभ्रष्टासः कनकं पिशंवेनयंतीचमालं ॥ रं प्रावेणोरधरसु
 धयापूरयन् गोपबंदैर्वंदारण्यं स्वपदरमणं प्राविश क्रीतकीर्तिगं ॥ इति वेणु
 रवंराजनस्वर्बभूतमनोहरं ॥ श्रुत्वा ब्रनस्त्रियः सर्वावर्णयंत्योभिरेभिरे ॥ ५० ॥ ग
 प्यद्रुः ॥ अक्षय्यतांफलमिदंनपरंविदामः सख्यः पश्यन्नुदिवेशयतोर्वयस्यै
 वक्तृब्रनेशमुनयोरनुवेणुजुष्टं येबीनिपीतमनुरक्तकटाक्षमोक्षं ॥ ५१ ॥ चूतप्र
 बालबईसुवकोत्पलानामालाः नुपत्यपरिधानविचित्रवेद्यो ॥ मध्वे विरेनतुरलेप
 शुपालगोक्षारंगेयमानरवरैकचगायमानो ॥ ५२ ॥ गोप्यः किमावरदयंकुशले
 स्प्रेणुर्दमोदराधरसुधामपिगोपिकानां ॥ भुंक्तेस्वयंदवशिष्यरसं हृदिन्यो

॥भा.२.पू.॥
॥१२॥

हृष्यत्वोऽश्रुमुमुक्षुस्त्रयोयथाय्याः॥८॥ वंदनं सखिभुवो विन नो नितिकीर्त्तिं
मदेवकीमुतपरो बुजल अलक्षि। गोविंदे वेणुमनुमनममूरन्त्यं प्रेक्षादिसान्
वरतान्यसमस्तसत्त्वं॥९॥ धन्याः स्ममूरमनयोपि हरिण्य एताया नंदनं दनमु
पालविचित्रवेधं॥ आकर्ष्य वेणुरणि तं सहस्रसारेः पूजोदधुर्विरचितो प्रण
याः बलो कैः॥११॥ कृष्णो निरीक्ष्य वनितोत्तररूपशीलं श्रुत्वा वनतत्त्वणि तवेणुवि
चित्रगीतं॥ देवो विमानगतयः स्मरन्नुन्नसारभ्रस्थत्प्रसूनकबरामुमुहूर्त्तिनी
मः॥१२॥ गावश्चरुस्तमुख निर्गतवेणुगीतपीयूषमुत्तमिनकर्णपुटेः पिवंत्यः॥
शाबास्तु तलनपयः कबलाः स्तनस्पृग्गोविंदमात्मनिदृशाः श्रुकलाः स्थशंस्यः
॥१३॥ प्रायो बतो बविहसामुनयो बने स्मिनरुत्सेक्षितं तदुदितं कलवेणुगीतं॥
आरुह्य ये दुमभुजानरु विरप्रबालान्छण्वंत्यमीलितदशो विगताम्यवाचः॥
॥१४॥ तद्यस्तदा तदुपधार्य मुकुन्दगीतमावर्तलक्षितमनोभवभग्नवेगाः॥

॥रम॥
॥१२॥

आलिंगनस्थगितमृमिश्रजैर्मुहुरेर्गलं तिपादयुगलं कमलोपहारः॥१५॥ द
क्कानपेव्रजपभूत्सहरामगोपैः संचारयंतमनुवेणुमुदीरयंतौ प्रेमप्रबद्धदितः
कुसुमावलीभिः सरसुर्मधास्त्रवपुषा बुद्धआतपजैः॥१६॥ पूर्णाः पुलिंबउरुगा
मपराजरागश्रीकुंकुमेनरयितास्तनमंडितेन॥ तद्वर्त्तनस्मररुजस्तपास्तुधिते
नलिपंत्य आननकुवेणुजहुस्तदाधिम्॥१७॥ हेताममदिरवलाहरिदासवर्षीय
शमरुत्सवराणस्पृशं प्रमोदः॥ मानंतनोतिसहगोगणयोलयो र्यत्यानीयस्
यवसकंदरकंदमूले॥१८॥ गगोयकैरनुवर्त्तनयतो रुदावेणुसंनैः कलपदेस्त
नुभस्सुखम्॥ अस्यंदनं गतिमतां पुलकलरुणां निर्योगपाशरुतलक्षणयो
र्विचित्रं॥१९॥ श्रीशुक उवाच॥ एवंविधा भगवतोपावंशवनचारिणः॥ वर्णीयं तेषां
मिथोगोप्यः क्रीडास्तन्ममतां युयुः॥२०॥ ॥३॥ श्रीभागवते महापुराणे दश
प्रस्कंधे वेणुगीतवर्णनं नामैकविंशतितमाध्यायः॥२१॥ ॥ श्रीशुक उवाच॥

॥ भा. द. पृ. ॥
॥ ५३ ॥

हेमन्ते प्रथमे मासि नंदगोपकमारिकाः वैरहविष्यभुंजानाः कात्यायन्यर्चन
व्रतम् ॥ १ ॥ आसुत्यां भसिका लिंघानलांते चोदितेरुणे ॥ कृत्वा प्रसिद्धिर्देवी
मानव्युर्नपसेकनी ॥ २ ॥ गंधैर्मिलैः सुरभिर्भिल्लिभिर्दृपदीपकैः ॥ अत्राववेश्वा
पहारैः प्रवालफलतंडुलैः ॥ ३ ॥ कात्यायनिमहामाये महोयोगिन्यधीश्वरिणे
दगोपसुतदेवि पतिमेकुरुते नमः ॥ ४ ॥ इति मंत्रं नयत्यस्ताः पञ्चोक्तुः कुमारि
काः ॥ एवं मासव्रतं चैवः कुमार्यः कृत्स्नं चेतसः ॥ भद्रकालीसमानचूर्मयान्द
सुतः पतिः ॥ ५ ॥ उच्चसुत्यामगोत्रैः स्त्रैरन्यान्वाबद्धबाहवः ॥ कृत्स्नमुच्चैर्नगुयी
त्यः कालिघोस्नानुमन्त्रं हस्तिनां कदाचिदागत्यतीरे निक्षिप्य पूर्ववत् ॥ सां
सिरुसंगायंत्यो विजङ्गुः सलिले मुदा ॥ ६ ॥ भगवान् स दमिप्रेत्यकृत्वा योगेश्व
रेश्वरः ॥ त्रयस्यैरागतस्तत्र वतस्तत्कर्म सिद्धये ॥ ७ ॥ तासां वासां सुपादयनी
पमारुहसत्वरः ॥ हसद्विः प्रहसन्नालैः परिहासमुवाच ह ॥ ८ ॥ अत्रागत्या

॥ ५३ ॥
॥ ५३ ॥

बलाः कामं स्वस्ववासः प्रगृह्णतां सत्यं ब्रुवाणि नो नर्मयधूयं व्रतकर्षिताः ॥ ९ ॥
नमयोदितपूर्ववा अनन्तं तद्विमेवि दुःखैर्केशः प्रतीक्ष्य स्वदेवातसुमध्यमाः ॥ १० ॥
तस्य तनूस्त्रैलितं दद्यादगोप्यः प्रेमपरिमुताः ॥ श्रीदिताः प्रेक्षन्त्या न्योज्यात हासान
निर्धयुः ॥ ११ ॥ एवं ब्रुवति गोविंदे नर्मणा क्षिप्रं चेतसः ॥ आकंदमग्ताः शीतो देवेषु मा
नास्तमब्रुवन् ॥ १२ ॥ मासः नर्मभोः कथास्त्वनुनंदगोपसुतं प्रियोज्ञानी मांगत्र
जश्लाघ्यं देहि वासांसि वेपिताः ॥ १३ ॥ श्यामसुंदरतेरास्यः करवामतबोदितं
देहि वासांसि धर्मज्ञो वै शस्ते ब्रुवा महे ॥ १४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ १ ॥ भवत्यो यदि मे
दास्यो मयोक्तं वा करिष्यथा ॥ अत्रागत्य स्ववासांसि प्रतीक्षंतु सुविस्मिताः ॥ २ ॥
ततो जलाशयात् सर्वादरिकाः शीतवेपिताः ॥ पाणिभ्यां योनिमाश्रय प्रोते सः
शीतकर्षिताः ॥ ३ ॥ भगवानाह तावीक्ष्य श्रुद्धभावप्रसादितशर्कधेनिधाय वा
तांसि शीतः प्रावाच सस्मितः ॥ ४ ॥ मयं विबलामपदयोधतत्र तावगाहते

॥भा. द. ५॥
॥५५॥

नटुदेवदेवनो॥वधोऽतर्लिमूर्ध्निपनुतयेऽहसः कृतानमोऽधोवसनं प्रगृह्णतो॥५॥
॥श्रीशुक उवाच॥इत्यञ्जुतेनाभिहितं ब्रजाबला मत्वा विवस्त्रा प्रवर्तन्तञ्जुति॥ त
त्यर्त्तिकामासदशेषकर्मणां साक्षात्कृतं नेमुरवद्यमग्यतः॥५॥ तासथावनताद
ष्वाभगवान्देवकीसुतः॥सांसिताभ्यः प्रायच्छकरुणास्तेनोत्थितः॥५॥द
टं प्रलब्धाल्लपयाच हपिताः प्रलोभिताः क्रीडनवच्चकारिताः॥वस्त्राणि चैवाप
हृतान्यथाप्यमुतानाभ्यसूयन्निपसंगतिर्विताः॥५॥पश्चाद्यसखासोसिप्रेष
संगसज्जिताः॥गृहीतविनानोबेलुलसिन्लज्जापितेक्षणाः॥५॥तासोविज्ञा
पभगवानस्वपादस्पर्शकाम्यया॥धृतव्रतानां संकल्पमाहृदमोदरो वलाः॥५॥
संकल्पो विदितः साध्वो भवतीनां मदर्वनं॥मयानुमोदितः सोसौ सत्यो भवितुम
र्हति॥५॥नमम्यावेशितधियां कामः कामायकल्पते॥भर्जिताः कथिता धा
नाः प्रायो वीजायनेष्यते॥५॥याताऽबलाव्रजं सिद्धमयेमारस्य यक्षपाः॥यदुदि

॥मम-म
॥५५॥

श्यव्रतमिदं वैरुग्म्यीर्वनं सतीः॥५॥श्रीशुक उवाच॥इत्यादिष्वाभगवताल्लव्यका
माः कुमारिकाः॥ध्यायन्त्यसत्यदोभोनेरुच्छान्निर्विविशुर्जने॥५॥अथ गोपैः प
रितो भगवादेवकीसुतः॥दंदावना द्रुतो दूरं वारयन्गाः सह यनः॥५॥पानि राघा
की तपेति मेघायाभिः स्वाभिरन्मनः॥आतपत्रापि तान्नी श्वदुमान्प्राह ब्रजौकसः
॥५॥हस्तोकरुदसहेशंश्री दामसुबलार्जुनः॥विशालर्षभनेज सिन्देव प्रस्यवरु
यपा॥५॥पश्यते तान्महाभागा न्यरायैको निजीवितान्॥वातवर्षा तपहिमा
नसहं तो वारयंति नः॥५॥अहो एषो वरं जन्म सर्वप्राण्युपजीवने॥सुजनस्येव येषां
वैविमुखायां निनार्थिनः॥५॥पत्रपुष्पफलद्रव्यामूलवल्कलदारुभिः॥गंधनि
र्वासभस्मास्थितो वनेः कामान्ति न्वतो॥५॥एतावदेव साफल्यं देहिनाभिह
दिषु॥प्राणैर्यैर्धियायावाश्रेय एवाचरेत्सदा॥५॥इति प्रबालसंबकफलपुष्प
दलोरुरैः॥नरूपानम्रशरानां मध्ये नयमुनागतः॥५॥तत्र गाः पाययित्वा पः

॥ अ. द. पू. ॥

17411

सुमर्षः शीतलाः शिवाः शततो नपस्यंगोपाः कामं खाडुपुर्नलं॥३॥ तस्या उपबने
कामं चारयंतः पशून् पशून् कस्य एमा बुपागम्य सुधातीरं दमनुवना॥३॥ ॥३॥ इति श्रीम
गवत महापुत्रोपादेशात् स्केपः पातशतः प्रोक्तः ॥३॥ ॥३॥ गोपाडुः ॥ रामरा
ममहावीर्यकस्य दुष्टनिवर्हणः ॥ एया वैवाधने शुभ्र सख्यं ति कर्तुमर्हयः ॥३॥
॥३॥ शुक्रः ॥ इति विनापितो गोयैर्गवादेवकी सुतः ॥ भक्ताया विप्रभायी
याः प्रसीदन्ति दमत्रयीता ॥ अथात देवयजनं ब्रालपात्रलवादिनः ॥ शस्त्रमां
गिरसं नाम घासते स्वर्गकाम्यया ॥ ३॥ तत्र गत्वा दने गोपायाचता स्मदिसर्जि
ताः कीर्तयंतो भगवत आर्यस्य ममवाभिधौ ॥ ४॥ इत्यादिष्टा भगवता गत्वा
पाचंतं ते तथा ॥ कृतां जलिपुटाविप्रान् दंबव्यतिता भुवि ॥ ५॥ हिमिदेवाः श्र
णुत कस्य स्या देशकारिणाः ॥ आत्मानं जानीत भद्रं वो गोपालो रामो दितान् ॥
॥ ६॥ गाश्चारयंताव विदूः अदंरामाच्युतौ बोलधनो बुभुक्षितौ ॥ तयोर्हि जा

॥रामः॥

114410

७ दनमर्थिनो र्यदिश्वरचबो मय्यत धर्मवित्तमाः ॥ १ ॥ क्षायाः पशुसंस्थायाः
लोत्रामण्याश्च सनमाः ॥ २ ॥ भयत्र दीक्षितस्यापि नान्मश्न हि दुष्यति ॥ ३ ॥
निते भगवन्वांश्च पबे नोपिन शुश्रुव ॥ ४ ॥ क्षुद्राणां भूरिकर्माणो बालि शरदमा
निन ॥ ५ ॥ दिशकाल एष कद्रुमे मंत्रत्रति नो गत पशवे तायनमानश्च कतु
ईर्मश्च यन्मयः ॥ ६ ॥ तत्र प्रसरमेसा क्षाड्गवंतमधोक्ष्णो मनुष्यदक्षाः ॥ ७ ॥
तामर्त्यत्मानो नमे निरे ॥ ८ ॥ न ते यदोमिति प्रोचुर्नने ति च परं पाणो पा नि
गशाः प्रत्येत्य तथोचुः रुयस एमयोः ॥ ९ ॥ तदुपाकर्म भगवान् प्रहस्य नगदी
श्वरः याजहारपुनर्लोका न्दरीयं लोकि को गति ॥ १० ॥ माता पयत पत्नीभ्यः
ससं कर्षणमागतो दास्येति काममन्त्रवः स्निग्धामयुषिता धिया ॥ ११ ॥
ताथपत्नी शालायां दक्षासीनाः खलंकता ॥ १२ ॥ न ता द्विन सतीर्गोपाः प्र
क्षिता इदमब्रुवन् ॥ १३ ॥ न मां बोधि प्रपत्नीभ्यो निबोधत वचांसिनः इतो वि

॥भा.रू.पू॥
॥५६॥

द्वेवरताकृष्णेनेहयितावया॥धृगाश्चारयन्सगोपालेःसरामोदूरमागतः॥बुभुक्षितं
स्यान्संज्ञानुगस्यप्रदीयतां॥१॥पुलायुनमुपायातंनित्यंतद्वर्तनोसुकाः॥सक्तया
क्षिप्तमनसोबभूवुर्जितसंभ्रमाः॥१॥चतुर्विधंबहुगुणमन्त्रमादायभाजनेः॥अभि
सस्तुःप्रियंसर्वाःसमुद्रमिवनिम्नगाः॥१॥निषिद्धमानाःपतिभिर्भ्रातृभिर्वंधुभिः॥मु
निः॥भगवत्सुतमश्लोकेदीर्घश्रुतधृताशयाः॥१॥यमुनोपवनेशोकनवपल्लवमण्डिते
॥विवरंतंदंतगोपैःसाग्रजंददश्रुःखियः॥१॥स्यामंहिरण्यपरिधिंवनमात्यबहूधा
तुप्रवासनद्वेषमनुव्रतां॥१॥विन्यस्तद्वस्त्रमितरेणधुनानमञ्जुं कर्णस्यलालकक
पोलमुखाञ्जहासः॥१॥प्रायःश्रुतप्रियतमोदपकर्णपूरैर्मिन्निमग्नमनसस्तम
याक्षिरभ्रैर्भ्रंतःप्रवेश्यसुविर्परिरम्पतापंप्राप्तंयथाभिमतयोविजुह्वरं॥१॥
तास्तथासक्तसर्वाशःप्राप्ताभ्यामदिदृक्षया॥विज्ञायास्विलदग्दृष्टाप्राहप्रहसि
ताननः॥१॥स्वागतंबोमहाभागआस्यतांकरवामकिं॥पन्नोदिदृक्षयाप्राप्ताऽप

॥राम॥
॥५६॥

यन्मिदंहिव॥१॥नन्वहामयिकुर्वंतिकुशलाः स्वार्थदर्शनाः॥अहेतुक्वव्यवहितंभक्ति
मात्मप्रियेयथा॥१॥प्राणबुद्धिमनःस्वात्मदाराःपत्यधनादयः॥यत्संपर्कालिया
आसंस्ततःकोनपरःप्रियः॥१॥तथातसाध्वीयजनंपतयोवोदिज्ञातयः॥स्वसत्रं
पारयिष्यंतियुष्माभिर्गृहमेधिनः॥१॥पत्यःकुचंमेवंविभोः॥इतिभवान्गदितुंन
शंसंसत्यंकुश्वनिगमंतवपादमूलां॥प्राप्तावयंतुलसिदामपदावसृष्टंशैर्निबोद्धम
तिलंघ्यसमस्तबंधून्॥१॥गृहंतिनोनपतयःपितरोसुतावानभ्रातृबंधुसुहृदःकुतए
ववान्यो॥तस्मान्नवत्पदयोःपतितात्मनानोनान्याभवेदतिरिदमतद्विधेहि॥१॥
श्रीभगवान्वाचापतयोनाःभ्यससेरूपितभ्रातसुतादयः॥लोकाश्चयेमयोपितादे
वाभ्यनुमन्यतो॥१॥नप्रीतयेःनुरगायहं गसंगो नृणामिह तन्मनोमयियुजाना
अविराममवाप्स्यथा॥१॥श्रीभुक्तवाचाइत्युक्तादिज्ञपत्यस्यायत्तवारं पुनर्मताः
तेवानस्यवःस्वाभिःस्त्रीभिःसत्रमपारयन्॥१॥तत्रैकाविधताभर्त्रीभगवतां॥१॥

॥भा. ६. ५०॥
॥५७॥

यथाश्रुतं हृदोपगुह्यविजहोदेहकर्मनुबंधनं ॥५६॥ भगवानपि गोविंदस्तेनैवाग्नेन
गोपकानां चतुर्विधेनाशयित्वा स्वयं च बुभुजे प्रभुः ॥५७॥ एवेलीलानखवपुर्नलोकमत
शीलयनाग्नेगोगोपगोपीनां रमयनरूपवाक्ये ॥५८॥ अन्यथानुस्मृत्य विप्रास्ते अन्त
प्यकृता गतः ॥ यद्विधेश्वरयोर्ध्यामहन्मद्विदंबयोः ॥५९॥ अदृष्टास्त्रीणां भगवति क
स्मिभक्तिमलौकिंकीं ॥ आत्मानं च तयातीनमनुतप्तावगर्हयन् ॥६०॥ धिग्नमनस्त्रि
दृष्टिधां धिग्नतं धिग्वदुत्तनां धिक्कुलं धि क्रियादास्यं विमुखायै त्वधो सजो ॥६१॥ न संभ
गवतो मायाया गिनां मयिमोहिनी ॥ यद्वयं गुरो नृणां स्वार्थमुद्दामहे हि जा ॥६२॥
अहो पश्य तनारीणामपि कुण्ठो जगदुरो ॥ दुरंतभावं यो विध्य न मत्पुपाशान गृह्ण
धाना ॥६३॥ नासां हि जाति संस्कारेन निवासो गुरवपि ॥ न तपो नात्ममीमांसा न शोचं
न क्रियाः शुभा ॥६४॥ अथापि सुतमश्लोके कृत्स्नयोगेश्वरेश्वरे ॥ भक्तिर्देहानवास्माकं
संस्कारादिमतामपि ॥६५॥ ननु स्वार्थविमूढानां प्रमत्तानां गृहहया ॥ अहो नः स्मार

॥रम ॥
॥५७॥

यामास गोपवाक्यैः सतां गतिः ॥६६॥ अन्यथा पूर्णकामस्य केवल्याद्याशिषां पते ॥ हिं
तव्यैः किमस्माभिरीशस्येतद्विदंबनं ॥६७॥ हिलाऽन्यान् भजते यं श्रीः पादस्य र्शशया
सकृत् ॥ स्वात्मदेवाऽपवर्गेण तथैवाजनमोहिनी ॥६८॥ हिंसाकाल एव द्रव्यं मंत्रतं
त्विजोऽग्नयः शिवताय जमानश्चक्रतुर्हमैश्वर्यमयः ॥६९॥ स एव भगवान्माक्षाद्वि
र्योगेश्वरेश्वरः ॥ जातो यदुक्षित्यष्टममहापि मूढानविमूढा ॥७०॥ अहो वयं धन्यतमा ये
वांनस्तादृशीः स्त्रियः ॥ भक्त्या यासां प्रतिर्जाता अस्माकं निश्चला हरो ॥७१॥ न मस्तु भ
भगवते कृत्वा याकुंदमेधंसे ॥ पन्नायामोहितधियो भ्रमामः कर्मवत्सु ॥७२॥ स वै
न आद्यः पुरुषः स्वमायामोहितात्मनां ॥ अविज्ञाताऽनुभावा नां संतु महेत्यतिक्रमं
॥७३॥ इति स्वाद्यमनुस्मृत्य कृत्सेते कृतहेलना ॥ दिदृक्षवोप्ययुतयोः कंसाभीतानां
चाश्वलना ॥७४॥ इति श्रीभागवतं प्रह्लापुराणे दशमस्कंधे विप्रपत्न्यनुग्रहे नाम त्र
याविंशोऽध्यायः ॥७५॥ श्रीशुक उवाच ॥ भगवानपि ते त्रैव बलदेवेन संयुतः ॥ अ

॥ भा० ६० पृ० ॥
॥ ५८ ॥

अग्निवसनगोपा नि दयागकृतोयमान ॥ १॥ तदभितो विभगवाः सर्वात्मा सर्वदर्शनः ॥
प्रश्नवाः वनतोऽप्यच्छद्धान्तरपुरेगमान् ॥ २॥ कथ्यतां मे विनः कोऽयं संश्रमो वउपाग
तः किं फलं कस्यचो देशः केन वा साध्यते मखः ॥ ३॥ एतद्दृष्टिमहात्मा मोमत्यं श्रृषु
वेपितः ॥ न हि गोप्यं हि साधुनां कृत्यं सर्वात्मना मिह ॥ ४॥ अस्य स्वपरेदयीनाम
मित्रो दासविदिषा ॥ उदासीनो रिबद्धर्म आत्मवत्सु हउच्यते ॥ ५॥ तात्वाः तात्वा
च कर्माणि जनोऽयमनुतिष्ठति ॥ विदुषः कर्मसिद्धिः स्यात्तथानाः विदुषो भवेत् ॥
॥ ६॥ तत्र तावत्क्रियायोगो भवतीति विचारितः अथ बालौ किकसन्नेप्यच्छतः
साधुभण्यतो ॥ ७॥ नेदः ॥ ८॥ ॥ ९॥ पञ्चन्या भगवानिदं श्रेयोदास स्यात्समर्पयः ॥ ति
ऽभिवर्धति भूतानां प्राणनेत्री वने पयः ॥ १०॥ तं तानवयमम्येव बार्मुचो पतिमीश्व
रं ॥ ये सद्देतसाक्षिर्देयं नेत्रे कनु भिर्नरा ॥ ११॥ तच्छेषेणोपनी वंति निर्वर्गफलहे
तवा ॥ पुंसो पुरषकारणोपज्ञेन्यः फलभावनः ॥ १२॥ एवैविस्रजेद्धर्मपारपय्या

॥ रामा ॥
॥ ५८ ॥

गतं नरः कामालोभाद्वयाद्देवात्सवेनाप्रोतिशोभने ॥ १३॥ श्रीशकउतवचो निश
म्यनंदस्य तथा ये सां ब्रजोक्तसो ॥ ईशयमन्तु जनपन्पिनरं प्राह केशव ॥ १४॥ श्रीभ
गवानुवाच ॥ कर्मणा जायते नंतुः कर्मणैव विलीयते ॥ सुखं दुःखं भयं क्षेमं कर्मणो वा
भिपद्यते ॥ १५॥ अस्ति चेदीश्वरः कश्चित्फलरूपं कर्मणां ॥ कर्तारं भजते सोऽपि न ह
कर्तुः प्रभुर्हि स ॥ १६॥ किमिद्रेणो ह भूतानां स्वस्वकर्मानुवर्तिनां ॥ अनीशेनाम्यथा
कर्तुं स्वभावविहितं नृणां ॥ १७॥ स्वभावतः नो हि जिनः स्वभावमनुवर्तते ॥ स्वभावस्य
मिदं सर्वं सदेवा सुरमानुषा ॥ १८॥ हि सानुच्चावचान्तं नुः प्राप्योत्सृजति कर्मणां ॥ श
त्रुभिर्जडासीनः कर्षेव गुरुरीश्वरः ॥ १९॥ तस्मात्संपूजयेत्कर्म स्वभावस्यः स्वकर्म
कृतं ॥ अंजसायेन वर्जेत न देवा स्याद्दिदेवतो ॥ २०॥ आजीव्ये कतरं भावं पश्यन्मुप
जीवति ॥ न तस्माद्दिदेते क्षेमं तारं नाम सती यथा ॥ २१॥ वर्मेतन्न सृणा विप्रो राज
न्योरक्षया भुवः निश्च सुवार्तायाजीवेच्छद्दस्तु दिनसेवया ॥ २२॥ रुषिवाणिज्यगो

॥भा-६-५॥
॥५९॥

रक्षाकुसीदं नृप्यं मुच्यते ॥ बानी वनुर्विधातत्रयं गोवतयो निशं ॥ २५ ॥ सत्वरं जस
मश्निस्थित्युत्पत्यं तहेतवः ॥ जसोत्पद्यते विश्वमन्योन्यं विविधं जगत् ॥ २६ ॥ रजा
साचोदितामैवावर्ष्यं वृत्तिसर्वनाशप्रज्ञास्तेरेव सिद्धिं निमहेदः ॥ किं करिष्यति ॥ २७ ॥
ननः ॥ पुरेज न पश्यन्नामानर हावयं ॥ वनौकसस्तानित्यं वनशैलनिवासिनः
॥ २८ ॥ तस्माद्बोत्रासृणानामदेश्वारभ्यतां मखः ॥ यदंमखसंभाश्लेषं साय
तां मखः ॥ २९ ॥ पञ्चतां विविधाः पाकाः सपाताः पायसादयः ॥ संपावापूपशकुल्यः
सर्वदोहश्च गृह्यतां ॥ ३० ॥ हृष्यतामग्नयः सम्पक्त्रासृणोर्ब्रह्मवादिभिः ॥ अन्नं बहुवि
धं तेभ्यो देयं बोधेन दक्षिणाः ॥ ३१ ॥ अन्येभ्यश्चाः श्वचां जलपानितेभ्यो यथाहृतं
यवसंतुगबोदत्वागिरये दीयतां वलिः ॥ ३२ ॥ खलं कृताभुक्तं वतः सनुलिमाः
सुवाससः ॥ प्रदक्षिणं च कुरुत गोविप्रानलपर्वतान् ॥ ३३ ॥ एतन्मम मर्ततातस्मि
यतां यदिये च ते ॥ अयं गोत्रासृणादीनां मखं च दयितो मखः ॥ ३४ ॥ श्रीशुक

॥एम॥
॥५९॥

उवाच ॥ कालात्मना भगवता शकृदर्वजिघोसता ॥ प्रोक्तं विशम्पने दायाः साध
गच्छतत इव ॥ ३५ ॥ तथा च यदधुः सर्वं यथाहमधुसूदन ॥ बाधयित्वा स्वस्य य
नंतत इत्येव गिरिदिज्ञान ॥ ३६ ॥ उपहृत्य बलीन्सर्वां नारदाय वसंगवां ॥ गोध
नानि पुरस्कृत्य गिरिचक्रुः प्रदक्षिणं ॥ ३७ ॥ अर्जुनः स न दुष्कृतानि ते चारुहस
लं कृता ॥ गोप्यश्च रुक्मवीर्यो गिर्यायं त्यः सदृज्ञाशिष्यः ॥ ३८ ॥ रुक्मस्त्वन्यत
मरूपं गोपविश्रंभणं गतः ॥ शेलोस्मीति ब्रुवनभूरिबलिमादहहृषुः ॥ ३९ ॥ त
स्तेन मोत्र न जनैः सह च केत्सनात्मनो ॥ अहोपश्यत शेलो सौरुणो नोः मुग्र
हं यथा ॥ ४० ॥ एषोऽवज्ञानतो मर्त्या नका मरुपी वनौकसः ॥ हंति ह्यस्तेन
मस्यामः शर्मणे वात्मनो गर्वा ॥ ४१ ॥ इत्यद्रिगोविन्दमखं वासुदेवप्रणोदि
ताः यथाविधा यने गोपाः सह रुक्माब्रजं गताः ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महा
पुण्डरीकप्रसङ्गे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इदं लक्ष्मण

॥ भा. २. ५३ ॥
॥ ६८ ॥

पूजाविताय विहतां न पा गोपेभ्यः रुक्मनाथेभ्यो न रादिभ्यश्च कोपसः ॥ ५३ ॥
वर्नकं नाम मेघानां चान्तराणि ॥ ६८ ॥ प्राचोदयत कुहो वाक्च बाहेशमानुता
अहो श्रीमदमाहात्म्यगोपानां काननौकसां ॥ रुक्ममर्त्यमुपाश्रित्य ये च कुर्वन्वहे
लनी ॥ ५३ ॥ अथाऽदृष्टैः कर्ममयैः क्रतुभिर्नीमनौ निमैः ॥ विधामाप्तीसि कीं हित्वा
तितीर्थं निभवाणी ॥ ५४ ॥ वाचालं बालिशं लब्धमसंपदितमानिनी ॥ रुक्ममर्त्य
मुपाश्रित्य गोपामेच कुरप्रियं ॥ ५५ ॥ एषोऽश्रियाऽबलितामो रुक्मेन ध्यायिता
त्मनो ॥ पुनुरश्रीमदस्ति भयं भूयत संधय ॥ ६९ ॥ अहं वैश्वदेवं तं नागमारुह्यानु
ब्रजे ब्रजे ॥ मरुदयोर्महावीर्यैर्न दगो यनिघांसया ॥ ७० ॥ कृषिरुवाच ॥ इत्यम
घबनाज्ञाप्तमेघानिर्मुक्तबधना ॥ नंदगोकुलमासारेः पीडयामासुरो नृप ॥
॥ ७१ ॥ विद्योतमाना विद्युर्दिनंतः सनयितुमिह ॥ कीर्त्तयेम रुद्रो नृनुना वरपुर्ज
लशर्कराः ॥ ७२ ॥ स्थूणास्थूला बर्धधारमुंचस्व भ्रेष्वभीक्ष्णशः ॥ निलोघैः स्लाघ

॥ राम ॥
॥ ६८ ॥

मानाभून्नीदश्यत न नो लता ॥ ७३ ॥ अत्पासारनिवातेन पशवो जाते वेपना ॥ गोपा
गोप्यश्चरीता र्त्तीगो विदेशरणं यमु ॥ ७४ ॥ शिरस्तुतांश्च कायेन प्रच्छासा रपीदि
ताः ॥ वेपमाना भगवतः पादमूलमुपायमु ॥ ७५ ॥ रुक्मरुक्महाभाग त्वनाथं गो
कुलं प्रभो ॥ त्रानुमहं सिदेवान्नः कुपिता इत्तवत्सल ॥ ७६ ॥ शिलावर्धनि पातेन हन्य
मानमवेन नो ॥ निरीक्ष्य भगवान्मेनेकपिते द्रुतं हरिः ॥ ७७ ॥ अपत्यं त्युलं बर्ध
मतिवासे शिलामये ॥ स्वपागे निहते स्माभिरिद्रेनाशाय बर्धति ॥ ७८ ॥ तत्र प्रनिवि
धिस्य गात्मयोगेन साधये ॥ लोकेशमानिनी मोह्या इरिष्ये श्रीमदंतमः ॥ ७९ ॥ न
दिसद्रावमुक्तानां सुराणामीश विस्मयः ॥ मतोऽसतामानभंगः प्रणामोपकल्पनो ॥ ८० ॥
तस्मान्मच्छरणं गोष्वे मन्नाथं मत्परिग्रहं ॥ गोपाये स्वात्मयोगेन सोयं मे व्रत आहितं ॥ ८१ ॥
इत्युत्ते केन हस्तेन रुक्मा गोवर्धना चला ॥ हृधारलीलया रुक्मश्चला कप्रिबालकः ॥
॥ ८२ ॥ अथाह भगवान्गोपान् हं बतान् ब्रजौकसः ॥ पथोपजोष विरजगिरिगर्जसगोध

॥भा०६०पू०॥
॥६९॥

ना॥॥॥ नत्रासद्वहः कार्यमइस्तादिनिपातने वानवर्षभयेनालंनत्राणंविहि
नंहिव॥॥॥ तथात्रिविधशुर्नेकस्माश्वासितमानसाः यथावकाशं सधनाः सत्रजा
सोपजीविनः॥॥॥ सुतद्वयार्थसुखापेक्षाहित्वातेर्ब्रजवासिभिः वीक्ष्यमाणोद्
धावद्विसप्ताहं नाचलत्यदात्॥॥॥ कस्ययोगानुभावतं निशम्योद्भोत्रिविस्मितः निस्
भोभ्रष्टसंकल्पः स्वान्मेघान्सत्यवारयत्॥॥॥ ह्वेभ्यभ्रमुर्दित्येवानवर्षचरुणं निश
म्योपरतंगोपानगोवर्द्धनधरो ब्रवीत्॥॥॥ नियतित्यजतत्रासंगोपाः सस्त्रीधनार्थ
काः उपारतं वानवर्षेयुदप्रायाश्च निजगा॥॥॥ ततस्तेनिर्यमुर्गोपाः संस्वमादाय
गोधनम् सकदासोपकरणं स्त्रीबालस्य विराः शनैः॥॥॥ भगवानपितृशैलं स्व
स्थाने पूर्ववत्प्रभुः पश्यतां सर्वभूतानां स्थापयामासलीलया॥॥॥ तं प्रेमवेगादि
भताव्रजौकसोयथासमीपुः परिरंभणादिभिः गोप्यश्च सत्तेहमपूजयन्तु दादध्व
स्तनाद्रिर्मुमुजुः सदादिषः २८ यतोदाशेहिणीनंदारामश्च बलिनोबरः॥॥ कस्ममालिं

नादि

॥राम॥
॥६९॥

मं
व
मे

ग्यमुमुजुशिशः सेहकातरा॥॥॥ दिविदेवगणाः साध्याः सिद्धगंधर्वचारणाः॥॥ सुबु
र्मुमुजुस्तुष्ट्याः पुण्यवर्षीणिपार्थिवः॥॥॥ शांखंडुभयोने दुर्द्विदेवप्रणोदिताः॥॥ न
गुधर्वपतयस्तु बुरुप्रमुखानप॥॥॥ नतो नुरक्तैः पशुपैः परिश्रितो राजनसुगोष्ठसब
लोः व्रजहरिः॥॥॥ थाविधान्यस्य कृतानि गोपिकागम्यत्सु मुद्रितादृष्टिः॥॥॥
॥॥॥ इति श्रीभागते महापुराणे दशमस्कंधे गोवर्द्धनोद्धारणनाम पंचविंशोऽध्यायः
॥॥॥ ॥॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं विधानिकमीणिगोपाः कस्यस्य वीक्ष्यते॥॥ अत
क्षीर्यविदः प्रोचुः समेत्यमुविस्मिताः॥॥॥ बालकस्य यदेतानि कमीण्यत्युद्रुतानि च॥॥ क
थमहं त्यसौ जन्म गाम्येषां तज्जुगुप्सितो॥॥॥ सप्रहयनो बालः करेणैकेन लील
या॥॥॥ कथं विभ्रद्विदिवरं पुष्करं गजराडिवा॥॥॥ तिकेनामीलिताक्षेण पतनायामहोज
सः॥॥॥ पीतः सनः सहप्राणैः कालेनेव वयसना॥॥॥ दिवतोः धः शयानस्य मास्यस्य
वरणा नुदक्॥॥॥ अनोपतद्विषयं स्तेरुदतः प्रपदाहतो॥॥॥ एकहयन आसीनो द्विगमाणो

॥भा०२०५॥
॥६२॥

विहाय सा ॥ इत्येनयस्त्रणावर्तमहन्कं रगहानुरा ॥ ६॥ कवि द्वेयंगवसै न्येमात्रावडउल
खलो ॥ गल्लनर्जनयोमी ध्येबाहुभ्यां तावपातयत् ॥ ७॥ बने संचारयन्वस्तानसरामो
बालकैर्दैनर्हनुकामं वकंदो भ्यां मुखतोरिमपाटयत् ॥ ८॥ तस्ते मुवत्सरुयेण प्रवि
ष्टं तं निर्घासय ॥ हत्वा न्यपातयत्तेन कपिस्थानि च लीलया ॥ ९॥ हत्वा रासभदेत्येयं न
दधुं श्रवलाब्धितः ॥ चक्रे तालवनं क्षेमं परिपक्वलाब्धितं ॥ १०॥ प्रलेवं घातयित्वा
ग्रं बलेन बलशालिना ॥ अमोचयद्भजपञ्चगोपांश्चारण्यवदितः ॥ ११॥ आसीद्वि
षतमाहं दंदमित्वा विमदं हरात् ॥ प्रसह्यो हास्ययमुनां चक्रे सो निर्विषोदकां ॥ १२॥
दक्ष्य जश्वानुरागोस्मिन् सर्वे धीनो ब्रजोक्तसो ॥ नंदते तनये स्या सुतस्याप्येत्य
तिकः कथं ॥ १३॥ कसप्तहायनो बालः कमहाद्विधिधारणं ॥ ततो नो जायते शंका ब्र
जनाथ तवात्मजे ॥ १४॥ नंद उवाच ॥ श्रूयतां मे बचो गोपा ये तु शंकाचोर्भको ॥ एनं कुमा
रमु दिश्य गर्गे मे यदुवाच ह ॥ १५॥ वर्षास्त्रयः किला स्या स नगरं तौ नु युगं तनु ॥

॥रम॥
॥६३॥

श्रुत्वा रक्तसथापीत इदानीकस्ततां गतः ॥ १६॥ प्रागयं वसुदेवस्य कविजातसबात्म
जः ॥ वामुदेव इति श्रीमानभिताः संप्रचक्षते ॥ १७॥ बहूनि सतिनामानि रूपाणि च मु
तस्य ते ॥ गुणकमीनुरुपाणिताम्यहं वेद नो जनाः ॥ १८॥ एष बः श्रेय आधास्य तोप
गोकुल नंदनः ॥ अनेन सर्व दुर्गणिपूयमंजसरि व्यथ ॥ १९॥ पुरा नेन ब्रजपते सा
धवो दस्यु पीडिता ॥ अराजके रक्षमाणा निगुर्दस्युस्तमे धिता ॥ २०॥ एतस्मिन्
हाभागाः प्रीतिकुर्वन्ति मानवाः ॥ नारयोभिर्भवन्ते तानुविद्युपक्षा निवासुराः ॥ २१॥
तस्मान्दं कुमारे ॥ संनारायणसमो गुणैः ॥ श्रिया कीर्त्यानुभावेन न तत्कर्म सुविस्म
यः ॥ २२॥ इत्यहमां समादिश्य गर्गे च स्वगहं गते ॥ ममै नारायणस्यो शंकुसमं कि
ष्करिणं ॥ २३॥ इति नंदवचः ॥ श्रुत्वा गर्गमीतं ब्रजोक्तसं मुदिता नंदमानवः ॥ क
स्मै वगतविस्मया ॥ अद्वैतवर्धितयज्ञविज्ञवरूपा वज्राः ॥ सवर्षा निवैः सीदत्वा ल
श्रुत्वा आत्मशरणं दध्नुः कप्युस्मयन् ॥ उपात्येककरेण शैलमवलोलो लोचि

॥भा-द-पू॥
॥६३॥

लीं प्रथया विभ्रजो घमपान्महे द्रमदभिल्लीयान् इदो गवां ॥२५॥ ॥ इति श्रीभाग
नंतेमहापुराणे दशमस्कंधे गार्गीताः नुवादो नाम धर्षिणः ॥२६॥ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोवर्द्धने धृतैश्चेल आसारा दक्षिते ब्रजेणो लोकादा ब्रजकृत्सु
रभिः शक्र एव च ॥ १ ॥ विविक्त उपसंगस्य ग्रीडितः कृतहेलनः ॥ पस्पृशपादयोरेनं किरी
टनार्कवर्चसा ॥ २ ॥ हृष्टश्रुताः नुभावोऽस्य कृत्सुः ॥ भित्तं जस ॥ ३ ॥ अत्रिलोके शम
दं द्रव्याह कृतां जलि ॥ ४ ॥ १६३ उवाच ॥ विभुः सत्वं तं बधाम शतं तपो मयं ध्वस्तजल
मत्कं ॥ मायामयो मंगु पांसं प्रवाहो न विघते ते ग्रंथं न विभर्ति धर्मस्य गुणैः खलनिग्रह
या ॥ ५ ॥ पिता गुरुस्त्वे जगताम धीशो दुर्लभः ॥ काल उपातदंडः ॥ हिताय चैच्छातनुमि
समीहं समानं विधुन नृन गदीशमानिनो ॥ ६ ॥ येमहिधाता गदीशमानिनस्त्वा वीर्य
कालेऽभयमाश्रितम् रोहितार्थमागं प्रभजेत्यपस्मया ईहा खलानामपितेऽनुशास
नो ॥ ७ ॥ सत्वं ममैश्वर्यं मदनुतस्य कृता गसलेऽविदुषः प्रभावोऽक्षंतुं प्रभोऽथाऽईसि

॥राम॥
॥६३॥

५ हृणानुवंधः ॥ ८ ॥ कृतोऽतं हेतव ईशानकृता
लोभादयो विदुषा लिंगभावाः ॥ तथा पिदंडं भगवा

मृत्वेतसो मेव पुनर्भून्मतिरीशमेऽसती ॥ ८ ॥ जवाऽवतारेऽयमधोक्षजे हस्वयं भरा
णां गुरुभारजमनां ॥ च मृपतीनामभवाय देवभवायः युष्मच्चरणानुवर्तिनां ॥ ९ ॥ न
मस्तुभ्यं भगवते पुरुषाय महात्मने ॥ वासुदेवाय कृत्स्नाय सत्त्वतोपतये नमः ॥ १० ॥ स्व
र्द्धोपातरेहाय विशुद्धतानमर्त्तये ॥ सर्वस्मै सर्ववीजाय सर्वभूतात्मने नमः ॥ ११ ॥ म
येदं भगवन्गोष्ठनाशपासारवायुभिः ॥ वेष्टितं विहते यत्ते मां निनाती त्रमन्युना ॥ १२ ॥
लये शः नुगृहीतोऽसि ध्वस्तं मोहतो घमः ॥ ईश्वरं गुरुमात्मानं त्वा महेशरणगतय
॥ १३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमंकीर्तितः कृतो मयोना भगवानमुं मेधगंभीरयानवा
प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ १४ ॥ मया तेऽकारिमध्वनमखभंगोऽनुगृह्यतां ॥ मदनुस्मृत
ये नित्यं मत्तस्यै द्रष्टुं याभ्यर्श ॥ १५ ॥ मामैश्वर्यं श्रीमदधोर्दपाणिं न पश्यति ॥ तं भ्रं
शयामिसं पभ्यो मस्य वेच्छाम्यनुग्रहं ॥ १६ ॥ गम्यतां शक्रं इवः क्रियतां मेऽनुशास
नो ॥ स्थीयतां स्वाधिकारयुक्तैर्बः संभवर्जितैः ॥ १७ ॥ अथाह सुरभिः कृत्स्नमभिवंद

भनस्विनी॥ स्वसंतामैरुपासंयगो परूपिणामीश्वरं॥ १८ ॥ गुरभि रुवा च॥ कसकस
महायोगिन विश्वात्मन् विश्वसंभव॥ भवता लोकनाथेन सनाथा वयमस्युता॥ १९ ॥ त्वं नः
परमकंदै बलं न ईदो जगत्पते॥ भवाय भवगो विप्रदेवा नो ये वसाधवः॥ २० ॥ ईदं स्वाभि
वेश्वा मा ब्रह्मणा बोदिता वयं॥ अबतीर्णा सि विश्वात्मन् भूमेर्भी रायतु नये॥ २१ ॥ श्री
भुक्तवाः॥ एवं कस्य सुपासंय गुरभिः पयसात्मनः॥ जलैश्चाकाशगंगाया रेणवतक
रेन्दैः॥ २२ ॥ ईदः सुरधिभिः साकं नोदितो देवमानभिः॥ अभ्यर्चितं दशार्हं गोविंदं रनि
चाभ्यधातुः॥ अतत्रागताः त्वं वरुणारदायोगं धर्षयिष्याधरसिद्धवारणाः॥ तं गुर्यो लो
कमलाय हं हरेः सुरांगनाः संनमन्तुर्भुवनविना॥ २३ ॥ तं तु पुबुर्दं वनिकाय केतवो व्यवाकि
रंश्चाद्रुतुष्य वधिभिः॥ लोकाः परा निर्दंति मातुर्वस्त्रयोगा बलशामनयनपयोदुता
॥ २४ ॥ नानारसोपाः सरितो वसा आसन् धुलवाः॥ आकृष्य औषधयोगिरयो विश्रुत
मणीनाः॥ धिक्लेशेभिर्विक्रान्तानि सत्वा निरुह नंदन॥ निर्बेराप्यभवं सत्तक्राप्यपि

॥ एम. ॥

॥ ६४ ॥

निसर्गतः॥ इति गोगोकुलपतिगोविंदमभिषिञ्चसः॥ अनुतातो ययौ शक्रो वतो देवादि
भिर्दिवं॥ २८ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे ईदं स्तुतिर्नाम सप्तविंशोऽ
ध्यायः॥ ॥ २९ ॥ श्रीभुक्तवाः॥ एकादश्यां निराहारः समभ्यर्च्य जनार्दनं॥ स्नातुं नंद
स्तु कालिं चोद्दृष्ट्यां जलमाविशत्॥ १ ॥ तं गही त्वानय द्रव्यो बरुणास्यासुरां निकं
अवितायासुरीं बेलीं प्रविष्टमुदकं निशि॥ उकुञ्चस्तमपश्यंतः कस्य रमेति गोपि
काः॥ २ ॥ भगवांस्तदुपश्रुत्य पितरं बरुणाहतां॥ तदंति कंगतो राजन् स्वानामभयरोवि
भुः॥ ३ ॥ प्रासेवी क्ष्यहृदी केशं लोकपालः सपर्यया॥ महत्या पूजयित्वा हतदरी नम हो
त्सवः॥ ४ ॥ तरुण उवाच॥ अद्य मे निभतो देह अद्या योधिगतः प्रभो॥ त्वत्पदभ्यां तोभ
गवन् नवापुः पारमध्वनः॥ ५ ॥ नमस्तुभ्यं भगवन्ते ब्रह्मणो परमात्मने॥ नयत्रैश्च मुनेभ्य
या लोकस्थिर्विकल्पना॥ धिभजानता मामकेन मूर्तेनाकार्यवेदिना॥ आनीतोपंतवधि
तात इवानक्षंतुमर्हति॥ ७ ॥ ममाप्यतग्रहं कस्य कर्तुमर्हस्य शेषद्वक्॥ गोविंदनीयता

॥भा-८-५॥
॥६५॥

मेवपितानेवितवत्सल॥८॥ श्रीभुकडवाच॥ एवं प्रसादितः कस्मै भगवानीश्वरे
श्वरः॥ आरायागात्स्वपितरं बंधूनां वा बहसुरं॥ ९॥ नंदस्वतीं द्विषंदृष्ट्वा लोकपालम्
होदधे॥ रुक्से च सन्नतिं ते वां ज्ञातिभ्यो विस्मितो ब्रवीत्॥ १०॥ ते त्वौ तु क्व धियो रजन्म
ता गोपास्ममीश्वर॥ अयिनः स्वगतिं सूक्ष्मा मुपाधास्य दधीश्वरः॥ ११॥ इति स्वार्नां सभ
गवान् विज्ञाया खिलदृक् स्वयां संकल्पसिद्धये ते वां रूपयैतदर्थं तपन्॥ १२॥ जनो वै लो
क एतस्मिन् विद्याका म कर्मभिः॥ उच्चाक्वा सुगतिं धुनवेदस्वांगतिं भ्रमन्॥ १३॥ इति
संविद्य भगवान् महाकारुणिको हरिः॥ दर्शयामास लोके स्वर्गोपादानं तमसः परं॥ १४॥
सत्यं तानमनं तं यद्वत्स्योतिः सनातनं॥ यद्विषयं तस्मिन् योगपाये समाहिताः॥
१५॥ ते तु ब्रह्मदंतीतामग्नां रुक्सेन चोदताः॥ ददधुर्ब्रह्मणो लोकं यत्राकूरोधगात्पु
रा॥ १६॥ धीनंदोदमस्तु तं ददधु परमानंदमिर्विताः॥ रुक्से च तत्र छरोभिः स्तुमोने सुविस्मि
ताः॥ १७॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणं दशमस्कंधेनं दानयनगोपब्रह्मलोक

॥एमा॥
॥६५॥

दर्शनात्तामाया विंशोऽध्यायः॥ २०॥ ॥ श्रीभुकडवाच॥ भगवान् पिता रजीः श
रदोत्कुलमल्लिका॥ लीश्वरं तुं मनश्च के योगमाया मुपाश्रितः॥ १॥ तदोदुराजः ककुभः
करैर्मुखं प्राच्याविलिंपन्नरूपेण शंतमैः॥ स च र्षणीनामुरगाश्चुचो मज्जिषः प्रिया
या इव दीर्घदर्शनः॥ २॥ दृष्ट्वा कुमुदं तमखंडमंडलं रमाननाभं नवकुंकुमाः रूपां॥ बने
च तत्कोमलगोभिरंजितं जगो कलंबामदशां मनोहरं॥ ३॥ निशम्य गीतं तदनेगवर्द्धनं त्र
जस्त्रियः रुक्से गृहीतमानसा॥ आजगमुर्न्योन्यमलक्षितोद्यमाः स यत्र कांतो जवलो
लकुंडलाः॥ ४॥ दृष्ट्वोऽभिययुः काश्चिदोहं हित्वा समुत्सुकाः॥ योऽधिश्चित्य संयावमनु
हास्या पराययुः॥ ५॥ परिषेधं त्यस्तद्विद्यापाययंत्यः सुतान्ययः॥ श्रुष्ट्वं त्यः पतीन्का
श्चिदं त्योऽपास्य भोजनं॥ धिलिंपेतः प्रमत्तं त्योन्या अंजंत्यः काश्च लोचने॥ व्यत्यस्तं व
स्त्रोभरणाः काश्चिद्वर्णानि कंयमुः॥ ६॥ ता वार्यमाणाः पतिभिः पितृभिर्भ्रातृबंधु
भिः॥ ७॥ विदपहतात्मानो नन्यवर्त्तन्मोहिताः॥ ८॥ अंतर्गहगताः काश्चिदोप्यालभ्य

॥भा. ८ पू.॥
॥६६॥

विनिर्गमाः कस्येतद्वाचनायुक्तादधुमीलितलेखनाः ॥१॥ हस्ते प्रेष्य विरहतीव्रता
पधुताः शुभाः ॥ ध्यानप्राप्ताः शुभान् लेखनिर्वृत्या क्षीणमंगलाः ॥ १० ॥ तमेव परमात्मा
नं नारबुद्ध्यापि संगताः ॥ जगुर्गुणमयं देहसंघः प्रक्षीणबंधनाः ॥ ११ ॥ एते वाचः ॥ क
संविदुः परं को तेन नु ब्रह्मसमाप्तो गुणप्रवाहो परमस्तासंगुणाधियोक्त्या ॥ १२ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ उक्तं पुरस्तादेतत्ते वैद्यः सिद्धिं यथागतं ॥ दिव्यं नृपि हृषीकेशं किमुता
धोऽक्षत्रियाः ॥ १३ ॥ त्रिणांभिः श्रेयसाधीयव्यक्तिर्भगवतो नृपाः ॥ अव्ययस्याप्रमेय
स्य निर्गुणस्य गुणात्मनः ॥ १४ ॥ कामं को धंभयं स्नेहमेकं सो हृदमेव वा ॥ नित्यं हरो विद
धतो यो नित्यम्यतां हितो ॥ १५ ॥ स चैवं विस्मयः कार्यो भवता भगवत्पते ॥ योगेश्वरे
श्वरे कस्येत एतद्दिमुच्यते ॥ १६ ॥ तादृशं नित्यं कामाया ता भगवान् ब्रजयोधितः ॥ अ
वदद्दत्तोऽप्येवोवाचः पेशेर्विमोहयन् ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्वागतं वो महां
भागाः प्रियं किं करवाणि नः ॥ ब्रजस्थाना मयं कश्चिद्भूतागमनकारणं ॥ १८ ॥ सत्ये

॥राम॥
॥६६॥

वाघोररूपाघोरसलनिवेविता ॥ प्रतियात ब्रजं नेहस्येयं स्त्रीभिः सुमध्यमाः ॥ १९ ॥
मातरः पितरः पुत्राभारः पतयश्च वा ॥ विविन्वन्ति ह्यपश्यंतो मारुद्वैवं धुसाहसो ॥
दध्यं वने कुमुभितं राकेशकरं निनां यमुना निलकीलेन तत्पलवरो भितं ॥ २० ॥ तद्य
तमाचिरंगोष्ठं शुश्रूषध्वं पतीन्सतीं ॥ रं दंतित वत्सा बालाश्च ताः स्याद्ययत दुःसता ॥ २१ ॥
अथ वामदक्षिणे हाड्वन्त्योयं त्रिताशयाः ॥ आगताः सुपपन्नैवः प्रीयंते मयि जंतव ॥
॥ २२ ॥ भर्तुः शुश्रूषणां स्त्रीणां परोधर्मो ह्यमायया ॥ स हं धूनां च कल्याण्यः प्रजानो
वानुपोषणं ॥ २३ ॥ श्रीलो दुर्भगो बहो जगो ग्यधनो विबा ॥ पतिः स्त्रीभिर्न हात
बो लोकेषु भिरपातकी ॥ २४ ॥ अस्वर्गपमयशस्यं च फल्गुरुक्ष्मभया बहो ॥ सुगुप्तिं
च सर्वत्र औपपत्यं कुलस्त्रियाः ॥ २५ ॥ प्रवणा दर्शना ध्याना न्मयिभावोऽनुवीर्त्तना
ता ॥ न तथा सन्निकर्षणं प्रतियात ततो रगन्ना ॥ २६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति विधि
यमाकप्येगोप्येगो विदभाषितं ॥ विषणा भग्नं संकल्या श्रितं मापुर्दृश्यं ॥ २७ ॥

॥भा. २. पृ.॥

॥६७॥

ज्य

रुत्तामुखान्यवशुचः श्वसनेन शुष्यद्दिवा धराणि चरणेन भुवं लिखन्त्यसौ हपा
तमधिभिः कुर्वकुं भानितस्युर्मन्य उरुदुः खभराः स्मत्स्त्री ॥ १७ ॥ पृथिव्ये प्रियेतरमिव
प्रतिभा घमाणं रुक्मिणं दयं विनिवर्तितसर्वकामाः ॥ तेने विमुन्यरुदितो पहेत्स्म
किं स्त्वेरं भग इदं गिरोः ब्रुवता नुरक्ता ॥ १८ ॥ गोप्य उतुः ॥ मैवं विभोर्हतिमवा
नृदिनुं नृशंसं सत्यं सर्वविषयां सवपादमूला ॥ भक्ता भजस्वदुरवग्रहमात्यजा
स्मान्देवो यथादिपुरुषो भजने मुमुक्षुः ॥ १९ ॥ मत्स्यपत्यसु हृदमनुरतिरंगस्त्रीणां
स्वधर्मरतिधर्मविद्यालोकं ॥ अस्त्वमेतदुपदेशपदे लयीशे प्रेक्ष्य भव्यं सनुभर्ता
किल बंधुरात्मा ॥ २० ॥ कुर्वति हिलयिरति कुणलाः स्वआत्मन्यप्रिये पतिस्तुता
दिभिरर्तिदैः किं जलः प्रसीद परमेश्वरमात्मस्थिं चाआशं धर्मात् ॥ यिद्विदरविंदने
त्रो ॥ २१ ॥ चित्तं मुखेन भवताः पहेत्तं गृहेषु यन्निर्विशत्युत करावपि गृह्यन्ते ॥ सा दोष
दैनचलनसवपादमूला धामः कथं व्रजमथो करवामकिं वा ॥ २२ ॥ सिंचांगनस्वद

॥यम॥

॥६७॥

क

धरा मत्तपूकेण हासा बलोकैलगीतज हृद्यगिता ॥ नो चेदयं विरहजाग्युपपुक्तदे
हाध्यानेन यामपदयोः पदवी सखेते ॥ २३ ॥ पृथ्वी बुनाक्षनवपादतलैरमायादतक्षणं
कविदण्यजनप्रियस्या ॥ अस्याक्षतत्प्रभतिना न्यसमक्षमंगस्यानुं लयाभिरमिता
वतपारया मः ॥ २४ ॥ श्रीर्यत्यदा बुजरजश्वकमेतुलस्यालब्धाः पिवक्षसिपदं किल
भत्यनुषोपस्याः स्ववीक्षणकृतेः न्यसुरप्रयासलवदयंचतवपादरजः प्रपन्नाः
॥ २५ ॥ तनः प्रसीद वनिनाईननें प्रिमूलं प्राप्ता विस्मयवसती हृदपासनायाः ॥ २६ ॥ सुंद
रस्मितनिरीक्षणती व्रकामतत्तात्मनो पुरुषभूषणदेहिदास्या ॥ २७ ॥ लील्याः लकाबत
मुखेन वकुंडलश्रीगोडस्थलाः धरसुधं हसिताः बलोकैः ताः भयंचभुजदंडयुगं वि
लोक्य बक्षः श्रियेकरमणंचभवामास्य ॥ २८ ॥ कास्मि गते कलपशमतवेणुगीतस
मो हितार्थचरितान्नचले जिलोक्या ॥ त्रिलोक्यसौ भगमिदंच निरीक्ष्य रूपं यद्गोहि
जद्रुममगाः पुलकान्यविभ्रता ॥ २९ ॥ ॥ यत्कंभवान् व्रजभयार्तिहरोः भिजातो देवो य

॥भा.८.५॥
॥६८॥

थादिपुरुषस्तुरलोकगोप्ता॥तन्नोभिद्येहिकरपंकजमार्तवंधोतसप्तनेषुवशिखसु
चर्किकरीणा॥४१॥श्रीशुकउवाच॥३॥तिविल्ववितंतासोश्रुत्वायोगेश्वरेश्वरः
हृदयसदयंगोपीरात्मारामोप्यरीरमत॥४२॥तामिःसमेतामिरुदारचेदितःप्रियेश
णोऽमुलमुखीभिरभ्युत॥उदारहासदिनकुंददीधितिर्व्यरोचतेणांकरबोडुभिर्ब
त॥४३॥उपगीयमानउद्रायन्वनिताशतयुधपः॥मालोविभ्रदेजयंतीव्यचरन्मो
उयन्वने॥४४॥नद्याःपुलिनमाविश्यगोपीभिर्हिमबालुकांमुष्टतनुरलानंदिकु
मुदामोदबाधुना॥४५॥बाहुप्रसारपरिभ्रमकरालकोरुनीवीलनालभमनमर्न
खाग्रपाते॥स्वेत्याःबलोकहसितैर्ब्रजसुंदरीणामुनंभयनरतिपतिरमयांचका
रोद्धाएवंभगवतःरुदमास्त्रव्यमानामहात्मनः॥आत्मानंमेमिरेल्लीणांमानि
न्योऽभ्यधिकंभुवि॥४७॥तासांतस्तेभगमदंबीक्ष्यमानंचकेशवः॥प्रणमामप्रसा
दायतंत्रैबोतरधीयत॥४८॥॥इतिश्रीभागवतमहापुराणदशमस्कंधेय

॥राम॥
॥६८॥

सक्रीडारभोनामैकोनत्रिंशतोऽध्यायः॥२८॥॥श्रीशुकउवाच॥अंतर्हितेभ
गवतिसहसैवब्रजोगना॥अतप्यस्तमचक्षाणाःकरिष्यद्वयुधपमा॥गत्याउ
तुरागस्मितविभ्रमेक्षितैर्मनोरमालापविहारविभ्रमे॥आक्षिप्तविताःप्रमदार
मापतेःतास्ताविषेष्टाजगद्गुस्तदात्मिका॥गमातिस्मितप्रेक्षणभाषणादिपुप्रियाः
प्रियस्यप्रतिरुद्धमर्त्यः॥असाबहलित्यबलास्तदात्मिकान्यवेदिषुःरुस्यविहार
विभ्रमाः॥ग्रायंत्यउच्चैरमुमेवसंहताविचिक्वुस्मृतकवदनादनोपप्रच्छुराका
शवदंतरवहर्भितेषुसंतं पुरुषंवनस्पतीनां॥४९॥दयोवःकञ्चिदश्वत्थस्रक्षन्यगोध
नोमनः॥नंदसुगुतोहत्वाप्रेमहासाबलोकने॥५०॥कञ्चित्पुरबकाशोकनागपुन
गचंपकाः॥रामानुजोमानिनीमायातोदर्यहरस्मितं॥कञ्चित्तुलसिकल्याणामो
विंदवराप्रियो॥सहत्वालिकुलेर्विभ्रतदृष्टेः॥निप्रियोऽभ्युत॥५१॥मालत्पदशिबः
कञ्चिन्मल्लिकेजातिपुष्पिके॥श्रीनिबोजनयन्यातःकरस्पर्शनमाधवः॥५२॥युतप्रि

॥भा.६.पू॥
॥६॥

यालपनसासनकोविदारजं बर्किल्ववकुलाम्नकदंबनीपाशयेनेपरार्थभवकायमु
नोपकृताः शंसनुरुदमपदवीरहितात्मनो नः ॥१॥ किंते रुतं क्षिति तपो वत केशवो
प्रियर्षोत्सवो सुलकितांगरुहैर्विभासि ॥ अयं प्रियं वद रुक्रम विक्रमा द्वा
हो वरा हव पुषः परि रंभणे ना ॥२॥ अये पापस्युपगतः प्रियये हगात्रै सन्वन्दशं
सखिसुनिर्देति मस्युतो वः ॥ कतांगसंग कुचकुं कुमरं जितायाः कुंदसजः कुलप
तेरिहवानिर्गंधः ॥३॥ बाहुं प्रियांसउपधाय गृहीतपद्मो रामानुज सुलसिकालिकु
लेर्मदं धैः ॥ अनीयमान उद्वस्तरवः प्रणामं किंचा भिनंदति चरन् प्रणया बलोकैः
॥४॥ एष ते मालता बाहू नृप्या स्तिष्ठानस्य ते ॥ मूर्ते नत्करजस्य सा विभत्युसु
लका न्यहो ॥५॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युन्मत्तबचो मोष्यः रुक्षान्नेषणका सरणात्नी
ला भगवतस्तस्मात्ता सुनुचक्रुस्तदात्मिकाः ॥६॥ कस्याश्चित्पुत्रनामयाः रुक्षायं त्य
गिवत्सने ॥ तौ कापिता रुदं त्यन्यापदाः ॥ हन्तुं कदायं ती ॥७॥ इत्यायित्वा जहा एन्यामेक

॥एम.॥
॥६॥

रुक्षार्भावनो ॥ १ ॥ गंगायामास काप्य श्रीकर्षणी घोषनिस्वने ॥ २ ॥ रुक्षरमायि
ते हेतुगोपायं त्यश्वकाश्च नो वत्सायती ॥ प्रतीचान्या तत्रैका तु वकायितो ॥ ३ ॥ आह
यद्गगाय इत्तस्य समतुर्बर्त्ती ॥ त्रेणुं कणं ती कीडं ती मन्याः शंसं तिसाधिति ॥ ४ ॥
कस्यां चित्त्वभुजं त्यस्य चले त्याहापरा ननु ॥ रुक्षो हं पश्यत गतिं ललिता मिति नम्
या ॥ ५ ॥ मा भैष वात बर्षाभ्यां तत्राणां विहितं मया ॥ इत्युत्कै केन हस्तेन यतं त्यु
निदधे वरी ॥ ६ ॥ आरुक्षैका पदाक्रम्य शिरस्या हापरां नया ॥ इषा हेग खजातो हं ख
लानो ननु दंडधक ॥ ७ ॥ तत्रैको वाच हे गोपादावा प्रियपश्यतो लवणां ॥ वक्षं व्याश्व
पिदध्वं वो विधास्येक्षेममंजसा ॥ ८ ॥ वक्ष्ययाः रुमाका चित्नी तत्र उल्लवले ॥ भीता
सुदकपिधापास्यं मे जेभी निविडवनी ॥ ९ ॥ एवं रुक्षं पशमाना र्ददा वनलता सरुता ॥
वक्षत वनो देशे पशनि परमात्मनः ॥ १० ॥ पशानि व्यक्तमेतानि नंदसुतोर्महात्मनः ॥ ल
क्ष्यं ते दिध्वजां भोजवर्जां कुशयवादिभिः ॥ ११ ॥ तैलैः पदेस्त्यद्वीमन्निक्षेयो ॥ यतो

बलाशतधाः यदैः सुयक्तानि विलोक्यार्ताः समनुबन्धाः॥१६॥ कस्याः पदानि चैता नि य
 ताया नंदसूना॥ असंयस्त प्रकोषायाः करेणोः करिणा यथा ॥१७॥ अनया राधि
 तो नूनं भगवान् हरिश्चरः॥ मनो विहाय गोविंदः श्रीतोयामनय इह ॥१८॥ धन्या अ
 हो अमी आत्म्या गोविंदं चमज्वरेण वः॥ स्यान्न लेशोरमादेवी दधुर्ध्वं घनुतयो॥१९॥
 तस्या अमनिनः क्षोभं कुर्वंत्युजैः पदानि यत्नाप्येका पदस्य गोपी नारहो मुंकेः सुता
 धरो॥२०॥ नलक्ष्यं ते पदान्यत्र तस्या नूनं तृणां कुरैः॥ खिद्यत्सुनातो भितला मुन्निन्य
 प्रेयसीं प्रिय ॥२१॥ इमान्यधिकमग्नानि पदानि बहो बध्नी गोप्यः पश्यत रुस्य
 स्य भारकां तानि कामिनः॥२२॥ अत्रा वरोपिता कांता पुष्ये होर्म हात्मना॥ अत्र
 प्रसूना वचयः प्रियार्थं प्रेयसा रुत ॥ प्रपदाक्रमणे एते पश्यताः सकले पदो॥२३॥
 केश प्रसाधनं तत्र कामिन्याः कामिना रुतो॥ तानि चूयतां कांता सुयविष्टमिह
 ब्रवीत्॥२४॥ मेतया चात्सरत आत्मारामो प्यखंडितः कामिनां दर्शयन् देव्यं स्त्रीणां चै

॥राम॥
॥७०॥

बदरात्मतां॥२५॥ इत्येवं दर्शयंत्यस्ताश्चैरुर्गोप्यो विचेतसः॥ यो गोपी मनय लुप्से वि
 हाया न्याः स्त्रियो वनो॥२६॥ सा च मेनेत दात्मानं वरिष्ठं सर्वयो वितां॥ हित्वा गोपीः का
 मयाना मामसो भजते प्रियः॥२७॥ ततो गत्वा वनो देशं दत्ता केशवम ब्रवीत्॥ नया
 रये हंच लितुं नयमां यत्र ते मनः॥२८॥ एवमुक्तः प्रियामाहं कंध आरुह्य तां भित्ति
 नतश्चोतई धेरुसः सावधुर्नवतप्यतां॥२९॥ हां नाथ रमण प्रेष्टकासिकासिमहा
 भुजा॥ हास्यासे कृपणायामे सखे दर्शयसन्निधिं॥३०॥ श्रीशुक उवाच ॥ अन्विष्य
 त्यो भगवतो मार्गं गोप्यो विदूतः॥ ददशुः प्रियविश्लेष मोहितां दुःखितां सखी॥३१॥
 तथा कथितमाकर्ण्य मान प्राप्तिं च माधवात्॥ अवमानं च दौरात्प्यादिसंयं परमं य
 युः॥३२॥ ततोऽविश्व नंचंद्रज्योत्स्नाया बहिभायते॥ तमः प्रविष्टमालक्ष्य ततो नि
 ववतु स्त्रियः॥३३॥ तन्मनस्कास्तदालापास्तद्विषयास्तदात्मिकाः॥ तदुणाने वगाय
 त्यो नात्मा गाराणि सस्मरुः॥३४॥ पुनः पुलिनमा विशयकालिद्याः रुसभावनाः

॥ भा. ६. पृ. ॥

॥ ७७ ॥

मवेताजगः कस्मैतदगमनकांक्षिता ॥ ७७ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दश
मस्कंधे रुद्रसंविज्ञाप्याकुलकृत्यान्वेषणो नामांशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥
॥ गोप्यञ्जुः ॥ जयति ते धिक्कंजन्मना व्रजः श्रयत इदं दिशश्च दत्तं हि ॥ दयितं दश्य
तो दिक्षु तावकास्त्वयि धृता सबन्धो विविन्वतो ॥ १ ॥ शरदराशये साधुना तसस्तरसि
जोदरश्रीमुषादशा ॥ सुरतनाथतेः शुक्लदासिकावरदनिघ्नतोनेह किं बधः ॥ २ ॥
विषयसाध्यवाद्यालराक्षसाद्वर्षमारुताद्देयताऽनलात् ॥ हृषभमात्मजादिव्यतो
भयादवभते बयं रक्षिता मुहुः ॥ ३ ॥ नखलुगोपिका नंदो भवानखिलदेहिनामंते
एतद्दृक् ॥ विखनसाऽर्थितो विश्वगुप्तये सखडदेयि वास्तालतीकुले ॥ ४ ॥ विर
चितामयं वस्त्रिधुर्यते चरणमीमुषी संसृतेर्मया तत्करसरोरुहं कान्तकामदंशि
रसिधेहिनः श्रीकरग्रही ॥ ५ ॥ व्रजजनातिहन्वीरयोषितो निजजनस्मयध्वंसनस्मि
तो ॥ भजसखे भवत्किंकरीः स्मनोजलरुहानने चारुदर्शय ॥ ६ ॥ प्रणतदेहिनी पाप

॥ राम ॥

॥ ७९ ॥

कर्शने तणचरणगुं श्रीनिकेतनो ॥ फणिकणार्थितं ते पदं बुजं रुणकुचेधुनः कं विहृ
यो ॥ ७ ॥ मधुरमागि एबलुगावसायवुधमनोऽयापुष्करेक्षणा ॥ विक्षिकरीरिमावीरमु
हृतीरधरसीधुनाप्यापयस्वन ॥ ८ ॥ तव कथामते तप्तजीवनं कविभिरीतिने कल्प
पदं ॥ श्रवणमंगलं श्रीमदातने भुवि गणोति ते भूरिदानना ॥ ९ ॥ थाप्रहसितं प्रियप्रेमवी
क्षणं बिहरणं च ते ध्याममंगलीरहसि संविदोयाददिस्यशः कुहकनोभनः क्षोभयंति
हि ॥ १० ॥ चलसियद्रुजाचारमन्यमूललिनसुंदरनाथते पदं ॥ शिलतणं कुरैः सीदती
तिनः कलिलतां मनः कान्तगच्छति ॥ ११ ॥ दिनपरिक्षये नीलकुंतलैर्वनरुहानने विश्रवा
वतं ॥ धनजस्वले दर्शयन्मुहुर्मनसिनः स्मरं वीरयच्छसि ॥ १२ ॥ प्रणतकामदं पप्रज
र्वितं धरणिमंडने च्येयमायशिखरणापंकजं शंतमंचते रमणानः सने श्वर्ययाधिह
ना ॥ १३ ॥ सुरतवर्द्धनं प्रो कनाशनं स्वरितवेणुना सुषुचुवितां ॥ इतरागविस्मरणो न
यो वितरवीरनस्लेऽथारमते ॥ १४ ॥ अटति यद्रवान्दिकानेने नृदिर्युगायनेत्वा म

॥भा. २. ५॥
॥७२॥

पश्यतां॥कुटिलकुंतले श्रीमुखं च तेन उदीक्षतां पश्चरुदशो॥१५॥पति सुतान्वयभ्रा
तवो धवानति विलेप्यतेः त्यज्युतागता भगति विदल बोधी तमोहिताः कितवमोषि
तः कल्पने निशि॥१६॥हरसि संविदं हृद्योदयं प्रहसितानमं प्रेम वीक्षणो॥१७॥हृदुरः
श्रियो वीक्षधाम ते मुहुरति स्थिता मुक्षते मनः॥१८॥ब्रजवनौकसा व्यक्ति रंगते रजि
नहंम्यले विश्वमंगले॥त्यज मनो कचन स्वस्व स्यात्मानो स्वजन हृदुजो यन्निष्पदने॥१९॥
यते सुजात चरणो बुरुहं स्तने शुभीताः शनैः प्रियदधी महिकर्कशेषु हिते नादभी मय
सित द्रव्य तेन किं खित् कृपी दिभिर्भ्रम निधीर्भवद्युषो न॥२०॥ ॥ इति श्री भा
गवते महापुराणे दशम स्कंधे कथमागमन प्रार्थनं नाम एकत्रिंशोऽध्यायः ॥
॥२१॥ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति गोप्यः प्रगम्यत्यः प्रलयं त्यश्च वित्रधा॥रुदुः
सुखं रं राजन रुदम दर्शन लालसा॥१॥ ता सामा विरभूच्छोरिः स्मयमान मुखो बुजः
पीतांबर धरः स्तम्बी साक्षान्मन्मथ मन्मथ॥२॥ तं विलोक्यागतं प्रेष्ट प्रीत्युत्कृष्ट

॥एमा॥
॥७२॥

दशो बला॥३॥ तस्य युगपत्सर्वास्तन्वः प्राणमिवागतो॥४॥ काविकरा बुजं शोरेर्जगहं
ऽनलिना मुदा॥कावि दधारत द्वादुमं सेवेदन भूषितो॥५॥ कावि दंजलिनाऽगरह्लात
न्नीतो बलचर्चितो॥एका तदंशिकमलं संतप्तस्तनयोरधातो॥६॥ एकाभ्रकुटिमावध
प्रेमसंरंभ विह्वलां प्रेमी वैसात्कराक्षेपैः संदष्ट दशन दृष्टा॥६॥ अपरा निमिषदृग्भ्यां जु
षाणा तन्मुखो बुजो॥आपीतमपि नातप्यत्संतस्तत्र रणं तथा॥७॥ तं काविने जरं प्रे
ण हृदिकृत्य निमील्य च॥पुलकां गुपगृह्णासे योगी बानं दं संस्तुता॥८॥ सर्वास्ताः के
शबालो कपरमोऽसव निर्दृताः॥न हर्विरहं तां प्रयासं प्राप्य यथा जनना॥९॥ ताभि
र्विधूत शोकाभिर्भगवानस्य तो वतः॥व्यरोचता धिकं तात पुरुषः शक्तिभिर्व्या
॥१०॥ ताः समादाय कालिं घानि विक्षिप्य पुलिनं विभुः॥विकसत्कुंदमंदारमुरभ्यनिल
षट्पदं॥११॥ शरच्चंद्रं श्रुसंदोह ध्वस्त दोषानमः शिवं॥रुदसाया हस्ततरला वित्तको
मल बालुकां॥१२॥ तदर्शनात्तादविधूत हृदुजो मनोरथो नां॥पुनर्यो यथा ययुः सेरु

तरीयेः कुचकुंकुमाकि तैरखी लपन्नासनमात्मबं धवे ॥ १२ ॥ तत्रोपविष्टो भगवान्
 ईश्वरो योगीश्वरस्तर्हदिकल्पितासनमवकासगोपी परिपङ्क्तोर्वितस्त्रैलोक्यलक्ष्ये
 कपदेवपुर्दधत् ॥ १३ ॥ सभाजयित्वा तममंगरीपनंसहासलीले क्षणाभिभ्रमश्रुवप
 संस्पर्शनेनां करुतां ग्रिहस्तयोः संस्तुत्य ईषकुपितावभाषिरो ॥ १४ ॥ गोपिकाकुपुः
 भनतो नुभजं त्येक एक एतद्विषयं ॥ नोभयोः श्वभजं त्यन्य एतन्नो ब्रूहि साधुभोः ॥ १५ ॥
 ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मिथोभजंति ये सख्यः स्वार्थं कां तो यमाहि ते ॥ न तत्र सौ हर्दधर्मः
 स्वार्थार्थं न हि नायथा ॥ १६ ॥ भजंत्यभजतो ये वै कुरुणाः पितरौ यथा ॥ त्वमौ निरप
 वा दोत्र सौ हर्दव सुमध्यमा ॥ १७ ॥ भजतोऽपि न वै केचिद्भजंत्यभजतः कुतः ॥ आत्मा
 रामा द्वा सकामा अकृतज्ञा गुरुदुः ॥ १८ ॥ नाहं तु सख्यो भजतोऽपि न तून् भजाम्य
 मी घामनुबन्धि तयोः यथाः धनौ लब्ध धने विनये तस्त्रितया न्यन्निभतो न वेद
 ॥ १९ ॥ एवं मदर्थोऽस्ति तलोक वेदस्वानां हि वो मय्यनुबन्धयेत्वा ॥ तस्यापरोक्षं भजत

॥ राम ॥

॥ ७३ ॥

तिरेहि ते मासूयि नुमा हृथतस्त्रियं प्रिया ॥ २० ॥ न पारयेहं निरवधसं पुनोऽससाधुकत्वं
 विनुधामुषापि वश्यामाभनन्दुर्जीरगे हृत्खलाः संवश्यतः प्रतियानुसाधुना ॥ २१ ॥
 ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे कुरुषा विर्भावो नामोद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥
 ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ इत्यं भगवतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः सुपेशलाः ॥ न हर्षि रजंतापंत
 रंगोपचिता विषा ॥ ॥ तत्रारभत गोविंदो रसक्रीडामनुव्रतैः स्त्रीरत्नैरञ्जितः प्रीतैरन्योन्याव
 द्बाहुभिः ॥ ॥ एतौ सवः संप्रयतो गोपीमंडलमंडितः ॥ शोभे श्वरेणारुह्येन तासां मध्ये द्यो
 र्दयो ॥ ॥ प्रविष्टे न गहीतानां कंठेऽनिकरं स्त्रियं ॥ तं मयैरननभसा वदिमानशतसंकुलं
 दिवौ कसांसदशरणमौ सुक्वापहतात्मनां ॥ ॥ ततो दुंदुभयो नेदुर्निवेतुः पुष्पवधश्च ॥
 गुर्गधर्वपतयः सखीकास्यशोभलं ॥ ॥ बलया नानुपुराणां किंकिणीनां च योषितां ॥
 सप्रियाणामभूत्स्वस्तु मुक्तो रसमंडले ॥ ॥ तत्रातिशुभेताभिर्भगवान् देवकीसुतः ॥
 मध्येमणी नो हेमानो महरकतो यथा ॥ ॥ एतद्व्यासैर्भुजविधुतिभिः सस्मिन्नेर्भु

॥भा०६०५॥
॥७४॥

विलासै भन्यन्मध्येश्वलकुचपटेः कुंडलैर्गंडलोले ॥ १॥ विघ्नस्यः कवरसनायय
यः रुक्मवधो गायत्यस्तंतडितइवनामे घचक्रे विरेज ॥ १॥ उच्चैर्जगृन्त्यमानार
क्तकंठ्वारतिप्रिया ॥ रुक्माभिर्मरीमृदितायद्रीतेनेदमारतं ॥ १॥ कावित्समं मुकु
देनखजातीरमिश्रिता ॥ ३॥ जिन्ये पूजितातेन प्रीयतासाधुसाधिति ॥ तदेव क्रव
मुजिन्येतस्येमानंचवददान् ॥ १०॥ काविशसपरिश्रान्तापार्श्वस्यास्यगदाभतः ॥
जग्राहवाहुनास्फंधंश्चदलयमलिका ॥ ११॥ तत्रैकोसगतं बाहुं रुक्मस्योत्पल
सौरभा ॥ चंदनालिसमाघायहृषरोमाचुपुं बह ॥ १२॥ कस्याश्चिन्नास्यविक्षिप्तकुंड
ललिषमंडितं ॥ गंडंगंडेसंदधत्या अदात्ताबूलचर्वितं ॥ १३॥ नत्यनीगायतीकाविकू
जन्पुर्मेखला ॥ पार्श्वस्याः च्युतहस्ताब्जश्रोताधातुनयोः शिबं ॥ १४॥ गोप्यो ल
ब्धाः च्युतंकांतं श्रिय एकोतबलभौगृहीतकंठस्तदोर्ध्वागायत्यस्तं विजहिरे ॥ १५॥
कणोत्पलालकविरंककपोलघर्मवक्राश्रयोवलमन्पुर्घोषवाद्यैः ॥ गायः समं

॥राम॥
॥७४॥

भगवताननृतः स्वकेशस्तसस्तनोभ्रमरगायकरासगोष्ठां ॥ १॥ धीएवंपरिखंगकर
भिर्मरीमृदितायद्रीतेनेदमारतं ॥ १॥ कावित्समं मुकु
देनखजातीरमिश्रिता ॥ ३॥ जिन्ये पूजितातेन प्रीयतासाधुसाधिति ॥ तदेव क्रव
मुजिन्येतस्येमानंचवददान् ॥ १०॥ काविशसपरिश्रान्तापार्श्वस्यास्यगदाभतः ॥
जग्राहवाहुनास्फंधंश्चदलयमलिका ॥ ११॥ तत्रैकोसगतं बाहुं रुक्मस्योत्पल
सौरभा ॥ चंदनालिसमाघायहृषरोमाचुपुं बह ॥ १२॥ कस्याश्चिन्नास्यविक्षिप्तकुंड
ललिषमंडितं ॥ गंडंगंडेसंदधत्या अदात्ताबूलचर्वितं ॥ १३॥ नत्यनीगायतीकाविकू
जन्पुर्मेखला ॥ पार्श्वस्याः च्युतहस्ताब्जश्रोताधातुनयोः शिबं ॥ १४॥ गोप्यो ल
ब्धाः च्युतंकांतं श्रिय एकोतबलभौगृहीतकंठस्तदोर्ध्वागायत्यस्तं विजहिरे ॥ १५॥
कणोत्पलालकविरंककपोलघर्मवक्राश्रयोवलमन्पुर्घोषवाद्यैः ॥ गायः समं

वशि

भस्मलेयुवनिभिः परिचिद्यमानः प्रेम्णोऽस्मिन् प्रहसतीभिरितस्तोगाविमानिकैः कुसु
मवर्धभिरीक्षमानो रमेखयंस्वरविरजगजेद्रलीलः ॥ २५ ॥ नतश्च कस्योपवने नलस्यलप्रसू
नगंधानिलजुष्टदिकुनंदो ॥ चवारभंगप्रमदागणावतोयथामदस्युतदिरदः करेणुभिः ॥ २६ ॥
एवंशर्णाकोशुविशनिनामिशः ससत्यकामोऽनुरताबलागणाः ॥ सिधेव आत्मन्यवरुद्ध
सोरतः सर्वाः शरत्काव्यकथारसाश्रयाः ॥ २७ ॥ गतो नाच ॥ संस्थापनाय धर्मस्य प्रशमा
येन रस्य च ॥ अबतीर्णा हि भगवानंशेन जगदीश्वरः ॥ २८ ॥ सकथं धर्मसेतुनां वक्ता कसी
भिरक्षितः ॥ प्रतीपमाचरदलन्यराय भिमर्शने ॥ २९ ॥ आप्तकामो यदुपतिः कृतवान्ने
नुगुप्सितं ॥ किमभिप्राय एतन्नः संशयंश्चिन्धिसुव्रतः ॥ ३० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ धर्मव्य
क्तिकमो दृष्टश्चराणां च साहसो ॥ तेनीयसो न दोषाय बन्धेः सर्वभुजो यथा ॥ ३१ ॥ ने
तत्समाचरेत्ता तु मनुमसापि ह्यनीश्वरः ॥ नश्यत्याश्वाचरन्मोह्या यथा रुदोऽप्यिजं वि
धौ ॥ ३२ ॥ ईश्वराणां वचः सत्यतथैवाचरितं क्वचित् नैषोपस्त्ववचो मुक्तं बुद्धिमांस्तत्समा

चरेत् ॥ ३३ ॥ कुशलाः चरितेनेषां मिह चार्थो न विद्यते ॥ विपर्ययेणावाः नर्थो निरहंकारिणां
प्रभो ॥ ३४ ॥ किमु नाखिलसत्त्वानां निर्घृष्टस्यैवैकसो ॥ ईहितुश्चेक्षितवानो कुशलाः
कुशलाः स्वयं ॥ ३५ ॥ यत्पादपंकजपरागनिषेवत्प्रायोगप्रभावविधुताः ॥ खिलकर्मबंधाः
॥ खेरं चरन्ति मुनयोऽपि न नृमानास्तस्येच्छयाः ॥ न वपुषः कुत एव बंधः ॥ ३६ ॥ गो
पीनां तत्पतीनां वसर्वेषां मेव देहिनां ॥ योतश्चरति सोऽध्यक्षः क्रीडेनेने हरेहभाक्
॥ ३७ ॥ अनुग्रहाय भूतानां मानुषं देहमास्थितः ॥ भजते ता दृशीः क्रीडायाः श्रुत्वा न त्य
गे भवेत् ॥ ३८ ॥ नाः स्युन्खलुरुत्सायमोहितस्तस्य मायया ॥ मयमानाः स्वयं च
स्यान्वास्वान्तराज्जो कस्य ॥ ३९ ॥ खलराज उपावसे वासुदेवाः ॥ नुमोदितः ॥ अनिष्ट
लोपयुर्गोप्यः स्वग्रहान्भगवन्निधाः ॥ ४० ॥ विक्रीडितं व्रजवधूं भिरिदं च विदोः ॥
दाऽन्विताः तु शृणुयादथ वपीयेद्यः ॥ भक्तिपरां भगवति प्रतिलभ्य कामं हरो गमा
श्वः पहिनो त्यचिरं धीरः ॥ ४१ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे रास

॥ भा. ८. पू. ॥
॥ ७६ ॥

क्रीडाः नुवर्णनेनामत्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा दे-
वयात्रायां गोपालाजानकोतुकाः ॥ अनोभिरनदुयुक्तैः प्रययुस्तेः ॥ बिकाबनो ॥
॥ तत्र स्नात्वा सरस्वत्यां देवं पश्यन्ति विभुं ॥ आनन्द्यैर्हणोर्भक्त्या देवीं च न पते वि-
को ॥ १ ॥ गावो हिरण्यवासांसि मधुमध्वन्ममादताः ॥ ब्राह्मणोभ्यो ददुः सर्वे दे-
वानः ॥ प्रीयतामिति ॥ २ ॥ ऊरुस्सरस्वतीतीरे जलं प्राश्य धृतव्रताः ॥ राजनीतां म-
हाभागानंदसूतं दकादयः ॥ ३ ॥ कश्चिन्महानहिसिन्धिपिनेः निबुभुक्षितभय-
दब्धपागतो नंदं दृष्ट्वा न मुरगोऽग्रसीत् ॥ ४ ॥ सचुक्रोशः हि नाग्रस्तः कृत-
दममहानयः ॥ सप्येमां ग्रसते तात प्रयत्ने परिमोचय ॥ ५ ॥ तस्य वाऽऽकंदितं शु-
त्वा गोपालाः सहसोत्पिताः ॥ प्रसन्नं च दृष्ट्वा संभ्रान्ताः सर्वं विव्यधुरुल्मुकैः ॥ ६ ॥ अ-
लाते ईक्षमानोऽपि नाः मुंचत मुरंगमः ॥ तमस्य शयस्यः भ्येत्य भगवान् नृसत्त्वं
तां पतिः ॥ ७ ॥ स वै भगवतः श्रीमत्यादस्य शंभोः ॥ भजेत् सर्वपुहिं त्वात्सवं वि-

॥ रामा ॥
॥ ७६ ॥

द्याधरर्षितं ॥ ८ ॥ तमपृच्छ कृषीकेशः प्रणते समवस्थितं ॥ दीप्यमानेन वपुषा पुरु-
वं हेममालिनं ॥ ९ ॥ को भवान्परमालक्ष्म्यारोचनेऽद्भुतदर्शनः ॥ कथं नृगुप्सिता मे-
तां गतिं वा प्रापितो वशः ॥ १० ॥ सर्प उवाच ॥ अहं विद्याधरः कश्चित्सुदर्शन इति श्रु-
तः ॥ श्रिया स्वरूपसंपत्त्या विमानेनाचरन् दिशः ॥ ११ ॥ त्रिषीन विरूपानंगिरसः प्रा-
ह सं रूपदर्शितः ॥ तिरिमां प्रापितो यो निं प्रलब्धैः स्वेन पाप्मना ॥ १२ ॥ शायमेऽनु-
ग्रहायै बरुतसेः करुणात्मभिः ॥ यदहं त्रिलोकगुरुणा पश्येद्यो हताशुभः
॥ १३ ॥ तं त्वाहं भवभीतानां प्रयत्नानां भयापहो ॥ आपृच्छे शपनिर्मुक्तः पादस्य
श्रीदमी बहनः ॥ १४ ॥ प्रयत्नोस्मि महायोगिन् महापुरुषसत्यते ॥ अनुजानीहि मां
देव सर्वलोके श्वरेश्वर ॥ १५ ॥ ब्रह्मदंडादिमुक्तो हं सद्यस्तेऽद्भुतदर्शनात् ॥ यन्नाम
गुरुन्निखिलां च्छेदनात्मानमेव वा ॥ सद्यः पुनाति किं भूयस्तस्यैवः पशहि ते
॥ १६ ॥ इत्यनुज्ञाप्य शार्ङ्गं परिक्रम्या भिबन्धवा सुदर्शनो दिवं यातः ॥ रुच्छानंदश्च

स्व

६ भा-६-पू-॥
॥७७॥

मावितः॥ निशम्य रुसस्य तदात्मवैभवं ब्रजौ कसो विस्मितचेतः सलतः समाप्य
तस्मिन्नि यमं पुनर्ब्रजेन पाययुस्तत्कथयंत आदताः ॥ २७ ॥ कदाचिदधोगोविंदो रामः
श्रवाभुतदर्शनः ॥ विजहूतुर्वने रात्र्या मध्यगो ब्रजयोषितो ॥ २८ ॥ उपगीयमानो ललि-
तं स्त्रीजनैर्वद्मसो हृदैः ॥ स्वलेकताऽनुलिप्तो गोसुखिणो विरजो वरो ॥ २९ ॥ निशमुखं
मानयंता बुधितो दुषतारको ॥ मल्लिकागंधमना लीनुषं कुमुदवायुना ॥ ३० ॥ जगतुः-
सर्वभूतानो मनःश्रवणमंगला ॥ तौ कल्पयंतौ पुगुपत्वरमंडलमूर्च्छितं ॥ ३१ ॥ गो-
प्यस्तु नृत्तमाकर्ष्य मूर्च्छिता नाविदन् ॥ पास्ते स दुकूलमात्मानं सस्तके शस्त्रजेत-
तः ॥ ३२ ॥ एवं विक्रीडतोः स्वेरंगा यतोः संप्रमत्तवत् ॥ शंखचूड इति ख्यातो धनश-
नुचरो भूयता ॥ ३३ ॥ तयोर्निरीक्षतो राजं सन्नाथं प्रमदानो ॥ क्रोशं तं काल-
यामास दिश्युस्तीक्ष्णमशंकितः ॥ ३४ ॥ क्रोशं तं कस्मरामेति बिलोक्य स्वपरिग्र-
हमायथागादस्युना गस्ता भ्रातरवन्वधावतो ॥ ३५ ॥ मामेवेत्यभयारावो शा-
ल

॥रम॥
॥७७॥

हस्तोतरस्त्रिनो ॥ आसेदनुसं तरसा लरितं गुह्यकाधमं ॥ ३६ ॥ सवीक्ष्य तावनु प्राप्ते
कालमत्युद्बोदिजना ॥ विस्मयस्त्रीजनं मूढः प्रादवज्जीविनेच्छया ॥ ३७ ॥ तमन्व-
धावद्भो विंदो यत्र यत्र स धावति ॥ जिहीर्षुस्तच्छिरोरत्नं स्यौरसं न स्त्रियो बल ॥ ३८ ॥ अवि-
दूतवाः ॥ येत्यशिरस्स्य दुर्गमः ॥ जहार मुद्गिनैर्बागं सहचूडमणिं विभुः ॥ ३९ ॥ शंखचूडं निह-
त्येवं मणिमादाय भास्वरं अग्रनायाः ॥ ददत्स्त्रीत्वापश्यतीनां च योषितो ॥ ४० ॥ इति
श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे शंखचूडवधो नाम चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ गोप्यः कृत्स्नवनेयातेतमनुद्रुतचेतसः ॥ कृत्स्नलीलाः प्रगाम्यत्यो-
नित्यं दुःखेन वासरान् ॥ १ ॥ गोप्य उचुः ॥ वामबाहुकृतवामकपोलो बलितभ्रूरधर-
ः ॥ र्थितवेषुमाक्रोमलो गलिभिराश्रितमार्गं गोप्य ईरयति यत्र मुकुंदः ॥ २ ॥ व्योमया-
नवजिताः सहसिद्धिर्विस्मिता न दुषधार्म्यसलज्जाः ॥ काममार्गिणसमर्पितचित्ताः
कस्मले यमुरपस्मत्तनी व्यः ॥ ३ ॥ हंत वित्रमः बलाः ॥ शृणु ते दं हारहास उरसि स्थिरविद्यु-

क्रमा. ८. पू. ५
॥७८॥

तानंदसुनुरयमार्तजनानोन्मोदोयर्हि कूजितवेणु ॥३॥ बंदशोन्नजबधामगगाबो
वेणुवाघदहनचेतसआरात ॥४॥ रंतदधकबलाधतकर्णा निद्रितालिखितचित्रमिवास
नो ॥५॥ बर्हिणः सवकधातुपलाशेर्ब इमलपरिवर्हविडंब ॥६॥ कर्हिचित्सबलआलि
सगोपैर्गाः समाह्वयति यत्रमुकुंद ॥७॥ तर्हिभग्नगतयः सरितोवैतस्यदां बुजसो
निलनीतो ॥८॥ स्पृहयतीर्षयमिवाऽ बहुपुण्याः प्रेमवेपितभुजाः स्तिमितापः ॥९॥
॥ अनुचरैः समनुवर्णिनवीर्यआदिपूरुषदवाचलभूतिः ॥१०॥ वनचरो गिरितटे सुचरंती
र्वणुनाह्वयतिगाः समदाहि ॥११॥ वनलतास्तरवआत्मनि विखुब्धं जयं त्यज्यवपुष्य
फलाह्वा ॥१२॥ प्रणतभारविटपा मधुधाराः प्रेमहृदयतनवः ससजुः स्मा ॥१३॥ हर्ष
नीयतिलकोवनमालादिभगंधनुलसीमधुमत्तैः ॥१४॥ अलिकुलैरलघुगीतमभीष्ट
माद्रियन्यर्हिसंधितवेणु ॥१५॥ सरसिसारसहंसविहंगाश्चास्मीतहतचेत
सएव्य ॥ हरिमुपासततेयतविनाहतमीलितदशो धतमोनाः ॥१६॥ सहबलः स

॥यम॥
॥७८॥

गवतंसविलासः सानुपुसितिभतोन्नदेव्य ॥१७॥ हर्षयन्मर्हिवेणुरवेणजातहर्षउ
परंभनिबिडंब ॥१८॥ महदतिरुमणशंकितचेतामंदमंदमनुगर्जनिमेघ ॥१९॥ सुहृदम
भ्यवर्षस्मनोभिश्चाययाचविदधत्ततपत्र ॥२०॥ विविधगोपचरणेषु विदग्धो
वेणुवाघउरुधातिजशिक्षा ॥२१॥ तवमुतः सतियदाधरविंदेदत्तवेणुरनयत्स्वरजानी
॥२२॥ सवनशस्तदुपधार्यसुरेशः शक्रशर्वपरमेष्ठिपुरोगाशकवयआनतकंधर
चिताः कश्मलंययुरनिश्चिततत्त्वा ॥२३॥ निजपदाः ऊदलैर्ध्वजवज्रीरजो कुश
विवित्रललामैः ॥२४॥ उन्नभुवः शमयन्नुत्तरोदं वध्मधुर्म्यगतिरीरितवेणु ॥२५॥ उ
जतिनेतनवयंसविलासवीक्षणाः र्थितमनोभववेगाः ॥२६॥ कुजगतिगमितानविदा
मः कश्मलेनकबरंबसनंवा ॥२७॥ मणिधरः कविदागणयनगमालयादयितग
धनुलस्याः ॥२८॥ प्रणयिनोः नुचरस्यकरोसे प्रसिपन्भुजमगायतयत्रो ॥२९॥ कणित
वेणुरवंचितचिताः रुक्ममन्वसत रुक्मगहिण्यः ॥३०॥ गणागार्गीमनुगत्यहरिण्य

॥ भा. ८. पू. ॥
॥ ७७ ॥

गोपिका इव विमुक्तगहाशः ॥ १७ ॥ कुंदरा मरुत कौतुकवेधो गोपगो धनवतो यमुना
यां नंदस्तु न येन ववत्तो नर्मदः प्रणयिनो विजहारा ॥ १८ ॥ मंदवायुरुपवात्य नृकु
ले मानयन्मलमजस्य शोना ॥ बंदिनस्तमुपदेवगणा ये वाद्यगीतबलिभिः परिवबुधः ॥
वत्सलो ब्रजगवां मदगधो वेद्यमानचरणः पथिवद्वेष्टः ॥ रुक्मगो धनमुपो हृदिनां ते
गीतवेणुस्तु गेरितकीर्तिः ॥ १९ ॥ इत्सवं श्रमरुचापि दृष्टीनामुन्नयन्पुनरुजन्तु रित
स्त्रकादित्सयेति सुहृदा शिष्येण देवकीजहरभूदुराजः ॥ २० ॥ मदविघूर्णितलोचन
ईषन्मानदः सुहृदो वनमाली ॥ वदरपांडुवदनो मदगुणं मंडयन्कनककुंडललक्ष्म्या
॥ २१ ॥ यदुपतिर्द्विदराजविहारायामिनी पतिरिवैष दिनां ते ॥ मुदितवक्त्रउपयानि
दुरंतमोचयन् ब्रजगवां दिनतापं ॥ २२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ब्रजस्त्रियोरानजनरुक्ष
लीलानुगायती ॥ रमिरुहस्तु तज्जितास्तन्मनस्का महोदया ॥ २३ ॥ ॥ इती श्री
भागवत महापुराणे दशमस्कंधे दशवक्त्रकीर्तनाम पञ्चविंशो

॥ रामा ॥
॥ ७७ ॥

ऽध्यायः ॥ ॥ २४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथ तस्मात्तोगोछमरिषो बध्नाः सुरा
मही महाकृत्कामः कंयमनखुरविश्वतो ॥ १ ॥ अंभमाणः खरतरं पदाचविलिखन्मही
पद्मपुच्छं वप्राणि विधाणाः श्रेणवो हरन् ॥ किं किं किं विच्छर्कं मुंचन्मूत्रयन्स्थलो
चन ॥ २ ॥ यस्य निहादिते नोग निधुरेणागवां नपां ॥ पतंत्य कालतोगभीः स्रवंति स्म
भयेन वै ॥ ३ ॥ निर्विशंति घनायस्य ककुच्चलशंकया ॥ तं तीक्ष्णशंसुहीक्ष्य गोप्यो
गोपाश्च तत्र सु ॥ ४ ॥ पशवो दुद्रुर्भीतारजन्तस्य न्यगोकुले ॥ रुक्षरुस्मेति ते सर्वे
गोविंदशरणं ययुः ॥ ५ ॥ भगवानपि तद्दीक्ष्य गोकुलं भयविद्रुतं ॥ प्राभेद्येति गिरा
श्वासवधाः सुरमुपाहृत्य ॥ ६ ॥ गीगोपालैः पशुभिर्मंदरासितैः किमसतम ॥ वत्स
प्यहाः हंडुष्टानां त्वदिधानां दुरात्मनां ॥ ७ ॥ इत्यास्को ह्याः सुतो रिष्टं तलशयेन
कोपयन् ॥ सख्युं संभुजाभोगं प्रसाध्याः ॥ ८ ॥ वस्थितो हरिः ॥ ९ ॥ सोप्येवं कोपितो रि
षः खुरेणाऽबनिमुलिखन् ॥ १० ॥ उद्यत्युच्छ्रामन्नेवः कुडः रुक्षमुपाहृत्य ॥ ११ ॥

॥ भा. ४. ५० ॥
॥ ८० ॥

अग्रन्त्यस्तविषाणाग्रःस्तन्वास्तुलोचनोऽभ्युतोऽकदाऽऽक्षिप्त्वा इव नृणां भि
इमुक्तोऽशनि र्थथा ॥ १० ॥ गृहीत्वा शृंगयोस्तं वा अघ्नादशपदानि सः ॥ प्रत्यपो वा ह
भगवान्गजः प्रतिगजं यथा ॥ ११ ॥ सोऽपि द्वो भगवता पुनरुत्थाय सत्वरं ॥ आपत
त्स्तिन्नसर्वांगानिः श्वसन्कोऽधमूर्छितः ॥ १२ ॥ तमापतंतं सनि गृह्य शृंगयोः प
रासमाक्रम्य निपात्य भूतलोऽनिपीडयामास यथा ईमं वरं कृत्वा विषाणो न ज
घानसोऽपतत् ॥ १३ ॥ असृग्बभूव नृशकृत्समुत्सृजन् क्षिपंश्च पादाननवस्थि
तेक्षणः ॥ १४ ॥ गमकृच्छ्रे निरुक्ते रथक्षयं पुष्पैः किरंतो हरिमीदृशे सुराः ॥ १५ ॥ ए
वं ककुक्षिर्न हत्वा स्तूयमानः स्वनातिभिः ॥ विवेश गोष्ठं सबलो गोपीनां न
यनोत्सवः ॥ १६ ॥ अरिद्ये निहते दैत्ये कस्मेनाहुतकर्मणा ॥ कंसायाप्या ह भग
वान्नारदो देवदर्शनः ॥ १७ ॥ यशो रायाः सुतां कन्यां देवक्याः रुदममेव च ॥ रामं
च रोहिणीपुत्रं च सुदेवेन विभ्यता ॥ १८ ॥ स्वमित्रे नंदे वै याम्भाने पुरुषा हताः

॥ एम ॥
॥ ८० ॥

॥ १९ ॥ निशम्य तद्भोजपतिः कोपात्प्रचलितेन्द्रियः ॥ निशतमसिमादन्तवसुदेवजि
घांसया ॥ २० ॥ निवारितो नारदेन नत्सुतो मत्स्यमात्मनः ॥ हात्वा लोहमयैः पाशै
र्वबंधसहभार्यया ॥ २१ ॥ प्रतिघाते तु देववैकंस आभाष्य केशिनां प्रेषयामास
हन्तेतां भवता एममाधवौ ॥ २२ ॥ ततो मुष्टिकबाणरशलतोशलकादिकान् ॥
॥ अमात्यान् हस्तिपांश्चैव समाहूया हभोजराजः ॥ २३ ॥ भो निशम्यतामं नदीर
बाणमुष्टिकौ ॥ नंदरजो किलासाते सुनावानक दुर्भे ॥ २४ ॥ रामकृत्सो ततो मक्षे
त्युः किल निदर्शितः ॥ भवभ्यामिह संप्राप्तौ हन्तेतां मललीलयाम् ॥ २५ ॥ मंचाः क्रि
यंतो विविधामलरंगपरिश्रिताः ॥ पौरज्ञानपदाः सर्वे पश्यंतु स्वे रसं युगं ॥ २६ ॥ मा
हमात्रत्वभाभं रंगदार्पयन्ती यतां ॥ द्विपः कुबलपापी ज्ञेहि ते नममाहितौ ॥ २७ ॥
आरभ्यतां चतुर्थांशवत्तु ईश्यां यथा विधिः ॥ विशंसंतु पशून्मेध्याभूत राजा यमी
दुष्टो ॥ २८ ॥ इत्याज्ञाप्या र्थतंत्रज्ञां हयमदुर्गुगं ॥ गृहीत्वा पाणिना पाणिं ततोऽनृ

रमुवाच॥१॥॥भोभोदानपतेमह्यंक्रियतांमंत्रमादृत॥नान्यस्त्वतोहिततमोवि
द्यतेभोजवस्मिन्॥२॥अतस्त्वामाश्रितःसौम्यकार्यगौरवसाधनो॥यथेदोवि
द्युमाश्रित्यस्वार्थमध्यगमदिभु॥३॥गच्छनंदंजंनं तत्र सुतावानकदुंदुभे॥आ
सातेताविहानेनरथेनानममाविरम॥४॥नि सद्यःकिलमेमत्पुर्देवैर्कुंरसंश्र-
यैः॥तावानयसमं गोपेर्न दाद्यैः साभ्युपायने॥५॥घातपिष्यशहानीतौकालक
त्येन हस्तिना॥पदिमुक्तोततोमल्लैघीतयेवैद्युतोपमैः॥६॥तयोर्निहतयोस्त
तान्बसुदेनपुरोगमान्॥तदंधूनिहनिष्यामिवस्मिभोजदशाहकान्॥७॥उ
ग्रसेनैवपितरंस्वविरंरज्यकामुकं॥तद्भ्रातरं देवकंचयचान्येविद्विषोमम॥८॥
ततश्चेषामहीमित्रभवित्रीनष्टकं॥नरासंधोममगुरुर्हविदोदधितःसखा
॥९॥शंबरोनरकोवाणोमप्येवकृतसोहृदा॥तेरहंसुरपक्षीयान् हत्वाभोक्ष्येमहीं
नपान्॥१०॥एतत्तत्तात्वानयस्त्रिप्रंरामरुदमाविहार्भको॥धनुर्मखनिरीक्षाभिर्दुः

॥एमा॥

॥८१॥

पदपुरःश्रिया॥१॥अक्रूरवावराजन्मनीषितंसंश्रक्तवस्वावद्यमार्जनं॥सि
द्धसिद्धोःसमंकुर्षादेवंहिफलभावनो॥२॥चामनोरथान्करोत्युच्चैर्जनोदेवहता
नयि॥मुजनेहर्षशेकाभ्यां तथाप्यात्तं करोम्यहं॥३॥एवमादिष्वचाक्रूंमंजिण
श्चविसन्त्यसः॥प्रविवेशशहंकंसस्तथाक्रूरःसमालयं॥४॥॥इतिश्रीभाग
वतेमहापुराणेदशमस्कंधेकंसमंत्रकरणोत्तामषट्त्रिंशोऽध्यायः॥३६॥०
॥श्रीशुकउवाच॥॥केशीतुकंसप्रहितःखुरैर्महीमहाह्वोनिर्जरयन्मनोजव
सरावधूताभ्रविमानसंकुलंकुर्चन्नमोहेषितभीषिताखिल॥॥विशालनेत्रो
विकटास्पकोटरोबहद्वलोनीलमहांबुदोपमः॥हराशयःकंसहितंवितीर्षुर्जनं स
नंदस्यजगामकंपयन्॥॥तंजासयंतंभगवानसगोकुलेनद्वेषितेनीलविद्युत्पि
तोबुदोऽथात्मानमाजौमगयंतमग्रणीरुपाह्वयस्यनंदम्गोद्वता॥॥स
तंनिशम्याभिमुखोमुखेनखंयिवनिनाभ्यश्नदत्यमर्षणाजघानपभ्यामर

॥भा. ६. पू. ॥
॥८२॥

विंदलोचनं दुरासदं श्वं जगदुरत्ययः ॥१॥ तद्वचि त्वानमधोक्षनोरुषा प्रगृह्य दो-
र्भ्योपरिविध्य पादयोः ॥ सावतसस्तस्य धनुः शतान्तरे यथोरगं ताक्ष्यं सुतोम्यवस्थितः ॥
॥२॥ सलब्धसंतः पुनरुत्थितोरुषायादायकेणीतरसाऽपतद्ग्रिहोऽप्यस्य वक्रे भुज-
मुत्तरं स्मयन् प्रवेशया मासयथोरगं विलो ॥ ॥३॥ हंता निवेतुर्भगवद्भुजस्य शस्त्रे के छिन्-
स्तप्तमयः स्य शोभथा ॥ ॥४॥ श्वतदेहगतो महांसो मयथा मयः संवदधे उपेक्षितः
॥५॥ सिमेधमानेन सकृत्सबाहुना निरुद्धवा मुश्चरणां श्वविक्षिपन् ॥ प्रस्विन्नगात्रः
परिवर्त्तलोचनः पथानलेंडं विस्मजन् क्षितौ व्यसु ॥ ॥६॥ तदेहतः कर्कटिकाफलो प-
माद्यसोरपाकृष्य भुजं महाभुजः ॥ ॥७॥ विस्मितोऽप्यलहता रिरुत्समयैः प्रसूनवर्षै-
र्वर्षिरीडितः ॥ ॥८॥ देवर्षिरुपसंगम्य भागवतप्रवरो न पाकृत्सममक्षिष्कमीणं र-
हस्येन दभाषता ॥ ॥९॥ कृत्स्नकृत्सा प्रमेयात्मन्योगेशे जगदीश्वरात्वा सुदेवास्ति-
लाभाससात्वतां प्रवरप्रभो ॥ ॥१०॥ त्वमात्मा सर्वभूतानामेको ज्योतिरिबधसो ॥

॥राम॥
॥८२॥

गृहो गृहशयः साक्षी महापुरुष ईश्वरः ॥ ॥१॥ आत्मनात्मा श्रयः पूर्वमा मया ससने गुण-
नातिरिहं सत्यसंकल्पः सजस्यस्य वसीश्वरः ॥ ॥२॥ सत्त्वं भूधरभूतानां दैत्यप्रमथरक्षसां
॥ ॥३॥ अबतीर्णो विनाशयसे नूनान् रक्षणाय च ॥ ॥४॥ दिष्ट्वा ते निहृनो देव्याली लयाः यंहया-
कृति ॥ ॥५॥ स्पन्दे धित संज्ञस्ताः त्यजेत्यनिमिषा दिवो ॥ ॥६॥ बाणं मुष्टिकं चैव मलान् न्या-
श्वहस्तिषोः कंसं च निहन्त द्रक्ष्ये परश्वो हनि ते प्रभो ॥ ॥७॥ तस्यानुशखय वनमुत्तानं
रकस्य च ॥ पा रिजाता पहरणमिद्रस्य च पराजयं ॥ ॥८॥ उदाहरी रकन्यानां वीर्यशुला-
दिलक्षणं ॥ ॥९॥ न गस्य मोक्षेण पापाहारका योजगत्यते ॥ ॥१०॥ स्य मे तत्कस्य च मणोरदानं स-
हभार्यया ॥ ॥११॥ मत्पुत्रो पादानं च त्रासणस्य स्वधामतः ॥ ॥१२॥ योऽद्रुकस्य बधं पश्चात्कोणि-
पुर्षाश्च दीपनो ॥ ॥१३॥ दंतवक्रस्य निधनं वैद्यस्य च महाक्रतो ॥ ॥१४॥ पाणिचा न्यानि वीर्याणि दा-
रकाभावसनभवान् ॥ ॥१५॥ कर्ता द्रक्ष्याम्यहंता निगोपानिक बिभिर्भुवि ॥ ॥१६॥ अथ ते काल-
रूपस्य क्षपयित्वा रमुष्य वै ॥ ॥१७॥ अक्षोहिणीनो निधनं द्रक्ष्याम्यर्जुनसारथेः ॥ ॥१८॥ विश्व-

॥भा. ८० पू॥
॥८३॥

इविज्ञानघनेस्वसंस्थयासमापसवीर्यममोघबोधिने॥स्वतेजसाभित्य निरतमायया
गुणप्रबाहंभगवंतमीमहि॥२२॥त्वामीश्वरंस्वाश्रयमात्ममायया विनिर्मिताशेषविशेष
कल्पना॥क्रीडार्थमाधनमनुष्य विग्रहंनतोस्मिधुर्व्ययदुरक्षिसालता॥२३॥श्रीशु
कउवाच॥एवंयदुपनिर्गच्छंभागतप्रवरोमुनिःप्रणिपत्याभ्यनुज्ञातोययौतर्क्षनो
त्सवः॥२४॥भगवानपिगोविंदोहत्वाकेशिनमाहवो॥पशून्पालयत्यालैः प्रीतैर्जनमुख्या
बहः॥२५॥एकदातेपशून्पालाश्वारयंतोदिसान्छाचकुर्मिलायनक्रीडाश्वोरपालापदे
शतः॥२६॥तत्रासक्तविचित्रोराः पालाश्वकतिचित्रपाशेषाघितोश्वतत्रैकविजहुरकुतो
भयाः॥२७॥मयपुत्रोमहामायोव्योमोगोपालबेषधक्कषिघायितानमोवाहप्रायश्चो
राभिनोबहून्॥२८॥गिरिदयीविनिःक्षिप्यनीतंनीतंमहामुरगंशिलयापिदधे हास्व
तुः पंचावशेषिताः॥२९॥तस्यतत्कर्मवित्तायकृत्स्नःशरणादःसन्ता॥गोपालयंतंनेजग्रा
हकंहरिर्विजसा॥३०॥सनिजंरूपमास्यायगिरिंद्रसदशंबलीः॥इदंविमोक्तुमा

॥समा॥
॥८३॥

त्मानेनाशक्तो द्रुहणातुरः॥३१॥तंनिगद्याच्युतोरोर्भीयातयित्वामहीतलो॥पश्यतो
दिविदेवानोपशुमारममारयत॥३२॥गुहाविधानेनिर्भिद्यगोपालिः सार्यकछतः
यमानःसुरैर्गोपैःप्रविशेशस्वगोकुलो॥३३॥इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधे
व्यामवधानामसप्तशिरोध्यायः॥३४॥श्रीशुकउवाच॥अकूरोपिचतो
रात्रिमधुपुष्पीमहामतिः॥अधित्वाथमास्यायप्रयौनंदगोकुले॥३५॥अकृत्स्नविम
लाभागोभगवत्येबुनेक्षणो॥भक्तिंपरामुपगतएवमेतदर्वितयतो॥३६॥किंमयाच
रितंभद्रंकिंतंघंपरमंतप॥किंचाप्यथार्हतेदंतंयद्रक्षाम्यद्यकेशवे॥३७॥ममेतदुल्ले
भंमन्येउतमश्लोकदर्शने॥विषयात्मनोपथाब्रह्मकीर्तनेनश्रद्धेनमनः॥३८॥मैवेममा
धमस्यापिस्थानेवाच्युतदर्शनं॥इयमाणाः कालनद्याकृतिनरतिकश्चना॥३९॥ममा
धामेगलेनघंफलबोश्वैवमेभवः॥यन्मस्येभगवतोमोगिष्येपांघ्रिपंकजो॥४०॥
सावताधारुतमेत्यनुग्रहंद्रस्येप्रिपदं प्राहिनोमुनाहरः॥रुतावनारस्यदुरत्ययंतमः

य

॥भा.द.पू॥
॥८४॥

[illegible]

॥सम ॥
॥८४॥

ईक्षितास्यदं द्रष्टुमेवमासन्नुषसः सुदर्शनाः॥१४॥ अथावहूः सपदीशयोरथात्प्रथा
नपुंसोश्चरणोस्त्रलब्धये॥ धियाधनेमोगिभिरप्यहं भ्रवंनमस्यआभ्यां चसखी न
नौकसः॥१५॥ अथ्येन्द्रिमूलैपतितस्यमेविभुः शिरस्यथास्यज्जिनहसपंकनोदत्ता
भयंकोलभुनंगरंहसाप्रोदेजिनानांशरणौषिणान्नणां॥१६॥ समर्हणायत्रनिधा
यंकोशिकसुखावलशिवापनगज्रयेंद्रतां॥ पदाविहारेज्रनयोषितानांश्रमंस्पर्शेनसौ
गंधिकगंध्यापादुत॥१७॥ नमस्यपैष्यत्यरिबुद्धिमस्युतः कंसस्यदूतः प्रहितोपि
विश्वदृक्॥ योतर्कहृद्येतसएनदीहितंश्चेन्नसईक्षत्यमलेनवशुषा॥१८॥ अथ्येन्द्रि
मूलैः वहितंरुनोजलिमाभीक्षितासस्मितमार्द्रादृशा॥ सपद्यपध्वलसमस्तकि
लिषोवोद्यमुद्वीनविशंकुर्जितं॥१९॥ सुहृत्तमंज्ञातिमनम्यदेवंदोभ्यां बहभ्यां
परिरप्यतेयमो॥ आत्माहितीर्थीक्रियतेनदेवमेवंधश्रक्मीन्मकुडव्युसित्यतः॥
लब्ध्यांगसंगप्रणतंरुनोजलिमां वक्ष्यतेः क्रूरनतेत्युह्रवाः॥ तदावमंजन्मभ

॥भा.२.५०॥
॥८५॥

तोमहीयसनेवा दतो योगिगमुष्यजन्मतत् ॥२५॥ जतस्य कश्चिद्वितः सुहृत्तमो
नवाप्रियोदेष्य उपेक्ष्य एववा ॥ तथापि भक्ता न भजते यथा तथा सुरकुमो यद्दु पा
श्रितो र्यद ॥२६॥ किं वाऽप्रतो माऽवनते सुहृत्तमः स्मयन्परिष्वज्य गहीतमंजलो
गहं प्रवेश्या सप्तमस्तसक्तं तं प्रेक्ष्य ते कंसरुतं खबंधुषु ॥२७॥ श्रीशुक उवाच ॥
॥ इति संविं तयत्कस्यं श्वकलननयो ध्वनि ॥ रथेन गोकुलं प्रापः सूर्यश्चासमि
नपा ॥ २८ ॥ रापद नितस्या खिललोकपालकिरीटमुष्यामलपादरेणोऽददर्श गो
क्षितिकौतुका निविलक्षितान्यजयवीकुशद्यैः ॥ २९ ॥ तदर्शनात्कादविबभूव स
मः प्रेम्णोऽरुमाऽशुकलाकुलेक्षणार्थादवस्कंसंतेष्वेव तत्र प्रभोरमुत्प्रे
रजोस्य हो इति ॥ ३० ॥ चिदेहं भतामि पानर्थो हित्वा दंभं भियंश्च बोसं देश
चोदरे लिंगदर्श
नश्रवणादिभिः ॥ ३१ ॥ ददर्श कस्यं रामं च ब्रजे गोदोहनं गतौ ॥ पीतनीलांबरधरैश्च
रदंबुरुहेक्षणे ॥ ३२ ॥ किशोरैश्चामलश्वेतौ श्रीनिकेतौ बहद्भुजैः सुमुखौ मुंदरव

॥राम॥
॥८५॥

रोवाल हिरदविक्रमो ॥ ३३ ॥ ध्वजवज्राकुशांभोजैश्चिह्नितैरंगिभिर्ब्रजोऽशोभयंतौ म
हात्मानौ सातुक्रोशस्मितेक्षणे ॥ ३४ ॥ इदारुविरिकीटौ सखिणो वनमालिनौ ॥ पु
ण्यगंधानुलिप्तांगौ स्नातौ विरजवाससौ ॥ ३५ ॥ प्रधानपुरुषा बाधोजगद्देतृजग
त्यती ॥ अवतीर्णौ जगत्पथं स्वांशेन बलकेशवौ ॥ ३६ ॥ दिशो विनिमिरा राजनकुर्वी
णौ प्रभया स्वया ॥ प्रथमारकतः शैलो रौप्यश्चकनकाचितौ ॥ ३७ ॥ रथान् पूर्णमव
लुत्य सोऽक्रूरः प्रेमबिह्वलः पयानवरणोपांते दंडवद्रामकृत्य मोः ॥ ३८ ॥ भगव
दर्शनात्कादवाप्यपथीकुलेक्षणः ॥ पुलकाचितांगौ कंथात्स्वात्माने पिहिनाश
कौ ॥ ३९ ॥ भगवांस्तमभिप्रेत्य रथां गांकितपाणिना ॥ परिभेषु पारुष्यशीतः प्रणत
वत्सलः ॥ ४० ॥ संकर्षणश्च प्रणतमुपगृह्णामहमना ॥ गृहीत्वा पाणिना पाणी अन
यस्ता नुजोग्रहम् ॥ ४१ ॥ पृथ्वा यस्वागतं तस्मै निवेद्य प्रवरासनं ॥ प्रक्षाल्य विधिबन्धाद्यै
मधुपर्कहं माहरत् ॥ ४२ ॥ निवेद्य गांवातिथये सेवां श्रोतमादत्तः ॥ अन्नं बहुगु

८

॥ भा. द. पू. ॥
॥ ८६ ॥

पंमे ध्यंश्रद्धयो पाहरदिभुः ॥ ८६ ॥ तस्मै भुक्तवते प्रीत्या रामः परमधर्मवित् ॥ सुख
वासैर्गंधमात्यैः पदं प्रीतिम्य धातुन ॥ ८७ ॥ पप्रच्छ सत्कृतं नंदः कथं स्पृशति नृग्रहे
कंसे जीवति दाशार्हसौ न पा लाइ बाव मः ॥ ८८ ॥ सो वधी त्वस्व सुस्तोकाऽक्रोशं त्या
असुत पखल ॥ किं नु स्विनत्प्रजानां वः कुशलं विमशा महो ॥ ८९ ॥ हृत्यं सत्तया ना
वानंदेन सुसभानितः ॥ प्रकूरः परिपद्ये न न हाव ध्व परिश्रमो ॥ ९० ॥ ॥ इति श्री मा
गवते महापरांणदराभक्तये भक्तगणमने अथ ॥ त्रिशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ श्री
१५ क ३ या व ॥ ॥ सुखोपविष्टः पयं के एम रुक्षो रुमानित ॥ लेभे मनोरथात्सकी
न्यथिया न्योश्चकार स ॥ १ ॥ किमलभ्यं भगवति प्रसजे श्री निकेतने ॥ तथा पितस्य
एराजनून हि वां छेति किं वना ॥ २ ॥ सायंत नाशनं कृत्वा भगवान्देवकी सुत ॥ सुह
सुवत्तकं सस्य पप्रच्छ न्यत्रिकी र्षितम् ॥ ३ ॥ श्री भगवानुवाच ॥ तात सोम्याग
तः कश्चि त्वागतं भद्रमस्तु व ॥ अपि स्वजातिवंधूनामनमी वमनाम यो ॥ ४ ॥ किं

॥ राम ॥
॥ ८६ ॥

तुनः कुशलं पृच्छे एधमाने कुलामये ॥ कंसे मातुलना न्येग स्वानां न सत्प्रजा सुवा ॥ ५ ॥
अहो अस्मद्भूदृशि पत्रो र्वेजिनमार्ययो ॥ मदेतोः पुत्रमरणं मदेतो र्वधनं तयो ॥ ६ ॥
दिष्ट्वा यददर्शनं त्वानां म द्रुवः सोम्य कांक्षितं ॥ संजातं वप्यतां तात त बागमन कारणं
॥ ७ ॥ ॥ श्रीभुक्त ३ या व ॥ ॥ एषो भगता सर्ववर्षी यामास माधव ॥ श्वैरानु र्वंधं यदुषु व सुदे
ववधोद्यमं ॥ ८ ॥ चयत्संदेशो यदर्थं वा दूतः संप्रेषितः स्वयो यदुक्तं नारदेनास्य स्वजन्मा
न कटुं दुभे ॥ ९ ॥ ॥ भुत्वाऽकूरवचः कृष्णो बलश्च परकीरहा ॥ प्रहस्य ने दं पितरं रात्ता
दिष्टं विजितनु ॥ १० ॥ गोपात्समादिशत्सो विगृह्यतां सर्वगोरस ॥ ११ ॥ पायना निगृ
ह्णी ध्वं युज्यतां शकटा निवा ॥ १२ ॥ ॥ यास्यामः श्वोमधुपुंरी दास्यामो न पतेरसाना ॥ द
क्ष्यामः सुमहस्य र्वयो निजानपदाः किल ॥ एवमाघोषयत् क्षत्रानंदगोपः स्वगो कु
लो ॥ १३ ॥ गोम्यस्तास्तदुपश्रुत्य व भूवर्क्यथिताभशं ॥ राम कृष्णो पुंसीने तुमकूरं रज
मागतं ॥ १४ ॥ काश्चित्कृतकृतं हतायश्वासम्लानमुखश्चिय ॥ हंसं सदुकूलबलपके

॥ भा. २. १० ॥
॥ ८॥

राजं च त्वं श्वकाश्च नो ॥ १॥ अन्त्याश्च न दनु ध्यान निवृत्ता रोषवत यशनाभ्यजान निमं लोक
मात्मलोकं गता इव ॥ १॥ स्मरं त्यश्वापराः शौरेरनु रागस्मिते रिता ॥ १॥ दिव्यशस्त्रि पदा
गिरः समुमुहुः स्त्रियः ॥ १॥ गतिमुललितां चैषां स्निग्धहासाबलोकनां शोकापहाविन
मीणि प्रोद्गमचरिता निवा ॥ ७॥ चिंतयंत्यो मुकुंदस्य भीता विरहकानरा ॥ १॥ समेताः
संघशः प्रोचुरश्वमुख्योः च्युता शयाः ॥ १॥ ॥ गण्य उलुः ॥ १॥ अहो विधानसवनक विह
या संयोज्य मैत्र्या प्रणयेन देहिनां तांश्चाकृतार्थान विमुनं क्षयार्थकं विक्रीडितं ते ॥
भक्तवैषितं यथा ॥ १॥ १॥ यस्त्वं प्रदृष्यासि तं कुं तलावतं मुकुंदबक्रं मुकपोलमुनसं ॥
शोकापनोदस्मि तलेशसुंदरं करोषि पारोक्ष्यमसाधुनेकतो ॥ १॥ क्रूरस्त्वमक्रूरसमा
ख्यया स्मनश्च क्षुर्हि दंतं हरसे वता जवता ॥ १॥ येनैकदेशे खिलसर्गसौख्यं त्वदीयमश
क्षमवयं मधुद्विषः ॥ १॥ जननेदस्तुः क्षणभंगसौहृदः समीक्ष्य तेनः सहृदयानुब
ता विहाय गेहात्स्वजनास्तुतान्यती सद्यस्य मद्ये पगतानवप्रियः ॥ १॥ सुखं प्रभाता

॥ एम्या ॥
॥ ८॥

रजनीयमाशिषः सत्याबभूवुः पुरयोषितां ध्रुवांयाः संप्रविष्टस्य मुखं व्रजस्यते
पास्यं त्यपो गोलकलितस्मिता सवा ॥ १॥ तासां मुकुंदो मधुमंजुभाषितं गृहीतविनः
परवान्मनस्यपि ॥ १॥ कथं पुनर्नः प्रतिपास्यते ॥ वलाग्राभ्याः सलज्जस्मितविभ्रमे
भ्रमना ॥ १॥ अथ ध्रुवं तत्र दृशो भविष्यते राशार्हभोजो धकदस्मि सात्वतां ॥ १॥ महो
त्सवः श्रीरमणं गुणास्पदं द्रव्यं तिष्ठेत्वा ध्वनिदेवकी सुतौ ॥ १॥ मितद्विधस्याकरुण
स्यामभूदक्रूर इत्येतदतीवदारुणं ॥ १॥ यो सावनाश्वास्यमुदुः खितं जनं प्रियात्ति
पुनं च्यति पारमध्वन ॥ १॥ अनार्हधीरेष समास्थितोरथतमन्वमीचत्वरयं तिउ
र्मदा ॥ १॥ गोपाअनोभिः स्वविरैरुपेक्षितं देववनोद्यप्रतिकूलमीहते ॥ १॥ निवार
वामः समुपेत्यमाधवं किं नो करिष्यन्कुलबद्धबांधवा ॥ १॥ मुकुंदसंगानि मिषाई
इत्थज्यादैवेन विध्वंसितं हीनवेतसं ॥ १॥ ॥ यस्यानुरागललितस्मितबलाभं त्रली
लावलोकपरिरंभणसंगोष्ठा ॥ १॥ भीताः स्मनः क्षणमिव क्षणदाविनातंगोप्य

कथं त्वतितरे मतमोदुरंतं ॥२७॥ यो नृः क्षये व्रजमनंत सखः परीतो गोपैर्विश नखुर
रुजश्चुरितालकस्रक् ॥ वेणुं कृणुस्मितकराक्ष निरीक्षणेन चितं क्षिणोत्यमुस्तेन
कथं भवेम ॥२८॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ब्रुवाणा विरहातुराभशं व्रजस्त्रियः ॥ कसविष
क्तमानसा ॥ विस्मयलज्जोरुदुः स्मसुखरंगो विंदतामोदरमाधवेति ॥२९॥ स्त्रीणा
मेवं रूदंतीनामुदिते सवितर्प्यथा ॥ अक्रूरश्चोदयामास कृतमैत्रादिकोरथ ॥३०॥
गोपालप्रभञ्जसज्जनं दद्याः शक्रेस्ततः ॥ आद्योपायनं भूरि कुंभान् गोरससं
भतान् ॥३१॥ गोप्यश्च दयितं कसमनु व्रज्या नुरंजिता ॥ प्रत्यादेशं भगवतः कौस्त
व्यश्चावतस्थिरो ॥३२॥ तास्तथा तप्यतीर्षीक्ष्य स्वप्रस्थाने यदूतम ॥ स्तोत्रव्यामा
ससंप्रमेयाया स्पृष्टति सौत्यकैः ॥३३॥ मावदालक्ष्यते केतुर्धीवद्रेणूरथस्य च ॥ अनु
प्रस्थापिता त्मानो लेख्यानीवोपलक्षिता ॥३४॥ तानिराशानि बबतुर्गोविंद वि
निवर्तनो ॥ विशोका अहनीनि न्युर्गम्यत्यः प्रियवैरितो ॥३५॥ भगवानपि संप्राप्तो

॥रम॥
॥८८॥

रामाक्रूरमुतो न पा ॥ अथेन वा युवेगेन कालिंसीमघनाशिनी ॥३६॥ तत्रोपस्थप्या
नीयं पीत्वा मधमणिप्रभं ॥ बखंडुमुपव्रज्य सरामोरथमाविशत ॥३७॥ अक्रूरस्त
नुपामं जनिवेश्मचरथोपणि ॥ कालिंश्चाद्दमागत्य स्नानं विधिवदाचरत ॥३८॥ निम
ज्यतस्मिन्सलिले जपन्त्रससनातनं ॥ तावेन ददृशेः क्रूरो रामकृष्णौ समन्वितौ
॥३९॥ तौ रथस्योक्तमिह सुतावानकदुर्भेः ॥ तर्हि स्त्रित्येदनेन स्तरन्युन्मज्यव्यव
धसः ॥४०॥ तत्रापि च यथा पूर्वमासीनौ पुनरेव सः ॥ अपमज्जदर्शनं यन्मे मया किंस
लिलेतयो ॥४१॥ भूयस्तत्रापि सोदाक्षी त्सूयमानमहीश्वरं ॥ सिद्धचारपागं ध
र्वैरसुरैर्नतकंधरैः ॥४२॥ सहस्रशिरसं देवं सहस्रफणमोलिनां ॥ नीलांबरं विस
श्वेतं शृंगैः श्वेतमिव स्थितं ॥४३॥ तस्योत्संगे घनश्यामं पीतकौशेयवाससं ॥ सु
घंवतुर्भुजं शान्तं पद्मपत्रारुणोक्षणं ॥४४॥ तारुप्रसन्नवदनं चारुहसनिरीक्षणं
सुभ्रूलसंचारु कर्णसुकपोलारुणाधरं ॥४५॥ प्रलंबपीवरभुजंतुंगासोरः स्थल

॥भा-२०५॥

॥८९॥

अस्मिन् बुक्कं निम्ननाभिं बलिमत्पल्लवोदरां ॥८९॥ बह्वहं तिरश्चोपिकरभोरुद
यान्वितं ॥ चारुजानुपुगं चारुजं घ्रायुगलसंयुतं ॥९०॥ तुंगगुल्फारुणनखत्रातरीधि
तिभिर्वैतं ॥ नवो गुल्यगुच्छरैर्विलसत्यादयंकनं ॥९१॥ सुमहार्हमणित्रातकिरीटक
टकागदैश्चकटि सृजं ब्रह्मसूत्रहारनूपुरकंडलैः ॥९२॥ आभ्रमानं पद्मकरं शंखचक्रग
दाधरं श्रीवत्सवक्षसं भ्राजकोसुभं वनमालिनं ॥९३॥ सुनंदनं प्रमुखैः पार्श्वदैः सन
कादिभिः सुरेशैर्ब्रह्मरुद्राद्यैर्नवभिश्चद्विजोत्तमैः ॥९४॥ प्रह्लादनादवसुप्रमुखैर्भा
गवतोत्तमैश्चसमानं पृथग्भावेर्वचोभिरमलात्मभिः ॥९५॥ श्रियापुष्पागिरिकां
त्याकीर्त्यातुष्टेलयोर्यज्या ॥ विद्यया विद्यया शक्त्या मायया च निषेवितो ॥९६॥ विलो
क्य सुभ्रं श्रीतोभक्त्या परमया युतः ॥ हृष्यत नूरुहो भावपरिक्लिन्नात्मलोचनः ॥
॥९७॥ गिराग रुद्रयाः स्तोषीत्सलमालेव सालतः ॥ प्रणाम्य मूर्ध्नि बहिनः कृतोत्तलिपु
टः शनैः ॥९८॥ ॥ रात्रिं श्रीभागवतमहापुराणद्वयमस्तं धरुस्तप्रयाणोनाम ए

॥एम॥
॥८९॥

कोनवत्वारिणोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ अक्रूर उवाच ॥ नतोऽस्म्यहं त्वाखिलहेतुहेतुनारा
यणं पुरुषमाद्यमव्ययं ॥ यन्नाभिजातादरविंदकोणद्वलाविरासीद्यतएषलोकः
॥१॥ प्रस्तापमग्निः पवनः खमादिर्महान जादिर्मन ईदृश्याणि ॥ सर्वेद्विद्यार्था विबुधा
श्वसर्वमेहेतवस्तेजगतो गभ्राता ॥ यन्मैतेस्वरूपं विदुरात्मनस्ते सृजादयोः नात्मन
यागहीता ॥ अज्ञोऽनुबद्धः सगुणैरजाया गुणात्परं वेदनते स्वरूपं ॥२॥ त्वां योगिनो य
जंत्यज्ञमहापुरुषमीश्वरोऽस्तु ॥ अहंसाधिभूतं च साधिदैवं च साधवः ॥३॥ अज्ञा
वविद्यया केचित्त्वा वै वै ता नि कादिजा ॥ यजंते विनतैर्धृतैर्नानारूपामराख्यया ॥
॥४॥ एकै त्वाखिलकर्माणि संसृज्यो पशमंगताः ॥ तानिनो ज्ञानयज्ञेन यजंति सा
नविग्रहां ॥ ॥ ॥ अन्वेषं संस्कृता त्मानो विधिनाः ॥ भिहिते न ते ॥ यजंति तन्मया स्वा
वैवकु मूर्त्यं कर्मूर्तिकं ॥०॥ त्वामेवाऽन्ये विबोक्तै न मागं पाशिवरुपिणां ॥ ब्रह्म
चार्यं विभेदेन भगवंतमुपासते ॥८॥ सर्व एव यजंति त्वा सर्वदेवमयेश्वरोऽप्य

॥१॥ ॥२॥

न्यदेवताभक्तायद्यप्यन्यधियः प्रभो॥ तथाऽदिप्रभवानयः पर्वन्त्यापूरिताः प्रभो॥ वि
 संतिसर्वतः सिं धुंतद्वलोगतयो ततः॥ १॥ सत्वरजस्तम इति भवतः प्रकृतेर्गुणास्तेषु हि
 प्राकृताः प्रोता आब्रह्मस्थावरदयः॥ १॥ तुभ्यं नमस्तेः स्वविषयकदृष्टये सर्वात्मने स
 र्वधियां च साक्षिणे॥ गुणप्रवाहो यमविद्यया कृतः प्रवर्तते देव न तिर्यग्मात्मसु॥ १॥
 ॥ अग्निर्मुखं तेः वनिरं प्रीतिक्षणं सूर्यो नभो नाभिरयो दिशः श्रुतिः श्रौः कंसुरे द्रस्तव
 नाहवोर्णवाः कुक्षिर्महत्पाणबले प्रकल्पितं॥ १॥ श्रोमाणि दक्षौषधयः शिरोरुहामेघाः
 परस्पाः स्थिनस्त्राणि ते दयः॥ निमेषणं रात्र्यहनी प्रजापतिर्मे द्रुतुदधिस्तवकीर्य
 मिष्यते॥ १॥ त्वय्यमयात्मनुरुचे प्रकल्पिता लोकाः सपा लावहुनी वसंतकुलाः॥ य
 थाजले संजिहते नलोकसोप्युद्वरे वा मशकामनो मये॥ १॥ यानियानी ह रूपानि
 क्रीडनार्थं विभर्षि हि॥ ते एमष्टशुचो लोका मुदा गमयन्ति ते यशः॥ १॥ ध्यानमः कारणम
 त्स्यामप्रलयाः स्थिचरमच॥ हयशीर्षे नमस्तुभ्यं मधुकैटभमत्यवे॥ ७॥ अकूपारा

॥ राम ॥
 ॥ ९० ॥

यवहतेनमो मंदरधारिणे॥ क्षित्युदारविहारयनमः भूकरमूर्तये॥ १॥ नमस्तेऽभु
 तसि ह्यपसाधुलोकभयापह॥ वामनाय नमस्तुभ्यं क्रोतस्त्रिभुवनाय च॥ १॥ नमो भ
 ग्गुणोपतये द्रष्टाक्षत्रवनच्छिरे॥ नमस्ते रघुवर्ष्याय रावणांतकराय च॥ २॥ नमस्ते
 वासुदेवाय नमः संकर्षणाय च॥ प्रद्युम्नाय निरुद्धाय सात्वताय तपते नमः॥ ३॥ नमो
 बुद्धाय शूद्राय देव्यशनवमोहिने॥ स्तेछप्रायक्षत्रहं त्रे नमस्ते कल्किरुविणे॥ ४॥ भ
 गवन्नीलबलोकोपमो हितस्तवमायया॥ अहं ममेत्यसद्वाहो भ्राम्यते कर्मवर्त्मसु॥ ५॥
 अहं चात्मात्मना गारायस्वजनदिषु॥ अमाभिस्वप्रकल्पेषु मूढः सत्यधिया प्र
 भो॥ ६॥ अनित्यानात्मदुःखेषु विपर्ययमतिर्ह्यहं हृदयामस्तमो विद्यो न जानेनात्म
 नः प्रिये॥ ७॥ यथां वधो नलं हित्वा प्रतिच्छन्नं तदुद्भवैः॥ अभ्येति मगतस्यां वेतदत्वा
 हं पराञ्जल॥ ८॥ नोत्तरे हं रूपगंधीः कामकर्महं ते मनःशो दुं प्रमाथि मिश्राक्षौ हि
 यमाणमि तस्ततः॥ ९॥ सोहंतवोष्णपगतोऽस्म्यसंतोदुरापंतच्चाप्यहं भवदत्तुर्हृ

॥भा-८-पू-॥
॥९९॥

शमये॥मुंसोभवे चार्हं संसरणापवर्गस्तस्यः जनाभसदुपासनयामतिः स्यात्॥९८॥ तमो
वितानमात्राय सर्वप्रत्ययहेतवे॥सुखेशप्रधानाय ब्रह्मणेः नंतराकये॥९९॥ जमसेवा
सुदेवाय सर्वभूतक्षायवा॥इषीकेशनमस्तुभ्यं प्रपन्नं पाहि मां प्रभो॥१०॥ ॥इति श्रीभ
गवते महापुराणे दशमस्कंधे भक्तस्तुतिर्नाम चत्वारिंशोऽध्यायः॥ ४०॥ ॥श्रीभुक्
उवाच॥ ॥सुवतस्तस्य भगवान् दर्शयित्वा जले बभूवुः भूयः समाहरत्कस्यो नरो ना
त्यमिवात्मनः॥॥ सोऽपि चांतर्हितं वीक्ष्य जलादुन्मज्य सत्वरः कृत्वा चाबश्यं सर्वं वि
स्मितो रथमागमत्॥॥ अतमपच इषीकेशः किं नेदृशमिवाः दुतं भूमौ विद्यति तो मे
वा तथा त्वालक्षयामहो॥॥ अकू उवाच॥ अनुतानीह पावंति भूमौ विद्यति वा ज
लोऽपि विश्वात्मके तानि किं नेदृशं विपश्यतः॥॥ यत्रादुता नि सवीणि भूमौ विद्य
ति वा जलोऽंतवानु पश्यतो ब्रह्म न किं नेदृशमिहा दुतम॥॥ ५॥ भुक् उवाच॥ इत्युक्त्वा
चोदयामास स्यंदनं गंदिनी सुतः॥ प्रयुराम नयद्रामं रुक्मं चैव दिनात्यये॥॥ ६॥ मा गी

॥१०॥
॥९९॥

याम जनारजं सन्नतत्रोपसंगता॥ सुदेव सुतौ वीक्ष्य प्रीता दृष्टिं नवा ददुः॥ तावद्
जौ कसस्तन्न नंद गोपादयो गतः॥ पुरोयवनमासाद्य प्रतीक्षंतोः वनस्थिरौ॥॥ तानुस
मेत्याह भगवान् अकूरं जगदीश्वरं॥ गृहीत्वा पाणिना पाणिं प्रश्नितं प्रहसन्निवा॥॥ भ
वान् प्रविशतामग्रे सहयानः पुरीगर्हं वयं लिहाः वसुध्याः यता तदस्यामहे पुरी॥१०॥
॥ अकूर उवाच॥ नाहं भवभ्यारहितः प्रवेश्ये मथुरां प्रभो॥ त्सकुं नाहं सिमो नाथ भ
क्तं ते भक्तवत्सला॥॥ आगच्छयामगेहान्नः सनाथा कुर्वधो क्षजाः सहाग्रजः सगोपा
लेः सुहृद्भिश्च सुहृतम॥॥ पुनीहि पाद रजसा गहान्नो गहमेधिनां॥ पच्छौ चेनाः नुत
य्येति धिनरस्साग्रयः सुश॥॥ अबन्धिन्यो ध्रियुगलमासीन् श्लोक्या बलिर्महान्॥
ऐश्वर्यमनुलेले भेगति चैकांति नो युया॥११॥ आपसे क्षमवने निज्यस्त्री लोकां च्युवयो
ः पुनर्नाशिरसाः धनयोः शर्वः स्वर्ग्यताः सगरात्मजाः॥॥ इवेदं वज्रगन्ताथ पुण्य
श्रवणकीर्तना॥ पदूतमोतमश्लोक नारायण नमोस्तुते॥॥ इति श्रीरुक्म उवाच॥॥

आयास्येभवतो गेहमहमार्थसमन्वितः॥३३॥ चक्रदुर्हत्वावितरिष्ये सुहृत्त्रियं॥३४॥ श्री
 शुक उवाच॥ अथ मुक्तो भगवता सोऽकूरो विमना इव॥ पुरी प्रविष्टः कंसायकमीऽवेष
 गहं मयौ॥३५॥ अथाऽपराहे भगवान् रुक्मः संकर्षणान्वितः॥ मथुरां प्राविश कोपेह
 दक्षुः परिवारितः॥३६॥ ददर्श तौ स्फाटिकतुंगगोपुरद्वारं बहद्रेमकपाटनोरणं॥ आक्र
 रकोटोपरिखाडुरासद्युधानरम्योपवनोपशोभितो॥३७॥ सोवर्णभंगारकहर्म्यनि
 लकुटेः श्रेणीसभाभिर्बनैरुपस्कृतो॥ वैडूर्यवज्रामलनीलविद्रुमैर्मुक्ताहरिद्रिर्वल
 भीषुवेदिषु॥३८॥ सुषेधुनालामुखं भ्रुकुटिमेष्वाविष्टपारवतवर्दिनादितो॥ संसिक्त
 रथ्यापणमार्गं बलरं प्रकीर्णमाल्योकरलानतंडुलां॥३९॥ आपूर्णकुंभैर्हृषिचंदनो
 स्तितैः प्रसूनदीपावलिभिः सपल्लवैः॥ सवंदरभाक्रमुकैः सकेतुभिः खलैरुतहार
 गद्गोसपट्टिकैः॥४०॥ तां संप्रविष्टो बभूवु देववर्धनो वती वयस्यैर्नरदेववर्त्तना॥ द्रष्टुं समी
 मुस्त्वरिताः पुरस्त्रियो हर्म्याणि वै नारु कुर्नपोस्तुकाः॥४१॥ काञ्चिद्विषमं गृहं तव

॥सम॥

॥९२॥

लभूषणाविस्मयैकं युगलेखः॥ थापराः॥ कृतैकपत्रश्रवणैकानुपुराणोत्पादितो यत्न
 परः स्वलोचनो॥४२॥ अश्रं त्यक्त्वा स्तदपास्य भोजनं अभ्यस्यमाना अरुतोपमज्जनाः॥ स्व
 पंत्यउत्थाय निशम्य निस्वने प्रपापयंत्योर्भमपो ह्यमातरः॥४३॥ प्रतोसितासामरविंद
 लोचनः प्रगल्भीलाहसिताः बलोकनैः॥ नगरमनदिरदं इव किमोदशोददच्छीरमण
 त्मनोत्सवं॥४४॥ दृष्ट्वा मुहुः श्रुतमनुदुतचेतसलेतत्प्रेक्षणोत्स्मितमुधोक्षणलब्धमा
 नाः॥ आनंदमूर्त्तिमुपगृह्य दशसलब्धं हृष्यस्वचो नडुरनंतमरिदमाधिं॥४५॥ प्रासा
 दशिखरारूपाः प्रीत्युत्कलमुखा ब्रजाः॥ अभ्यवर्धन्तो मनस्यैः प्रमदाबलकेशवो॥४६॥
 दक्षतैः सोदपात्रैः स्वर्गाधैरभ्युपायनैः॥ तावानर्जुः प्रमुदितास्त्रतन्त्रदिनातम्यः॥
 ॥४७॥ उडुः पौराअहो गोप्यस्वपः किमवरन्महता॥ पाशेतावनुपश्येति नलोकमहोत्स
 वो॥४८॥ राजकंकिविशो हनोः॥ अविष्य निपरं श्रेयो रातुस्तेनाः॥ न संशयः॥४९॥ समाचि
 नो भगवता परिपूर्णं सर्वतः॥ आक्षेपं रुधितः प्राह भर्त्ता रासः सुदुर्मदः॥५०॥ ईदृशा
 पोतरंगकारंगदप्रगः॥ दृष्ट्वा पावतवारांसि पोतायुक्तपावतिनः॥५१॥ देवावयोः समुचितान्ग
 नासांसि वा

॥भा.२.पू.॥
॥९२॥

येववा सोसि नि त्मं गिरि ने च रा ॥ मरि धत कि मु द ता रा ज द्वा ण्य भी ष्य थ ॥ १२ ॥ या ता शु
वा लि श मे वं प्रा र्थ य हि जि जी वि षा ॥ व ध्रे ति ध्रे ति लुं पं ति द सं रा ज कु ला नि हा ॥ १३ ॥ ए वं वि क
त्य मा न स्स कु पि तो दे व की सु न ॥ र न क स्य क रा ने ण शि रः का पा द पा हर त ॥ १४ ॥ त स्याः नु
जी वि नः सर्वे वा सः को शा न्ति स्य बो दु दु नुः सर्व तो मा र्गं वा सां सि न ग हे ॥ १५ ॥ अ च
व सि ता त्म प्रि मे व स्त्रे रु स्मः सं क र्ष ण स थ ॥ शि वा ण्या द त गो पे भ्यो वि स स्य भु वि का नि
वि त ॥ १६ ॥ अ त न तु वा य कः प्री त स यो र्बे ष म क त्य य त ॥ वि वि त्र व र्णे श्वे ले ये रा क त्ये र
नु रु स त ॥ १७ ॥ ता ना ल क्ष ण ये वा भ्यां रु स्म रा मो वि रे न तु ॥ स्व ले रु तो वा ल ग जो प र्व णी
व सि ते त रो ॥ १८ ॥ त स्य प्र स न्नो भ ग वा न् प्रा दा त्सा रू प्य मा त्म न ॥ श्रि यं च पर मां लो के व
ले श्व र्य स्म र्ती द्रि यं ॥ १९ ॥ त तः सु रा न्नो भ व नं मा ला का र स्य ज ग्म त ॥ तौ द द्वा रा त्स मु
त्था य न ना म शि र सा भु वि ॥ २० ॥ त यो रा स न मा नी य पा द्वा च था र्हा णा दि भिः ॥ २१ ॥ सां सा
नु ग यो श्व के ल कृ तां ब्ला नु ले य ने ॥ २२ ॥ आ ह नः सा र्थ कं ज न्म पा वि तं च कु ले प्र भो ॥

॥९३॥
॥९३॥

॥ पित रे व र्ध यो म द्यं नु था श्रा ग म ने न वो ॥ २४ ॥ भ वं तौ कि ल वि श्व स्य ज ग तः का र णं प रां
व नी र्णा वि हा शे न स्ते मा य च भ वा य वा ॥ २५ ॥ न हि वो वि ष मा द धिः सु ह द र्ज ग दा त्म नो ॥ २६ ॥ स म
योः सर्व भू ते धु म जं तं भ ज तो र पि ॥ २७ ॥ ता वा ता प य तं भ त्म कि म हं क र वा णि वां ॥ २८ ॥ तुं तो स्य
नु प्र हो ष्ये भ ब द्धि र्मं नि यु न्य ते ॥ २९ ॥ अ त्म भि प्रे त्य रा जं द सु दा मा प्री त मा न स ॥ ३० ॥ स्तेः
सु गं धैः कु सु मै र्मी ला वि र चि ता द यो ॥ ३१ ॥ ता भिः स्व ले रु तो प्री तौ रु स्म रा मो स हा ॥ ३२ ॥
जो प्र ण ता प प्र प न्ना य द द तु र्ब र दो ब रा न ॥ ३३ ॥ स्तोः पि व त्रे च लां भ र्ति त स्मि ने वाः
खि ला त्म नि ॥ त द्र के षु च सो हा र्दं भ ते षु च द यो प रां ॥ ३४ ॥ अ ति त स्मै व रं द त्वा श्रि यं वाः
न्य व र्दि नी ॥ न ल मा यु र्य शः की र्ति नि र्जी मा म स हा ॥ ३५ ॥ ॥ इ ति श्री भा ग व ते
म ह पु रा णे द श म स्कं धे र न क व धो ना मे क च त्वा रिं शोऽध्या यः ॥ ४१ ॥ श्री शु क
उ वा च ॥ ॥ अ भ त्र न न रा ज प थे न मा ध वः स्त्रि यं ग ही तं ग वि ले प भा ज नो ॥ वि लो क
कुं जां यु व ती ब रा न नो प प्र च्छ यो ती प्र ह स न र स प्र द श ॥ क्ता लं ब रो र्व त ड हाः नु ले

॥भा००००॥
॥००॥

पनंकस्यागनेवाकथयस्वसाधुनरेद्यावयोरंगविलेपमुत्तमंश्रेयस्तत्तलेनचिराद्वि
ष्यति॥१॥संभ्रवाच॥रास्वस्म्यहंसुंदरवर्षसंप्रतात्रिवक्रतामाद्यनुलेपकर्मणि॥मद्र
वित्तंभोजपतेरतिप्रियंविनायुवाकोन्यतमस्तदहंति॥३॥रूपपेशलमाधुर्म्यहसिता
लापवीक्षितैः॥धार्षितात्मादहोसीदमुभयोरनुलेपनं॥४॥ततस्तावेगरेणस्वव
र्गंतरणोभिना॥संप्राप्तपरभागेनशुश्रुभातेः॥नुरंभितौ॥५॥प्रसन्नोभगवान्कु
त्रिवक्रोरुचिराः॥ननं॥क्रन्तीकर्तुंमनश्चक्रेदर्शयन्दर्शनेफलं॥६॥पद्माक्रम्यप्रप
देद्योग्यतानपाणिना॥प्रगृह्यविबुकेऽध्यात्मसुदनीनमद्वयतः॥७॥सातद्वर्त्तुसमा
नामीबह्वेष्टाणिपयोधरा॥मुकुंदस्पर्शनात्सद्योबभूवप्रमदोत्तमा॥८॥ततोरूपगु
णोद्यर्ष्यसंपन्नाप्राहकेशवोऽतरीयांतमारुष्यस्मयंतीजातहृच्छया॥९॥एहिवीर
गहंयामोनत्वंसक्तुमिहोत्सहे॥त्वयोन्मथितचित्तायाः॥प्रसीदपुरुषर्षभा॥१०॥एवं
स्त्रियायाम्यमानः॥रुक्मोऽयमस्यपश्यतः॥मुखंवीक्ष्याः॥नुगानीचप्रहसंस्तामु

॥राम॥
॥००॥

वाच॥१॥एष्यामि ते गहंसुभ्रुपुंसामाधिविकर्षणं॥साधितार्थोऽगहाणानःपा
थानांत्वेपरायणं॥२॥विसृज्यमाध्यावाण्यन्तं॥व्रजन्तार्गेवणिकूपथैः॥नानो
पापनतं॥बलस्रगांथैः॥साग्रतोऽस्त्रितः॥३॥तदर्शनस्मरक्षोभादात्मानंनाविदन्
स्त्रियः॥विसृज्यबासः॥कवरवलपालेख्यमूर्त्तयः॥४॥ध्यानतः॥पौरान्यध्मानो॥धनुषः
स्थानममुतः॥तस्मिन्प्रविष्टोददशे॥धनुरैर्द्विबाः॥द्रुतं॥५॥पुरुषैर्बहुभिर्गुप्तम
र्षितंपरमर्द्धिमतान्॥नार्थ्यमाणोऽभिः॥रुक्मः॥प्रसन्नधनुरादहो॥६॥करेणवामेनसली
लमुदनेसम्यक्कृत्वा॥निमिषेणपश्यतां॥७॥नृणां॥विरुष्यप्रबभंजमध्यतोयथेक्षुर्दंडः
मदकर्ष्युरुक्रमः॥८॥धनुषोभज्यमानस्पृशन्ः॥खरोदसीदिशः॥९॥परयामासयंश्रुत्वा
कंसस्त्रासः॥मुपागमत्॥१०॥तदक्षिणः॥साः॥नुवराः॥कुपिताः॥आयिनः॥११॥एही
नकामा॥आववृर्गृह्यतावक्ष्यतामिति॥१२॥अथतानुरभिप्रायानविलोस्यवलके
शवौ॥क्रुदो॥धन्वन॥आशयशकलेतांश्रवन्॥प्रतुः॥१३॥बलेचकंसप्रहितं॥हत्वा॥शला

त

॥भा-६-५॥
॥९५॥

मुखात्ततः निष्क्रम्य चेतुः हृद्योतिरीक्ष्य पुरसं पदः ॥२५॥ तयोस्तदुत्तनीर्ष्य निशम्य पु
रवासिनः ॥ तेनः प्रागल्भ्यरूपं च मे निरेविवुधो नमो ॥२६॥ तयोर्विचरतोः स्वेरमादि
त्योः समुपेयिना नालुस्मरामौ वतौ गोपैः पुराच्छकटमीयतु ॥२७॥ गोप्यो मुकुंदवि
गमे विरहातुरया आशसता शिष्यकृता मधुपुष्पं भूवनासंपश्यंतां पुरुषभूषणगा
त्रलक्ष्मीं हित्वेतरान् भजनश्रवकमेयने श्रीः ॥२८॥ अवन्तिकां शिष्यगलौ भुक्ताक्षी रो
पसेचनं ॥ कृपतुलां सुखे एभिं तात्वाकं सखिकीर्षितं मा ॥२९॥ कंसस्तु धनुषोभंगं रक्षि
णां स्वबलस्य च ॥ बधं निशम्य गोविंदं रामविक्रीडितं परं ॥३०॥ शीर्षं प्रतागरोभीतो दु
र्लभिता निदुर्मतिः ॥ हून्यच यो भयथा मत्यो ह्येत्यकराणि च ॥३१॥ अदर्शनं स्वशि
रसः प्रतिरूपे च सत्यपि ॥ असत्यपि द्वितीये च हेरूप्यं न्योतिषां तथा ॥३२॥ छिद्रप्र
तीतिच्छायायां प्राणघोषाः तु पश्यन्ति स्वर्णी प्रतीतिर्वक्षेषु स्वपशनामदर्शनं ॥३३॥
खप्रे प्रेतपरिवंगः खरयानं विधाः दनो ॥ यायानलहमात्येकलेलाः भ्यक्तो दिगं

॥तम॥
॥९५॥

वरः ॥३४॥ अन्यानि वेत्त्यं भूतानि स्वप्रनागरिता निचः पश्यन्मरणसंज्ञं स्तोत्रो निशले मे
न चिंतयामा ॥३५॥ त्र्युषायां निशिकोरवस्ये च ॥ भवः समुत्थिते ॥ कारयामासैव कंसो म
ल्लकीं रामहोत्सवी ॥३६॥ आनर्तुः पुरुषारंगं तूर्य्यभेर्ष्यश्च न द्विरो ॥ मंचाश्वाः लेकताः
स्रग्भिः पताको चैलतोरणैः ॥३७॥ ते धुपौ एतान पशुब्रह्मक्षत्रपुरोगमाः ॥ मथोपनो
धं विविश्रं एतान् श्वरुताः सना ॥३८॥ कंसः परिवृतोऽमात्यै राजमंच उपाविश ताम
उलेश्वरमध्यस्थो हृदये न विदमत ॥३९॥ वाद्यमानेषु तूर्य्यं पुमलता लोचनं रघुच ॥
मल्लाः स्वलेकता दत्ताः सोपाध्यायाः समाविश न ॥४०॥ वाणहो मुधिकः क्रूरः शल
लोणल एव च ॥ तज्जसेदुरुपस्थानं बलुवाद्यप्रहर्षिताः ॥४१॥ अनंदगोपादयो गोपा
भोजन एतसमाहुताः ॥ निवेदिनोपायनास एकस्मिन्मंच आविश न ॥४२॥ ॥ इति
श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे धनुर्भगोनाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥
॥ श्रीशुक उवाच ॥ ॥ अथ कुरु स्वश्वरामश्चरुतशौचौ परंतप ॥ मल्ल उदुम्भिनिर्यौ

॥ भा. २. पू. ॥
॥ ६६ ॥

वंश्रुताद्रष्टुमुपेयतुः ॥ १॥ रंगद्वारं समासाद्य तस्मिन्नागमवस्थितोऽपश्यत्कुबल
यापीरं कुसुमैः वधप्रचोदितं ॥ २॥ अथापरिकरं शोभिः समुद्युक्तुरिलाः लका नाडका
हस्तिपंवाचामेघनादगभीरया ॥ ३॥ अंबवशां वधमार्गं नो देहपक्रममाचिरां नो वेत्स
कुंजरं त्वाऽद्य नयामिम्यससादनं ॥ ४॥ एवं निर्भस्मितो वधः कुपितः कोपितं गजं ॥ ५॥
दयाप्रासकृत्याय कालोत्तकयमोपमं ॥ ६॥ क्लीकृतमभिद्रुत्य करेण नरसाः ग्रहीतुं
करादिगलितः सोमुं निहत्योऽग्निवलीयतां ॥ ७॥ सैकुण्ठसमवक्षणे प्राणदधिः स
केशवोऽपराधशस्युक्तेण सप्रसन्नविनिर्गतः ॥ ८॥ सुखं प्रगृह्णाति बलं धनुषः पंच
विंशतिं ॥ ९॥ विचकष्य यथानागं सुपर्णं वलीलया ॥ १०॥ सपथ्यावर्तमाने न सत्यदक्षि
णतोऽस्यतः ॥ ११॥ बभ्रामभाम्यमाणेन गोवत्सेने वबालकः ॥ १२॥ ततोऽभिसुखमभ्येत्य
पाणिना हत्य वारणं ॥ १३॥ प्राद्वत्पातया मासस्थश्च मानः पदे पदो ॥ १४॥ स धावनं क्री
डया भूमौ पतित्वा सहसोत्थितः ॥ १५॥ तं मत्वा पतितं क्रुद्धो रंताभ्यां सोऽहन्त्सिति

॥ राम ॥
॥ ६६ ॥

॥ १६॥ स्वविक्रमे प्रतिहते कुंजरं दोऽत्यमर्षितः ॥ १७॥ तोयमानो महामात्रैः कृत्स्नमभ्यद्रव
द्रुमा ॥ १८॥ तमापन्नं तमासाद्य भगवान्मधुसूदनः ॥ १९॥ निरस्य पाणिना हस्तिपातया
मासभूतले ॥ २०॥ मवितस्य पदाक्रम्य मगोद्वलीलया ॥ २१॥ हंतमुत्थास्य तेने भं हस्ति
पोश्वाः ॥ २२॥ हन्तुरिः ॥ २३॥ मत्तकंदिपसुत्स्रज्यदंतपाणिः समाविशत् ॥ २४॥ अंसस्य स्त
विषाणोऽस्य दविडभिरंकिनः ॥ २५॥ विरुद्धसेदकणि का वदनं बुरुहो वभौ ॥ २६॥
वतो गोपैः कतिपयैर्बलदेव जनार्दनो ॥ २७॥ रंगं विविश नृराज नृगजदंत वरायुधो ॥ २८॥
॥ २९॥ मत्तानामशनिर्नृणां नरवः स्त्रीणां स्मरं मूर्तिमान्गोपां सुजनो ॥ ३०॥
सतां क्षितिभुजां शास्ता स्वपित्रोः क्षिप्रः ॥ ३१॥ मस्य भोजिपतेर्विराडविडघातत्वेप
रं यो गिनो वल्लीनां परदेव तेति विदितो रंगगतः साग्रजः ॥ ३२॥ हंतं कुबलया
पीडं दृष्ट्वा नावति दुर्जयो ॥ ३३॥ सोमनस्य पितृदाभशसुदि विजेनया ॥ ३४॥ तौ र
जतूरंगगतौ महाभुजौ विवित्रवेवाभरणलंगवरो ॥ ३५॥ यथानरा बुत्तमवेषधा

रिपोमनः सिपंतौ प्रभया निरीक्षतां ॥१९॥ निरीक्षतावु नम पूरुषो जनामंच स्थिता न
 गरा धूकान पाः ॥ प्रहर्षवेगोत्कलिते क्षणाननाः पपुर्नित्तानयने सदाननां ॥२०॥ वि
 वंत इव चक्षुर्भालिहंत इव निद्रया ॥ निघ्रेत इव नासाभ्यां बिलिष्यंत इव बाहुनि ॥२१॥
 ऊचुः परस्परं ते वै यथा ददं यथा श्रुतं ॥ तद्रूपगुणमाधुर्यं प्रागल्भ्यस्सारिता इव ॥२२॥
 एतौ भगवतः साक्षादरेनीयगुणस्य क्षिप्रवतीर्णा विहांशे न वसुदेवस्य वैश्मनि ॥२३॥
 एष वै किल देवक्यां जातो नीतश्च गोकुले ॥ कालमेतं वसन् गृहो वरधेनं देवैश्मनि ॥२४॥
 ॥ पतनाः नेन नीनां तंच कथानश्वरानव ॥ अर्जुनो धेनुकः केशीगुह्यकोऽप्येव नदिधाः
 ॥ २५ ॥ गावः सपाला एते न दावाग्नेः परिमोचिताः ॥ कालियो दमितः सय्यं दं द्रक्ष्यमीमदी
 कृतं ॥ २६ ॥ आसमाह मे क हस्तेन धृतोऽग्निप्रवरोऽमुना ॥ तर्षवानाः शनिभ्यश्च परिजानं च
 गोकुले ॥ २७ ॥ ओष्यास्पनित्यमुदित हस्तिप्रक्षणे मुखे ॥ अश्वेनो विविधांस्तापांस्तंति
 स्माः श्रमं मुदा ॥ २८ ॥ अवदं त्यनेन वंशो यं यदोः सुबहु विश्रुतः ॥ श्रियं यशो महत्तलप्य

॥१९॥

॥९७॥

ते परिरक्षितः ॥२९॥ अयं चास्याग्रजः श्रीमान् रामः कमललोचनः ॥ प्रलंबो निहंतो येन
 वत्सको ये वकादयः ॥३०॥ जनेष्वेवं ब्रवाणेषु त्र्यम्बुनिनदत्सु च ॥ रुसरा मोसमाभाष्य
 चाणूरो वाक्पमब्रवीत् ॥३१॥ हे नंदसूतो हे राम भवंतौ वीर्यसंमतौ ॥ निपुडकुशलो
 तात्पाराज्ञा हतौ दिदक्षुणा ॥३२॥ प्रियं रासः प्रकुर्वंत्यः श्रेयोधिदं निवै प्रजागमन
 साकर्मणा वा विपरीतमतोऽन्यथा ॥३३॥ नित्यं प्रसदिता गोपावत्सपालाय
 यास्तु रोवनेषु मलपुडे नक्तीदंतश्चारयंति गा ॥३४॥ तस्माद्रासः प्रियं यम्यं यमं
 वकरवामहे भूतानिनः प्रसीदंति सर्वभूतमयो नृप ॥३५॥ तन्निशम्याः ब्रवी
 कृष्यो देशकालोचितं वच ॥ निपुडमात्मनोऽभीष्टं मन्यमानोऽभिनं च वा ॥३६॥
 प्रजाभोजपतेरस्य वयं चापि वने चराः ॥ करवामप्रियं नित्यं तन्नः परमनुग्रहः
 ॥३७॥ बालावयं तुल्यबलैः क्रीडिष्यामो मथोचितं ॥ भवेन्निपुडं माधर्मः स्पृशे
 न्नलसभासदः ॥३८॥ चाणूडवाच ॥ न बालो न किशोरस्त्वं बलश्च बलिनो वरः

॥शम॥
॥९८॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥भा. द. पू.॥
॥९९॥

तयाना॥१५॥मातर्ननाइजनआविशतश्वसायंगोभिः समंकणयतोस्यनिशम्य
वेणुं॥निर्गम्यतूर्णप्रवलाः पथिभूरिपुण्याः पश्यन्ति सस्मितमुखं सदयावलोकं
॥१६॥एवंप्रभावमाणा सुस्त्रीषु योगेश्वरो हरिः॥अत्रुहंतुं मनश्चक्रे भगवान् भरत र्ष
भा॥१७॥सभयाः स्त्रीगिरः श्रुत्वा पुत्रस्ते ह भुवा तुरौ॥पितरव नुनयेतो पुत्रयोर
बुधो बलं॥१८॥तैस्तैर्नियु इविधिभिर्विधि चैरच्युते तुरौ॥समुधा ते यथान्योन्यं तथै
व बलमुधिको॥१९॥भगवद्भ्रात्रनिः पातैर्वज्रनिष्येध निष्कुरैः॥वाणैरभ्यमानं
गोमुहग्लीनिप्रवाप ह॥२०॥सश्येन वेग उत्पत्य सुशीकृत्य कराबुभौ॥भगवंतं वासु
देवं क्रुद्धो वक्षस्पवाधता॥२१॥नाचलत्तत्प्रहारेण माला हत इव दिपः॥वाको निर्ग
ह्यवाणैर्वहुशो भ्रामयन् हरिः॥२२॥भूषये यो धयामास त रसाक्षीण जीवितं॥
विस्मिता कल्पकेश रुगिंद्र ध्वज इवापतत्॥२३॥तथैव मुधिकः पूर्वस्वमुक्त्वाभि
हतेन वै॥बलभद्रेण बलिना तलेनाभिहतो भ्रशम्॥२४॥प्रवेपितः सरुधिरमु

॥एम॥
॥९९॥

हमनमुखतोर्दितः॥असुः पपातोर्मुपत्येवाताहत इवाग्निपः॥२५॥जनः क्रुदमनु
प्राप्तं रामः प्रहृतो बरः॥अवधीलीलघाराजनसावसंभाममुदिना॥२६॥तर्ह्येव
हि शलः रुक्मपराः पहत शीर्षकः॥दिधा विदीर्णलोशल कउभावपि निपेतः॥२७
॥वाणैरमुधिके क्रुदशले तोशल के हते॥श्रवाः प्रउदुर्मुह्लाः सर्वे प्राणपरिप्यवः
॥२८॥गोपान्वमसना रुक्म्यतैः संसज्य विज हतुः॥वाद्यमाने धुतुर्ग्येषु बलं तो
रुत नूपुरौ॥२९॥ननाः प्रज ह्युः सर्वे कर्मणा राम रुक्मयोः॥क्रुते कंसे विप्रमुखाः
साधवः साधुसाधि ता॥३०॥हतेषु मलवर्ग्येषु विदुनेषु च भोजराशोऽप्यवारय
त्सत्पत्नीणि वाक्ये देवमुवाच हा॥३१॥निः सारय त उर्वीतो बसुदेवात्मनोपरा
त्ता॥धने हरत गोपानां नंदेव भीत उर्मतिं॥३२॥बसुदेव सुदुर्मधादन्यतामाश्वस
त्तमः॥अप्रसेनः पिताचाः पिताः नुगः परपक्षगाः॥३३॥एवं विकल्पमाने वै कंसे
प्रकृपितोऽयम्॥लघ्निन्नोत्यत्यंतरसामेचमुत्तुंगमाहृता॥३४॥तमाविशत

॥ भा. द. पू. ॥
॥ १९. ॥

मालोक्यमत्युत्तमात्मन आसनात् ॥ मनस्वी सहसोत्थाय जगद्देशोऽसि चर्मणी ॥ ३५ ॥
तं त्रुपाणिं विचरंतामश्रुत्येनं यथा दक्षिणस्य मंत्रोत्तमग्रहीदुर्विषहोग्रतेज
यभोरांताह्यसुतः प्रसन्न ॥ ३६ ॥ प्रगद्य के शेषु चलत्किरीटं निपात्य रंगोपरितुंगमं
चात् ॥ तस्योपरिष्ठात्स्यमज्ञनाभः पपात विश्वाश्रय आत्मतंत्रः ॥ ३७ ॥ कंसं परे
तं विचकर्ष भूमौ हरि र्यये भंजगतो विपश्यत ॥ ग्राहे निशब्दः सुमहांस्तदाऽभुदुही
रितः सर्वजनेर्नरिन्द्रात् ॥ सनित्यदो दिग्गधियात मीश्वरं पिवन् दन्वा विचर-
न्सपन्श्वसन् ॥ ३८ ॥ दर्शयत्क्रासुधमग्रतो यतस्तदेव रूपं दुरवापमापा ॥ ३९ ॥ तस्या
ऽनुजाभानरोऽद्यौ कंकन्यगो धकादयः ॥ अभ्यधावन्नभिकुद्राभ्रातुर्निर्वेश
कारिणः ॥ ४० ॥ तथाऽतिरभसोस्तोस्तु संयतानुरोहिणी सुतः ॥ अहम्यरिघमुष्य
म्ययश्रुनिवमगाधिपः ॥ ४१ ॥ ते दुर्दुभयो नोन्निब्रल्लेशावा विभूतयः ॥ पुष्पेः
किरंतस्ते प्रीताः शशं सुर्ननुः स्त्रियः ॥ ४२ ॥ ते वास्त्रियो महाराज सुहृन्मरणदुः

॥ राम ॥
॥ १९. ॥

विताऽतत्राभीयुर्बिनिघ्नत्यः शीघ्राण्यश्रुविलोचना ॥ ४३ ॥ रायानानवीरशय्या
यापतीनालिंगपशोचती ॥ विलेपुः सुस्वरं नार्यो विसर्जंत्यो मुहुः शुचः ॥ ४४ ॥ हा
नाथप्रियधर्मसकरुणानाथवत्सल ॥ त्वया हतेन निहता वयं ते सगहप्रजा ॥ ४५ ॥ त्व
या विरहिता यस्यापु रीयं पुरुषर्षभानशोभते वयमिव निरतोऽसवमंगला ॥ ४६ ॥
अनागसां त्वं भूतानां कृतवान्द्रोहमुत्तम ॥ तेनेमोभो दर्शनीतो भूत ध्रुवो
लभेत शो ॥ ४७ ॥ सर्वेषामिह भूतानां मेघहिप्रभवाय्ययः ॥ गीता च तदवध्यायी न क
वित्स्वखमेघते ॥ ४८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ राजयो वित आश्वास्य भगवां लोकभाव
न ॥ मामाहुर्लोकिकी संस्था हतानां समकारयत् ॥ ४९ ॥ मातरं पितरं चैव मो
चयित्वाऽथ बंधनात् ॥ कस्मरमो बवंदाते शिरसाऽस्य स्य पादयोऽप ॥ ५० ॥ देव
की वसुदेवश्च विद्यामजगदीश्वरो ॥ कृतसंबंदनौ पुत्रौ ससज्जाते न शंकिता ॥ ५१ ॥
॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे कंसवधो नाम चतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः

॥भा-२०५॥
॥१०१॥

॥४४॥ श्रीशुक उवाच ॥ पितरानुपलब्धार्थैर्विदित्वा पुरुषोत्तमः प्रमादं दितिनो माया
ततानजन्मो हिर्निर्गन्तवान् पितरौ वेत्समाग्रजः स तत्तर्षभः प्रश्रयाऽवनतः प्रीण्य
वतो जेति सादरोऽनाऽस्मत्तोयुवयोस्तातनित्योक्तं दितयो रपि ताव्ययोगं दं केशोरा
पुत्राभ्यामभवन् क्वचित् ॥ न सन्ध्यादेव हतयोर्वा सो नो भवदंति क्वावालाः पितरौ ह
स्याविंदंते लालिता मुदमा ॥ सर्वार्थसंभवो देहो जनितः पोषितो यतः प्रतयो र्यातिनि
र्विशंपिन्नोर्मस्यः श्रोतायुषा ॥ यस्तयोरात्मजः कल्पश्चात्मना च धनेन चोत्तिन दद्या
त्तं प्रेयस्वमांसं खादयंति हि ॥ १॥ मातरं प्रितरं च हर्षभायां साध्वी सुतं शिशुं गुरुं विप्रं प्रप
न्नं च कल्योऽविभ्रतं श्वसनं मृतं ॥ २॥ प्रजावकल्पयोः कंसगन्तियमुद्विग्नं चेतसा ॥ मोघ
मेतेव्यतिक्तां तादिवसावामनञ्चैतोऽप्यतस्तनुमहैयस्तातमातनो परतेन योऽभ्यकु
र्वतो बौश्रुश्रुषोक्तिश्च योर्देहेदाभशां ॥ ३॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति मायामनुष्यस्वहरे विश्वा
त्मनो गिराः सा हिता वं कमारोप्यपरिष्वज्यापतुमुदो ॥ ४॥ सिंवतावशुधारभिः पुत्रले

॥राम॥
॥१०१॥

हेनवास्तो ॥ न किंचिद्वनराजनवाप्यकंठो विमोहितो ॥ १॥ एवमाश्वास्य पितरौ भग
वानुदेवकी सुतः प्रमातामहत्प्रसेनं यदनामकरान्तरं ॥ २॥ आहवास्मान्महाराज प्रजा
भातनुमहेश्विषयातिशयाद्यदुभिर्नासितव्यं नपासने ॥ ३॥ मयि भृत्य उपासीनि भवतो
विबुधादयं प्रसिद्धिरस्य वनताः किमुता न्येन राधिपा ॥ ४॥ सर्वान्स्वान्ज्ञानसिंधं धार
दिभ्यः कंसभया हतानो यदुदृष्ट्यंधकमधुदाशार्दकुंरंधका ॥ ५॥ पृथुसतां धृष्टस
श्वास्य विदेशवासकथितानां न्यवासयस्व गेहेषु विनैः संतप्य विश्वकृतां ॥ ६॥ कृष्ण
कथेण भुजेर्गुप्तालश्च मनो रथा ॥ ७॥ गेहेषु रभिरसिद्धाः कृष्णराभगतत्वर ॥ ८॥ वीसं
तोहर ॥ प्रीता मुकुंदवदनां बुजं ॥ नित्यप्रमुदितं श्रीमत्सदपस्मितवीसणां ॥ ९॥ तत्र प्र
वयसोप्यासन् युवानो निवेलौजसः ॥ पिवंतो क्षेमैर्कुंदस्य मुखां बुजमुधां मुहुः ॥ १०॥ अ
थ नंदं समासाद्य भगवानुदेवकी सुतः ॥ संकर्षणश्च नंदं परिष्वज्य दमचतुः ॥ ११॥
पितर्युवाभ्यां शिग्धाभ्यां पोषितौ लालितौ भशां ॥ पित्रोरभ्यधिका प्रीतिरात्मजे च ॥

॥भा०२०१॥

॥१०२॥

त्मनोपिहि०१॥ सपितासाचजननीयोपुष्पीतांस्वपुत्रवत्॥ शिश्वंधुभिस्तृष्टा
नकलैः योषरक्षणो॥२॥ पातय्यं व्रजं तातवयं बलिहृदुःखितान् ज्ञातीन्वोद्वृष्टुमे
ष्यामोविधायसुहृदंसुखो॥३॥ एवं सौख्यमगवान्नेदं सव्रजमभ्युत॥ तासो लंकार
कृपाधैरहंयामाससादरो॥४॥ इत्युक्तस्तोपरिषज्यनंदः प्रणयविक्षलः॥ प्रयत्नश्च
भिर्नेत्रैस्सहगोपेव्रैर्जंययो॥५॥ अथशूरसुतोराजनपुत्रयोः समकारयतापुरोधसा
ब्राह्मणेभ्यश्चयावद्विजसंस्कृतिः॥६॥ तेभ्योऽदादक्षिणांगारुक्ममालाखलंकृताः
खलंकृतभ्यः संपूज्यसवसाः क्षोभमालिनी॥७॥ याः कलरामजन्मसंमनोदत्ता
महामतिः॥ ताश्चाददादनुस्मृत्यकंसेनाधर्मतोहता॥८॥ ततश्चलब्धसंस्कारोहि
जत्वेप्राप्यसुव्रतौ॥ गरीयदुकुलाचार्याक्षयत्रं व्रतमास्थितौ॥९॥ प्रभवौ सर्वविद्या
जोसर्वज्ञौ जगदीश्वरौ॥ नात्यसिद्धमलंज्ञानंग्रहमानौ नरहिते॥१०॥ अथोगुरुकु
लेवासमिच्छंतावुपजगमतु॥ काश्यपं सां दीपनं नाम खवंतिपुरवासिनो॥११॥ अथोपसा

॥राम॥

॥१०२॥

११

यतो दंतौ गुरोवृत्तिमनिदितां॥ ग्राह्यं तावुपेतोस्मभक्त्यो देवमिवादतौ॥१२॥ तयोर्हि
जवरक्षः शुद्धभावानुवृत्तिभिः॥ प्रोवाचवेदान्तिखिलान्सांगोपनिषदागुरुः॥१३॥
सरस्यंधनुर्वेदधर्मो न्याययथास्तथा॥ तथा चान्नीक्षिकीं विद्यां राजनीतिं च षड्विधां
॥१४॥ सर्वे न खरश्रेष्ठो सर्वविद्याप्रवर्तको॥ सकृन्निगदमात्रेण तौ संजगदनुत्तमौ॥१५॥
अहोरात्रेश्वतुः षष्ठ्यासंयतो तावनीः कलाः॥ गुरुदक्षिणाचार्यायै छंदयामासतुर्गुण
॥१६॥ द्विजसंयोगोऽस्मद्दिमानमद्भुतं संलक्ष्य राजन्निमानुधीमतिः॥ संमंत्र्यपत्न्यासम
हार्णवेमत्तं वालं प्रभासेवरयां वभूत्॥१७॥ तयैत्यथारुह्यमहारथोरथं प्रभासमासा
यदुरंतविक्रमो विलामुपव्रज्यनिषीदतुः॥ सणसिंधुर्विदित्वाः हंणमाहरतयो॥१८॥
तमाहभगवानाशुगुरुपुत्रः प्रदीयतां योः साविहलयाग्रस्तौ बालौ महतीर्मिणा
॥१९॥ पीसमुद्रउवाचान्नैवाः हार्धमहदेवदैत्यः पंचजनो मद्गान् अंतर्जलचरः कलश
खरूपधरोऽसुरः॥ आस्तेनेनाहतो नूनं स च्युत्वा सत्वरप्रभुः॥२०॥ जलमाविश्यतद्

॥ भा० ६०१ ॥
॥ १०३ ॥

लानाऽपश्यदुदरेऽर्भकोऽतदंगप्रभवंशं खमादाय रथमागमत् ॥ १७ ॥ ततः संयमनीनाम
यमस्य दधितो पुरी ॥ गलाजनाईनः शंखं प्रदध्मो सहलायुध ॥ १८ ॥ पांचजन्यनिनोद
नरुस्माननभवेन चोत्तरकस्थादिवंयातामहापातकिनोपियो ॥ १९ ॥ शंखनिहोदमाक
र्ण्यप्रज्ञासंयमनोयमः ॥ तयोः सपर्यामहतीचक्रभक्त्युपदेहितो ॥ २० ॥ उवाचाऽवनतः
कसंसर्वभूताशयालयोऽहीलामनुष्ययोर्विसायेवयोः करवायकि ॥ २१ ॥ श्रीकृष्ण उवाच
गुरुपुत्रमिहानीतं निजकर्मनिबंधनं ॥ ज्ञानयसमहाराजमच्छसनपुरस्कृत ॥ २२ ॥ तथेतिने
नोपानीतं गुरुपुत्रं यदूतं मे ॥ दत्तास्वगुरुवेभूयो वृणीषेति तमवतु ॥ २३ ॥ सम्यक् संपादितो
वसुसंवभ्रोगुरुनिष्क्रयः ॥ कोनुयुष्मादिधगुरोः कामोनामाऽवशिष्यतो ॥ २४ ॥ अतस्वगहं
वीर्येकीर्तिर्वा मस्तु पावनी ॥ ध्वं संस्पयातयामानि भवंति ह परत्र च ॥ २५ ॥ गुरोरेवमनुज्ञातो र
थेनाऽनिलरुहसा ॥ आयातोस्वपुरं तातपत्न्यनिनेदेनैव ॥ २६ ॥ समनंदप्रज्ञाः सर्वा दृष्ट्वा
मजनादेनो ॥ अपश्यंत्यो वक्त्रहानि नृलब्धनाऽत्मा ॥ २७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराण

॥ १०३ ॥

॥ १०३ ॥

दशमस्कंधे गुरुपुत्रानयनं नाम पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ १०४ ॥ श्रीयक उवाच ॥ १ ॥ वल्ली
नां प्रवरो मंत्री कस्य दधितः सखा ॥ शिष्यो बृहस्पतेः साक्षादुद्बोवुदिसनम ॥ २ ॥ तमाह
भगवान् प्रष्टुं भक्तमैकांतिनं क्विता ॥ गहीलापाणिना पाणी प्रपन्ना निहरे हरिः ॥ ३ ॥ आछोद
ब्रजं सोम्य विज्रानो प्रीतिमावदगोपीनां महिषाणां धिमस्तं देशेर्विमोचया ॥ ४ ॥ ताममन
स्वामत्प्राणामदर्थं त्यक्तं देहि का ॥ मामिव दधितं प्रथमात्मानं मनसा गता ॥ ५ ॥ मे सक्तलो
कधर्माश्च मदर्थे तान्निभम्येक्ष ॥ आप्रियताः प्रेयसो प्रेष्टृदरस्ये गोकुलस्त्रियः स्मरत्योगवि
सुधंति विरहोक्तं बलिकला ॥ ६ ॥ धारयंस्ततिकृष्णप्रायः प्राणानकथंचना प्रसागमनस
देशेर्वल्लोमेममदात्मिका ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्त उद्बोराजस्तं देशं भर्तुं दत्तः ॥ आदाय र
थमारुह्य प्रययानंदगोकुलो ॥ प्राप्नोतं द्रजं श्रीमन्मिलोचति विभावसा ॥ ७ ॥ ज्ञानानः प्र
विशतां पश्यन्तां सुखेण भिः ॥ आवासितार्थं भिमुद्यजिर्नोदितं शुभिमिर्विषे ॥ ८ ॥ आवांतीभिश्च
वात्नाभिरुधोभारैः स्ववत्सकान् ॥ पीतस्तो विलंघ्य जिगं वत्सेर्मदितं सितेभ्यो दोहशब्दा

भिरवेवेषतां निःस्वेनवा ॥ १७ ॥ गायंतीभिश्च कर्माणि शुभानि बलकस्योऽस्वलेकताभि
 गोपीभिर्गोपैश्च सुविराजिता ॥ १८ ॥ अग्न्यर्कीतिथिगोविप्रपितृदेवाद्यैर्नान्विते ॥ १९ ॥ पक्षिषु
 श्रमात्यैश्च गोपावासेर्मनोरमो ॥ २० ॥ सर्वतः पुष्पितवनं दिज्ञात्तिकुलनादितो हंसकारुडवा
 कीर्णपद्मखंडैश्च मंडितो ॥ २१ ॥ अतमागतं समागम्य कस्यस्यानुचरं प्रियो नंदः प्रीतः परिचय्य
 वासुदेवधियार्चयता ॥ २२ ॥ भोजितं परमानेन संविष्टं कश्चिदसुखो गतः श्रमं पर्यैष्यत्य
 दसेवाहनादिभिः ॥ २३ ॥ कश्चिदंगमहाभागः सखानः शूरनंदन ॥ २४ ॥ आसिकुशल्यपसाद्ये
 युक्तो मुक्तः सुहृदतः ॥ २५ ॥ दिव्याकंसो हतः पापः सानुगः स्वेन पापना ॥ २६ ॥ साधूनां धर्मशी
 लानां यदुक्तं हे श्रियः सदा ॥ २७ ॥ अपि स्मरति नः कसो मातरं सुहृदः सखीनां गोपा न व्रजं
 चात्मनाथं गोबोहं दावनं गिरि ॥ २८ ॥ अय्यायास्यति गोविंदस्वजनान्सकृदीक्षितो ॥ २९ ॥ तर्हि
 द्रष्टव्यमतद्वक्तुं न संसृज्मि ते शृणो ॥ ३० ॥ दावाग्नेवो न वर्षी च वृषस्यो च रक्षिता ॥ ३१ ॥ र
 स्येभ्यो मस्यभ्यः कस्य न सुमहात्मना ॥ ३२ ॥ स्मरतां कस्य वीर्यो णिलीलायां गनिरीक्षितं

॥ राम ॥

॥ ९०४ ॥

हसितं भाषितं चांगसर्वा नः शिथिलाः क्रियाः ॥ ३३ ॥ सरिच्छेलवतो देशान्मुकुंदपदभूषितान् ॥
 आक्रीडानीक्षमाणां नमनो याति तदात्मता ॥ ३४ ॥ मन्ये कस्य चरमं च प्राप्तविहसुरेतमो ॥
 सुराणां महदर्थी यगर्गस्य वचनं यथा ॥ ३५ ॥ कंसं नागायुनप्राणमलंगनपतितया ॥ ३६ ॥ अवधि
 शंलीलयेव पश्य निवमगाधिपः ॥ ३७ ॥ तालत्रयं महासारं धनुर्गेशिभिर्वभराशुवभंजैकेन
 हस्तेन सप्ताहमदधात्ति ॥ ३८ ॥ प्रलंबोधनुकोऽरिष्टस्तणावर्तो वकादय गेहियाः सुराऽ
 सुरजितो हतायेनेह लीलया ॥ ३९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति संस्मृत्य संस्मृत्य नंदः कसाऽनु
 रक्तधीः ॥ ४० ॥ अत्युक्तोऽभवत्स्त्रीप्रेमप्रसरविकलः ॥ ४१ ॥ यशोदावर्ण्यमानानि पुत्रस्य च रि
 तानि च ॥ ४२ ॥ पश्यंस्वपश्यंस्वास्तीति हस्तपयोधरा ॥ ४३ ॥ तयो रित्यं भगवति कसि नंदय
 शोदयो ॥ ४४ ॥ वीक्ष्यानु गंगपरमं नंदमाहो इवो मुदा ॥ ४५ ॥ इव उवाच ॥ सुवां स्ताप्य तमो नृनंद
 हिनामिह मानद्योताय गणेऽखिलगुरो र्यत्कृतामतिरीदृशी ॥ ४६ ॥ एतो हि विष्वस्य च वीज
 यो नीरमो मुकुंदः पुरुषः प्रधानोऽन्वीय भूतेषु विलक्षणस्य ज्ञानस्य चेशान इमो पुर

॥भा०द०पू॥

॥ ३०५ ॥

णो॥३॥यस्मिन्ननःप्राणवियोगकालेक्षणसमावेश्यमनोविशुद्धनिर्हृत्यकर्माशय
 माश्रुयातिपरांगतिब्रह्ममयोःकवर्णे॥३॥तस्मिन्भवतावखिलात्महेतोनाशयणे
 कारणमसीमूर्त्तौ॥भावंविधत्तेनितरणमहात्मनकिंवाऽवशिष्टयुवायुंसुकृतं॥३॥आग
 मिथ्यसद्दीर्घकालेनब्रजमस्युत॥प्रियंविधास्यतेपित्रोर्भगवान्नालतापति॥३॥
 हलाकसंरगमध्यप्रतिपंसर्वसालता॥यदाहवःसमागस्यकृतःसत्यकरोतितात॥३॥
 साखिधतंमहाभागोद्रश्यथःकृतमंतिके॥अंतर्हृदिसभूतानामास्त्योतिरिवेधसि
 ॥३॥नस्यस्यातिप्रियःकश्चिन्नाप्रियोवास्त्यमानिनः॥नोतमोनाधमावापिसमानस्या
 समोपिवा॥३॥तमातानपितातस्यनभार्थीनसुतादयः॥नात्मीयोनपरश्चापिनेदेहो
 जन्मएवव॥३॥नवास्यकर्मबालोकेसदसन्निश्रयोनिष्क्रीडार्थः॥सोपिसाधुनांपरित्रा
 णायकस्यते॥३॥सत्वरजस्तमइतिभजतेनिर्गुणोगुणान्॥क्रीडन्तीतीतोपिगुणैःसजस्य
 वतिहृत्यज॥३॥यथाभ्रमरिकादृष्ट्याभ्राम्यतीवमहीयते॥चित्तकृतेरितत्रात्माकर्तृवा

॥ राम ॥

1190411

हं धिया स्मृत ॥ १४ ॥ सुखयोरिवैवायमात्मजो भगवाद् हरिः सर्वेषामात्मजो ह्यात्मापिता
माता स ईश्वर ॥ १५ ॥ दृश्यं श्रुतं भूतं भवदविष्यत्स्यात्सुश्रितं लुप्तं महदल्पकंचाविना न्युतादं
सुतरां नवाभ्यं स एव सर्वः परमार्थं भूतं ॥ १६ ॥ ~~विना न्युतादं सुतरां नवाभ्यं स एव सर्वः~~ एवं
निशासा ब्रवतो व्येतीतानंदस्य कृष्णानुचरस्य राजनोप्यः समुत्थाय निरूप्य दीपान्वा
ल्लसमभ्यर्च्य दधीयमंशना ॥ १७ ॥ तादीपदीप्तं मे निमिषिर्वैरज्ज्वलं विकषेद्भुजकंकणस
ज्जालचन्निर्गतमहारकुंडलं लिप्यत्कपोलारुणकुंकुमानना ॥ १८ ॥ द्वायतीनामरवि
दलोचनं व्रजो गगनां दिवमस्य शश्वनि ॥ १९ ॥ भ्रान्तिर्मथनशब्दमिश्रितो निरस्यते येन
दिशाममङ्गलमाश्रयं भगवत्सुदिने सर्वे नंदं द्वाविब्रजो कसं ॥ २० ॥ दूरयं शतकोभं कस्याय
मिति चाब्रुवन् ॥ २१ ॥ अकूर आगतः किं वायः कंसस्यार्थसाधकः ॥ येन नीतो मधुपुरी कं
सः कमललोचन ॥ २२ ॥ किं साधयिष्यस्वस्माभिर्मनुः प्रीतस्य निःकृतिं ॥ इति स्त्रीणां
वदंतीनामुद्बोधात्कृत्वा नृक ॥ २३ ॥ इति श्री भागवते महापुराणे दशमस्कंधे उद्भवा

॥भा०६०१॥

॥१०६॥

गमनं नाम धर्चला रिंशः ॥ १०६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तं वीक्ष्य कलाः सुचरं ब्रजलि
यः प्रलंबवाहुनवकं जलोवनोपीतांबरं पुष्करमालिनं लसन्मुखारविंदं मणिमयकुंड
लम् ॥ सुविस्मिताः कोयमपीत्यदर्शनः कुतश्चकस्यास्युतवेषभूषणः ॥ इति स्मरसा
परिव्रुत्सुकास्तमुतमञ्जोकपदांबुजाश्रयो ॥ अतः प्रश्रयेणावनताः सुसल्लसन्सत्री
उहसि सृणसन्तादिभिः ॥ रक्ष्ययच्छन्नुपविद्यमासने विज्ञाय संदेशं हरं मापते ॥
॥ १०७ ॥ ज्ञानी मखां यदुपतेः पार्श्वे दसमुपागतो ॥ भर्त्रे ह प्रेषितः पित्रोर्भवानप्रियविकी
र्षया ॥ अश्रम्यथा गोब्रजे तस्य स्मरणीयं न च स्महे ॥ लिहानुबंधो बंधूनां मुनेरपि सु
दुस्त्यजः ॥ अश्रम्येवार्थकृता मे न्रीयावदर्थे विडंबनोऽपुंभिः स्त्रीषु कृता यद्वत्सु मनः ॥
वषट्पदैर्ह निखं त्यजंति गणिका अकल्यं न पतिं प्रजा ॥ अधीतविद्या आचार्यम्
खिजो दत्तदक्षिणां ॥ खगावीतफलं लुप्तं भुक्त्वा चान्तिथयोगहं ॥ ह्यं मगास्तथा
रण्यं जारो भुक्त्वा रतो स्त्रियं ॥ ॥ इति गोप्याहिगोविदे गतवाकायमानसाः ॥ कल

॥ १०७ ॥

॥ १०८ ॥

सं

द्वे ब्रजं याते उद्ध्वेय कलौ किकाः ॥ ॥ १०८ ॥ गायं सः प्रियकर्मो गिरुदं स श्रगत हि यः ॥ तस्य
संस्मर्य स्मरयानि केशोरवालयो ॥ १०९ ॥ कविमधुकरं रं दृष्ट्वा ध्यायंती कृष्णसंगमो ॥
प्रियप्रख्यापितं दंतकस्य मिलेदमब्रवीत् ॥ ११० ॥ गायुवाचामधुपकितवबंधो मास्यशो
धिंसपत्याः कुचविलुलितमालाकुंकुमश्रुभिर्नै ॥ बहनुमधुपतितस्मानिनी
नां प्रसादं यदुसदसि विडंब्य स्य दंतस्त्वमीदृक् ॥ असकृदधरसुधांस्त्रां मोहिनीपाय
यित्वा सुमनसं स्वसद्यस्त्यजे स्मान् भवादृक् ॥ परिचरितकयंतसादपन्ननुपमाल
पिवत हंत चेता उत मञ्जोकजले ॥ १११ ॥ किमिह वहुषड्रेगायसित्वं यदनामधिपति
मगहाणामग्रतो नः पराणो ॥ विजयसखसखीनां गीयतां तत्प्रसंगः क्षपितकुचरज
स्ते कल्ययंती यमिष्टा ॥ ११२ ॥ दिवि भुवि रसायां काश्चि यस्तदुपायाः कपरं विरहास
अविजं भययाः स्युः ॥ विरणरत उपास्ते यस्य भनिर्वयं काश्चि यस्तदुपायाः कपरं विरहास
कशब्दः ॥ ११३ ॥ विसज शिरसि पादं वेद्यं हं वादुकारैरनुनयविदुषस्ते ॥ ये स्योते ये मुकुटा

॥भा०६५॥
॥१७॥

खरुतइहविसृष्टापत्यस्यलोकाव्यसजदकृतचेताः किनुसंधेयमस्मिना ॥१८॥
गयुरिवकपींद्रविवंधेलुब्धकर्मस्त्रियमरुतविरुद्धास्त्रीजितः कामयानां ॥बलिमपि
बलिमत्वा ॥वेष्टयध्वांसवयसदलमसितसंख्येर्दुस्सजस्तकथाये ॥१९॥यदनुचरित
लीलाकणपीयूषविपुलसकददनविधुतहृदयमोविनस्था ॥सपदिगहकुटुंबेदीनमु
त्सन्नदीनावहवइवविहंगाभिस्तुचर्यावरंति ॥२०॥वयमृतमिवजिह्वाहृतश्रद्धाभा
कुलिकरुतमिवाज्ञाः कसवधोहरिण्य ॥२१॥शुरसकंदेततन्नखस्पर्शतीव्रस्मरु
जडपमंत्रिभण्यतामन्यवार्ता ॥२२॥प्रियसखपुनरगाः प्रयसोप्रेषितः किंवरयकिम
नुसंवेमानिनीयोसिमंगा नयसिकथमिहास्मानदुस्सजहंइपार्श्वसततमुरसिसौ
म्यश्रीवधुः साकमास्ते ॥२३॥अयिवतमधुपुर्णामार्गपुत्रोधुनास्तेस्मरतिसपितगेह
स्तोम्यबंधश्चगोपाना ॥कचिदपिसकथानः किंकरीणां गणीतेभुजमगरुसुगंधम
र्द्धास्यकदानु ॥२४॥प्रशुकडवाच ॥अयोइवानिशम्येवंकसदः शीनलालसा ॥

॥२०॥
॥१७॥

सांलयन्प्रियसंदेशोर्गपीरिदमभाषता ॥२५॥इवडवाच ॥अहोयुष्मत्सपूर्णार्थाभवलोका
कपजिता ॥वासुदेवेभगवतियासाभिलषितंमन ॥२६॥दानव्रततपोहोमजपस्वाध्याय
संयमे ॥अयोभिर्विधेयान्यैः कस्मभक्तिर्हिसाध्यतो ॥२७॥भगवसुतमस्त्रोकेभवती
भिरनुत्तमा ॥भक्तिः प्रवर्तितादिख्यामुनीनामपिदुर्लभा ॥२८॥दिख्यापुत्रान्यतीन्द
हान्सजनानभवनामिवाहिलारणीतयुसंयत्कस्माख्यंपुरचंपरं ॥२९॥सर्वात्मभा
वोधिकृतोभवतीनामधोसृजोविरहेणमहाभागमहान्मेऽनुग्रहः कृतः ॥३०॥श्र
यतांप्रियसंदेशोभवतीनांसुखावह ॥यमादायागतोभश्रवहंभर्तृहृकर ॥३१॥
श्रीभगवानवच्चा ॥भवतीनां वियोगोमेनहिसर्वात्मनाकचित् ॥यथाभूतानिभू
तिसुखंवाय्वाग्निर्जलंमही ॥तथाहंचमनः प्राणवृद्धिद्रियगुणाश्रय ॥३२॥आत्म
नैवात्मनात्मानंयजेहम्यनुपालये ॥आत्ममायानुभावेनभूतेन्द्रियगुणात्मना ॥३३॥
आत्माज्ञानमयः शुद्धमतिरिक्तोऽगुणान्वयः ॥सुषुप्तसन्नजगदिप्तिपावतिभिर्यतो

॥५०५०॥
॥१०८॥

येनद्विषायां न ध्यायेत मया स प्रबहुसितः तन्निर्द्विषादिद्विषाणि विनिर्द्विषः प्रत्यपद्य
तात्पर्यतदंतःसमान्नायोयोगः सांख्यमनीषिणां सागस्तयोदमः सत्यं समुद्रांश
वापगा ॥५॥ सत्यलहंभवती नोवेदोर्वैतप्रियोदृशं मनसः संनिकषार्थमदनुध्यानका
म्यया ॥५॥ यथादूरं प्रेक्ष्य मनोविश्ववर्तते स्त्रीणां च न तथा चेतः संनिकषे सगोचरे
॥५॥ मया वेश्यमनः कृत्स्नविमुक्ता शेषवृत्तियता अनुस्मरं त्योमां नित्यमविश्वामु
येष्यया ॥५॥ ध्यामयात्रीऽतारायां बनेस्मिन् व्रजस्थिता ॥ अलब्धरासाः कल्याणा
मापुर्महीषे चित्तया ॥५॥ अत्र कथं वा ॥ एवं प्रियतमादिष्टमाकर्ण्य व्रजयोषितः तां
तु रद्वं प्रीतास्तसंदेशागतस्मृती ॥ ५॥ अत्र कथं वा ॥ इदं हि साहितो हतः कंसो यद्गंगा
नुगोघकृतादिष्टा मेलेन्यसवीर्थः कुशल्यालिख्यतोऽधुना ॥ ५॥ कथं रतिविशेषतः प्रि
यः सपुरयोषितं ॥ ५॥ ननु वधेत तद्वाक्यं विभ्रमे श्वानुभाजित ॥ ५॥ कश्चिद्दग्नः सोम्य
करोति पुरयोषितां ॥ ५॥ निधिनः श्लिथसत्रीऽहो सोदारसणा चित्त ॥ ५॥ अपि स्मरति नः

॥ रामा ॥
॥ १०८ ॥

साधोगोविंदः प्रसूते कविता गोष्ठी मध्ये पुरस्त्रीणां ग्राम्याः खेरकथां तरे ॥ ५॥ अनाः किं नि
शाः स्मरति या सुतदा प्रिया भिर्बेदावने कुमुदकुंदशशंकरं योऽहमेक कण चरणं पुररास
गोष्ठा मस्माभिरीडितमनो न कथः कश्चित् ॥ ५॥ अत्राप्यप्यती हृदाश हस्तसाः खरुतया
शुचां ॥ संजीवयंस्तु नो गात्रे यथेन्द्रो वनमं बुदे ॥ ५॥ कस्मात्कलहदायाति प्राप्तराज्यो हताः
हितः ॥ नेरं कन्याऽहं ह्यप्रीतः सर्वसुहृदत ॥ ५॥ किमस्माभिर्बेदोको भिरन्याभिर्वा महां
न ॥ श्रीपतेरा मकामस्य क्रियताः यैः कृतात्मनः ॥ ५॥ परं सोखं हि नैराश्यं खेरिण्यप्याहपि
गला ॥ तज्जानतीनां नः रुसि तथाप्याशादुरसया ॥ ५॥ कउसं हेतसंयुक्तमुत्तमश्लोकसं
विदं ॥ अनिच्छतोऽपि यस्य श्रीरंगान्नयवने कविता ॥ ५॥ सरिच्छे लवने दृशा गावो वणुर
वा दम ॥ संकर्षणसहायेन रुहेनावरिताः प्रभो ॥ ५॥ पुनः पुनः स्मारयंति नंदगोपसुतं व
ता श्रीनिकेतं सत्यदेवि स्मरुं नैव शक्नुम ॥ ५॥ गत्यालसितयोदारहासलीलाः वलोकने
माध्यागिरा हतधियः कथं न विस्मरामहे ॥ ५॥ हेनाथ हेरमानाथ व्रजेनाथा र्तिनाशना

॥ भा० द० ५० ॥
॥ १०८ ॥

मन्मुद्धरगोविंदगोकुलं वज्रिनाऽर्णवात्माऽप्रीत्युक्तवाचा ततस्ताः कृत्स्नसंदेशैर्व्यपेत
विरहन्वराऽऽइवं पञ्चयांचकृतीत्वात्मानमधोक्ष्णोऽप्युक्त्वा सकृत्तिविन्मासानगोपी
नां विनुदन्त्युचुः कृत्स्नलीलाकथागायनरमयाभासगोकुलमाऽप्यथा वं त्यहा निनंद
स्य ब्रजे वात्सीसऽइवऽ ब्रजौकसां क्षणप्रायान्यासन कृत्स्नस्य वार्तयाऽप्यसिद्धना
गिरिदोषीर्वांसकुसुमितान्दुमान् कृत्स्नसंस्मारयने मेहरिदासा ब्रजौकसांऽप्यहृद्वै
वमादिगोपीनां कृत्स्नवेशात्मविक्रवऽइवऽ परमप्रीतस्तानमस्यन्निदंजगोऽप्येताऽप
रंतनुभूतो ननु गोपवध्नो गोविंद एव निखिलात्मनिरूढभावाऽवांछंति यद्वयमभियोमु
नयो वयंच किं ब्रह्म जन्मभिरनंतकथारसस्यऽप्येकमाऽस्त्रियो वनचरीर्व्यभिवारदुष्टाः
कृत्स्नैकवैषपरमात्मनिरूढभावाऽनन्तीश्वराऽनुभजतोऽविदुषोऽपि साक्षाच्छ्रेयस्तानां
गदगजद्वोपयुक्तऽप्येताऽयं श्रियो गउनितांतरतेऽप्रसादऽस्वर्ग्योषितां न लिनगंधर
वांकुतो न्याऽप्यसोत्सवेऽस्य भुजदंडगृहीतकंठलब्धा शिष्यां यददगा इजवल्लीनांऽप्यथा

॥ रामा ॥
॥ १०८ ॥

पापन

सामहोचरणरेणु नृपा महेस्यां दंदा वने किमपि गुल्मलतोषधीनां मादुस्त्यजं स्वजनमाये
पथंच हिलाभेनुं मुकुंदपदवीं श्रुतिभिर्विमग्नाऽप्ययो वैश्रियावितमजादिभिराप्तकामैर्
जेश्वरेरपि यदात्मनिरासगोक्ष्णोऽप्यकृत्स्नस्य तद्गवतश्चरणारविंदं यत्स्नं स्तनेषु विनहुः परि
रम्यतापोऽप्येदं नंद ब्रजस्त्रीणां पादेरेणु मभीक्ष्णशऽप्यसां हरिकथोद्गीतं पुनाति भुवनं
त्रयं ६३ श्रीशुक उवाच ॥ जयगोपीरनुत्ताप्ययशोदं नंदमेव च गोपानां मंत्र्यदाशो हीया
स्यन्नारूढहरथोऽप्यत्रिगंतं समासाद्य नानोपाणयऽप्यंदादयो नुरागेण प्राबोचन् श्रुतो
वनाऽप्यमनसो वृत्तयो नस्युः कृत्स्नपादो बुजाश्रयाऽवावोभिधा धितीनीनां कायस्तस्य
रूणादिषु ६४ कर्मभिर्भूम्यमाणा नो यत्र कापीश्वरेष्वयाऽप्यंगलावरिते दीनैरतिनीः कृ
त्स्नैश्वरोऽप्येवं सभाजितो गोपैः कृत्स्नभक्त्या नराधिपऽइवऽ पुनरागच्छन्मथुरां कृत्स्
पालितां ६५ कृत्स्नाय प्रणिपत्या ह भक्त्युद्रेकं ब्रजौकसां वसुदेवाय रामाय एते चोपायना
न्यदात् ६६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे गोपिका मंदशे नाम सप्तवत्पारिषा

॥भा०६०५॥
॥११७॥

॥भा०५॥ ॥श्रीयुक्तवचन॥ अथ विज्ञाय भगवान्सर्वीत्मा सर्वदर्शनः ॥ सैरं ध्याः का
मत्तप्तायाः प्रियमिच्छन्तं हं ययौ ॥ महाहर्षपत्करं ह्येवैकामोपायोपवर्हितं मुक्ता
दामपताकाभिर्वितानशयनाशने ॥ धूपैः सुरभिर्भक्षिषेः स्वगांधैरपिमंडितो ॥ गृहं
तमायांतमवेक्ष्य सासनात्सद्यः समुत्थाय हि जातसंभ्रमा ॥ यथोपसंगम्य सखीभि
रच्युतं संभाजयामास सदा सनादिभिः ॥ ११ ॥ तथोद्भवः साधुतयाभिपूजितो नृपीददु
र्व्यामभिर्मश्य वासनं ॥ रुसोपितुर्णशयनं महाधनं विवेश लोकं चरितान्यनुव्रतः
॥ १२ ॥ सामज्जनालेपदुकूलभूषणस्वगांधतांबूलसुधासवादिभिः ॥ प्रसाधितात्मो
पससारमाधवं सत्रीऽलीलास्मितविभ्रमेक्षितैः ॥ १३ ॥ आहूय कांतानवसंगमद्विधा
विशंकितो कंकणभूषितैर्करैः प्रगल्भशय्यामधिवेश्य रामयोरमेतुलेपार्पणपुण्य
लेशया ॥ १४ ॥ साऽनगत सकृच्चोत्तरसस्तथाश्नोर्निर्ग्रन्थनंतवरणे न रुजोमजंती ॥ शि
ष्योऽस्तनांतरगतं परिरभ्य कांतमानंदमूर्तिमजहादतिदीर्घतापो ॥ १५ ॥ सैवैकैव न्याय

॥राम॥
॥११७॥

तं प्राप्य दुःप्राप्य मीश्वरं जंगरागापणेनाहोदुर्भगोदमयाचत ॥ १६ ॥ आहोष्यतामिह प्रेष्ट
दिनानिकतिविमया ॥ १७ ॥ रमस्वनोत्सेहस्य कुंसंगं तैर्बुद्धेः सह ॥ १८ ॥ दीप्त्येकामवरं रत्नामा
नयित्वा च मानद ॥ १९ ॥ सहोद्भवेन सर्वेशः स्वधामा ॥ गमदर्वित ॥ २० ॥ दुराग्रं समागच्छ वि
ष्णुसर्वेश्वरं ॥ यो वृणोति मनो ग्राह्यमसत्ताकुमनीयसो ॥ २१ ॥ अक्रूरभवनं रुसः सह
गमोद्भवः प्रभुः ॥ किं विचिकीर्षयन् प्रागादक्रूरप्रियकाम्यया ॥ २२ ॥ सतान्नरवरं श्रेष्ठानां
दीक्ष्य स्वबांधवान् ॥ प्रसूत्याय प्रमुदितः परिषज्याभ्यनंद्य च ॥ २३ ॥ जननामकं सैरागमवस
तिरप्यभिवादित ॥ पूजयामास विधिवत्कृतासनं प्रतिग्रहान् ॥ २४ ॥ पादाऽवनेजनीरापोधा
रयं क्षिरसान् ॥ अहणेनो वरैर्द्विजैर्गंधतमभूषणोत्तमैः ॥ २५ ॥ आर्क्षित्वा शिरसान् मय्यवा
दावंकगतो मज्जनं ॥ प्रश्रयाऽवनतोऽक्रूरः ॥ रुसरागावभाषत ॥ २६ ॥ दिव्यापापोहतः कंसः
सानुगो वामिदं कुलोभकव्यामुद्धतं रुच्छादुरं ताञ्च समेधितो ॥ २७ ॥ युवां प्रधानपुरुषो जग
द्भूतजगन्मयो ॥ भवत्यां न विना किं विसरमास्ति न वाऽपरो ॥ २८ ॥ आत्मसष्टमिदं विश्वम

॥भा०६०५॥

॥१११॥

वाविश्य स्वशक्तिभिः। इत्येतवहुधा ब्रह्मन श्रुतप्रत्ययगोचरं। अथ याहि भूतेषु च राच
रुषु मन्त्रादयो योनिषु भांति नाना। एवं भवान् केवलमात्मयो निष्वात्मात्मतं ज्ञो बह
धा विभाति। ॥१॥ सजस्यथोलुपसिपासि विस्मरं जलमः सत्वगुणैः स्वशक्तिभिः।
नबध्यते तद्गुणकर्मभिर्वाज्ञानात्मनः स्लेकचबंधहेतुः। ॥२॥ देहायुपाधैरनिरूपितत्वा
द्ब्रह्मो न साक्षात् अभिदात्मनः स्यात्। अतो न बंधस्तव नैव मोक्षः स्यात्। तानिका मस्त्वपि
नोऽविवेकः। ॥३॥ त्वयोदितो यं जगतो हिताय यदायद्वेदपथः पुराणः। साध्येत पा
खंडपथैरसिद्धिस्तदा भवान्सत्वगुणविभर्ति। ॥४॥ सत्त्वप्रभोऽयवसुदेव गृहेऽवती
र्णः स्वाशेन भारमपनेतुमिहा सिभूमिः। अक्षो हि णीशतव धेनुसुरेतरं शरणं ज्ञा
ममुष्यचकुलस्य यशो वितन्व नः। ॥५॥ अक्षे शनो वसतयः खलु भूरिभागा यः सर्वदे
वपितृभूतनवेदमूर्तिः। यत्सादृशेन वसलिलं त्रिजगत्सु नाति सत्त्वं न दुरुषोऽसज
याः प्रविष्टः। ॥६॥ कः पंडितस्त्वदपरं शरणं समीयात् कृत्वा दत्तगिरः सुहृदः क

॥११॥

॥१११॥

तज्ञानां। सर्वान्ददाति सुहृदो भजतो भिकामानात्मानमप्युपचयापचयोनयस्य। ॥७॥
दिष्ट्या जनार्दन भवानिह नः प्रतीतो योगेश्वरैरपि दुरापगतिः सुरेशः। ॥८॥ आशुनः सु
तकलत्रधनासंगेहदेहादिमोहरशनां भवदीयमाया। ॥९॥ इत्यर्चितः संस्तुतश्च भक्तो
न भगवान् हरिः अक्रूरसंस्मितप्राहृर्गर्भिः संमोहयन्निवाः। ॥१०॥ श्री भगवानुवाच। त्वं
नो गुरुः पितृव्यश्च श्लाघ्या बंधुश्च निसदा। वयं नुरक्ष्याः पोष्याश्च अनुकंप्याः प्रजाहि
वः। ॥११॥ भवद्विधामहाभागानिष्य व्याअहं स न माः। श्रियस्को भिर्नेभिर्निर्त्यं देवाः स्वार्थी
न साधवः। ॥१२॥ न ह्यमयानितीर्थी निन देवाम्। स्थितामया अति पुनंसु रूपा कालेन दश
ना देवसाधवः। ॥१३॥ स भवान् सुहृदां वैन। प्रेयान् श्रेयश्चिकीर्षया। निहा सार्थपांडवा
नां गच्छ स्वगजसाह्याः। ॥१४॥ पितर्युपरतेवालाः सहमाना सुदुःखिताः। आनीताः स्वपु
त्रं रं ज्ञावसंत इति श्रुत्वा। ॥१५॥ तेषु राजां विकापुत्रो भ्रातृपुत्रे बुदीनधीः। समानवर्तते न
नंदुः पुत्रवशगोधदको। ॥१६॥ गच्छतानीहितदत्तमधुना साधवसाधुना। विज्ञायतं दिधा

॥भा० रा० १॥
॥११२॥

स्यामो यथा शंसुहदां भवेत् ॥ १॥ इत्यकूरं समादिश्य भगवान् हरिं शिष्यः ॥ संकषणोऽ-
वाभ्यो वेततः स्वभवं नयौ ॥ १॥ इति श्रीभागवतमहापुराणदशमस्कंधे अक्षरगणमन-
नामोऽष्टवत्सार्धशतः ॥ १॥ ४८ ॥ श्रीपुत्रगणः ॥ सगत्वा हास्तिनपुरं वीरं वैदयशोकि-
तोरदशैतन्नां विक्रयं समीप्य विदुरं पृथो ॥ १॥ सहपुत्रं च वाहीकं भारद्वाजं सगौतमं ॥ क-
ण्ठदुयोधनं श्रेणिपांडवास्तुहदोऽपराजः ॥ २॥ यथा बहूपसंगम्य बंधुभिर्गौदिनीमुत ॥ स-
हस्रेः सुहृदां तेष्वयं चाप्यष्टद्वयं ॥ ३॥ उवाच कतिविन्नासान एतौ वृत्तवित्सया दुः-
प्रजस्याप्यसारस्य खलुं हनुवर्त्तिनः ॥ ४॥ तेन भोजो वलं वीर्यं प्रश्रया दींश्च स दुर्गना प्र-
जानुरागं पार्थसुन सहस्रिश्चिकीर्षितो ॥ ५॥ कतं च धार्तराष्ट्रैर्यद्गदानाथपशूलोऽश्वत्थि-
सर्वमेवाऽस्मे यथा विदुर एव च ॥ ६॥ यथा तु भ्रातरं प्राप्ता मकूरमुपसृतं ॥ उवाच जननि-
लयं स्मरं त्यक्त्वा कलेशणा ॥ ७॥ अपि स्मरं निनः सोम्य पितरौ भ्रातरश्च मोभगिनो भ्रात-
पुत्राश्च यामयः सख्य एव च ॥ ८॥ भ्रात्रेयो भगवान् कृष्णः शरण्यो भक्तवत्सलः ॥ ९॥ चखे

॥रा०॥
॥११३॥

यान् स्मरति रामश्चांबुहदेषणा ॥ १॥ सपत्नमध्येशोचंती दृकाणां हरिणीमिव ॥ सांत्वयिष्य-
ति मां वाक्यैः पितृहीनांश्च बालकान् ॥ २॥ कृष्णकृष्णमहायोगिनं विश्वात्मनं विश्वभाव-
नां प्रपन्नां पाहि गोविंद शिशुभिश्चांबुसीदती ॥ ३॥ नाऽन्यत्तव पदो भोजात्पश्यामि शरणं
नृणां ॥ विभ्यतो मत्सु संसारा शिष्यस्यापवर्गिकाता ॥ ४॥ नमः कृष्णाय शुद्धयत्र हृणोपर-
मात्मने योगेश्वराय योगाय लामहं शरणं गता ॥ ५॥ श्रीपुत्र उवाच ॥ इत्यनुस्मृत्य स्वजनं
कृष्णं च न गरीश्वरं प्रारुदत्तदुःखिता राजन भवतां प्रपितामही ॥ ६॥ समदुःखसुखोऽकूरो-
विदुरश्च महायशः ॥ सांत्वयामास तुः कुंती तस्युजोऽसति हतुभिः ॥ ७॥ यास्य न राजानम-
भ्ये स विषमं पुत्रलालसोऽभवत्सुहदां मध्ये बंधुभिः सोहृदो दितं ॥ ८॥ अकूर उवाच ॥ भो-
वे चित्रवीर्यं तं कुरुणां कीर्तिवर्द्धना भ्रातर्युपरते पांडवधुना ॥ ९॥ स न मास्थितः ॥ १०॥ धर्म-
गपालयनुर्वी प्रजाः शीलिनं रंजयन् ॥ वर्त्तमानः स मः खेषु श्रेयः कीर्तिमवाप्स्यसि ॥ ११॥
अन्यथा त्वाचरं लोके गर्हितं प्राप्य संतमः ॥ तस्मात्समलेव तं स्वपांडवेष्वात्मनेषु च ॥ १२॥

॥भा०द०पू॥

॥५९३॥

नहवाः स्यंत संवासाः कहिचित्तेनचित्सहो जन्वनाः पिदेहेन किमुजायात्मजादिभिर्गो
एकः प्रसूयते जंतुरेक एव प्रलीयते। एकोऽनुभुक्ते सुकृते मेक एव बहुकृतो ॥ १॥ अधर्मी
पवितं वित्तं हरेत्स्येऽल्पमेधसः संभोजनीयापदेशे ज्ञानी वनलोकसः ॥ २॥ मुसा
तिया नधर्मैण खबुद्धानमपंडितो ज्ञेः कृतार्थं प्रहिण्वंति प्राणारायः सुता दयः ॥ ३॥ स्व
यंकेल्लिषमादाय तेत्स्यको नार्थको विदः ॥ ४॥ असिद्ध्यर्थे विशसंधं स्वधर्मं विमुखस्त
मभेत् ॥ ५॥ तस्मात्लोकमिमं रजन्स्वप्रमाया मनोरथो वीक्ष्यायम्यात्मनात्मानं समः श
तो भव प्रभो ॥ ६॥ ५८ रा ५३ वा ॥ यथावदतिकल्याणीवाचं दानपते भवान् ॥ ७॥ तथानया
नतया मिमर्त्यः प्राप्य यथा मत्तो ॥ ८॥ तथा पितृनुता सोम्य हृदि न स्थीयते चलो ॥ ९॥ उत्रा
रागविषमं विद्युत्सौदामिनी यथा ॥ १०॥ ईश्वरस्य विधिं को नु विधुनोऽत्यनया पुमान् ॥ ११॥
भीरावताराय योऽवतीर्णो यदोः कुलो ॥ १२॥ यो दुर्विभर्श पथयानि न माययेदं स शूरा
णां निभजते तदनुप्रविष्टः ॥ १३॥ तस्मै नमो दुर्बबोधविहारते त्रसंसारचक्रगतये परमेश्व

॥शम॥

॥३॥

गणेशाय नमः ॥ १ ॥ इत्यभिषेकनपतेरभिप्रायसयादवसुहृद्भिः समनुज्ञातः
पुनर्यदुपुष्टिभगतांशशशसरमकस्याभ्यधतराष्ट्रविश्वितोपाडवान्तिकोर
व्ययदर्थप्रेषितः स्वयं ॥ २ ॥ इति श्रीभागवंतमहापुण्ड्रदशमस्कंधधतराष्ट्रहर्षज
तासानामैकानपंचाशतमाध्यायः ॥ ४८ ॥ संवत् १८९९ शके १७७ ज्येष्ठशुद्धदशम

॥भा०६०५॥

॥९९४॥

Blank

Blank

॥२म॥

॥९९४॥

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

॥ भा० द० पू० ॥

॥ १९५५ ॥

॥ इति श्रीभागवत महापुराण द्वादशस्कंधे श्रीवैष्णवसंपूर्ण ॥

॥ राम ॥

॥ १९५५ ॥

प्रवेश सं० _____

विषयः पुराणे लिखितम्

क्रम सं० _____

ग्रन्थ भागवतम् १० स्कन्धः उत्तरार्धे

ग्रन्थकार _____

पत्र सं० १-१०३

श्लोक सं० _____

अक्षर सं० (पंक्तौ) ३०

पंक्ति सं० (पृष्ठे) ११

आकारः १२४४६४

लिपिः दे. ना.

आधारः का.

वि० विवरणम् सं. _____

सं. १२९२

१४४१७ (२)

पी० एस० यू० पी०—७७ एस० सी० ई०—१६५१—५०.०००

आ. ३१३०

14532

॥अथदशमस्कंधउत्तरार्द्धप्रारंभः॥श्रीराम०॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ ५॥ ५८३॥ ॥ अस्तिः प्राप्तिश्चकंसस्यमहिव्योभरत्तर्षभम्
 तेभर्तृरिदुःखोर्तेर्मनुः स्मपितुर्हृदना १ पित्रेमगधराजायजरसंधायदुःखितोवेद
 यांचक्रतुः सर्वमात्मवेधयकारणो २ सतदप्रियमाकर्ण्यशोकामर्षयुतो न प ३ मया द
 वीमहीकर्तुंचक्रे परममुद्यमः ३ अक्षोहिणीभिर्विशस्यातिसमिश्रापिसरुतः ४ यदुरा
 जधानीमयुरां न्यरुणत्सर्वतो दिशो ५ अनिरीक्ष्यतद्वलंकलसडेलमिवसागरोस्वपुरेन
 संरुद्धस्वजनं वभयाकुलो ६ वितं या मा स भगवान हरिः कारणमा नुष ७ तदशकालानुष
 णं स्वावतार प्रयोजनो ८ हनिष्यामि बलं ह्येतद्भुवि भारं समाहितं ९ प्रागधेन समानीतं
 वंशानां सर्वं भूतजां १० अक्षोहिणीभिः संख्यातं भराश्वरथकुनेर ११ मागधस्तुनदंत
 व्योभयः कर्ता बलोद्यमो १२ एतदयोः वतारो यं भूभारहरणाय मे १३ संरक्षणाय साधनां
 तो ज्येष्ठां वधा यव १४ अन्योपि धर्मरक्षाये देहः संनि यते प्रया १५ विरामायाप्यधर्मस्य को
 ले प्रभवतः कवित १६ एवं ध्यायति गोविंद आकाशात्सर्ववर्षसौराबुपस्थितो सद्यः

॥ राम ॥

॥ १॥

ससत्तो सपरिच्छदो १७ आयुधानि च दिव्यानि पुराणानि यदृच्छया ॥ दृष्ट्वा तानि हृषीकेशः
 संकर्षणमथाब्रवीत् १८ पश्यायं व्यसने प्राप्ते यदनां त्वावतां प्रभो ॥ एष ते रथ आयतादि दधि
 तान्यायुधानि च १९ यानमास्थाय जह्येत क्षसना तस्वान समुद्धर ॥ एतदर्थं हि नो जन्मसाधू
 नामीश शर्मकृत् २० ज्ञेयो विशाल्यनीकाखं भूमेर्भारमपाकुस्य ॥ एवं संमंत्र्य दाशगर्हो दंशितो
 रथिनो पुरातन २१ निर्जगंतुः स्वायुधा ह्यो बलेनास्पीय सारुतौ ॥ शंखं दध्मो विनिर्गस्य हरिर्द
 र्कसारथि २२ धीततो भूत्सरसैन्यानां हृदि वित्रासं वेपथुः ॥ तावाहमागधो वीर्यहृत् स पुर
 षाधमा २३ तत्र या यो दुमिष्टा मिबालेनैके न लज्जया ॥ गुप्तेन हिलयामंदनयो त्येया हि बंधु
 हना २४ तव राम यद्विद्राद्युक्षस्वधैर्यमुद्वह्य हिला वामच्छरः ॥ छिन्नं देहं स्वर्षादिमांजहि ॥
 २५ श्रीभगवानुवाच ॥ नैवेत्यरा विकस्य ते दरीयं ते वयो रूषो ॥ न गृहीतो वनो राजना तु रस्य
 मुमूर्षतः २६ श्रीशुक उवाच ॥ जरा मुनस्तावमि सत्यमाधवो म हाबलो धेनवलीय सारुणो
 २७ संसेन्यायान ध्वजवाजिसारथी ससो नलो वायुरिवाग्नेरुणि २८ सुपर्णो तालध्वजवि

न्हितौरथावलक्षयं सो हरिणमयोर्मथोऽस्त्रियः पुरा शलकहर्म्यगोपुरं समाश्रिताः संमुमुहुः
 शुचादित्ताः ॥ २५ ॥ हरिः परानीकपयोमुवां मुहुः शिलीमुखात्पुत्रवर्षपीडितो स्वसेन्यमालो
 क्यसुरासुरार्थितं व्यस्फूर्ज्य घ्नाईशरासनीतमो ॥ २६ ॥ गल्लनिषेगदयसंदधनशरान्विक
 ष्यमुचनशितबाणपगान् निघ्ननरथान् कुंजरबाजिपत्नीननिरंतरं यद्दलानचक्रं ॥ २७ ॥ निभि
 न्कंभाः करिणो निपेतुरनेकशेखाः शरवृक्रकंधराः रथाहताश्वध्वजस्तनयायकाः पदा
 तयः छिन्नभुजो रुकंधराः ॥ २८ ॥ संस्थिद्यमानद्विपदे भवानिनामंगप्रसूताः शतशो सगापया
 भुजाः हयः पूषशीर्षेकस्थपाहतद्विपक्षीपहयग्रहाकुलाः ॥ २९ ॥ करोरुमीना नरकेशो वला
 धनुस्तरंगा युधगुल्मसंकुलाः ॥ ३० ॥ अशूरिकावते भयानकामहामणिप्रवेकाभरणाश्मशर्कराः
 ॥ ३१ ॥ प्रवर्तिताभीरुभयावहामधेमनस्विनां हर्षकरीः परस्परं विनिघ्नतारिमुशलेन दुर्महो
 नसंकर्षणेनापरिमयेतेजसाः ॥ ३२ ॥ बलंतदंगाण्यवदुर्गभैरवंदुर्गंतपारंगधेद्रपालितोऽस्य
 प्रणीतवसुदेवपुत्रयोर्विकीडितंतज्जगदीशयोः परं ॥ ३३ ॥ स्थिसुदवांतं भुवनत्रयस्यः समी

॥ राम ॥

॥ २ ॥

हतेनंतगुणः खलीलया ॥ जनस्य चित्रं परपक्षनिग्रहस्तथापिमर्त्यानुविधस्यवर्ण्यते ॥ ३४ ॥ न
 ग्राहविरथं रामोजरासंधं महाबलं हतानीकावशिष्टासुसिंहः सिंहमिवोजरा ॥ ३५ ॥ वध्यमा
 नंहतारतिपाशेश्वीरुणमानुषे ॥ त्रारयामासगोविंदस्तेन कार्यविकीर्षया ॥ ३६ ॥ समुक्तो लो
 कनाथाभ्यां त्रीडितो वीरसंमतः ॥ तपसकृतसंकल्पो वारितः पथिराजभिः ॥ ३७ ॥ बाक्यैः पवि
 त्राथेपदेनेयनेः प्राकृतेरपि सकर्मबंधप्राप्तायं यदुभित्तिपराभवः ॥ ३८ ॥ हतेषु सवीनीकेषु
 नृपो बार्हद्वयस्ततः ॥ उपेक्षितो भगवता मागधानुर्मनाय यो ॥ ३९ ॥ मुकुंदोऽप्यसतबलान्निह
 र्णाखिलाणो व ॥ विकीर्यमाणः कुसुमैस्त्रिदशैरनुमोदितः ॥ ४० ॥ मायुररूपसंगम्य विजैरु
 दित्तात्मभिः ॥ उपगीयमानविजयः सत्तमागधबंदिभिः ॥ ४१ ॥ शंखदुंदुभयोने दुर्महोदर्याय
 नेकशः ॥ वीणावेणुमदंगा निपुरं प्रविशति प्रभो ॥ ४२ ॥ सिकमागो हृष्टतनां पताकाभिरलेख
 तां निर्घुष्टां ब्रह्मघोषेण कोतुकाबद्धतोरणां ॥ ४३ ॥ विकीर्यमाणानारीभिर्मोक्षदध्यक्षतां कुरे
 निरिष्यमाणः सस्नेहं प्रीत्युत्कलि तलोचने ॥ ४४ ॥ आयोधनगतं दिव्यमनंतवीरभूषणाय

हसोवनमात्यनिमुदर॥॥लक्षणेनारदप्रोक्तैर्नान्योभविनुमर्हति॥निरायुधश्चलस्यभ्यांयो
त्यनेननिरायुध॥॥इतिनिश्चितयवनः प्राद्वंतं परास्त्रं॥अन्धवावज्जिघृक्षुस्तदुरायमपि
योगिनो॥॥हस्तप्राप्तमिवात्मानंहरिणासपेदपेद॥नीतोदरीयतादूर्यवनेशोदिकंदरं॥॥पला
यनंयदुकुलेजातस्यतवतोचितं॥इतिस्त्रिपन्ननुगतोनेनप्रापाहताशुभ॥॥एवंक्षितोपिभग
वानप्राविशदिरिकंदरं॥सोपिप्रविष्टस्तत्रान्यंशयानंददशनयं॥पीतम्बसोदरमान्नीयशेतेमामि
हसाधुवता॥इतिमत्वाच्युतंमदुस्तपदासमताः॥॥१०॥सदस्यापचिरंमुष्टः शनैरस्मीत्यलोवने
दिशेविलोकयन्त्याश्वेतमश्रीदिवस्थितो॥११॥सतावनस्यरुष्टस्यदक्षिपातेनभारतो॥इहेनाग्नि
नादयोभस्मसादभवस्तृणाता॥१२॥गंगायाव॥कोनामसपुमान्ब्रह्मन्कस्यकिंवीयेवचक
स्मादुहागतः शिश्यकिंतेजोयवनादेन॥१३॥श्रीयुक्३॥॥१३॥सदृश्वकुकुलेजातोमाधातुतन
योमहानामुबुकुंदइतिख्यातोब्रह्मण्यः सत्यसंगर॥१४॥सयासितः सुरगणैरिन्द्रोघेरात्तरक्षणे
असुरेभ्यः परित्रंसेस्तदृशंसोःकरोत्रिर॥१५॥लब्ध्वागुहंतेखः पालंमुबुकुंदमयाब्रुवन्नाराजनिर

॥११॥
॥१३॥

मतांरुद्धाद्वानः परिपालनात्॥॥धैर्यलोकं परित्यज्यराज्यं निहतकंरं॥अस्मान्पालय
तोवीरकमास्तेसर्वेदृष्टिता॥॥असुनामहिष्याभवतोहानयोमात्यमंत्रिणः प्रजाश्वतुल्य
कालीनानाधुनासंतिकालिता॥१६॥कालोबलीयान्बलिनोभगवानीश्वरः व्ययः प्रजाः काल
यतेक्रीडन्पशुपालोयथापशून्॥पीवरंवृणीष्वभद्रंतेऋतेकेवल्यमद्यन॥एकएवश्वरस्तस्य
गवानिस्मुरव्ययः॥१७॥एवमुक्तः संवेदेवानभिवंधमहायशः॥निद्रामेवततोवेत्रसराजाश्रमकवि
तः॥यः कश्चिन्ममनिद्रायाभद्रुर्ध्यासुरोत्तमाः सोपिभस्मीभवेदाश्रुतयोक्तश्वसुरेस्तदा॥१८॥
अशयिष्टगुहाविष्टोनिद्रयोदेवदत्तया॥यवनेभस्मसान्नीतेभगवान्नालतर्षभ॥आत्मानंद
शेयामासमुबुकुंदायधीमते॥॥अतमालोक्यघनश्यामपीतकौशेषवाससो॥श्रीवत्सवत्स
भ्राजकौस्तुभेनविराजितो॥१९॥चतुर्भुजंरेचमानंवेजयंत्वाचमालया॥चारुप्रसन्नवदनंस्फुरन्
करकुंडलं॥॥प्रेमिणीयंनलोकस्यसानुरागस्मिंतेक्षणं॥अपीज्यवयसंमनमंगंद्रोदारविक्रम
॥॥अपयष्टत्पन्हाबुद्धिंतेजसातस्यधर्षितः॥शक्तिः शनैरेकंराजदुर्धर्षमिवतेजसा॥२०॥यु

॥ ६० ३० ॥ ॥ क्रोभवानिहसंप्राप्तो विपिनगिरिगच्छेत्पद्मापन्नपलाशाभ्यां विचरत्युरुकंदके
 २० किं खिने जखिनो तेजो भगवान्वा विभावसुः ॥ सत्यः सोमो महेशो बालो कपालो परोपिवा ॥
 मन्येत्वा देवदेवानां त्रयाणां पुरुषर्षभं यद्वाधसं गुहाध्वां तं प्रदीपः प्रभया यथा २० शृश्वस
 तामव्यलीकमस्माकं नरपुंगवस्वकमेजन्मगोत्रं वा कथ्यतां यदिरावते २० वयं तु पुरुष
 व्याघ्रेश्वाकाः शत्रुबंधवः मुचकुंद इति प्रोक्तो यो वनाश्वात्मजः प्रभो २० विरप्रजागर्
 श्रां तो निद्रयोपहते दिवः शंयस्मि विपिने कामं केनाप्युत्थापितो धुना २० सोऽपि भस्मी
 कृतो नृत्तमात्मीये नैव पाप्मनः ॥ अनंतरं भवान् श्रीमान् लक्षितो मित्रशतनः २० तेजसा
 ते विषक्षेन भरिदं नृशक्रुमः ॥ हतो जसो महाभागमाननीयो सिद्धिर्हना २०

एवं संभाषि
 तो राजा भगवान्भूतभावनः प्रत्याह प्रहसन्वाण्यामेघनादगभीरया ॥ २० ॥
 ॥ जन्मकर्मोभिधानां भिन्नं निमेषहृत्तः न शक्यं ते तु संख्यातुमनंतं तान्मयापि

॥ रामा ॥

॥ ५॥

देवसु

॥ २० ॥ कविद्रजोऽसि विमेषार्थिवान्पुरुजन्मभिः ॥ गुणकर्मोभिधानां निमेषान्मनिकारि
 चित् २० ॥ कालत्रयोपपन्ना निजन्मकर्मोणिमन्पात्रानुक्रमं तो नैवांतं गच्छंति परमर्षयः ॥
 २० ॥ तथाप्यद्यतानां गच्छन्नुच्यते गोममाविज्ञापितो विस्वेन पुराहं धर्ममुत्तमः २० ॥ भूमि
 भोरायमाणा नामसुराणां संसायवा ॥ अवतीर्णो यदकुले गृहं आनकं दुंदुभे २० ॥ अध्वदति
 वासुदेवेति वसुंतं हिमां ॥ कालेनेमि हतः कंसः प्रलंबाधाश्च सद्विष २० ॥ अयं वयवो नोद
 ग्धोराजं स्तेति गमवसवा ॥ सोहंतवानुग्रहार्थं गुहामेतामुपागतः २० ॥ प्रार्थितः प्रबुरं पूर्व
 याहं भक्तवत्सलः ॥ खरा नृणी घराजं र्षेसवीनां कामान्ददामि ते ॥ २० ॥ मां प्रपन्नो जनः कश्चिन्
 भूयो हतिशेषितं ॥ श्रीशुक उवाच ॥ २० ॥ शुकं स्ते प्रणम्या हसुचुकुंदो मुदन्वितः ॥ जालानां
 रायणं देवं गमीवाक्यमनुस्मरन् २० ॥ ५॥ ॥ मुचकुंद उवाच ॥ विमोहितोऽयं न ईशमायया ल
 दीपया त्वानभजत्यनर्थं ॥ कुतश्चायदुःखप्रभवेषु सज्जेते गृहेषु योषिसुरस्यश्च वंचितः ॥
 २० ॥ ॥ ५॥ ॥ ॥ ज्ञानोदले भमत्र मानुषं कथं विद्व्यंगमयत्नतो न घापादारं विदं न भजत्यसमर्पि

गेहांधकूपपतितोयथापशुः ॥ ५॥ अमेयकालोजितनिःफलो गतो राज्ञ्यश्रियो न्द्रमदस्य
 भूयते ॥ मत्स्योत्सवैः सुतदारकोशभूषासज्जमानस्यदुरंतं चितया ॥ ६॥ कलेवरस्मिन् घट
 कृत्वा सन्निभे निरुद्धमानो नरदेव इत्यहं ततो रथभाश्वपदासनीकयैर्गोपय्यत न लागण
 यन सुदुर्मदः ॥ ७॥ प्रमत्तमुच्चैरितिकृत्य चितया प्रवृद्धलोभं विषयेषु लालसं ॥ त्वमप्रमत्तः
 सहसा भिपद्यसे सुखेलिहानो हिरिवाखुमेतकः ॥ ८॥ पुरारथे हं मपरिष्कृते श्वरमनंतं गजेव
 नरदेव संक्षितं ॥ अस्य बकालेन दुरत्ययेन ते कलेवरे विरुक्मिभस्म संक्षितः ॥ ९॥ निर्जित्यदि
 कृचक्रमभूतविग्रहो वरासनस्थः समराजवदितः ॥ अहं धुमेथुन्यसुखेषु योषितां क्रीडाम्
 गः पूरुष ईशनीयतो ॥ १०॥ करौतिकर्मणि तपः सुनिश्चितो निवृत्तभोगस्तदपेक्षया ददता ॥
 पुनश्च भूयेयमहं स्वराडिति प्रवृद्धतर्वा न सुखाय कल्पते ॥ ११॥ भवापवर्गो भ्रमतो यदा भ
 वज्जनस्य तस्मै व्युत्ससमागमः ॥ असं संगमो यदि ते देव सद्गतौ परावरे शे लयिनाय ते मतिः
 ॥ १२॥ मन्ये ममानुग्रह ईश ते कृतो राज्यानुबंधापगमो यदृच्छया ॥ प्रार्थ्यते साधुभिरकव

॥ राम ॥

॥ ६॥

र्ययावनं विविशदिरखं ॥ भूमिपैः ॥ १३॥ न कामयेन्यंतवपादं सेवनादकिंचन प्रार्थ्यतमाहः
 रं विभो ॥ भाराधकस्त्वां लपवर्गदं हेरेखणीत आर्यो वरमात्तबंधना ॥ १४॥ तस्माद्विस्मया
 शिष्य ईश सर्वतोरजस्तमः सत्वगुणानुबंधना ॥ निरंजने निर्गुणमद्वयं परत्वां त्तिमात्रं
 पुरुषं प्रजाम्यहं ॥ १५॥ चिरमिह वज्रिना तं स्तव्यमानो नुतोपैरवितृष्य घमित्रीः ॥ लब्धशां
 तिः कथं चित्तांशरणदसमुपेतस्त्वसदा ज्ञं परात्मन न भयमत्तमशोकं पाहि मापन्नमी
 श ॥ १६॥ श्रीभगवानुवाच ॥ सार्वभौम महाराज मतिस्ते विमलो जितो ॥ विरेः प्रलोभित
 स्यापिनको मेर्विहतायत ॥ १७॥ प्रलोभितो वरेयस्त्वमप्रमादाय विद्वित्तान्धीर्मये
 कभक्तानामाशीर्भिर्भिद्यते क्वचित् ॥ १८॥ पूजानानामभक्तानां प्राणायामादिभिर्मनः
 अक्षीणवासनैराज नृदृश्यते क्वचिदुत्पितं ॥ १९॥ विवरस्वमहीकामं मय्यावेशितमानसः
 अस्त्ववनिस्तदा नुभं भक्तिर्मय्यनपायिनी ॥ २०॥ सा न्रधर्मस्थितो न तन्यवधीर्भगया
 दिभिः समाहितस्तत्पसा जल्यं मदुपाश्रितः ॥ २१॥ जन्मन्यनेतरे राजन सर्वभूतसुह

तमभूतादिजवरेगलंमासुपेध्यसिकेवलं॥१॥ शतेश्रीभागवते महापुराणे दशम
स्कंधे एकचत्वारिंशत्तमाऽध्यायः॥१५॥ श्रीशुक उवाच॥१॥ इत्यंसेनुरहीतोगुरुसेनेस्वा
कुमंदनसंपरिक्रम्यसन्नम्यनिश्चक्रामगुहामुखात्॥१॥ संवीक्ष्य सुखकान्तसीनपश्य
न्वीरुहं नस्पतीनामलाकलियुगं प्राप्तं जगाम दिशमुत्तरां॥२॥ तपःश्रद्धायुतो धीरनिः
संगो मुक्तसंशयः स्वभाधायमनः कृसे प्राविश द्रुधमादने॥३॥ बद्धयश्रममासाद्य न
रनारायणालयां सर्वद्वंद्वसहः शान्तस्तपसाराधयद्गुणैः॥४॥ भगवान्मुत्तराब्रज्य पुरीयवन
वेष्टितां॥५॥ तस्मै लब्धं बलं निन्येत दीयं हारकोधने॥६॥ नीयमाने धने गोभिर्न भिक्षाच्युत
विदितैः॥७॥ आजगाम जरासंधं रथो विशसनीकपाधिबिलोक्य वेगारभसं रिपुसैन्यस
माधवौ॥८॥ मन्युर्वेष्टमापन्नो राजन दुःखतुर्दुःखं॥९॥ अविहाय वितं प्रवृत्तं गीरभीतव
त्॥१०॥ अपन्नपलाशभ्यां चैलतुर्बहुवोजनां॥११॥ पलायमानो तौ दृष्ट्वा मागधः प्रहस
न्बलीं॥१२॥ अन्वधावद्रथानीकैरीशयोरप्रमाणवित्॥१३॥ द्रुस्यदं सश्रोतौ तुंगमारुहतां
भीतौ

॥१४॥

॥१५॥

गिरिप्रवर्धेणाख्यं भगवान्निशदाय नववर्षि॥१॥ गिरे निलीनावाज्ञायनाधिगम्य पदं
पादसह गिरिं संधोभिः समं तादनिमुत्सृजन्॥२॥ न तदस्य तत्तरसादस्य मानादुभौ तयात्॥३॥
कयो जनो तुंगां रिपुपतनुरधो भुवि॥४॥ अलक्ष्यमाणो रिपुणा सा नुगेन यदुत्तमो॥५॥ स्वपुरी
पुनरायातो स मुद्रपरिखानप॥६॥ सोऽपि दधाविति मयाम्बानो बलकेशवो बलमा
रुध्य सुमहन्मगधान्मागधो ययौ॥७॥ आनत्तो धिपतिः श्रीमानरेव तोरेव ती सुतो
ब्रह्मणा बोधितः प्रादात्त बलमेति पुरोदि॥८॥ भगवानपि गोविंद उपये मे कुरु इह वेद
भीभीष्मकसुतां श्रियो मात्रां स्वयं वरे॥९॥ प्रमथ्य तरसा राजः शाल्वादिंश्चैव पशूनां
पश्यतां सर्वलोकानां तास्य पुत्रः सुधामिव॥१०॥ राजावाच॥ भगवान्भीष्मकसुतो रवि
णीरुचिरननां॥११॥ राक्षसेन विधानेन उपये म इति श्रुतो॥१२॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामः कस्य
स्यामि तत्ते जस्यथा मागधशाल्वादीन् जिलाकन्यामुपाहरतां॥१३॥ बलं न कृत्य कथा
पुण्यामा धीर्लोकमलापहा॥१४॥ को नु नृप्ये तश्च नृवान्छुततो निसूनना॥१५॥ श्रीशु

६३५॥॥ राजासीद्धीष्मकोनामविदर्भाधिपतिर्मेहान्। तस्यपंचाभवयुजाः कन्येकावरा
 गनाः॥२॥ रुक्म्यग्रजोरुक्मरथोरुक्मबाहुरनंतरोरुक्मकेशोरुक्ममालीरुक्मिण्येषांस्वसा
 सती॥२॥ सोपश्रुत्यमुकुंदस्यरुसवीर्यगुणश्रियः॥१॥ हागतेगीयमानास्तेनेसदृशपति
 तांबुदिलस्योदार्यरुसशीलगुणाश्रयाः॥२॥ रुक्मश्चसदृशीभार्योसमुद्रोदुमनोदधे॥
 बंधूनामिच्छतांदातुरुक्मायभगिनीनृपास्तोनिवार्यकुसादिरुक्मोचिद्यममन्यतां॥२॥
 तद्वेत्स्यासिनापांगीवैदर्भीदुर्मनाभशंविचिंत्वाप्तं हितं कंचिच्छायप्राहिणातदुत्ते
 दारकांससमभ्येसप्रतीहारेः प्रवेशितः॥२॥ अपश्यदाद्यं पुरुषमासीनंकोचनासने॥२॥ दृष्ट्वा
 ब्रह्मण्यदेवस्तमवरुहनिजासनात्तुपवेश्याहर्षाचक्रेयथात्मानंशिवोक्तसः॥२॥ तेभु
 क्तवर्तंविश्रांतमुपगम्यसतांगतिः॥२॥ पाणिनाभिमशन्यादावव्यग्रस्तमदृष्ट्वा॥२॥ कश्चि
 त्द्विजवरश्रेष्ठधर्मस्तेवद्वसम्पतश्चर्ततेनातिकृष्णसंतुष्टमनसः॥२॥ सदा॥२॥ संतुष्टो
 यद्विर्वर्ततत्राज्ञायायेनकेनचित्॥२॥ अहीयमानः स्वातथ्यमार्तसहस्यखिलकामधु

॥राम॥

॥८॥

का॥२॥ असंतुष्टोऽसकलोकानामोत्सपिसुरेश्वरः॥२॥ अकिंचनोपिसंतुष्टः शोतेसर्वांगविन
 रः॥२॥ विप्रान्स्वलाभसंतुष्टान्साधूनभूतसुहृन्मानान्॥२॥ निरहंकारिणः शोतान्नमस्यशि
 रसाः॥२॥ सकलः॥२॥ कश्चिद्कुशलं ब्रह्मनृजतोयस्यदिप्रजाः॥२॥ सुखं वसतिविषयेपाल्यमा
 नाः॥२॥ समेप्रियः॥२॥ अयतस्त्वमागतो दुर्गनिर्लीर्यहयदिष्टया॥२॥ सर्वेनोब्रह्मगुणं चेत्किं कार्यं
 करवामतो॥२॥ श्रीभुक्तुवाच॥२॥ एवं संपश्यं प्रश्नो ब्राह्मणः परमेशिना॥२॥ श्रीलागृहीते
 हेनतस्मेसर्वमवर्णयता॥२॥ श्रीरुक्मिण्युवाच॥२॥ ब्रह्मगुणान्भुवनसुंदरशृण्वतांतेनिर्विष्य
 कणैविबैरैर्हरतोगतापां॥२॥ रुद्रं दशं दशिमतामखिलार्थलाभं लब्ध्व्युताविशतिवित्तमपन्नप्रे
 म॥२॥ तात्वामुकुंदमहतीगुणशीलरुसविद्यावयोद्रविणधामभिरात्मतुल्या॥२॥ धीरापतिंकुलव
 तीनवृणीतकन्याकालेनसिंहनरुक्तो कर्मनोभिरामो॥२॥ तन्नेभवान्खलुवृत्तः पतिर्गताया
 मात्मार्यितश्रवबतोत्रविभोविधेहि॥२॥ भावीरभागमभिप्रशुतेचैवआगतोमायुवन्मृग्य
 तेर्वस्तिमं वृत्तात्॥२॥ पूर्तेश्चदत्तनियमव्रतदेवविप्रगुर्वर्चनादिभिरलंभगवान्परेशः॥२॥

॥ भा. २. ३. ॥
॥ ८॥

राधितोमदिगद्यग्रजएसपाणिगह्लातुमेनदमघोषसुतादयोऽन्ये॥४॥ श्वोभाविनिस्त्रम
जितोदहनेविदभीनगुप्तः समेत्ययतनापतिभिः परीतः॥ निमेष्यैवेधमगधेशबलेप्रसह्य
मंगससेनविधिनोदहवीर्यशुक्लः॥५॥ अंतःपुष्टं तस्वरीमनिहसबंधं तलामुदहकयमि
तिप्रवदाम्युपायां॥ सर्वेषु रक्षितमहतीकुलेदेविपात्रायस्यांबहिर्नैववधूर्गिरिजामुपेयात्॥
॥६॥ यस्यांप्रियं कजरजः लपनं महंतोवांछं सुमापतिरिवात्मतमोपहस्य॥ यद्यंबुजासन
लभेयमभवत्ससादेजं क्षामसूत्रतकशगन्शतजन्मभिः स्यात्॥७॥ क्षाण्डवाच॥ इत्ये
तेगुह्यसंदेशायदुदेवमयाहताः॥ विमृश्यकर्तुं यच्चात्रक्रियतीतदनंतं शं॥८॥ इति श्री भाग
वतमहापुराणदशमस्कंधरत्नविष्णुसंहितामहोपाख्यानं॥९॥ श्रीशु
कउवाच॥ वेदभ्योः सनुसंदेशनिशम्ययदुनंदनः॥ प्रगल्भाणिनापाणिंप्रहसन्दिजमब्र
वीत्॥१॥ श्रीभगवानुवाच॥ तथाहमपितस्वितोनिद्रोचनलभेनिशिबेदाहंरुक्मिणाह
वान्ममोद्देशोनिवारितः॥ क्षातमानयिष्यकुन्मथ्यराज्यापसदान्मृधो॥ मसरा मनवयो

॥ राम ॥
॥ ८॥

॥ श्रीशुकउवाच ॥

गीमेधसोनिशिखामिवा॥१॥ द्वादहसंसंविताय रुक्मिण्यामधुसूदनः॥ इयः संयुज्यतामा
शुदारुकेत्याहसारथिः॥ सचाश्वैः शैव्यसुरीवमेघपुष्पबलाहकैः॥ युक्तं रथमुपानीय तस्यो
प्रांजलिरग्रतः॥२॥ आरुह्यस्यंदनं शेरिर्दिजमाराधयत्तूणेमे॥ अद्यानर्त्तादेकरत्नेणविदभीर्नैम
इये॥३॥ धाराजासकुंडिनपतिः पुत्रस्नेहवशं नुगं॥ शिशुपालाय स्वांकन्यां दास्यन्कर्माण्यकार
यत्॥४॥ पुरंसंमयसंसिक्तमार्गैरथ्याचलुष्यथ॥ चित्रध्वजपताकाभिलोचनेः समलेकृतं
॥५॥ स्वर्गधमाल्याभरणैर्विहृतोवरभषितैः॥ लुब्धं स्त्रीपुरुषैः श्रीमदूदेरगरुधूपितैः॥ दीपि
तुदेवान्समभ्यर्च्यैर्विप्रांश्चविधिवन्त्यभोजयित्वा यथा न्यायं वाचयामासमंगलो॥६॥ सु
खातांसुदतीकन्याकनकौतुकमंगला॥ अहतांशुकयुग्मेनभूषणो नैमे॥७॥ तत्कः सामग्ये
नुमंत्रैर्वेधवारसांदिजोत्तमा॥ पुरोहितोथवेविहंतुहावगृहशंतयो॥८॥ हिरण्यरूपवासोवि
तिलांश्चमुदमिश्रितान्प्रादादेनश्चविप्रेभ्यो राजाविधिविशंवरं॥९॥ एवं वेदिपती राजाद
मघोषः सुतायैकोकारयामासमंत्रजेः सर्वमभ्युदयो वितो॥१०॥ नदस्युत्तिर्गजानीकेः स्यंदने

ग

भूषितां

॥ भा० २० ३० ॥
॥ १० ॥

ईममालिभिः ॥ पत्यश्वसंकुलेः सैमैः पशितः कुंडिनं ययो ॥ १० ॥ तं वै विदभीधिपतिः समवेत्या
भिपत्यचा निवेशयामासमुदाकलितान्यनिवेशने ॥ ११ ॥ तत्राश्वानरासंधोदंतकक्रो
विदूरथः ॥ आनगमुश्चेद्यपक्षीयाः पौंडुकायाः सहस्रशः ॥ १२ ॥ हस्यमद्विषयताः कन्या
चेद्यायसाधितुं पद्यागस्यहरेल्लोरा माद्यैर्यदुभिरेत ॥ १३ ॥ पोत्स्यामः संहतास्तेन इति
निश्चितमानसाः ॥ आजगुर्भुजः सर्वसमग्रबलवाहना ॥ १४ ॥ मूलैर्नृगवानरा मावि
पक्षीयनपोयमः ॥ हस्यैकंगतं हतैकन्याकलहशंकित ॥ १५ ॥ बलेन मद्गता सा ईभ्रात
लिहपरिप्लुतः ॥ तरितः कुंडिनं प्रागाद्गताश्वरथपतिभिः ॥ १६ ॥ भीष्मकन्यावरारोहाकां
संस्यागमनं हरे ॥ प्रत्यापतिमपश्यंती द्विजस्याविंतयत्तदा ॥ १७ ॥ अहोत्रियामांतीरितः
हाहोभेल्यराधसः ॥ नागश्चत्वरिंदाक्षोनाहं वेद्यत्रकारण ॥ १८ ॥ सोपिनावर्ततेऽद्यापि म
त्सदेशहरो द्विजः ॥ अपिमय्यनवद्यात्मादद्या किं विन्तुगुप्सितं प्रत्याणिग्रहणेनूनं ना
याति हि कतोद्यमः ॥ १९ ॥ दुर्भगायानमेधाताना नुकूलो महेश्वरः ॥ देवीवा विमुखागौरी

॥ राम ॥
॥ १० ॥

रुद्राणी गिरिजासती ॥ २० ॥ एवं चिंतयती बाला गोविंदं हृतमानसा ॥ यमीलयत कालता
नेत्रे बाष्पकुलाकुलो ॥ २१ ॥ एवं वध्वाः प्रतीक्षंता गोविंदागमनं नृपा ॥ तामरुर्भुजो नेत्रम
स्फुरन्मियभाषिणः ॥ २२ ॥ अथ कलसविनिर्दिष्टः स एव द्विजसत्तमः ॥ अंतःपुरवरीं देवीं
राजपुत्रीददर्श ह ॥ २३ ॥ सान्प्रहस्यवदनमयग्रात्मगतिं सती ॥ अलक्ष्यलक्षणाभिज्ञा
समग्रद्वारमुविस्मिता ॥ २४ ॥ पीतस्या आवेदयत्वा संशयं सयदुनंदनं ॥ हतं च स बचन
मात्तोपनयनं प्रति ॥ २५ ॥ तमागतं समाज्ञाय वेदभीं हस्यमानसा ॥ न पश्यंती ब्राह्मणाय भि
यमन्यन्ननामसा ॥ २६ ॥ प्रासौ शुक्लास्वदुहितुः ॥ हाहं प्रेसणोत्सुको ॥ अभयान्तर्येद्योषणं
रामकलौ समर्हणे ॥ २७ ॥ मधुपर्कमुपानीय वासां सि विरजानि सः ॥ उपायनान्यभीष्टा
नि विधिवत्समपूजयता ॥ २८ ॥ अतयोर्निवेशनं श्रीमदुपकल्पमहामतिः ॥ सैसैन्ययोः सा
नुगयोरतिथ्यं विदधेयथा ॥ २९ ॥ एवं रातां समेतानीयथावीर्ययथावयभमथा बलं यथा
विनंसर्वैः कामैः समर्हयता ॥ ३० ॥ हस्यमागतमाकर्ण्य विदभं पुरवासिनं ॥ आगत्य नेत्रां

३०१

लिभिःपपुल्लमुखपंकजो॥१६॥अस्यैवभार्याभवितुंरुक्तिर्ण्यहतिनापरा॥असावप्यनवद्या
 त्माभेष्याःसमुचितःपतिः॥१७॥किंतिस्वचरितंयत्नःतेनतुष्टिलोकधर्मा॥अनुगृह्णा
 तुगृह्णातुवेदभ्याःपाणिमन्तुः॥१८॥एवंप्रेमकलाबद्धावदंतिस्मपुरैकसङ्कन्यावातः
 पुगत्त्रागात्भैरुगुप्ताविकालयां पद्म्याविनिर्घयोद्भुम्भवान्याःपादपल्लवं॥१९॥सावानुष्मा
 यतीसम्यग्मुकुन्दवरणांबुजंयतवाश्रानभिःसाईसखीभिःपरिवारिता॥२०॥गुप्ताएजभ
 रैःशूरैःसन्नेद्रेस्थितायुधैःमदंगशंखपणवास्तर्प्यभेयश्चजघ्निः॥२१॥तानोपहारवलिभि
 र्वीरमुस्याःसहस्रशस्त्रगंधवस्त्राभरणैर्द्विजपत्न्यःसलंकृता॥२२॥गार्पनश्चसुबंतश्च
 गायकावाद्यवादकाःपरिवार्यवधंजगुःसुतमागधवंदिनः॥२३॥आसाद्यदेवसदनं
 ध्योतपादकरंबुजाङ्गपस्यश्यश्रुविःशंताप्रविवेशांविर्कोतिका॥२४॥तोवैप्रवयसो
 बालांविधित्ताविप्रयोषितभवानीवंदपांचकुर्भवपल्लीभवान्विता॥२५॥नमस्यै
 तांविक्केभीहृणस्वसंतानयुतांशिवांभयासनिर्भगवान्कलसलदनुमोदतां॥२६॥

॥राम॥

॥११॥

निर्गन्धाःसंतेर्द्वैवीसःस्रज्जाल्यभूषणेनानोपहारवलिभिःप्रक्षिपावलिभिःएयक
 ॥२७॥विप्रस्त्रियःपतिमतीक्ष्णानेःसमपूजयता॥स्रवणापूमतांबूलकंदसलफलेषुभिः
 ॥२८॥पतस्येस्त्रियस्ताःप्रददुःशेषंयुयुत्तुराशिषः॥ताभ्योदयेनमश्चक्रेशेषंवनगरेहवधुः
 ॥२९॥मुनिव्रतमथसत्कानिश्चक्रामांविकागहाताम्रगृहपाणिनाभसंरत्नमुद्रोपशो
 भिनः॥३०॥तोदवमायामिववीरमोहिनीमुमध्यमांकुंडलमंडिताननां॥भ्यामानितंवा
 पितरत्नमेखलांलज्जस्तनीकुंतलशंकितेक्षणं॥३१॥पुचिस्मितांविंबफलाधरसुति
 राणायमानदिनकुंदकुण्डलां॥पदावलंतीकलहंसगामिनीसिंजकलानुपूरधामशो
 भिनः॥३२॥विलोक्यवीरमुमुहुःसमागतायशस्विनस्तत्कृतहृष्टयार्दिताः॥३३॥मांवीक्ष
 तेनृपतयस्तदुदारहासव्रीडाःवलोक्य॥३४॥हतेवतसङ्क्षितास्त्रासेतुःक्षितोरथग
 जाश्रवताविमृष्टायात्राछलेनहरयेय्यतीखशोभां॥३५॥सिंशनेश्चलयतीवलपन्न
 शोप्राप्तितदभगवतःप्रसमीक्षमाणा॥इत्यार्यवामकजैरलकानपांगैःप्राप्तान्द्वि

॥भा०६०३०॥
॥१२॥ स

सतनृपान्ददेश्युत्तंसा॥५५॥तांएजकन्यारथमारुरुसतीजहारकलोभिषतांसमीक्ष
तांरथमारोप्यसुपर्णस्रक्षणांरजन्यचक्रंपरिभ्रममाधव॥ततोययोरामपुराणेःश
नेःशृगालमध्यादिवभागहृदरि॥५५॥तिमानिनःखाःभिभवयशःक्षयंपैर्जरासंध
मुखानंसंहि॥अहोधिगस्मान्यशआतधन्विनांगोपैर्हृत्तंकेसरिणांमृगैरिवा॥५६॥
॥इतिश्रीभागवतंमहापुराणेदशमस्कंधेरुक्मिणीहरणेतिपंचाशत्तमोऽध्यायः॥
॥५७॥श्रीशुक उवाच॥इतिसर्वसुसंख्यावाहानारुह्यदंशिता॥खैःसर्वलैःपरिकां
ताभन्वीमुईतकार्मुका॥५७॥तानापततआलोक्षयादवानीकमृषपा॥तस्थुस्तसं
मुखाराजनिस्फुर्यस्वधन्विते॥५८॥अथएवेगजस्कंधेरयोपस्थचक्रोविदसुमुचुः
शरवर्षाणिमेवाअक्षिषयोयथा॥५९॥सुर्वलंशरासारे॥अनंवीक्ष्यसुमध्यमा॥सत्री
उमैसतद्वक्तंभयविबललोचना॥६०॥प्रहस्यभगवानाहमास्मभैवीमलोचने॥विनश्य
स्यधुनेवैततावकैःशात्रवंबलां॥तिषांतद्विकमंवीरागदसंकर्षणादयः॥अमृष्यमा

॥११॥
॥१२॥

णानारवेर्जघ्नहृयगजानरथानाधिपेतुःशिरांसिरथिनामश्विनांगजिनांभुविसकुं
उलकिरीरानिसास्त्रीषाणिचक्रोरिशः॥अहस्ताःसाःसिगोदघासाःकरभाडुरवोप्रयः
अश्वःश्वतरागोश्वरमर्त्यशिरांसिच॥५८॥न्यमानबलानीकावृत्तिभिर्जयकोशि
भिःशजानोविमुखाजगमुर्जरासंधपुरस्सर॥५९॥शिश्नुपालंसमभ्येसहतदारमिवा
उतुरांनृत्तविपंगतोसाहंशुष्यद्वदनमब्रुवन्॥६०॥भोभोपुरुषराट्कृतोर्मनस्यमि
दंस्वजातप्रियाःप्रिययोरजनन्निखादेहिषुदश्यते॥६१॥यथादारुमयीयोषिन्स
तेकुहकेश्रया॥एवमीश्वरतंत्रोयमीहतेसुखदुःखयोः॥६२॥होरेःसप्तदशाहंवेस
सुगानियराजितः॥प्रयोविंशतिभिःसेनैर्जिग्यएकमहंपरा॥६३॥तथाप्यहनशोचामि
नप्रहस्यामिकाहंविता॥कालेनैदेवयुक्तेनजानन्विश्ववित्तजगता॥६४॥अधुनापिबयं
सर्ववीर्ययूथपयूषपा॥पराजिताःफलान्तत्रैर्यदुभिःकृष्णपालिते॥६५॥रिपवोऽजिग्य
रधुनाकालआत्मानुसारिणि॥तदावयंविजेष्यामोयदादेवंप्रदक्षिणो॥६६॥एवंप्रबो

॥ भा० ६०३० ॥
॥ १३ ॥

धितोभिन्नेश्चैवागात्सानुगः पुरा हतशेषाः पुनस्तपिपयुः स्वस्वपूरनपात्राः ॥ १३ ॥
तुराससोद्वाहंरुसहिः सहस्वसुः ॥ १४ ॥ ततोऽन्वगमत्कसमसोऽहिण्याबतोव
ली ॥ १५ ॥ रुक्म्यमर्षीसुसंरब्धः शृण्वतां सर्वभूतानां प्रतिजज्ञे महाबाहुर्दशितः स
शरासनः ॥ १६ ॥ अहलासमरेकसमप्रत्यक्षचरुकिणी ॥ १७ ॥ इति न प्रवक्ष्यामि सत्य
मेतद्भवीमिव ॥ १८ ॥ इत्युत्कारयमारुह्य सारथिप्राहसत्वरः ॥ १९ ॥ नोदयाः श्वान्यतः क
सस्तस्य मे संयुगं भवेत् ॥ २० ॥ अद्याहं निशिते वीणे गौपायस्य सुदुर्मतेः तिष्ठे वी
र्यमदयेन स्वसामे प्रसभं हता ॥ २१ ॥ विकल्पमानः कुमतिरिष्वरस्याप्रमाणवि
रथेनेकेन गोविर्दतिष्ठतिष्ठे सत्याह्वयता ॥ २२ ॥ अधनुर्विकल्पसुदृढं जप्रेकसं निभि
शरेः ॥ २३ ॥ आहवानक्षणे तिष्ठयदनां कुलपांसना ॥ २४ ॥ कुत्रयासि स्वसारं मे मुषिता
धोऽश्ववद्विः ॥ २५ ॥ हरिष्येऽद्यमदं मंदमायिनः कूरयो धिनः ॥ २६ ॥ पावन्नमेहतो वीणेः श
यीथामुंचदरिकः ॥ २७ ॥ मयन्कसोधनुश्छित्ताषड्विर्विद्याधरुकिणी ॥ २८ ॥ अथ भिश्चतु

॥ सम ॥
॥ १३ ॥

रवाहनद्वाभ्यां सत्तं ध्वजं त्रिभिः सचाऽन्यदनुगदायकसंविद्याधपंचभिः ॥ २९ ॥
तिस्त्राडितः शरेः घेस्तच्चिदधनुः व्युतः ॥ ३० ॥ पुनरन्यदुपादत्तदप्यग्निदव्ययः ॥ ३१ ॥ प
रिघंपदिशं शूलैश्चमोऽसीशक्तिमरोपयदायुधमादद्यात्तसर्वसोऽग्निदरिः ॥ ३२ ॥
ततोऽरथादवपुत्यसद्वपाणिर्जिघांसया ॥ ३३ ॥ हस्यमभ्यद्रवत्कुरुः पतंगऽवपावकं ॥ ३४ ॥ त
सचापततः खड्गं तिस्रशश्चमेघेभुभिः ॥ ३५ ॥ छित्तासिमादेदतिगमं रुकिणं हंतुमुद्यतः ॥ ३६ ॥
दद्यान्नातवधोद्योगं रुकिणीभयविकला ॥ ३७ ॥ पत्तितापादयोर्भर्तुस्वाचकरुणसत् ॥ ३८ ॥
योगेश्वराः प्रमेयात्मनदेवेदेवजगत्पते ॥ ३९ ॥ हंतुं नार्हसिकल्याणभ्रातरं मे महाभुजो ॥ ४० ॥
श्रीशुक उवाच ॥ ४१ ॥ तथापरित्रासविकंपितांगयाश्रुवाः वशुष्यन्मुखरुद्धकंठया ॥ ४२ ॥ क्रातव्य
विजिसितहेममालयागहीतपादः करुणो न्यवर्त्तता ॥ ४३ ॥ तैलेन बध्नातमसाधुकारिण
सश्मश्रुकेशं प्रवपन्यरुहयत् ॥ ४४ ॥ तावन्नमर्हः परसैन्यमुद्धतं यदुप्रवीरानसिनीर्यथाग
जा ॥ ४५ ॥ हस्योत्तिकमुपवन्नयदश्शुस्तत्र रुकिणी ॥ ४६ ॥ तिथाभूतं हतप्रायं दद्यात्संकर्षणे

॥ अरिणिपुवा ॥

विभुः ॥ ४५ ॥ विमुच्य बद्धं करणो भगवान्कृष्णमब्रवीत् ॥ ४६ ॥ असाधिवंदं त्वया कृष्णकृतं
 मम ज्ञुगुप्सितं वपनं श्मश्रुकेशानां वैरूप्यं सुहृदो वधः ॥ ४७ ॥ मिवाः स्मान्साध्व्यस्ये
 थाभ्रातुर्वैरूप्यचिंतया ॥ सुखदुःखदोनवान्योस्त्रियतः स्वकृतभुक्तपुमान् ॥ ४८ ॥ बंधुवधा
 र्हेदोषापिनबंधोर्वधमहेति ॥ त्याज्यः स्त्रिणैव दोषेण हतः किं हन्यते पुनः ॥ ४९ ॥ सत्रियाणां
 मयं धर्मः प्रजापतिविनिर्मितः ॥ आतापिभ्रातरं हन्याद्येन चोदरस्ततः ॥ ५० ॥ राज्ञ्यस्य
 भूमिर्विजितस्य स्त्रियो मानस्य तेजसः ॥ मानिनोऽन्यस्य बोहेतोः श्रीमदोधाः क्षिपंति हि ॥ ५१ ॥
 तव यं विद्यमा बुद्धिः सर्वभूतेषु दुर्हरोऽयमन्यसि सदा भद्रं सुहृदो भद्रमहवत् ॥ ५२ ॥ आ
 त्ममोहो नृणां मेघकल्प्यते देवमायया ॥ सुहृदुर्हृदुदासीन इति देहात्ममानिनो ॥ ५३ ॥
 एक एव परोक्षात्मा सर्वेषां मयि देहिनां ॥ नानेव गच्छते मूढैर्यथा ज्योतिर्यथानभः ॥ ५४ ॥
 देह आद्यंतवानेषु व्यप्राणगुणात्मकः ॥ आत्मन्यविद्यया कृतः संसारयति देहिनां ॥ ५५ ॥
 आत्मनो ज्येन संयोगा वियोगो वाऽसतः सति ॥ तदेतत्वा तस्मिन् देहप्राभोयथा

॥ राम ॥

॥ ९४ ॥

रिव ॥ ४६ ॥ जन्मादयस्ते देहस्य विक्रियानात्मनः क्वचित्कलानामिव नैवेदोर्मतिर्ह्यस्य
 कुरिवा ॥ ४७ ॥ अथाशयान आत्मानं विषयान्फलमेव चाभ्रभुंकेष्यसंस्थे तथा प्रोत्थव
 धो भवोऽप्यतस्मादज्ञानजं शोकमात्मशोषविमोहनं ॥ तत्त्वज्ञानेन न निहंत्य सत्त्वा भवभु
 विस्मिता ॥ ४८ ॥ श्रीभुक्तवाचा एव भगवता तन्वीशमेण प्रतिबोधिता ॥ विमनस्यं परितः
 ज्यमनो बुद्ध्या समादधो ॥ ४९ ॥ प्राणाऽवशेष इत्यहो हि डिदंत बलप्रभः ॥ स्मरन् विरूपकं
 रणं वितथात्ममनोरथः ॥ ५० ॥ अहंत्वादुर्मतिं कृष्णमप्रत्यक्षयवीयसीं ॥ कुंडिनं न प्रवे
 क्ष्यामीत्युक्ता तत्राऽवसदुषा ॥ वक्त्रे भोजकटेनामनिवासाय महत्सुखं ॥ ५१ ॥ भगवान्भी
 षकमुतामेवं निर्जित्य भूमिपानां ॥ पुरमानीय विधिवदुपये मे कुरुदह ॥ ५२ ॥ तदामोह
 त्सवो नृणां यदुपयुक्तं गृहं गृहोऽजभदन्यभावा नाकृष्ये यदुपतौ न प ॥ ५३ ॥ नरा नार्य
 श्वमुदिताः प्रमथ्य मणिकुंडलाः ॥ तारिर्वहमुपाजहूव रयोश्चित्रवाससा ॥ ५४ ॥ साव
 सिपुथ्ये स भित्तिं द्रुके तुभिर्विचित्रमालां वरलतोरणैः ॥ भवो प्रतिद्वयै पल्लवमंग

॥भा०६०३०॥
॥१५॥

लेखपूर्णकुंभाः गुरुधृपदीपके ॥५६॥ सिकमागो मदयुद्धिगदुतयश्चभुजो गजे
स्तुपराग्र्यभापगोपशोभिना ॥५७॥ कुरुसंजयकेकेयविदर्भयदुकुंतय ॥ मिथोमुसु
हिरतस्मिन्संभ्रमासिधावतो ॥५८॥ क्विण्याहरणोश्रुत्वागीयमानंततस्ततः ॥ ए
जानोराजकन्याश्रवभुवुर्भशविस्मिता ॥५९॥ हारकायामभूजन्महामोदः पुरो
कसो ॥ क्विण्यारमयेपितंदष्टाकसंजगयति ॥६०॥ इति श्रीभागवते दशमस्क
॥ ५८ ॥ क्विण्याहोत्सवोनामचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ का
मस्तुवासुदेवांशोदग्धः प्रायुद्धमन्युना ॥ दिहोपयंत्येभ्यस्तमेवप्रत्यपद्यता ॥ स ए
वतातोवेदार्थीकृत्स्नवीर्यसमुद्भव ॥ प्रयुम्न इति विख्यातः सर्वतोऽनवमः पितुः ॥ अंतंश्वरः
कामरूपी हृत्वातो कमनिर्देशो ॥ सविदित्वात्मनः शत्रुप्राप्तो दन्वत्यगाद्रहं ॥ अंतं निर्जग
खलवानमीनः सोऽप्यः परैः स ह्युत्तो जालेन महता गृहीतो मत्स्यनीविभिः ॥ अंतंश्व
रायकेवर्ता उपात हुरुपायनो ॥ स ह्यमहान संनीलाः वधन्त धितिना द्रुतो ॥ हृष्टा तदुदरे

॥यम॥
॥१५॥

बालं मायावंत्येव देयना ॥ ५५ ॥ नारदोऽकथयत्सर्वतस्याः शंकि तंचेतसः ॥ बालस्य तल
मुत्पत्तिमस्या हरनिवेशनो ॥ ५६ ॥ सा च कामस्य वैपली रतिनी मयशस्विनी ॥ पत्युर्निदग्ध
देहस्य देहोत्पत्तिं प्रतीक्षतीति ॥ ५७ ॥ निरूपिता शंबरेण सा सप्तोद नसा धनो ॥ कामदेवं शिशुं
ध्वाचक्रे हंतं दाम्भिको ॥ ५८ ॥ नातिदीर्घकालेन सकाक्षी रूढयो वन ॥ जनयामास नारीण
वीक्षती नो च विभ्रमो ॥ ५९ ॥ सा तं पतिं पद्मदलामयं तेषां प्रलंबबाहुं नरलो कसुंदं शस्त्री ॥ हा
सो न भितभ्रुवेषती प्रीत्योपतस्थ रतिरंगसो रत्ने ॥ ६० ॥ तामाह भगवान्कार्ष्णिमौ तस्मेति
त्यथा ॥ मातभावमतिक्रम्य वर्त्तसे कामिनी यथा ॥ ६१ ॥ रतिरूवाच ॥ भवान्नारण्यगुप्तः श
ंबरेण हतो गहान् ॥ अहं तेऽधिकृता पत्नी रतिः कामो भवान्प्रभो ॥ ६२ ॥ एष लानिर्देशं सिंधाव
क्षिप्य च बरोः सुर ॥ मत्स्यो ग्रहीत ददरदिह प्राप्नो भवान्प्रभो ॥ ६३ ॥ तमिमं न हि दुर्द्धर्षं दुर्ज
यं शत्रुमात्मनः ॥ माया शतविदलं च मायाभिर्मोहनादिभिः ॥ ६४ ॥ परिशोचति ते माता कुरी
वगतप्रजो पुत्रलेहाकुलादीना विवत्सालो रिवानुरा ॥ ६५ ॥ प्रभाष्ये बंददो विद्यां प्रयुज्यायम

॥श्रीशुकः॥

॥भा०६०५०॥

॥१६॥

हाम्नेनामायावतीमहामायांसर्वमायांविनाशिनी॥१॥सचशंबरमभ्येससंयुगायसमा
व्ययताअविषह्येसमाशेषेःक्षिपन्जनयन्कलि॥२॥साधिसिंसादुर्वेवाभिःपदाहतवो
रगा॥निश्चक्रामगदापाणिरमघीताम्रलोचन॥३॥गदामाविधत्तसाप्रमुन्नायमहा
त्मनोप्रक्षिप्यनदनादेवजनिष्येनियुशं॥४॥तामापतन्तीभगवान्धुम्नागदयागद
अपास्यशत्रवेकुडःप्राहिणोत्सगदानप॥५॥सवमायांसमाश्रित्येदेतयोमयदर्शि
ता॥मुमुवेशमयंवर्षकासौवैहायसोऽसुर॥६॥ताधमनोश्मवर्षणोरेकिणोयोम
हारथ॥सत्तात्मिकामहाविद्यांसर्वमायोपमर्दिनी॥७॥ततोगोत्रकगंधर्वपैशाचौर
गराक्षसी॥प्रायुक्तशतशोदेव्यःकार्त्तिक्यधमयस्ता॥८॥निशतमसिमुद्यम्यसकिरी
टंसकुंडलं॥शंबरस्यशिरःकायाताम्रश्मश्रुजसाहरता॥९॥आकीर्षमाणोदिविजेःस्तवदि
कुसुमोत्तरे॥भार्ययावरवारिण्यापुरीनीतोविहायसग॥१०॥अंतःपुरवराजंलसनाशत
संकुलं॥विवेशपत्न्यागगनाद्विद्युतेवबलाहकः॥११॥तंदृष्ट्वाजलदश्यामपीतकौशियवास

॥राम॥

॥१६॥

सोमलंबबाहुताम्राशंसुस्मितंरुचिरानना॥१॥स्वलंकृतमुखोभोजनीसवकाऽलकालिभिः
रुसंमलाश्रियोद्गीतानिलिप्युत्तत्रतत्र॥२॥अवधाधशेनेशेषेदलसङ्गेनयोधित॥
उपजगमुःप्रमुदिताःसखीरत्नसुविस्मिता॥३॥अथतत्रासितापांगीवेदभर्तृवल्लभाधिणी॥
अस्मरत्सुतंनयंलेहलुत्तपयोधरा॥४॥कोन्वयंनरवैर्ग्यःकस्यवाकमलेक्षण॥५॥रतः
कयावाजहरेक्यंलब्धाल्नेननवा॥६॥ममवाप्यात्मजान्छोनीतोयःसतिकाग्रहात्एत
नुत्यवयोरोमायदिनीवतिकुत्रचित्॥७॥कथंत्वेननसंप्राप्तंसारूप्यंशार्द्धधन्वनः॥आरु
त्सावयवैर्गत्याखरहासाऽवलोकने॥८॥सएववाभवेन्नयंयोमेगर्भेद्यतोर्भक॥अमुषि
न्नीतिरधिकावामस्फुरतिभेभुज॥९॥एवंमीमांसमानायांवैदभ्यांदेवकीमुतद्विवक्या
नकंदुद्भ्यामुत्तमस्त्रोकआगमता॥१०॥विज्ञातार्थोऽपिभगवांस्तुल्लीमासीजनादेन॥ना
रदोऽकथयसर्वेशंवरहरणादिकं॥११॥तच्छ्रुत्वामहश्रव्यरुक्मातःपुरयोधित॥अभ्य
नंदन्बहूनब्धान्यंमत्तमिवागतो॥१२॥देवकीवसुदेवश्चरुक्षराभोतयास्त्रियः॥रंपनीतोप

रिष्यन्त्यरुक्तिणीचयमुर्मुद्योऽप्यनष्टं प्रथुन्वमायांतमाकर्ण्यहृत्कोकसः॥अहोमृतइवाया
 तोबालोदिष्टेतिहाः॥ब्रुवन्नाः॥पंचैषुहुःपितृसूरुपनिजेशभावास्तन्मातरोयदभजनन्
 हुरुहभावाः॥विभ्रंनतत्वलुरमास्पदविंबविंबैकोमस्मरेः॥स्तिविषयेकिमुताऽन्यनार्थः॥
 ॥४०॥इतिश्रीभागवतंभक्त्युपायप्रकाशमस्कंधपंचपाशानमोऽव्यापः॥५५॥श्रीगु
 कउवाच॥सत्राजितःस्वतनयांकुस्मायकृतकिलिषः॥स्यमंतकेनमणिनास्वयमुद्यम्यदत्तवा
 ना॥१॥गतावाच॥सत्राजितःकिमकरोद्दहन्नुकस्यस्यकिलिषः॥स्यमंतकःकुनस्तस्यकस्य
 इनामुताहेरः॥२॥श्रीगुकउवाच॥आसीत्सत्राजितःसर्प्योभक्तस्यपरमःसखा॥मीतस्त
 सेमणिंप्रादात्सर्प्यस्तुष्टःस्यमंतकां॥सतंविभ्रन्मणिंकंठेभ्राजमानोयथारविः॥प्रविष्टो
 हारकांराजनेतेजसानोपलक्षितः॥धर्मं विलोक्यजनादरातेजसा मुष्टदृष्टयः॥दीव्यतेःसेभ
 गवतेशशंसुःसर्प्यशंकितः॥पुनरायणनमस्तेस्तुशंखचक्रगदाधरादामोदराखिंदाह
 गोविंदपदुनंदना॥एषआयानिसवितात्वादिरहस्यज्ञैगयंतोमुसन्गभक्षिचक्रेणनृणां

॥ राम ॥

॥ ७ ॥

चक्षुषिनिगमगुणान्वन्विच्छतिमार्गं त्रिलोक्यां विबुधैर्भाषितायाद्यगदंयदुष्टदुष्टं
 लायात्यजःप्रभो॥५॥श्रीगुकउवाच॥निशम्यबालवचनं प्रहृष्टो बुजलोचनः॥माहनासो
 र्विद्विंबःसत्राजिन्मणिनाज्वलना॥सत्राजित्स्वगदंश्रीमच्छनेकोनुकमंगलोऽप्रविश्यदेवस
 दनेमणिंविप्रेर्म्यवेशयत्॥५॥दिनेदिनेस्वर्णभारायंशोसस्तुजतिप्रभोऽहुर्भिसमार्थरिथानिस
 र्प्याबिभ्याधयोःशुभाः॥नसंतिमायिनस्तत्रयज्ञास्तेभ्यश्चितोमणिः॥५॥सयावितोमणिंका
 पियदुराजायशौरिणा॥निवार्यकामुकःप्रादात्वाज्ञाभंगमचीकरत्॥५॥तमेकदामणिंकंठेप्र
 तिमुच्यमहाप्रभोःप्रसेनोहयसाहस्यमगमोम्यवरइतो॥५॥प्रसेनंसहयंहलामणिमाच्छिद्य
 केसरी॥गिरिविशन्नांबवतानिहंतोमणिमिच्छता॥५॥पिचक्रेकुमारस्यमणिंकीडनकं
 विस्रोऽप्रपश्यन्भ्रातरंभ्रातासत्राजिसर्प्यनप्यत्॥५॥प्रायःकृच्छाननिहंतोमणिर्गोबर्जनं
 गतः॥भ्राताममेतितच्छ्रुत्कार्णकेर्णैजपयजना॥५॥भगवांस्तदुपश्रुत्यदुर्गेशोलिप्तमात्स
 निः॥मार्मुं प्रसेनपदवीमन्वपद्यतनागरे॥५॥इतंप्रसेनमस्त्ववीक्ष्यकेसरिणावेनोत्तंवाःदि

एद्येनिहतमक्षेणददृशुर्जनाः ॥ १८ ॥ कसराजविलंभीममधेनतमसारता ॥ एकोविवेशभग
वानवस्थाप्यबहिः प्रजाः ॥ १९ ॥ तत्रदृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं बालकीं ननं कृतं तां हनु कृतमनिसस्मिन्
वतस्थेऽर्भकां तिके ॥ २० ॥ तमपूर्वनरं दृष्ट्वा धात्रीनुकोशभीतवता ॥ तस्युत्ताभ्यद्वतकुंडाजोव
वानवलिनां वरः ॥ २१ ॥ सवेभगवता तेन युयुधे स्वामिनात्मनः ॥ पुरुषं प्राकृतं मत्वा कुपितो ना
नुभाववित् ॥ २२ ॥ हं दुर्दुस्तु मुलमुभयोर्विजिगीषतो ॥ आमुधाः श्मद्रे मेर्दीभिः ॥ क्रव्यार्थ
स्थिनयोरिव ॥ २३ ॥ आसीत्तदष्टविंश हस्तिनेरतरमुष्टिभिः ॥ वज्रनिष्पेषपर्येयविश्रममहर्नि
शो ॥ २४ ॥ कस्मद्विनिष्ठा तन्निष्पष्टांगो रबंधनः ॥ क्षीणसत्त्वः स्निग्धान्नसमाहाऽतीव वि
स्मितः ॥ २५ ॥ तानेति तं सर्वभूतानां प्राणैर्यजः सहो बलं विस्तुं पुराणपुरुषं प्रभविस्त्रुमहोत्सवं ॥
लं हि विश्वसज्जो स्रष्टा सज्जानामपियच्च सत् ॥ कालः कलयता मीशः परं ज्ञात्मा तथात्मनो ॥
यस्य षट्कलितरौषक रासो मेक्षेर्वर्त्मा दिशस्सुभितनकृतिमिगिलोऽब्धिसितः ॥ कृतः स्वय
शऽबलितचलंकारसः शिरसिभुविपेतुरिषु सतानि ॥ २६ ॥ इति विज्ञातविज्ञानमसराजा

॥ एम ॥

॥ १८ ॥

नमच्युतः ॥ २७ ॥ आतहारमहारजभगवानेवकी सुतः ॥ २८ ॥ भिमस्यारविंदासः पाणिनाशं क
रणं ॥ रूपया परया भक्तं प्रेमगं भीरया गिरा ॥ २९ ॥ मणिहेतोरिद्रुपान्नावयमसपते विलोमि
व्याभिशांप्रमज्जनात्मनो मणिनामुना ॥ ३० ॥ इत्युक्तः सोदुहितरंकन्यां जौबवतीमुद्रां जहंगाये
समणिना कृत्वा यो पत्रहारः ॥ ३१ ॥ अदृष्टानिर्गमशोरेः प्रविष्टस्य विलंजनाः ॥ प्रतीक्ष्य ह्यदृश हा
निदुःखिताः स्वपुत्रं समुद्रा ॥ ३२ ॥ निशम्य देवकी देवी रुक्मिण्यनकदुर्दुभिः ॥ सुहोदो ज्ञातयोः शोचनवि
लात्कृत्समनिर्गतो ॥ ३३ ॥ सत्राजितं शपंत सौदुःखिता हारको कसऽपतस्युर्महामायां दुर्गो कृत्वा
पलब्धये ॥ ३४ ॥ तेषां तु देव्युपस्थाना ॥ तस्यादिशशिषासहा ॥ प्रादुर्भवसिद्धार्थैः सदा रोहर्षय
हरिः ॥ ३५ ॥ इपलभ्यहृषीकेशं मृतं पुनरिहा गतां सह पत्न्या मणिग्रीवं सर्वज्ञानमहोत्सवा ॥ ३६ ॥
सत्राजितं समाहूय सभायां राजसंनिधौ ॥ प्राप्तिं वाख्याय भगवान्मणितस्मेन्यवेदयता ॥ ३७ ॥ सवा
निब्रीडितोरत्नं रहीत्वाः बाष्पखलतः ॥ अत्रनुसप्यमानो भवतमगमत्स्वेन पापना ॥ ३८ ॥ सोऽनुधा
यंस्तदेवाऽंधबलवदियहकुलः ॥ कृत्यं मज्जाप्यात्सरजः प्रसीदेद्वाच्युतः कथं ॥ ३९ ॥ किं कृत्वा साधुमह

॥भा० ६०३०॥
॥१९॥

स्यान्नशपेद्वाजनीयथा॥अदीर्घदर्शनं सुदं मूढं द्रविणलोलुपं॥४५॥ इत्यदुहितं रत्नं स्मिन् स्त्री रत्नं रत्न
मेव च॥४५॥ योऽयं स मीची न सत्यस्य शक्तिर्नवान्यथा॥४६॥ एवं व्यवसितो बुद्ध्या सत्राजित्वसुतांश्च
भा॥मणिं च स्वयमुद्यम्य कृत्वा योपजहार॥४७॥ त्रांसस्य भाभां भगवानुपयमेयथा विधि॥४८॥
भिर्यो वित्तांशी लक्ष्मीं दार्यगुणान्वितां॥४९॥ भगवानाह नमणिं प्रतीच्छामो वयं नृप॥ नृवास्तो दे
वमक्रस्य वयं तु फलभागिनः॥५०॥ इति श्रीभागवतं महापुराणे दशमस्कंधे स्यमंतकोपाख्या
ने षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः॥ ५६॥ श्रीशुक उवाच॥ विज्ञातार्थोपि भगवान्दधाना कर्ण
योऽवान्॥ कुंती च कुल्यकरेण सह गमो ययौ कुरुत्वा॥ श्रीशुकं पंचविदुर्गंधार्थं श्रेण मेव च
तुल्यदुःखौ च संगम्य हाकृष्टमिति होचतु॥५१॥ लब्ध्वैतदंतं रं राजन च्छतधनान्मूवतु॥ अक्र
कृतवर्माणो मणिः कस्मान्न गृह्यते॥५२॥ योऽस्मभ्यं संप्रति श्रुत्वा कन्यारत्नं विगृह्येन॥ कृत्वा या
दान्न सत्राजित्कस्माद्भूतं रमन्वियाती॥५३॥ एवं भिनमतिस्ताभ्यां सत्राजितमसतम॥ शयानमव
धील्लोभास्तपायः क्षीणजीवितं॥५४॥ स्त्रीणां विक्रोशमानानां कंदंतीनामनाथवत्॥ हस्तापश्य

॥एम॥

॥१९॥

न शो निकवन्मणिमादाय जग्मिवा॥५५॥ सत्यभामा च पितरं हतं वीक्ष्य श्रुत्वा र्थित॥ व्यलपता तत
तेति हाहता स्त्रीति शुक्ती॥५६॥ तिले श्रेण्यां मृतं प्राप्य जगाम गजसाक्ष्यं॥ कृत्वा यविदिता र्थीय
तसा च ख्योपितुर्वधं॥५७॥ तदा कर्णेश्वरो राजन्ननुसस्य न लोकातां॥ अहो नः परमं कष्टमिदं स्यात्
विलेपतु॥५८॥ आगत्य भागांस्तस्मात्सभार्यः सा प्रजः पुंशतधनानमो रेभेर्दुर्मणिं ततः॥
सोपि कृत्वा यमं तालाभीतः प्राणपरीक्षया॥ साहाय्ये कृतवर्माणमया च तसचाऽब्रवीत्॥५९॥
नाहमीश्वरयोः कुर्याहेल नंरम कृत्वा योऽस्ति नृसमायकल्पे ततयो वै जिनमाचरन्॥६०॥ कंसः
सहानुगोपी तोयं हृष्टा तस्याजितः प्रिया॥ तत्रासंधः सप्तदश संयुगालि रयोगतः॥६१॥ प्रत्याख्या
तः सचाक्रं पाक्षिं ग्राहमयाचत॥ सोप्याह को विरुद्धेन विद्वानीश्वरयोर्वैलो॥६२॥ पदं लीलय
विश्वं सजस्यति हंति च॥ वेष्टां विश्वसजो यस्य न विदुर्मोहिता जया॥६३॥ पः सप्तहायनः शैलमु
स्याह्ये केन पाणिना॥ दधारं लीलया बाल इच्छिं लीप्रमिवाभेकं॥६४॥ मस्तस्मै भगवते कृत्वा य
दुत कर्मणे॥ अनंताया दिभूताय कूरस्थाया त्मेनेन म॥६५॥ प्रत्याख्यातः सतेनापिशतधनान्

रंतुं

हामणि॥ तस्मिन्मया स्वमारुह्य शतमोजनगं यये॥ १०॥ गुरुध्वजमारुह्य रथं रामजनादेनो
 अन्वयातां महावेगे रथे राजनगुरुदुष्टे॥ ११॥ मिथिलाया उपवने विसृज्य पतितं ह्योपश्याम
 धावत्सं त्रस्तः कलामप्यन्वद्ववदुषा॥ १२॥ पदाते भगवांस्तस्य पदानि स्निग्धमने मितान्॥ चक्रेण शि
 रः कृत्य बाससोऽयं चिनोन्मणिं॥ १३॥ अलब्धमणिं रागसकृत् स्मृत्वा हाग्राजानि कां वयं हतः प्र
 तधनुर्मणिस्तत्र न विद्यते॥ १४॥ तत्तथा हबलोन्मंसमणिः शतधन्वनः॥ कस्मिंश्चित्सुरेष्वन्यस्त
 स्तमनेषु पुरं व्रज॥ १५॥ अहं विदेहमिच्छामि द्रष्टुं प्रियतरं मम॥ इत्युक्त्वा मिथिलाराजं निवेशयदु
 नेदन॥ १६॥ तदेष्टा सहसोत्थार्य मेथिलः प्रीतमानसः॥ अहं पामास विधिवदहेणीयं समहणेः॥
 ॥ १७॥ इवा स तस्यो कति विमिथिलायां समाविभुः॥ मानितः प्रीतिमुक्तेन जनकेन महात्मना॥
 ततो शिखद्रां काले धार्तराष्ट्रः सुयोधनः॥ १८॥ केशवो ह्यारकामे सनिधनं शतधन्वनः॥ अत्राप्रति
 चमणेः प्राह प्रियायाः प्रियकृदिभुः॥ १९॥ ततः सकारयामास क्रियां बंधो हेतस्य वै॥ साकं सुहृदि
 भगवान्यायाः स्युः सांपर्यायिकाः॥ २०॥ अक्रूरः कृतवर्मा च श्रुत्वा शतधनो बंधो॥ मृतुर्भयं संज

॥राम॥

॥२०॥

लो हारकायाः प्रयोजनं॥ २१॥ अक्रूरं प्रोषितः शिष्या सन्ने हारको कसां॥ शरीरमानसा स्ता
 पा सुदुर्दैविकभोतिकाः॥ २२॥ हस्यंगोपदिशं त्येके विस्मयप्रागुदाहृतो मुनिवासनिवासिकिंचेरेता
 शिखद्रां॥ २३॥ द्विवर्षतिका शीशः श्वफल्काया गताय वै॥ वसुतांगादिनी प्रादात्ततो वर्षस्य
 काशिषु॥ २४॥ तत्पुत्रस्तत्र भावोऽसावक्रूरं यत्र यत्र हृदि वोऽभिवर्षते तत्र जनोपतापानमाश्रितः॥
 ॥ २५॥ इति कृद्वचः श्रुत्वा नेतावदिह कारणं॥ इति मत्ता समाना व्यप्रादात्कृतं जनादेन॥ २६॥ अत्र ति
 लाऽभिभाष्येनं कथयित्वा प्रियाः कथां विज्ञाताः खिलविततः स्मयमाना वहावहा॥ २७॥ ततु
 दानपतेन्यस्तत्त्वय्यास्त शतधन्वनाः॥ इत्यमंतको मणिः श्रीमान्विदितः पूर्वमेव न॥ २८॥ सत्रा
 जितोऽनपसत्ता द्रुह्युदुहितुः सुताः॥ हायं निनीयाः पः पिश्रुमिभ्युर्गं वशे चितो॥ २९॥ तया
 पिदुर्दरस्तन्यैस्तय्यास्तो सुव्रते मणिः॥ किंतु मामग्रजः सम्यक् न प्रत्येति मणिं प्रति॥ ३०॥ इत्य
 स्वमहाभाग बंधूनां शांतिमावह॥ अयुश्छिन्ना मखास्तः॥ यवर्ते रत्नवेदयः॥ ३१॥ एवं साम
 भिरालब्धः श्वफल्कतनयो मणिः॥ आशय बाससा छत्रं ददौ सस्यं समप्रभां॥ ३२॥ इत्यमंतकं

दशीयिताहातिभ्योरज्जन्मात्मनः॥विमन्यमणिनाभयस्तस्मैप्रत्यर्पयत्प्रभुः॥५॥पस्वित
 ऋगवतर्षभस्वविस्तोर्वीर्याक्यं वृजिनहरं सुमंगलं च॥आख्याने पठति शृणोत्यनुसरेद्
 दुःकीर्तिदुश्शितमपोक्षयातिशान्तिः॥५॥इति श्रीभागवत दशमस्कन्धे स्यमंतकोपाख्या
 निसप्तपंचाशतमोऽध्यायः॥५॥श्रीशुक उवाच॥एकदा पांडवान् द्रुपदं प्रतीतान् पुरो
 त्तमः॥इदं प्रस्थंगतः श्रीमान् युयुधानादिभिर्वृतः॥दृष्ट्वा तमागतं पार्थमुकुंदमखिले
 श्वरं रुतस्त्र्यमुं गणदीराः प्राणामुख्यमिवागतं॥परिष्वज्या न्युतं वीरशंखसंगहेतेन सः
 सानुगमस्मितं वक्त्रं वीक्ष्य तस्य मुदं ययुः॥मुचिष्टिरस्य भीमस्य कृत्वा पादाभिवंदनं
 ऋनं परिरभ्याः ययमाभ्यां च॥भिवंदितः॥परमासनं आसीने कृत्वा कृत्वा मनिंदितान्
 नवोदात्रीडिता किं विच्छनैरेत्याः भवदंता॥संयैव सात्यकिः पार्थः पूजितश्चाभिनंदितः॥
 निषसादासनेऽन्ये च पूजिताः पय्युपासतां॥एतथा समागत्य कृत्वा भिवंदनं स्तयाति
 हं द्रैश्चाभिरंभितः॥आ एष वो स्तां कुशलं सहस्रं धुषितं च सारं परि एष बांधवः॥अत

र्ह

॥रम॥

॥२९॥

माह प्रमेवेकव्यरुदकं दाः श्रुलोचन॥स्मरंतीतान् हृन्क्लेशान्क्लेशपायात्मदर्शनां॥अत
 देवकुशलं नो भूत्सनाथाक्लेशतावयं ज्ञातीनः स्मरंता कृत्वा भातामप्रेषितस्त्वया॥धीन
 तेऽस्ति स परांतिर्दिविष्वस्य सुहृदात्मनः॥तथापि स्मरंतां शश्वत्क्लेशान् हंसिह दिक्षितः
 ॥५॥मुचिष्टिर उवाच॥किं न ज्ञाचरितं श्रेयो न वेदाहमधीश्वरयोगेश्वरणां दुर्दृशो यन्नोद
 यः कुमेधसां॥इति वैवार्धिका नामा सानुगता सोऽभ्यर्थितः सुखं जनयन्नयनानंदमिदं
 प्रस्थौकसां विभुः॥एकदारयमारुह्य विजयो वानरध्वजं गाढीबंधनुरादाय तूष्णीनाः स
 पसायको॥साकं कृत्स्नं सन्नद्धा विहर्तुं विपिनं वनं बहुव्यालमगाकीर्णं प्राविशत्परवीर
 हा॥अतः तत्र विद्यच्छरैर्व्याघ्रान् शकृन् महीषान् रुरुन्॥शरभान् गव्यान् खड्गान् हरि
 णां च्छशशस्त्रकानां॥तान् निन्युः किं करणं ते मेध्या न्यवेणुपागतोत्तरपरीतः परिश्रो
 तो बीभत्सुर्यमुनामगतो॥अतत्रोपस्थश्य विशदं पीत्वा वारिमहारथौ॥कस्योददशतुः क
 न्यां चरंती चारुदर्शनां॥तान्मासाद्य वगरो हं सुद्विजां रुचिराननो॥पप्रच्छ प्रेषितः सख्य

॥भा०६०३॥
॥२२॥

फाल्गुनः प्रमदोत्तमं ॥ २५ ॥ कालं कस्याः सिसुश्रमणि कुतो वा किंचि कीर्षेसि ॥ मन्येत्वा पति
मिच्छतीं सर्वं कथय शोभनो ॥ २६ ॥ कालं युवा च ॥ अहं देवस्य सवितुर्दुहिता पति मिच्छती
वितुं वरेण्यं वरं दत्तः परममास्थिता ॥ २७ ॥ नान्यं पतिवृणे वीरतमते श्रीनिकेतनो हृष्य
तां मे स भगवान् मुकुंदो नाथ संश्रय ॥ २८ ॥ कालं दीप्ति समाख्याता वसामिय सुना जले
निर्मिते भवने पित्राय वदन्त्युत्तदर्शनो ॥ २९ ॥ जथा वदद्गुडकेशो वासुदेवाय सोपितो ॥ रथमा
रोप्यत द्विजान् धर्म एजमुपागमता ॥ ३० ॥ पदे वकुलः संदिष्टः पार्थानां परमाः दुता ॥ कारयामा
सनगरं विचित्रं विश्वकर्मणा ॥ ३१ ॥ भगवान् स्तननिवसनस्थानां प्रियसि कीर्षेय ॥ अग्रे येषां
उवंदा तुम ज्ञेयस्याससारिणि ॥ ३२ ॥ सोऽग्निस्तु येषां नुरादयान् स्वेतान् रथं नपा ॥ अर्हं नायाः स
यो नृलो वर्मवाभेद्यमस्त्रिभिः ॥ ३३ ॥ मयश्च मोचितो वन्देः सभां सख्यं दपाहृता ॥ पस्मिन् दुर्योध
नस्यासीजलस्य लक्ष्मिभ्रम ॥ ३४ ॥ स्तनेन समनुज्ञातः सुहृद्दिश्या नमोदित ॥ आयायो हारको भू
यः सात्यकि प्रमुखे र्वन ॥ ३५ ॥ अथोपयमेकालिंदी सुपुण्य लृष्ट आगतो वितन्वत्यमानं देवानो

॥रम॥
॥२२॥

परममंगला ॥ ३६ ॥ विंशनुविंशवावंत्यो दुर्योधन वशनुगो ॥ स्वयं वरे स्वभगिनी कलसक्तो न्यवे
धतां ॥ ३७ ॥ राजाधिदेव्या स्तनयो मित्रविंश पितृषसु ॥ प्रसह्य हतवान् कलौ राजनराज्ञां प्रपश्य
तां ॥ ३८ ॥ जगज्जिन्नामकोशल्य आसीद् राजाति धार्मिक ॥ तस्य सत्या भवत्कन्या देवी नाम जिति
नपा ॥ ३९ ॥ न तां शोकुर्न पावो दमजि लासप्तगो वृषान् ॥ तीक्ष्णशृंगान् सुदुर्ध्वो न वीरं गंधाः सहान्व
लान् ॥ ४० ॥ तां शुला वृषजि ह्वभ्यां भगवान् स्तालतां पति ॥ जगाम कोशल्य पुरं सैन्येन महता व
त ॥ ४१ ॥ स कोशलपतिः प्रीतः प्रत्युत्थाया सनादिभिः ॥ अर्हणेनापि गुरुरणा पूजयत्यतिनंदिन ॥
॥ ४२ ॥ वरं विलोक्या भिमं संसमागतं नेरं द्रुकन्या च कमेरमापति ॥ प्रसादयं मे पति राशिषोऽमलः
करोतु सत्यायदि मे धनो व्रैते ॥ ४३ ॥ अर्चिनं पुनरित्याह नारायण जल्येन ॥ आत्मानं देन पूर्णस्य कर
वाणि किमप्यक ॥ ४४ ॥ पत्यादपं कजरतः शिरसा विभर्त्ति श्रीरत्नजतः सगिरिशः सहलोकपाले
लीलातनूः स्रक्तं सेतुपरीप्स्येशः काले दधत्स भगवान् मकेन तुष्यता ॥ ४५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तमा
ह भगवान् कृष्णः कृतासन परिग्रहः ॥ मेघगंभीरया वाचा सस्मितं कुरुनंदन ॥ ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच

ग

॥भा०६०३०॥
॥२३॥

नेरंइयाञ्चाकविभिर्विगर्हिताराजन्यबंधोर्निजधर्मवर्तिनः। तथापि याचेतवसोहृदेनकन्या
लक्ष्यांनहिष्णुलक्षदवयुः॥०॥राजावाच॥कोन्यस्तेऽभ्यधिकोनाथकन्यावरंरहेस्तितागुणैक
धान्नायसंगांश्रीर्वसत्यनपायिनी॥४॥किंलस्माभिः कृतंपूर्वसमयःसालतवैभोपुंसोवीर्य्य
परीक्षार्थकन्यावरपरीक्षया॥४॥सप्तैतेगोदृषावीरदुर्द्वैतादुरवप्रहाःएतेर्भगताः सुबहवोभिन्न
गात्रानपात्मजाः॥४॥यदिमेनिगहोताः स्युस्तथैवयदुनंदनवरोभवानभिमतोदुहितुर्मेशि
यःपते॥४॥एवंसमयमाकर्ण्यबध्वापरिकरंप्रभुः। जात्मानंसप्रधाकृतान्यगह्नालीलयेवता
नो॥४॥बध्वातान्दामभिः शेरिर्भगदृषीनहंतोनसः। व्यकर्षलीलयावद्भान्बालोदारुमयानय
या॥४॥ततःप्रीतःसुतांराजाददौकस्मायविस्मिन्तः। तांप्रत्यगह्नाद्रुगवानविधिवत्तदंशीप्रभुः
॥४॥राज पत्न्यश्चदुहितुः कृष्णलब्ध्वाप्रियंपतिं। लेभिरेपरमानंदंजातश्चपरमोत्सवः॥४॥हांख
भैर्यानकानेदुर्गीतवाद्यद्विजाशिषः। नरनार्य्यैः प्रमुदिताः सुवासः खगलंकृताः॥४॥दृश्ये
नुसहस्राणिपारिवर्हमदाहिभुः। युवतीनां त्रिसाहस्रंनिष्कप्रीवसुवासो॥४॥नवनागसह

॥राम॥
॥२३॥

स्त्राणिनागाच्छतगुणान्तरथान्। रथाच्छतगुणानश्चानश्वाच्छतगुणान्तरथान्॥४॥दंपतीरय
मारोप्यमहसासेनयारंतो। स्नेहविक्रिन्नहृदयोपापयामासकौशलः॥४॥पुंलेतदुहधुर्भ
पानयंतंपथिकन्यकां। भगवतीर्य्याः सुदुर्मयीयदुभिर्गौरवैःपुत्राः॥४॥तानस्यतः शरत्रातानं
धुप्रियकदरुर्जुनः। गौडीवीकालयामाससिंहः सुईगानिबो॥४॥पारिवर्हमुपागृह्यद्वारकामेय
या। रमेयदनामृषभोभगवान्देवकीसुतः॥४॥श्रुतकीर्तैः सुतांभद्रमुपयेमेपितृषुशुक्लैके
यीभ्रातृभिर्दत्तांकुसः संतर्हनादिभिः॥४॥सुतांचमद्राधिपतेर्लक्ष्मणालक्षणेयुतां। स्वयं
रजहारेकः ससुपर्णः सुधामिबो॥४॥अन्याश्चविविधाभार्याः कसस्यासत्सहस्रशः। भोमं
हवानन्निरोधादाहताश्चारुदर्शनाः॥४॥इतिश्रीभागवतेमहापुरुषोदशमस्कंधेऽष्ट
महिष्युद्धोनामाष्टपंचाशतमोऽध्यायः॥५॥राजोवाच॥यथाहंतोभगवताभोमो
येनचताः स्त्रियः। निरुद्धाएतदाक्षविक्रमंशार्द्धंखननः॥४॥प्रीत्युक्तवाच॥इदंराहतंस्वने
णहतकुंडलबंधुना। हतामराद्रिस्थानेनज्ञापितोभोमचेष्टितोसभाय्योगरुडारुः प्राज्याति

सय

॥ भा-६०३० ॥
॥ २४ ॥

षपुरंयये॥ गिरिदुर्गेः शस्त्रदुर्गेः नीलाऽग्न्यनिलदुर्गं मुखापाशाऽयुनेधोरिदंैः सर्वतआवृ
ता॥ अहमा निर्विभेदा शीनशस्त्रदुर्गाणि सायकेऽनिकेणाऽग्निजलेवायुं मुखापाशांस्तथादि
ना॥ अशंखनोदेनयंत्राणि हृदयानि मनस्विनां प्राकारंगदयागुर्वीनिर्विभेदगदाधरं॥ पांच
जन्यध्वनिं श्रुत्वा युगांताऽशनिभीषणं मुरःशयान इतस्थोदैत्यः पंचशिखजलात्॥ ध्वनिश्रुत्वा
यम्यमुदुर्निरीक्षणो युगांतसर्पानलरोचिरुज्ज्वलाप्रसंखिलोकीमिव पंचभिर्मुखैरभ्यद्रव
तादृष्यमुतंययोरग॥ अविध्यश्रुतं तस्मागरुतमेतनिरस्यवक्त्रेर्व्यनदस्तपंचभिर्मुखैरुद
सीसर्वदिशोतंरमहानापर्युन्नं कराहमावृणोता॥ अतदापतंहेनिशिखं गरुतमेतहृिः शरा
भ्यामभिनत्रिधोजसा मुखेषु तंचापिशरैरताऽयतस्मेगदांसोऽपिरुषाव्यमुचता॥ पीतामा
पतंतीगदयागदांमधेगदाप्रजोनिर्विभेदसहस्रधा॥ इयम्यबाहूनभिधावतो जितः शिरं
सिचक्रेण जहारलीलया॥ अयसुः पयातांभसिकुंतशीषीकुकुंतशं गोद्विरेवंद्रतेजसा॥ अ
सत्पात्मजाः सप्तपिबुर्वधानुराः प्रतिक्रियामर्षेनुषः समुच्यतां भामोतंरिहः श्रवणोवि

॥ राम ॥
॥ २४ ॥

भावसुर्वसुनेभस्वानरुणश्च सप्तमः॥ पीठं पुरस्कृत्य च मपतिं मधेभौमप्रयुक्तानिरग
न्धतायुधाऽप्रायुंजतासाद्यशरानसीनगदाः शत्रुपृष्टिश्रुत्वा न्यजिते रुषो ज्ज्वणाऽत
नच्छत्रकूरं भगवान्त्वमागिणेरमोघवीर्यशिलशश्चकर्तहतासीहमुख्याननयद्यमा
लयं निकुंतशीर्षोरुभुजां प्रिवर्मण॥ अस्वानीकपा नयुतचक्रसायकैलथा निरस्तात्र
रकोधरा सुतऽनिरीक्ष्य दुर्मर्षण आस्त्रबन्धैर्गजैः पयोधिप्रभैर्वैरिणैरक्रमत॥ हृष्टासभा
यंगरुडोपरिस्थितं सस्योपरिस्थात्सतऽिहूतंयथा॥ रुष्टं सतस्मै व्यसजतशतं प्रीयोधाश्च
सर्वयुगपत्समवियधुः॥ पतद्गोमसैन्यं भगवान्गदाप्रजोविचित्रवीजे निशितैः शिलीमु
खैऽनिकुंतबाहूरुशिरोप्रविग्रहं चकार तर्लंबहताश्चकुंनयैधुयानिवाधेः प्रयुक्तानि श
स्त्रास्त्राणिकुरुहृह॥ हरिस्तान्यस्थितनीक्ष्यैः शरैरैकैकशस्त्रिभिः॥ असमानः सुपर्णेन
पक्षाभ्यां निघ्नतागतान्॥ अगस्त्यताहन्यमानास्तुपसंनखैर्गताऽपुमेवाविशन्ताती
नरकोपुधः पुथ्यताहृष्टाविशविनसेन्यंगरुडनादिनंस्वर्कं॥ तेषोमः प्राहरच्छत्पाव

जः प्रतिहतो यतः ॥ भाकं पततया विद्धि माला हत इव द्विपः ॥ १० ॥ मूलं भो मोच्यतं हंतु मा
 दे देवित थोद्यमः ॥ अतः हिसर्गो सर्वमेव सत्यभावावब्रवीत् ॥ ११ ॥ देवदेव जगन्नाथ शृणु मा
 दवनं दना जह्नु मेनेन विक्रम्य मा विलंबं कुरु प्रभो ॥ १२ ॥ तस्यात दवनं श्रुत्वा नरकस्य शिरो ह
 रिः ॥ अथा हरः कृतस्य सचक्रेण हारुले मिनः ॥ १३ ॥ सकुंडले चारुकिरीटभूषणं वभो यथि व्योप
 तितं समुत्पलतः ॥ हहेति सा खित्य वयः सुरेश्वर मा ल्ये मुकुंदं विकिरंत इति ॥ १४ ॥ अतः श्वभः
 कृतस्य मुपेय कुंडले प्रतप्त जो हनदर लभास्व ॥ १५ ॥ त्वेन यं लावन मालयाप्यै यत्नान् वेत संश्रम
 यो महामणिः ॥ १६ ॥ अलौपी दय विप्र शं देवी देव वर विंतां प्रांजलिः प्रणतारजन भक्ति प्रव
 णया धिया ॥ १७ ॥ मरुवा जलमस्ते देव देवेश शंखचक्रगदाधरा भक्ते व्योषात्तरुपाय प
 रमात्मन मोस्तुतो ॥ १८ ॥ तमः पंकजनाभा यनमः पंकजमालिनो जमः पंकजनेत्राय नम
 स्ते पंकजां प्रये ॥ १९ ॥ नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय विस्रवो पुरुषाय आदिबीजाय पूर्णवो
 धाय ते नमः ॥ २० ॥ अजाय न यि त्रेऽस्य ब्रह्मणेऽनंत शक्त्यो परा वरात्मन भूतात्मन प

॥राम॥

॥२५॥

रमात्मन मोस्तुतो ॥ २१ ॥ त्वं वै सिसृक्षरजः उत्करं प्रभो तमो निरोधाय विभर्ध्य संवृतः ॥ स्या
 नाय सत्वं जगतां जगत्संते कालः प्रधानं पुरुषो भवान परः ॥ २२ ॥ अहं पयो ज्योतिरथानिलो
 न भो मात्राणि देवा मन इन्द्रियाणि ॥ कर्तृमहानि सखिलं चरं चरं लय्य ह्मितीये भगवन्नयं
 भ्रमः ॥ २३ ॥ तस्यात्मनो यंत वपाद पंकजं भीतः प्रपन्नानि हरो पसादितः ॥ तस्य लयेनं कुरु
 स्त पंकजं शिरस्य मुष्ठा खिल कलसापहं ॥ २४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति भूम्या र्थितो वाग्भिर्भग
 वान् भक्तिमन्त्रया दत्ता भयं भो मगहं प्राविशत् सकल ह्मिमतः ॥ २५ ॥ तत्र राजन्य कन्यानां व
 द्स हस्त्राधिकाऽयुतां भो माहतानां विक्रम्य राजभ्यो ददश हरिः ॥ २६ ॥ तं प्रविष्टं स्त्रियो वी
 र्यनखीरं विमोहिताः ॥ मनसा वन्निरः भीष्टं पतिदेवो पसादितो ॥ २७ ॥ भयात्सतिरयं मसु
 धा तात दनु मोदतां ॥ इति सर्वाः पृथक् क्लेशावेन हृदयं दधुः ॥ २८ ॥ ताः प्रादिगो ह्वा खती स
 मृष्ट विरजो वराः ॥ नरयादेर्महाकोशान् याश्चान्द विणं महता ॥ २९ ॥ एष वत कुलो भांश्च वतु
 र्दंतां स्तरसिनः ॥ आं दुरांश्च वतुः पथि प्रेषया मासकेशवः ॥ ३० ॥ गता सुंरं द्रुभवनं दत्तादि

॥ भा० ६० ३० ॥
॥ २६ ॥

येचकुंडलोपजितस्त्रिदशेष्टेणसहैष्टाण्याचसप्रियः॥३॥नोदितोभार्येयोत्याव्यपारि
जातंगहस्तमिआरोप्यसेष्टाविबुधाननिर्जितोपानयसुरेश्रीष्ठापितःसत्यभामा
यागहोद्यानोपशोभनः॥अन्वगुभैमराःस्वर्गातद्गंधासवलंपरा॥४॥ययावआ
नम्यकिरीटकोटिभिःपादौस्पृशन्च्युतमर्थेसाधनेसिद्धार्थेएतेनविगृह्यतेमहा
नहोसुरणांचतमोधिगाढ्यतां॥५॥अथोमुहूर्त एकस्मिन्नानागोरघुतास्त्रियःपथे
पथेभगवांस्तावद्रूपधरोऽव्ययः॥६॥हृषुतासामनपाप्यतर्ककनिरस्तसाम्याति
शयेष्ववस्थितः॥७॥मिरमाभिर्निजकामसंस्तुतोयथेतरोगादैकमेधिकांश्चरन्॥८॥इत्य
रमापतिमवाप्यपतिस्त्रियस्ताब्रह्मादयोपिनविदुःपदवीयदीयांभेजुर्मुदाविरतमेधि
तयानुरागहासाःवलोकनवसंगमजल्पलजाः॥९॥प्रसुद्रमासनवराहणपादशोच
तांबूलविश्रमणवीजनगंधमात्यैःकेशप्रसारशयननलपनोपहारेहीसीशताञ्जपिधि
भोर्विदधुःस्मदस्योऽप्या॥१०॥इतश्चामागतमहापुत्राणदशमस्कंचपरितान्दृष्टवान्का

॥ एमा ॥
॥ २६ ॥

दिवधोनामेकोनषष्ठितमोध्यायः॥५६॥ श्रीशुक उवाच॥ कर्हिचिसुखमासीनंस्वतल्य
स्थजगद्गुहं पतिपथ्यं चरैष्टेष्ठीव्यजनेनसखीजने॥५७॥मस्वितलीलयाविश्वं सजस्यःवती
श्वरः॥५८॥हिजातःस्वसेतूनांगोपीथाययदुषुजः॥५९॥तस्मिन्तंगहैभ्राजनमुक्तादामविलंबिना॥
विगजितेवितानेनदीपेभेणिमयेरणिमल्लिकादामभिःपुष्पैर्द्विरंकुलनादिनाजालरंघ्रप्र
विष्टैश्चगोभिश्चंद्रमसेऽमले॥६०॥पारिजातवनामोदवायुनोद्यानशालिना॥६१॥धूपैरागरवे
राजनजालरंघ्रविनिर्गतैः॥६२॥पयःकेननिभेष्टुभेपयैकेकशिपूतंमे॥६३॥पतस्थसुखासी
नंजगतामीश्वरं पतिं॥६४॥बालव्यजनमादायरत्नदंडं सखीकरात्तनवीजयतीदेवी॥६५॥पासीच
ऊर्द्वश्रं॥६६॥सोपाच्यतंकणयतीमणिनपूराभ्योर्जेगुलीयबलयव्यजनाग्रहला॥६७॥वस्त्रं तगरु
कुंबकुंमश्रेणहारभासानितंबधृतयाचपराध्वकां च्या॥६८॥तांरूपिणींश्रियमनन्यगतिनिधि
श्ययालीलयाच्यतनोरुत्तररुणां प्रीतःस्मयन्नलककुंडलनिष्कंठवक्रोत्तसस्मितसुधांहरि
वभाषोऽपिभीमगवानुवाच॥राजपुत्रीप्सिताभेपेलोकपालविभूतिभिः॥६९॥महानुभावेःश्रीमद्भीरु

पोदार्यबलोर्जिते ॥१॥ तानप्राप्तानर्थिनो हितवेद्यादीन् स्मरदुर्मदानां हताभ्यां स्वपित्रा व
 कस्मान्नो वदये ॥२॥ एतयो विभ्यतः सुकसमुद्गरेण गतानां बलवद्भिः कतं देयाया
 ह्यक्तनृपा सनात् ॥३॥ अस्पृश्यत्वेनां पुंसामलोकपथमीयुषां ॥ आस्थिताः पदवीं सुभ्रुवायः
 सीदंतियो धित ॥४॥ निश्चिं वनावयं शश्वन्निश्चिं वनजनप्रिया ॥ तस्मात्तायेण न ह्याहामांभ
 जंति सुमध्यमे ॥५॥ पयो रत्नसमं विनंजये श्रय्यो कृतिर्भव ॥ तयोर्विवाहो मे नीचनो तमाधम
 योः कवितो ॥६॥ विदम्यं तद्विज्ञापय लयाः दीर्घसमीक्षया ॥ वृत्तावयं गुणेर्होनाभिस्तुभिः स्वाधि
 तामुधा ॥७॥ अथात्मनो नुरुपैवैभजस्व त्रियैर्भाषितं लमा शिषः सत्याद्दामुत्र बलस्य से
 ॥८॥ चैद्यशालजरासंधं दंतवक्त्रादयो नृपा ॥ प्रमद्विषंति वामोरु रुक्मीचापितवाग्रज ॥९॥ तेषां
 वीर्यमदां धानां दृष्टानां स्मयतु तयो ॥ आनीता सिमया भेदेनेजो पहरताः सतां ॥१०॥ उदासीना व
 पं नृनं लयपत्यार्थकामुका ॥ आत्मलब्ध्या ॥ समहे पूर्णागेह्यो न्योतिरक्रिया ॥११॥ श्रीशुक
 उवाच ॥ एतावदुक्ता भगवानात्मानं वल्लभा मिवा ॥ मन्यमाना मविश्लेषात्तदर्थं प्रउपारमन्त ॥१२॥

॥१२॥

॥२७॥

रनित्रिलोकेशपतेस्तदात्मनः प्रियस्य देव्यश्नुत पूर्वमप्रियो ॥ आश्रुसभीता हृदि ज्ञातवेषु
 श्रितां दुर्गतां रदतीजगाम ह्य ॥१॥ यदा मुजातेन नखारुणश्रिया भुवं सिखं सश्रुभिरजनाः ॥
 ते ॥ आसिं वती कुंकुमरुषितो स्तनो तस्यावधो मुख्यतिदुःखरुद्धवाक् ॥२॥ तस्याः सुदुःख
 भयशोकविनष्टबुद्धेर्हृत्ता तस्त्वथ हलयतो व्यजनं पपात ॥ दिहश्च विल्लवधियः सहसेवमुखन
 रं भववातविहना प्रविकीर्य केशान् ॥३॥ तद्दृष्ट्वा भगवान्कृत्यः प्रियायाः प्रेमबंधनं ॥ हास्यो
 ऽहिमजानं स्याः करुणः सोत्तर्कपता ॥४॥ पर्यंकादवरुह्याश्रुतामुत्थाप्य नुभुंज ॥ केशान्समुत्ता
 तद्वक्त्रं प्राग्जस्रपाणिना ॥५॥ प्रमज्याश्रुकलेनेत्रे स्तनो बोधतौ श्रुत्वा ॥ आश्लिष्य बाहु
 नाराज नन्यविषयां सती ॥६॥ सोल्यमासासोल्लः कृपया कृपणां प्रभु ॥ हास्योऽहि
 मस्त्रिनामतदहं सतांगति ॥७॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तामावेदम्यं सयेयाजनेतां मसरायणा
 त्वहवः श्रोतुकामेन स्वेत्याचरितमंगनो ॥८॥ मुखं च प्रेमसंरंभस्फुरिता ॥ धरमीक्षितुं कदापि
 पारुणापांगं सुदूरभुकुटीतं ॥९॥ अयं हि परमो लाभो गृहेषु गृहमेधिनो ॥ पन्नैर्मनीयते यामः

॥ भा. २. ५. ॥
॥ २२८ ॥

प्रिययाः श्रीरुभामिनी ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सर्वं भगवता राजनैवेदर्भोपरि सांख्यिता ॥ ताला
तत्परिहासोक्तिं प्रियया गभयं ज्ञेयं ॥ विभवेः कृष्णं पुंसां वीर्यं तीभगवन्मुखं ॥ सत्री इह
सरुविरलिधा पांगेन भारता ॥ किं पुनर्वाच ॥ नन्वेवं मे तदरविंद विलोचना हयं हे भवा
न भगवतो सदृशी विभूजः ॥ क्लेमहि ह्यभितो भगवांस्त्र्यधीशः ॥ काहं गुणप्रकृतिरज
गहीतपादा ॥ सख्यं भयादिव गुणेभ्य उरुक्रमतः ॥ शेते समुद्र उपले भनमान्नात्मा ॥
नित्यं कदिंद्रियगणैः कृतविग्रहस्त्वत्सर्वकेनैव पदं विधुतं तमोऽर्थः ॥ त्वया दपन्नम
करं दनुषां मुनीनां वत्सीः स्फुरन्पशुभिर्नेनुदुर्विभाव्यो ॥ पस्मादहो किमिवेदितमीश्वरस्य
भूतस्त्ववेदितमथोऽनुये भवंतो ॥ निः किंचनो ननु भवान्यतोऽस्ति किंचिद्यस्मे बलिवं वि
भुजोपि हरं त्यजाथा ॥ नत्वा विदं त्यमुत्तपो न कमाह्यतां धाः ॥ प्रेक्ष भवान्बलिभुजामपि ते
पितुभ्यम् ॥ त्वेवैसमस्तपुरुषार्थमयः फलात्मा यद्दृष्टया सुमतयो विसर्जंति कृतं
तेषां विभोस मुचितो भवतः समाजः पुंसः स्त्रियाश्चरतयोः सुखदुःखिनोनीह्यन्त्यस

॥ २२८ ॥
॥ २२८ ॥

परच

दं मुनिभिर्गदितानुभावआत्मात्मदश्च जगतामिति मेव तोसि ॥ हिलाभवद्भवुदीरि
तकालवेगध्वस्ताशिषोः ॥ जभवनाकपती नकुतो न्यो ॥ जीताऽपेव सत्तवाद्यज्ञयसु
भूयान्विश्राव्य शर्क निनदेन जहयं मां तं ॥ सिं होयथा खबलिमीश पश्य स्वभागं तेभ्यो भ
याद्यदुदधिं शरणं प्रपन्नः ॥ यद्दंष्ट्रयान्यशिखामणयोगे वेन जायंता दुषगयाद
य एकपत्तं ॥ एन्यं विसृज्य विविशुवैनं मं बुतास सीदंति तेनुपदवीं तदहा स्थिताः ॥ किं ॥ का
न्यं श्रयेत तव पादसरोजं गंधमाघ्राय सन्मुखरिजं जनतापवर्गं ॥ लक्ष्म्या लयं त्वविगण
य्यगुणालयस्य मत्सोऽदोऽभयमर्थं विक्तरुशि ॥ तं तानु रूपा मभजं जगतामधी
शमात्मानमजर्वका मपूरेऽस्यान्तितवां प्रिररणं सतिभिर्भ्रमं त्यायो वै भजंतमुपयास
नतापवर्गं ॥ तस्याः स्युरच्युतनृपा भवतोपदिष्टाः स्त्रीणां गद्देषु खरगोश्वविडालभस्त्राः
यत्तुर्गमूलमरिकर्षणोपयायासुष्मकथाम् ॥ विरंच्यसभासुगीता ॥ त्वकृशमश्रु
रोमनखकेशपिनद्धं तमोसाथिरक्तकृमि विदकपित्तवातां जीवच्छवं भजति को तम

तिर्विभूयातिपदभ्रमकस्त्वमजिघ्रसीषी॥४५॥ अस्वंबुजासममतेवरणानुराग
आत्मनरतस्यमयिवानतिरिक्तदृष्टेः॥ यत्स्वस्वरूपपतात्तज्जोतिमात्रामामीक्षसेत
दुहन्ः परमाः सुकपाः॥४६॥ निवालीकमहंमन्येवचक्षेमघुस्वदनांवायाश्चहिप्रायःक
न्यायाः स्यादितिः क्वचित्॥४७॥ ब्रूयाथापिपुंश्चल्यमानोऽभ्येतिनवेनवंबुधोऽसतीन
विभयातांविभूदभययुतः॥४८॥ श्रीः॥५०॥ अत्रासाध्यतद्योतुकमिनराजपुत्रिप्रलंभि
ताममोदितंयदन्वात्यसर्वैतत्सत्यमेवहि॥४९॥ पान्यान्कामयसेकामानुप्रत्यकामायभा
मिनि॥ संतिह्लेकांतभक्तायास्तबकल्याणिनित्या॥५०॥ उपलब्धपतिप्रेमपातिव्रतचंचे
नचो॥ यत्कैश्चैश्चाल्यमानायाधमीमयपकर्वित॥५१॥ योमांभंतिशंपलेतपसात्रतयैव्या
कामात्मानोपशंगोहोतानममायया॥५२॥ मां प्राप्यमान्यपवर्गोसंपदंवांछंतियेसं
पदएवतयति॥ तिमेंदभायानिरयेपिर्णामात्रात्मकतान्निरयः सुसंगमः॥५३॥ दिव्या
ह्रस्व्यसकृन्मयित्वाकृताः नुरतिर्वमोवनीखले॥ सुदक्षः सौसुतंरुंदाशिषोः

॥ शम्भ ॥

॥२९॥

सुभरायानि कृतिनुषः स्त्रिया ॥१७॥ नत्वा दशो प्रणथिनी गृहिणी गृहे सुप्रपामिमानि नि
यया स विवाहकाले प्राप्ता न्न पानविगणव्यरहो हरे मे प्रस्थापितो द्विज उपभुत सकथस्य
॥१८॥ प्रातुर्विरूपकरणं युधि किर्जितस्य मोहाद्वपवणिचत इधमसंगो ख्याः ॥ दुःखं समुत्प
मस होऽस्मद्योगभीत्याने वा ब्रवीः किमपि तेन वयं जिता संतो ॥१९॥ दूत स्वयात्मलभने सुविबि
क्त मंत्रः प्रस्थापितो मयि विरायति श्रूयमेतत् तामत्वानि हास इदं गमन न्ययोग्यं तिष्ठेत तत्
यिवयं प्रति नंद्याम ॥२०॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं सो रत्नसंलाये भगवान जगदीश्वर ॥ खलरो
रमयो रे मे न रत्नो कं विदं वयना ॥२१॥ तथा न्यासा मयि विबुहे सुगृहं द्वा निवासा स्थितो गृहं
धीयान धर्मनिज्ञाक मुहूर्ते हि ॥२२॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशम स्कंधे रुक्मिणी सं
वाद स्थिति मोऽध्यायः ॥६॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकैकोस्ताः कृतस्य पुत्रा न्दश दशाव
लाः ॥ अतीतजन न्न नवमा ज्ञितः सर्वात्मसंपदा ॥२३॥ गृहादन पंगं नीक्ष्य राजपुत्रोऽभ्युत्तस्थिनं
प्रियं यमं सतसं स्वनत तत्त्वविदः स्त्रिय ॥२४॥ तार्वज्जकोश बदनाय त बाहुने त्रे स प्रेम हासरस

वीक्षितवस्तुजल्येऽसंमोहिताभगतोनमनोविजितुंस्वैर्विभ्रमेःसमशकन्वनिताविभ्र-
 म्नाऽस्मायाऽबलोकलवदशितभावहारिभ्रमंऽलप्रहितसौरतमंजरोदितपत्यस्तुषोऽ-
 शसहस्रमनंगवणियेथ्येद्विंशतिमथितुंकरणेनेशकुः॥३॥इत्यंसापतिमवाप्यपतिंस्त्रिय-
 स्तात्रह्लादयोपिनविदुःपदवीयदीयांमिनुमुदाऽविरतमेधितयानुरगहासाऽबलोकनवर्त-
 गमलालसाद्यम्॥४॥प्रसुप्तमासनवराहेणपादशेचनान्बलविश्रमणवीजनगंधमाल्येऽ-
 केशप्रसाधशयनक्षपनोपहार्थेदोसीशताअपिविभोर्विदधुःस्मदास्येऽधितासांयादशप-
 त्राणांकस स्त्रीणांपुरोहिताऽज्योमहिषस्तत्पुत्रान्मधुम्नादीनृगणामितो॥५॥वास्देस-
 मुदेसश्चवास्देहश्चवीर्यवान्॥सुचारश्चवाग्मुपश्रवभद्रचारस्तथाऽपरः॥६॥वास्वद्रेविना-
 सश्चचारश्चदशमोहरेऽप्रसुप्तप्रमुखाजातारुकिण्ण्यानावमाःपितुऽधीभानुःसुभानु-
 स्वर्भानुःप्रभानुर्भानुमास्तथा॥वंद्रभानुर्देहानुरतिभानुस्तथाऽयमश्रीभानुः
 प्रतिभानुश्चसत्यभामात्मजादश॥७॥सांवःसुमित्रःपुरुजिच्छतजिच्चसहस्रजित

॥राम॥

॥३०॥

विजयश्चित्रकेतुश्चवसुमानइविडःऋतुः॥जांबवसाःसुताक्षितेसांवाद्याःपितसंम-
 ताः ११ वीरचंद्रोऽश्वसेनश्चवित्रगुर्वेगवानृषःसमःशंकुर्वसुःश्रीमानकुंतिर्नोर्न-
 जितेःसुताः १२ श्रुतःकविर्वैवोवीरःसुबाहुर्भद्रकलः॥शान्तिर्दर्शःपूर्णमासःकालि-
 याःसोमकोऽवरः १३ प्रद्योषोगात्रवानसिंहोबलःप्रबलकूर्ध्वगः॥माद्र्यापुत्रामहा-
 शक्तिःसहजोऽजोपराजितः १४ रुकोहकोऽनिलोऽग्रेवर्दनोऽनादएवव महीशःपा-
 वनोवन्दिर्मित्रविदात्मजाःसुधिः १५ संग्रामजिह्वहस्तेनशरःप्रहरणोऽरिजित् १
 यःसुभद्रोभद्रायावामज्यायुश्चसत्यकः दीप्तिमांस्ताम्रतप्राधारोहिण्यास्तन-
 पाहरेः १६ प्रसुम्नाच्चागिरुद्रोभद्रुकवत्यांमहाबलः पुत्रांचरुक्मिणोराजन्नामा-
 भोजकरपुरे १७ एतेषांपुत्रपौत्राश्चवभक्तुःकोरिशोनप मानरःरुसजातानांसह-
 स्त्राणिचषोऽश १८ एजोवाच कथंरुक्मरिपुत्रायप्रादादुहितंयुधि कृत्स्नप-
 रिभूतस्त्वंहंतुंरंघ्रप्रतीक्षते एतदारव्याहिमेब्रह्मन्दिषोर्वैवाहिकमिथः १९ अना

॥भा०६०३०॥
॥३९॥

गतमतीतं च वर्तमानमतीतिप्रियं विप्रकृत्य व्यवहितं सम्यक् पश्यंति योगिनः २० श्री
शुक उवाच वृत्तः स्वयं वेदसाक्षादनेगोऽगयुतस्तया रात्रः समेतानि जिज्ञेयजहरेक
रथो युधि २१ यद्यप्यनुस्मरन् रत्नैरुक्तीकृत्वा वमानितः व्यतरद्वागिनेयाय सुताकु
र्वन् स्वसुः प्रियं २२ रुक्मिण्यास्तनयां राजन कृतव मे सुतो बली उपये मे विशालाक्षी
कन्यां चारुमती किल २३ दोहित्राया निरुद्धाय पोत्री रुक्म्यददाहुरः रोचनो बद्धवेरोपि
स्वसुः प्रिय नि कीर्षया २४ जानन्न धर्मं तद्योने स्नेहपाशानुबन्धनः तस्मिन्नाभ्युदये
जनरुक्मिणी रामकेशवौ २५ पुरं भोजकरं जग्मुः सांब प्रशुभ्रकादयः तस्मिन्निवस
उद्धाहे कालिंगप्रमुखानपाः २६ दत्ताक्षे रुक्मिणं प्रोचुर्बलमक्षैर्विनिर्जय अनसतो
ह्ययं राजन पितृव्यसन्महत् २७ इत्युक्तो बलमाहूय तेनाक्षे रुक्म्यदीव्यत शतं सहस्र
मयुतं रामस्तत्रादधे पणं २८ तं तु रुक्म्यजयत्तत्र कालिंगः प्राह स इलं दंतांसं दश
यन्तु चैनौ मध्यतद्गुलायुधः २९ ततो लक्षं रुक्म्यगृह्णातरत्न हंतत्राजय इलः जितय

॥ रामा ॥
॥ ३९ ॥

नहमित्याह रुक्मीकैतवमाश्रितः ३० मनुजाशुभितश्रीमान्समुद्रस्वपर्वणि जात्याः
रुणाक्षोऽतिरुषाण्युर्वदंगलहमाददे ३१ तं चापि जितवानरामो धर्मण च लमा
स्थितः रुक्मीजितं मया त्रेमेव दंतु प्राश्निका इति तदा ब्रवीन्मो भो वाणी बलेनै
व जितो गलहः ३२ धर्मतो बचनेनैव रुक्मीबदति विमेषा ३३ तामनादस्य वेदभौंदुष्टं
जन्म बोदितः संकर्षणं प्रतिहसन्भाषे कालं बोदितः ३४ मैवाक्षो विदामयं गोपालावन
गोचराः अक्षैर्दीव्यैति राजानो बाणेन न भवादृशाः ३५ रुक्मिणेव प्रथि सिनो राजभिश्च
पहासितः कुडः परिधमुद्यम्य जत्रे तं नप संसदि ३६ कलिंगराजं तस्मादहीत्वा दशमे
पदे दंतानपातय कुडोयो हसद्विर्वेतेर्द्विजैः ३७ अन्ये निर्भिन्नबाहुराशिरोरुधिरासिताः
राजानो ददुर्बुर्भौता बलेन परिघादिताः ३८ निहिते रुक्मिणिश्यालेना ब्रवीत्साध्वसाधु
वा रुक्मिणी बलयोगे राजन् स्नेहभंगभयाद्दुरिः ३९ ततो निरुद्धं सहस्रं ययावरं रथं समारोप्य
ययुः कुशस्थली रामादयो भोजकरा दृशाहीः सिद्धास्त्रिवार्या मधुसूदनाश्रयाः ४० ॥ ३९ ॥

विष्णोर्भागायनेमन्त्रपुराणदशमस्कंधे एकपञ्चिंशत्तमोऽध्यायः ॥ राणादाच ॥ बाणस्य
 तनयाम्बाभुपयमेयदूतमः यत्रयुद्धमभ्युद्गिरंहरिशंकरयोर्महत् एतस्त्वैवमहायोगि
 नसमाख्यातुंलमहंसि १ ॥ श्रीकृष्ण ॥ बाणः पुनश्चतस्र्येष्टोबलेरासीन्महात्मनः ये
 नवामनरूपायहर्येऽद्यपिमदिनी २ तस्योरसःसुतोबाणःशिवभक्तिरतःसद्य मावो
 वदान्योधीमांश्चसत्यसंधोददव्रतः ३ शोणिताख्यपुरेस्मिसराज्यमकर्तुंयुग तस्यशं
 भोःप्रसादेनकिंकराइवंतेमराः ४ सहस्रबाहुवीर्येनतोऽवेतोषयन्मत्तं भगवान्सर्वभूते
 शःशरण्योभक्तवत्सलः वरेणशृङ्गदयामाससतंवत्रेपुराधिपं ५ सएकदाहगिरिशंपार्श्वे
 स्थंवीर्यदुर्महः किरीटेनाकवणेनसंस्पृशंस्तस्यदांबुजं ६ नमस्येतांमहादेवंलोकानांयु
 रुमीश्वरं पुंसामपूर्णकामानांकामपूराग्रंघ्रिपं ७ दोःसहस्रंस्तयादत्तंपरंभारयमेध
 भवत् त्रिलोकांप्रतियोद्धारंनलभेतदनेसमं ८ कंठ्यानिभूतेर्दोर्भिर्घुंयुत्सुर्द्विगजान्
 नहं आद्यायांचूर्णयन्नद्रीनभीतास्तेपिप्रदुःखुः ९ तच्छ्रुत्वाभगवान्कुङ्कुःकेतुस्तेभ

॥ राम ॥

ज्यतेयदा तदर्थ्यंभवेन्महसंयुगंमत्समेनते १० इत्युक्तःकुमतिर्हृष्टःस्वग्रहंप्राविश
 न्नप प्रतीक्षन्गिरिशोदेशंसवीर्यनशनंकुधीः ११ तस्योद्यानामदुहितासंप्रेमाद्युन्नि
 नारतिं कन्यालभनकांतेनप्रागदृष्टश्रुतेनच १२ सानत्रनमपश्यतीकासिकांतेनिवा
 दिनी सखीनांमध्यऽतस्योविह्वलात्रीडिताभशं १३ बाणस्यमन्त्रीकुंभांडश्चित्रलेखाच
 तत्सुता सख्यएछस्तखीमृषांकोतहूलसमन्विता १४ कंलंमृगयसेसुभ्रुकीदशस्तेम
 नोरथः हस्तग्राहंतेद्यापिराजपुत्र्यपलसये १५ उद्योताच दृष्टःकश्चिन्नरःस्वप्नप्रयामः
 कमललोचनः पीतवासारुहद्राहुर्वैषिताहृदयंगमः १६ तमहंमृगयेकोतंपाययित्वा
 धरंमधु क्रापियातःस्यहृपतींक्षित्तामोदजिनाःपीवे १७ ॥ चित्रलेखोवाच ॥ व्यसनंतेऽ
 पकर्षामित्रिलोक्यायदिभाज्यते तमानेभ्यनरंयस्तेमनोहृतीतमादिश १८ इत्युक्तादेव
 गंधर्वसिद्धचारणयन्नगान् देवविद्याधरायक्षानमनुतांश्चतथाऽलिखत् १९ मनुजेषुच
 सारह्मन्श्रमानकंदुर्भुं अलिखद्दामकृत्सोचप्रयुजंवीक्ष्यलज्जिता २० अनिरुद्धवि

श्रीकृष्ण

लिखितं वीक्ष्योपाः वाऽनुस्वीद्विया सोऽसावसाविति प्राह स्मयमाना महीयते २१
 मित्रलेखातमाज्ञाय पोत्रं कृत्वा स्य योगिनी ययो विहाय सारजनद्वारं कं कृत्वा पालिता
 २२ तत्र सुप्तं सुपथं कं प्राशुभिर्योगमास्थिता गृहीत्वा शोणितपुरं सख्ये प्रियमदर्श
 यत २३ सा च तं सुंदरं वरं विलोक्य मुदितानना दुःप्रेक्ष्य स गृहे पुंभीरमे प्राशुभिना समं
 २४ पराङ्मुखः स्रग्धं धूपदीपासनादिभिः पानभोजनभक्ष्यैश्च वाक्यैः शुश्रूषया
 चिंतितः २५ गरुः कन्यापुरेशश्च त्रवृद्धं स्नेहयानया नाह गेणात्स बुबुधेऽवयापहंते दिव्यः
 २६ तां तथा यदुर्वीरेण भुज्यमानां हतव्रतां हेतुभिलक्षणां च क्रूरप्रीतां दुर्वृष्टदेः २७
 भयात् आवेदयां च क्रूरजं सेदुहितुर्वयं विवेक्षितं लक्षयामः कन्यायाः कुलदूषणं २८ अ
 नपायिभिर्स्माभिर्गुप्तायाः स्वगृहे प्रभो कन्याया दूषणं पुंभिर्दुःप्रेसायानविग्रहे २९
 ततः प्रव्यथितो बाणो दुहितुः श्रुतदूषणः तरितः कन्यकागारं प्राप्नोति शीघ्रं ३० का
 मात्मजं तं भुवं नैक सुंदरं श्यामं पिशंगांबरं बुजेक्षणं बहदुज्जुं कुंतलकुंडलं लिखास्मिताव

॥ राम ॥

॥ २३ ॥

लोके न च मंडिताननं ३१ दीव्यं तमसैः प्रियया भिन्नम्याया तदंगसंगस्तनकुंकुमस
 जं बाहोर्दधानं मधुमल्लिकाश्रिता तं तस्याग्र आसीनमवेष्य विस्मितः ३२ स्तं प्रवि
 शं व्रतमाततायिभिर्भटैरेकैश्च लोकाधिवः उद्यम्य मोर्वपरिघं व्यवस्थितो यथा त
 कोदं धरो निघांसया ३३ जिघृक्षया तान्यरितः प्रसज्येतः श्रुतो यथा शूकरयूपोऽ
 हनत ते हन्यमाना भवनाद्दिनिर्गता निभिन्नमूर्द्धोरुभुजाः प्रदुदुबुः ३४ तन्वागपाशे
 र्वलिनंततो बलीघ्रं तं स्वसेन्यं कुपितो बबंधह उषाभशं शोकविषादविकला बद्धं निशम्या
 श्रुकलाक्ष्यरोदिषीत ३५ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे अतिरुद्धबंधो नाम
 द्विपट्टिमाध्यायः ॥ ६॥ श्रीशुक उवाच ॥ अपश्यतां चानिरुद्धं तं ह्यंतां च भारत चला
 रो वार्धिका मासाय तीगुरुनुशोचता १ नारदा तदुपाकर्ण्य वातीं बद्धस्य कर्मच प्रययु
 शोणितपुरं वृक्षयः कृत्वा देवताः २ प्रयुक्तो युयुधानश्च गदः सांबोऽथ सारणः नंदो
 नंदमद्राया रामकृष्णः नुवर्तिनः ३ असौ हिणीभिर्दृष्टशभिः समेताः सर्वतोदिशं ४

रुधुर्वाणनगरसमंतात्सालतर्षभाः ४ मन्यमानपुरोद्यानप्राकारः दृष्टगोपुरं प्रेस
माणोरुधाविष्टस्कल्यसेन्योमिनिर्ययो ५ बाणार्थमगवानरुद्रः समुतेः प्रमथेवतः
आरुह्यनदिवषभंयुधेगमकसयोः ६

आसीत्सुतमुलंयुद्धमद्रुतंरोमहर्षणं कस
शंकरयोगजनप्रधुम्नगुह्योरपि ७ कुंभांडः कूपकर्णभ्यां बलेन सदसंयुगः सांबस्य
बाणपुत्रेण बाणेन सहसात्सकेः ८ ब्रह्मादयः सुराधीशमनयः सिद्धवारणाः गंध
र्वाप्सरसोयसाविमानैर्दृष्टमागमन् ९ शंकरानुचरच्छेरिर्भूतप्रमथगुल्लकान्
प्राकिनीर्यातुधानां श्रवेतालात्सविनायकान् १० प्रेतमातृपिशाचांश्च कूष्मांडान्
क्षराक्षसान् श्रवयामास तीक्ष्णाग्रैः शरैः शार्ङ्गधनुश्च्युतेः ११ यथग्विधानि प्रायुं
कृपिनाक्पस्त्राणि शार्ङ्गे प्रत्यलैः शमयामास शार्ङ्गाणि रविस्मितः १२ ब्रह्मास्त्र
स्य च ब्रह्मास्त्रं वायव्यस्य च पार्श्वतः आग्नेयस्य च पार्श्वतः जैनं नैऋतं पाशुपतस्य च १३ मोहयि

राम

२४

लातुगिरिशं नृभणाल्लेणान्भितं बाणस्य एतनां शेरिर्जिघानाः सिगदेषुभिः १४ कं
दः प्रधुम्नबाणो घेरधमानः समंततः असन्निभमुचनगात्रेभ्यः शिखिनापाक्रमदृणात्
१५ कुंभांडः कूपकर्णश्च येततुसुसलाईतो द्रुद्रुस्तदनीकानि हतनाथानि सर्वतः
१६ विशीर्यमाणं स्वबलं दृष्ट्वा बाणो समर्षणः कृष्णमभ्यद्रवसंस्त्रिरीथी हिलेव सात्यकि
७ धनं व्याकृष्य युगपत्तवाणः पंचशतानि वै एकैकस्मिच्छरे होहोसंदधेरणदुर्मद
१८ तानि विच्छिद्रभगवान्धनं धियुगपद्गिरिः सारथिरथमम्वाश्च हत्वा शंखमपर
यत् १९ तन्माताकोटरानामनगनामुक्तशिरोरुहा पुरोऽवतस्थे कृष्णस्य पुत्रप्राणयि
रसया २० ततस्तिर्यङ्मुखो नग्नमनिरिहसन्नगाग्रजः बाणश्चातावहिरथस्त्रिन्धन
२१ विशासुरं २२ विशाबितेभूतगणेज्वरस्कन्निशि गच्छिपात् अभ्यपद्यत दाशाहं दहन्निव
दिशोदश २३ अथ नारायणो देवस्तं दृष्ट्वा व्यसज्ज्वरम् २४ मोहेश्वरो वै सवश्च युयुधा
तेजराबुभो मोहेश्वरः समाक्रन्दन् वैष्णवेन बलार्हितः २५ अलम्बाः भयमन्यत्रभीतो

माहेश्वरोत्तरः शरणाधीहृषीकेशं तुष्टावप्रयतांजलिः २४ ज्वरुवाच नमामि त्वा
 नंतशक्तिं परेशं सर्वोत्तमानं केवलं प्रतिमात्रं विश्वोत्पत्तिस्थानसंग्रहहेतुपतद्रक्षा
 ब्रह्मसिंगप्रशान्तं २५ कालोदेवं कर्मजीवः स्वभावोद्व्यंसेत्रं प्राणआत्माविकारः त
 त्संघातोबीजरोहप्रवाहस्वन्मायैषा तन्निबेधंप्रपद्ये २६ नानाभावैलीलयैवोपपन्नै
 र्देवानसाधूंलोकसेतुन्विभार्थं हंस्यन्मार्गाद्विंसया वर्तमानानृजन्मैतत्तेभारहाण्य
 भूमिः २७ ततो हंतैते जसादुः सहेन शंतो ग्रेणाः सुखेन जन्वरेण तावतापोदेहिनां तं
 प्रिमूलं नो सेवेरन्या वदशाः नुबद्धाः २८ श्रीभगवानुवाच त्रिशिरस्ते प्रसन्नोस्मि न्य
 तु ते मनुजगद्वयं यो नो स्मरति संवा दंतस्य त्वन्न भवेद्वयं २९ हंस्योक्त्युत्तमानम्यगतो मा
 हेश्वरोत्तरः बाणसुरथमारूढः प्रागाद्योत्स्य नृजनाईनं ३० ततो बाहुसहस्रेण नाना
 युधधरोसुरः मुमोच परमक्रुद्धो बाणांश्चक्रायुधेन प ३१ तस्यास्य तोः स्त्राण्यसकं
 चक्रं सुखेभिना विच्छेद भगवान् बाहुभ्यां शखाश्च वनस्पतैः ३२ बाहुमुच्छिद्य मा

श्रीशुक०

॥ राम ॥

॥ ३५ ॥

नेषु बाणस्य भगवान्भवः भक्तानुकंप्य पञ्चज्यचक्रायुधमभाषत ३३ श्रीरुद्र उवा
 च त्वंहि ब्रह्म परं ज्योतिर्देव ब्रह्मणि बाह्यमे यंपश्यं स मलात्मानं आकाशमिव केव
 लं ३४ नाभिर्नभोऽग्निर्मखमंबुरेतो योः शीर्षमाशाः श्रुतिरंग्रिहवी चंद्रो मनो यस्य
 दगर्क आत्मा अहं समुद्रो जठरं भुजैः ३५ रोमाणि यस्य स्योषधयो बुवाहाः केशावि
 र्भ्योऽधिष्ठाणा विसर्गः प्रजापतिर्हृदयं यस्य धर्मः संवेभवान्मुखो लोकाकल्पः ३६
 तवावतारो यमकुंठधामन्धर्मस्य गुप्ते जगतो भवाय वयं च सर्वे भवतानुभाविता
 विभावयामो भुवनानि सप्त ३७ त्वमेक आद्यः पुरुषोऽद्वितीयस्तुभ्यः खदग्धेतुर
 हनुरीशः प्रतीयसे यापियथा विकारं स्वमायया सर्वगुणप्रसिद्धे ३८ यथैव स
 योऽपि हितश्चायया स्वयाद्यायां चरुस्त्राणि च संकास्ति एवं गुणानां पिहितो गुणो
 स्त्वमात्मप्रदीपो गुणिनश्च भूमन् ३९ यन्माया मोहितधियः पुनरावगच्छतिषु उच्यते त्रिविधं
 कृतिप्रसक्तादजिनाः ण्येव ४० देवदत्तमिमं लब्धवान्लोकमनितं त्रिदिवः यो नाद्रियेत

तसां दोषो न्योह्यात्मवंचकः ४१ यस्त्वाविसृजते मर्त्य आत्मानं प्रियमीश्वरं
 विषयं यं द्वितीयं विषयमसृजते स जन् ४२ अहं ब्रह्माथ विबुधामुनयश्चामला
 शयाः सर्वोत्तमाप्रपन्नास्त्वामात्मानं प्रेक्षमीश्वरं ४३ तं तां जगत्स्थित्युदयांत
 हंसं समं प्रशांतं सुहृदात्मदैवं अनन्यमेकं जगदात्मकेतं भवापवर्गाय भजामहे
 वं ४४ अयं ममेश्वर इति नुवर्त्ती मयाः भयं दत्तममुष्य देव संपाद्यतां तद्देव
 तः प्रसादो यथा हि नैरेत्यपतो प्रसादः ४५ श्रीभगवानुवाच यथा स्वभगवंतं
 नः करामप्रियं तव भवता यद्भवसितं तमेसाध्वनुमोदितं ४६ अवध्योयं ममाप्ये
 ष्वेव रोचमसुतोसुरः प्रह्लादाय वरोदतो न वध्यो मे तवान्वयः ४७ दय्योपशमनाया
 स्य प्रवृत्तबाहवो मया सदितं च बलं भूरियच्च भारा पितं भुवः ४८ चत्वारोऽस्य भुजाः
 शिष्टाभविष्यं त्यज रामराः पार्थदमुख्यो भवतो न कुतश्चिद्रूपोऽसुरः ४९ इति लब्ध्वा
 भयं कृत्वां प्रणम्य शिरसाः सुरः प्रायुन्निरेथमारोप्य सबद्धा समुपानयत् ५०

राम

श्रीभु० २६

असौ हि ण्यपापरिवृतं सुवासः खगलंकृतं सपत्नीकं पुरस्कृत्य ययोरुद्राः अनुमोदितः ५१
 स्वराजधानीसमलंकृतां ध्वजेः सतोरणे रुक्षितमार्गचलरां विवेश शंखानकदुंदुभि
 स्सैनैरभ्युद्यतः पौरसुहृद्गतातिभिः ५२ य एवं कृत्वा निजयं शंकरेण च समुगं संस्मरन्
 तरुण्याय नतस्य स्यात्स्वराजयः ५३ श्रीभगवानुवाच ॥ एकदोषबन्धं राजन जगम्युदकु
 मारकाः विहर्तुं सांभप्रभुन्मचारुदेस्मगदादयः १ क्रीडितामुचिरं तत्र विविन्वतः पिपा
 सिताः जलं निरुदके कूपे ददृशुः सत्तमद्रुतं २ रुकलासंगिरिनिभं वीक्ष्य विस्मितमा
 नसाः तस्य चोद्गरेण यलं चक्रुः कुरुपयान्विताः ३ चर्मभिस्तांतवैः पार्श्वे बद्ध्वा पति
 तमर्भकाः नाशकृत्वस्तमुद्धर्तुं रुक्माया च ख्युरुत्सुकाः ४ तत्रागत्या रविं दक्षो भगवा
 न्निश्चभावनः वीक्ष्यो जह्वा रवामेन तं करेण सलीलया ५ स उत प्रह्लादकराभिः
 द्योविहाय सद्यः रुकलासरूपं संतप्तवामीकरं चारुवर्णः स्वर्ग्यद्रुतालं करणां वरख

लसाक्षेसशोभोह्यात्मवचकः ४१ यस्त्वाविसजतेमर्त्येआत्मानंप्रियमीश्वरं
 विपर्ययेन्द्रियार्थीर्थविषयसमस्तंयजन् ४२ अहंब्रह्माथविविधामुनयश्चाभला
 शयाः सर्वात्मनाप्रपन्नास्वामात्मानंप्रेष्टमीश्वरं ४३ तंत्वांजगत्स्थित्युदयोत
 हसुंसमंप्रशान्तंमुहृद्दत्तमिदं अनन्यमेकंजगदात्मकेतं भवापवर्गीयभजामये
 वं ४४ अयंममेशोदयितोनुवर्तीमयाःभयंदनममुष्यदेव संपाद्यतांतद्व
 तःप्रसादोयथाहितेदेत्यपतोप्रसादः ४५ श्रीभगवानुवाच यथास्यभागवत्सं
 नःकरामप्रियंतव भवतायद्यवसितंतनोसाध्वनुमोदितं ४६ अवध्योयंममाप्ये
 ष्वेवरोचनमुतोसुरः प्रह्लादायवरोदतो नवध्योमेतवान्वयः ४७ दयोपशमनाया
 स्यप्रकृष्टावाहवोमया सद्धितंचबलंभूरियच्चभारापितंभुवः ४८ चत्तारोस्यभुजाः
 शिष्टाभविष्यंयज्ञरामराः पार्थदमुख्योभवतो नकुतश्चिद्रयोःसुरः ४९ इतिलब्ध्वा श्रीभु० ३६
 ॥भयंकुलंप्रणम्यशिरसाःसुरः प्राद्यन्निरथमारोप्यसबद्धासमुपानयत् ५०

राम

श्रीभु० ३६

असौहिण्यापरिवृतंमुवासःस्वगलंकृतं सपत्नीकंपुररुख्यययोरुद्राःनुमोदितः ५१
 स्वराजधानीसमलंकृतांध्वजेःसतोरणेरुक्षितमार्गचत्वरं विवेशशंखानकदुंदुभि
 स्वनैरभ्युद्यतःपौरमुहृद्दिनातिभिः ५२ यएवंरुसविजयंशंकरेणचसंयुगं संस्मरेत्ता
 तरुस्यायनतस्यस्यासराजयः॥६३॥इतिश्रीभागवतमहापुराणदशमस्कंधेअनिरुद्रा
 नयनं नाम त्रिपटितमोऽध्यायः॥६३॥श्रीशुक उवाच॥ एकदोषबनंराजनजगुर्मुयंदुकु
 मारकाः विहर्तुंसांबप्रद्युम्नचारुदेस्मगदादयः १ क्रीडित्वासुचिरंतत्रविचिन्वेतपिपा
 सिताः जलंनिरुदकेकूपेददृश्यःसखमद्रुतं २ रुकलासंगिरिनिभंवीक्ष्यविस्मितमा
 नसाः तस्यचोद्गरेणयत्नंचक्रुस्तेरुपयान्विताः ३ चर्मभिस्तांतैवःपाशैर्वध्वापति
 तमर्भकाः नाशक्रवन्समुद्रतैरुक्षयावाचख्युरुलुकाः ४ तत्रागस्यारविंदक्षोभगवा
 निश्चभावतः वीक्ष्योज्ज्वलंरामेनतंकरेणसलीलया ५ सउतमश्लोककराभिर्म
 द्योविहायसद्यःरुकलासरुपं संतप्तवामीकरंवारवर्णाःस्वयंद्रुतालंकरणावरख

क ६ पप्रच्छविद्वानपितन्निदानं जनेषु विख्यापयितुं मुकुन्दः कस्त्वमहाभागवरेण्य
 रुजो देवोत्तमस्त्वोगणयामि नूनं ७ दशमिमां वाक्यतमेन कर्मणां संप्रापितोऽस्य
 तदहं सुभद्र आत्मानमाख्याहि विविक्ततां नो यन्नन्यसेनेवैश्वममन्नवक्तुं ८
 श्रीशुक उवाच इति स्मरजा सं पृष्टः कृत्स्नाऽनंतमूर्तिना माधवं प्राणिपसाहकिये
 नाकैर्वर्चसा ९ नृप उवाच नृगो नाम नरैश्चोद्भिश्चाकुतनयः प्रभो दक्षिणां व्यापमाने
 सुपरिते कर्णमस्य शं १० किं नुते विदितं नाय सर्वभूतात्मसाक्षिणः कालेनाऽव्याहतद
 शो वक्ष्ये थापितवात्तया ११ यावत्सः सिकताभमेयी वंस्ते दिवितारकाः यावत्सो वर्षधा
 राश्च तावती रददं समाः १२ पयसिनी स्तरुणीः शीलरूपगुणोपपन्नाः कपिलाहमशृंगीः
 न्यायाज्जिता रुस्यसुराः सवस्तादकूलमालाभरणादशवहं १३ खलं कृतेभ्यो गुणशील
 वद्धाः सीदकुटुंबेभ्यः कृतव्रतेभ्यः तपःश्रुतब्रह्मवदान्यसभ्यः प्रादं युवभ्यो द्विजपुंगवेभ्यः १४
 गोभहिरण्यायतनाः श्वहस्तिनः कन्याः सदासी स्तिलरेष्यशय्याः वासांसिरहानिपरि

॥ एम ॥

॥ २७ ॥

च्छदान् रथानि सं चयज्ञे श्रितं च पूर्तं १५ कस्य सिद्धिजं मुख्यस्य भ्रष्टा गोर्ममगोधने संपृक्ता
 विदुषा सा च मया दत्ता हि जातये १६ तानीयमानां तत्त्वामी दृष्टो वाचममेति च प्रमेति प्रति
 ग्राह्या ह्यगो मे दत्तवानिति ७ विप्रो विवदमानो माम्बतुः स्वार्थसाधको भवान् दत्ताऽपहर्तेति
 तच्छ्रुत्वा मे भवद्भ्रमः १८ अनुनीता बुभो विप्रो धर्मकृद्भ्रगतं न वै गवां लक्षं प्रकृष्टां दास्याम्ये
 वा प्रदीयतां १९ भवंतावनुगच्छतां किं करस्याविज्ञानतः समुद्रतं मां रुच्छासतं तं निरयेयुवौ
 २० नाहं प्रतीक्षे वे गजनि स्युक्तास्माभ्युपाक्रमत नान्यद्वा माप्ययुतमिच्छामीत्यपरोपयो
 २१ एतस्मिन् तरे याम्येदं ते नीतो यमालयं यमेन पृष्टस्तत्राहं देवदेव न गसते २२ पूर्वैलमशु
 भं मुक्ता उताहो न पते शुभं नांतं दानस्य धर्मस्य पश्ये लोकस्य भाखतः २३ पूर्वदेवाशुभं भुंजेदिति
 प्राह पते तिसः तावदशस्य मात्मानं कृत्वा संपतन्मभो २४ ब्रह्मण्यस्य वदान्यस्य तव दास्यके
 शव स्युतिर्नीयापि विव्रस्ता भवत्सं दर्शनार्थिनः २५ सत्कथं मम विप्रो क्षिपथः परत्मा यो
 श्वरेः श्रुतिदशाः प्रलहदिभाव्यः साक्षादधोऽज्ञज उरुव्यसनां धबुद्धेः स्थाने नुदस्य इदमस्य भवा

पवर्गः २६ देवदेवजगन्नाथगोविंदपुरोत्तम नारायणहृषीकेशपुण्यस्तोत्राक्यानुताव्यय
 २७ अनुजानीहिमांरुस्रयांतदेवगतिविभो यत्रकापिसतश्चेतोभूयान्मेलेत्यदास्पदं
 २८ नमस्तेसर्वभावायब्रह्मणेनंतशक्तये रुस्रायवासुदेवाययोगानांपतयेनमः २९
 ३० स्फुक्तांतपरिक्रम्यपादोस्पृष्ट्वास्वमौलिना अनुज्ञातोविमानाग्रमारुह्यस्थतांनृणां
 ३१ रुस्रःपरिजनं प्राह भगवान्देवकीसुतः ब्रह्मण्यदेवाधर्मात्माएजन्याननुशिक्षयन्
 ३२ दुर्जंरवंतब्रह्मस्वंभुक्तमग्नेर्मेनागपि तेजीयसोपिकिमुत्तएज्ञामीश्वरमानिनां
 ३३ नाहंहालाहलंमन्येविषयस्यप्रतिक्रिया ब्रह्मस्वंहिविषयप्रोक्तंनास्यप्रतिविधि
 भुवि ३३ हिनस्तिविषमत्तारवंकिरद्भिः प्रशाम्यति कुलंसमलंदहतिब्रह्मस्वाऽरणि
 पवकः ३४ ब्रह्मस्वंदुरनुज्ञातंभुक्तंइतिनिपूरुषं प्रसह्यतुबलाद्भुक्तंदशपूर्वीन्द्रशपरां
 ३५ एतानोएजलक्ष्म्याचनात्मपातंप्रवृत्तते निरयंयेभिर्मन्यंतेब्रह्मस्वसाधुबालिः
 ३६ ॥ कृतिमावतःपांस्रतंकंदनामश्रुविंदुः विप्राणांहतवृत्तीनांबदन्त्यानोकुदं

विनां ३७ राजानोराजकुलस्याश्रतावतोऽब्दान्निरंकुशः कुंभीपाकेषुपयंतेब्रह्मस्य
 यापहारिणः ३८ स्वदत्तांपरदत्तांब्राह्मणवृत्तिंहेरुचयः षड्विधसहस्राणिविश्यां
 जायतेरुमिः ३९ नमेब्रह्मधनंभस्याथद्रुध्वात्यामुषोनरः परजिताःच्युताएन्या
 द्रवंसुहेजिनोऽहयः ४० विप्रंकृतागसमर्थिनेवद्रुह्यतमामकाः प्रंतंबहुशपंतंवा
 नमस्करुतनित्यशः ४१ यथाहंप्रणमेविप्राननुकालंसमाहितः तथानमन्तय्यं
 चयोन्यधामेसदंभाक् ४२ ब्राह्मणार्थोक्ष्यपहतोहृत्तीरपातयत्यधः अजानंतमपि
 क्षिप्तंनृगंब्राह्मणगौरिव ४३ एवंविश्राव्यभगवानमुकुदोद्धारकौकसः पावनःसर्व
 लोकानांविवेशनिजमंदिरं॥४४॥इतिश्रीभागवतमहापुराणेदशमस्कंधेनृगोपाख्या
 नंतामचतुःषष्टितमोऽध्यायः॥६४॥श्रीशुक उवाच॥बलभद्रःकुरुश्रेष्ठभगवान्ब्रह्म
 मास्थितः सुहृदिहसुस्तंकंदःप्रययोनंदगोकुलं १ परिशक्तश्चिरोक्तंहेगोपैर्गोपीभि
 रिवच एमोभिवाद्यपितरवाशीभिरेभिर्नंदितः २ विरंतःपादिदशहंसानुजोग

शिवर इत्यारिण्यांकमालिङ्गनेत्रैः सिधिवतुर्जलैः ३ गोपवृक्षंश्च विधिवच्च विधि
आपि वंदितः यथावयो यथासख्यं यथासंबंधमात्मनः ४ समुपेत्याथ गोपालान्
हास्यहस्तग्रहादिभिः विश्रान्तं सुखमासीनं पप्रच्छ पर्वपागताः ५ गृष्टाश्चानामयं
सिधुप्रेमगद्गदया गिर कलिकमलपत्रासिसन्यस्ताखिलराधसः ६ कश्चिन्नोवा
धवारामसर्वकुशलमासते कश्चित्स्मरन्तनोरा मयमंदारसुताविताः ७ दिव्या
कंसो हतः पापो दिव्यामुक्ताः सुहृज्जनाः निहस्य निज्जितारिपुन दिव्यादुर्गसमा
श्रिताः ८ गोप्यो हसंतः पप्रच्छ गमसंदर्शनादताः कश्चिदास्ते सुखं कसः पुरस्त्री
जनबल्लभः ९ कश्चित्स्मरन्ति वा बंधून् पितरं मातरं वसं अपि वा स्मरन्ते स्माकम
नुसेवां महाभुजः १० मातरं पितरं भ्रातृन् पत्नीन् पुत्रान् स्वस्वरपि यदर्थे न हि म
हाश्राद्दुःस्य जानुस्वजनाभ्यो ११ तानः सद्यः परित्यज्य गतः संछिन्नसौ हृदः
कथं नुतादृशं स्त्रीभिर्नश्रद्वीयेत भाषितं १२ कथं नु गच्छन् नवस्थितात्मनो बचः

॥ राम ॥
॥ ३२ ॥

अव्यसौ मातरं द्रष्टुं सकृदप्यागमिष्यति ॥

श्रीगुरुः

कृतप्रस्य बुधाः परस्त्रियः गच्छन्ति वै विन्नकथस्य सुंदरस्मिता वलोको द्युसितस्य
रतुराः १३ किन्नस्तकथया गोप्यः कथाः कथयता पराः यासस्माभिर्विना कालो
यदितस्य तथैव नः १४ इति प्रहसितं शौरेर्जैल्यितं बारुहीक्षितं गतिं प्रेमपरिचंगं
स्मरंत्योरुरुदुःस्त्रियः १५ संकर्षणस्ताः कलसस्य संदेशैर्हृदयंगमैः सांलया मास
भगवान् नाना नुनयको विदः १६ क्षोभासोतत्रवावात्सीन्मधुमाधवमेव व रामः
पासुभगवान् गोपीनोरतिमावहन् १७ पूर्णचंद्रकलामण्डिको मुनीं धवायुना
यमुनोपवने रेमे सेविते स्त्रीगणे वृतः १८ वरुणप्रेषिता देवी वारुणी वृक्षकोटरात्
पतंती तद्दन्तं स बैस्वगंधेनाभ्यवासयत् १९ तंगंधं मधुधाराया वायुनोपहृतं बलैः
आघ्रायोपगतस्तत्र ललनाभिः पयोसमं २० उपगीयमानवरितो वनिताभिर्हृला
मुधः वनेषु विवरस्सीधो मदविह्वललोचनः २१ सम्येककुंडलोमतो वैजयंत्या
चमालया विभ्रत्स्मितमुखो भोजं खेदप्रालेपभूषितं २२ स आनुहावयमुना

जलक्रीडार्थमीश्वरः निजं वाक्यमनादत्यमनस्तस्यापगं बलः अनागतो हलाग्रेण
 कुपितो विचक्रवर्ध २३ पायेत्वं मामवज्ञाययन्नायासिमया हुता नेष्येत्वा लांग
 लाग्रेण शतधा कामचारिणी २४ एवं निर्भर्त्सिता भीता यमुना यदुनंदनं उवाच
 चकिता वारं पतिता पादयोर्नय २५ राम राम महाबाहो न जेतव विक्रमं यस्यैको
 शेन विधत्ता जगती जगत्पते २६ परं भावं भगवतो भगवन्मामजानती मोक्षमर्हसि विश्वा
 त्मन्प्रपन्नां भक्तवत्सलः २७ ततो व्यमुच्यमुना याचितो भगवान्बलः विजगाह जलं स्त्री
 भिः करेणुभिश्चिभराद् २८ कामं विहससलिलादुत्तीर्णाय सा तं बरे भूषणा निमहाह
 णिदं सो कतिः शुभां स्रजं २९ वसिता वाससी नीलेमाला मामुच्यकोचनी रेखले कुतो
 लिता मोहं दृष्टवार्णः ३० अद्यापि दृश्यते राजन् यमुना रुष्टवर्त्मना बलस्यानंतवीर्य
 स्य वीर्यैस्त्रयनी वहि ३१ एवं सर्वो निशयाता एकैव रामतो व्रजे रामस्याक्षिप्तचित्तस्य
 माधुर्यैर्व्रजयोषितो ३२ राज्ञी भागवतमहापुरुषं भक्तं बलं देवतं तं यमुना

॥ राम ॥

॥ ४० ॥

कथं गंगामपं न पश्यितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ नंदव्रजं गते रामे कारुणाधिप
 तिर्नयः वासुदेवो ह मिसहो दूतं कृषाय प्राहिणोत् १ तं वासुदेवो भगवान्बलीर्गज
 गत्यतिः इति प्रसोभितो बालैर्मनश्चात्मानमस्युत २ दूतं च प्राहिणो नंदः कृषायाम्क
 र्त्तमेन द्वारकायां यथा बालो नृपो बालकतोऽबुधः ३ दूतं स्तुतुं द्वारकामेस्य सभायामास्थि
 तं प्रभुं कृष्णं कमलपद्माक्षं राजसंदेशमब्रवीत् ४ वासुदेवो बलीर्गोहमेक एव नवापरः
 भूतानामनुकंपार्थं तं तु मिथ्याभिधासज ५ यानि त्वमस्मच्चिन्तानिमोह्यादिभयिषा
 त्वत्सत्केहिमां लेशरणं नो चेद्देहि ममाहवं ६ श्रीशुक उवाच कथं नंददुपाकर्ण्य योऽङ्क
 स्यात्स मेधसः उग्रसेनादयः सभ्याऽञ्चैर्जहं सुखदा ७ उवाच दूतं भगवान्परिहासक
 थामनु उल्लस्य मरुच्चिन्तानियैस्तमेवं विकल्पसे ८ मुखं तदपि धापातकं कण्ठं धवैरेव न
 शयिष्यसे ह न स्तत्र भविता शरणं श्रुतां ९ इति दूतं स्तुतुं क्षपं सामिने सर्वमाहरत् कृष्णो
 पिरथमास्थाय कारीमभिजगाम ह १० योऽङ्को पितदुद्योगमुपलभ्य महारथः अक्षोहिणी
 भ्यां संयुक्तो निश्चक्राम पुरादुतम् ॥ ११ ॥ तस्य काशिपतिर्मित्रं पाल्मिग्राहोन्वयान् १२ अक्षोहिणी

भित्तिसभिरपश्यत्तौद्रुकंदरिः १२ शंखार्थसिगदाशङ्कश्रीवत्सायुपलक्षितं विभाणं
 कौस्तुभमणिवनमालाविभूषितं १३ कौशेयवाससीपीतियसानंगरुडध्वजं अमल्यमौ
 त्याभरणंस्फुरन्मकरकुंडलं १४ दृष्टान्तात्मनस्तुल्यंवेद्यं कृत्रिममास्थितं यथानदंरंग
 गतंविजहासभशंदरिः १५ श्रुत्वागदाभिःपरिधेःशतपट्टिप्राशतोमरैः असिभिःप
 ट्टिशैर्बाणैःप्राहरन्जरयोहरिं १६ कस्तस्तुतल्लौद्रुककाशिराजयोर्बलंगजस्यंदनवाजि
 पत्तिमत गदासिक्केषुभिर्दयभृशंयथायुगांतेद्रुतभुकृदयकृप्रजाः १७ आयोधनं
 तद्व्यवाजिकुंजैर्द्विपत्वरैश्चैरिणावखंडितैः बभौवितंमोदवहंमनसिनामाक्रीडनंभ
 तपतेरिवोत्थणं १८ अथाहपौद्रुकंशैरिर्मोषौद्रुकयद्भवान् दत्तवाक्येनमामाहता
 न्यस्त्राण्युत्सृजामिते १९ स्याजयिष्येऽभिधानंमेयत्तयाद्यमवाधत्तं क्रामिशरणंतेद्य
 यदिनेच्छामिसंयुगं २० इतिशिल्लाशितेर्बाणैर्विर्वाहीकृत्यपौद्रुकं शिरोदृष्ट्वा द्रथांगेन
 वज्रेणैद्रोयथागिरैः २१ तथाकाशिपतेःकायाच्छिरुत्कृत्यपत्रिभिः न्यपातयत्काशि

राम

४९

पुर्णोपमकौशमिवातिलः २२ एवंमत्सरिणंहलापौद्रुकंसखंहरिः द्वारकामाविश
 स्तिर्द्वेगीयमानकथामृतः २३ सनित्संभगवद्भानप्रध्वस्ताखिलबंधनः विभाण
 श्वहरेराजनस्वरुसंतन्मयोभवत् २४ शिरःपतितमालोक्पराजद्वारेसकुंडलं किमि
 दंकस्यवावक्रमनितिसंशयिरेजनाः २५ राज्ञः काशिपतेर्त्तौलामहिष्यःपुत्रबंधवोः
 योगश्चहाहतायजननाथनाथेतिप्रादुर्दन् २६ सुदक्षिणस्तस्यसुतः कलासंस्थाविधि
 पितुः निहृत्यपितृहंतारंयास्याम्यपवित्तिपितुः २७ इत्यात्मनाभिसंधायसोपाध्या
 योमहेश्वरं सुदक्षिणोर्वेयामासपरमेणसमाधिना २८ प्रीतोविमुक्तोभगवांस्तस्मै
 वरमदाद्रवः पितृहंतुर्वैधोपायंसवब्रवेवर्मीसितं २९ दक्षिणाम्निपरिवर्त्त्राक्षणेः
 सममृत्तिजं अभिवारविधानेनसवाग्निःप्रमथैर्वैतः ३० साधयिष्यतिसंकल्पम
 ब्रह्मण्येप्रयोजितः इत्यादिहस्तथाक्केरुत्सायाभिवर्त्तन्ती ३१ ततोमिरहस्यितः
 कुंडानमूर्त्तिमानतिभीषणः तप्तताम्रशिखाश्चश्रुरंगारोद्गारिलोचनः ३२ दंष्ट्रैश्च

भुक्तुदीदं कठोरस्यः स्वजिह्वा आलिहन्त्यकिणीनगोविधुन्वन्निशिखं जलन
 ३३ पञ्चातालप्रमाणाभ्यां कपयज्वनीतलं सोम्यधावद्भुतोभूतैर्हीरकां प्रदहन्दि
 शः ३४ तथाभिवारद्दहनमायांतं क्षौकैकसः विलोक्य तत्र सुः सर्ववनदाहयथाम्
 गाः ३५ अक्षैः सभायां कीदंतं भगवंतं भयातुराः त्राहि त्राहि त्रिलोकेश वनेः प्रदहतः
 पुरं ३६ श्रुत्वा तज्जनैर्वैक्लवं दृष्ट्वा स्वानां वसाध्वसं शरण्यः संप्रहस्या ह माभेष्टे स वि
 ताः स्पृहं ३७ सर्वस्यांतर्बहिः साक्षी कृत्यां माहेष्वर्शं विभुः विज्ञायत दिघातार्थं पार्श्व
 स्थं च क्रमादिशत् ३८ तत्सर्वैकोऽतिप्रतिमं सुदर्शनं जालं स्यात्मानं प्रलयानले प्रभं स्वते
 जसा खं ककुभो यरोदसी चक्रं मुकुंदास्त्रमथाम्निमर्दयत् ३९ कृत्या नलः प्रतिहतः स
 रथांगपाणेरश्वो जसा स नृप भग्नमुखो निवृतः वाराणसीं परिसमेत्स सुदक्षिणंतं स वि
 जनं समददत् स्वकृतो भिवारः ४० चक्रं च विस्त्रोस्तदनुमविष्टं वाराणसीं सादृसभालया
 पणां संगोपुरादृलकगोष्ठसंकुलां सकोशहस्यश्वरधान् शालाम् ४१ दग्धा वाराण

॥ राम ॥

॥ २३ ॥

सी सवीं विस्त्रोश्चक्रं सुदर्शनं भयः पार्श्वेऽपातिष्ठत्स स्यात्किञ्च कर्मणः ४२ य एवं
 श्रावयेन्मर्त्येऽतमश्चोक्त विक्रमं समाहितो वा शृणुयात्सर्वपापैः प्रमुच्यते ४३ इति
 आभागवंतं महापुंरां दशमस्कंधे पांद्वादि वधात्यः पट्टयश्चित्तमोऽध्यायः ॥
 ६६ ॥ रातावान् ॥ भयोहं श्रोतुमिच्छामि रामस्याद्भुतकर्मणः अनंतस्याप्रमेयस्य
 यदन्यत्कृतवान्भुः १ श्रीभुक्तुवन् नरकस्य सखा कश्चित् द्विविदो नामवानरः
 सुग्रीवसन्निवः सोऽथ भ्राता मे दस्यवीर्यवान् २ सख्युः सोऽप विनिर्कुर्वन् वानरोऽयं वि
 ज्ञवं पुरा माकारा न्वोषान ददद्दहिमुत्सजन् ३ क्वचित्संशेला नुत्यात्यंतैर्दृशान् सम
 वर्णयत् आनर्तास्तु तारमेत्यत्रासे मित्रहा हरिः ४ क्वचित्समुद्रमध्यस्थो दोर्भासु
 इत्यतज्जलं देशं जागायुत प्राणो वेलाकूले न्यमज्जयत् ५ आश्रमान् विमुख्यानां
 कृत्वा भगवन्स्यतीन् अदृश्यस्वरुन्मत्रैरग्नीनैवैतानि कान्खलः ६ पुरुषानयोधि
 नोदुष्टः स्माभद्रेणी गुह्यमुसः निक्षिप्य चाप्यधाच्छेलेः पेशस्कारी वकीरक ७ एव देशं

विप्रकुर्वन् दूषयन्श्च कुलस्त्रियः श्रुत्वा सुललितं गीतं गिरिरेव तर्कयथौ ८ तत्रापश्य
 यदुपनिर्गमं पुष्करमालिनं सुदर्शनीयसर्वांगललनायुग्मभ्यगं ९ गायन्तं वारुणी
 पीतामदविकललोचनं विभ्राजमानं वपुषा प्रभिन्नमिव वारुणं १० दृष्टः शशांगमगः
 शशांगमरुहः कंययन् द्रुमान् चक्रे किल किलाशब्दमात्मानं संप्रदर्शयन् ११ तस्य धा
 र्त्स्विकपर्वीक्ष्य तं रुण्यो जातिवापलाः हस्यप्रिया विजहसु बलदेव परिग्रहाः १२ तां हस
 यामास कपिर्भस्त्रैः संमुखादिभिः दर्शयन्सगुदं तां सारंगमस्य च निरीक्षतः १३ तं प्राग्या
 प्राह तं कुक्षो बलः प्रहृतांबरः सर्वं च यित्वा ग्रावाणं मरिचकसंश्लेषः १४ गृहीत्वा
 हेलयामास धूर्त्तस्त्रकोपयन् हसनं निर्भिद्य कलशं धृष्टो बासांस्यास्फालयद्बलं कर्द्वी
 कसुबलवान् विप्रचक्रे मदोद्धतः १५ तंतस्याः विनयं दृष्ट्वा देशं श्रुत्वा तदुपद्रुतान् कुक्षो मु
 सलमादत्त हलं चारिजिघांसया १६ द्विविदोऽपि महावीर्यः शालमुद्यम्य पाणिना अ
 भ्येतत्तरसातेन बलं मूर्द्धन्यतां यत् ७ तंतुसंकर्षणो मर्द्धिपतंतमचलो यथा प्रति

॥ राम ॥

॥ ४३ ॥

जग्राह भगवान् सुनेदेना हनन् चतः १८ मुसला हतमालिक्को विरेजेत् कधारया गिरिर्यथा
 गेरिकया प्रहाराः अनुचितयन् १९ पुनरन्यं समुत्सिष्य कृतानिष्यन्नमो जसा तेनाहन
 त्सु संकुद्धस्तंबलः शतधा क्षिप्तः २० ततोऽन्यनस्वान्नघ्रे तं वापिशतधा भिनत एवंपुद्ग
 नभगवता भग्निभजे पुनः पुनः २१ आकृष्य सर्वतो वशा निर्विशमकरोद्धन् ततो मुंचयि
 लावर्धै बलस्योपार्थमर्षितः तत्सर्वं चूर्णयामास लीलया मुसला युधः २२ सबाहूता
 लसंकाशो मुष्टीकृत्य कपीश्वरः आसाद्य रेहिणीपुत्रं ताभ्यां वशस्य रूजत २३ यादवै
 शोपितं दोर्भ्यां त्यक्त्वा मुसललांगले तत्रावभ्यर्दयत् कुक्षुः सोऽपतद्रुधिर्वमन् २४ चक्रे
 ये तेन पततासं तं कः सवनस्यतिः पर्वतः कुरुशर्ङ्गलबासुना नोरिवांभसि २५ नयशब्दो
 नमः शब्दः साधुसाध्विति वांरे सुरसिद्धमुनी शणामासीत् कुसुमं वर्षिणां २६ एवं नि
 हस्य द्विविदं जगद्यतिकराबहं संस्तुयमानो भगवान् जनैः संपुरमाविशत् २७ ॥ इति श्री
 भागवते महापुराणे दशमस्कंधे द्विविदवधो नाम सप्तपञ्चतमोऽध्यायः ॥ श्रीशुक उवाच ॥

दुष्योधनसुता राजनस्य स्मृणां समितिं जयः स्वयं वरस्था महरसां बो जांबवती सुतः
 १ कौरवाः कुपिता रुचुर्दुर्विनीतो यमभर्तकः कदधीरुत्सवः कन्यामका मामहरइलात्
 २ वध्नीतेमदुर्विनीतं किं करिष्यंति वत्सयः येः स्मत्प्रसादोपचितो दत्तो नो भुंजते मही
 ३ निगृहीतं सुतं श्रुत्वा ये व्यंती हरत्सयः भग्नदर्पाः शमं यांति प्राणाश्च सुसंयताः
 ४ इतिकर्णः शलोभूरियैरुकेतुः सुयोधनः सांभमोरभिरैव दुं कुरु वद्वानुमोदिताः
 ५ दृष्टानुधावतः सांभो धार्तराष्ट्रान्महारथः प्रगृह्य च विरंचापं तस्थौ सिंहैवैकलः
 ६ तं तेजि वत्सवः क्रुद्धास्त्रिभुवि तिभाषिणः आसायधन्विनो बाणेः कर्णाग्रयः
 समाकिरन् ७ सोपविद्धः कुरुश्रेष्ठ कुरुभिर्येदुर्नंदनः नामग्यतद्विंश्यार्भः सिंहः सु
 द्रमगैरिव < विष्णुयैरुचिरंचापं सर्वान् विव्याध सार्यकैः कर्णाक्षिषु द्रुपदानवीरसा
 वद्विपुंगवपत्यथक् ८ चतुर्भिश्चतुरोवाहने कैकेन च सारथीन् रथिनश्च महेशासां
 सस्य तं तेभ्य पूजयन् ९ तं तु ते विरंचपं चक्रश्चत्वारश्चतुरो हपान् एकस्तु सारथिं जने

॥ राम ॥

॥ ४४ ॥

विच्छेदयः शरासनं ११ तं बध्ना विरथीरुत्सवश्चैककुलो युधि कुमारं स्वस्य कन्यां च
 सपुत्रं जयिनो विराजन् १२ तच्छ्रुत्वा नारदो क्तेन राजन संजातमन्यवः कुरुश्रेष्ठ युधमं च
 कुरुग्रसेन प्रबोदिताः १३ सांभयित्वा तु तान् रामः सन्नद्वान् वत्सिपुंगवान् नैश्च कुरु
 णां वत्सीनां कलिकलिमलापहः १४ जगाम हस्तिनपुरं रथेनादिसवच्चैसा ब्राह्मणेः
 कुलदंडैश्च वृत्तश्चंद्रवग्रहेः १५ गलागजाङ्गयं रामो बालोपवनमास्थितः उद्धवंप्रियया
 मासधत्तं राष्ट्रं बुभुक्षया १६ सोभिवंशो विक्रापुत्रं भीष्मं श्रेष्ठं च बालिकं दुष्योधनं च वि
 धिवशममागतमब्रवीत् १७ तेऽतिप्रीतास्तमाकर्ण्ये प्रांसं रामं सुहृन्ममं तमबोधिताः
 भिययुः सर्वमंगलपाणयः १८ तं संगम्य यथान्यायं गमाभ्यं च न्यवेदयन् तेषां ये तत्र
 भावताः प्रणेमुः शिरसावलं १९ बंधूकुशलिनः श्रुत्वा यद्वा शिवमनामयं परस्परम
 थारामो बभाषे विलंबवचः २० उग्रसेनः सितीशे शोयद्वा तापयत्यभुः तद्व्यग्र
 धियः श्रुत्वा कुरुध्वं मा विलंबितं २१ यद्ययं बहवस्त्विकंजिता धर्मण धार्मिकं अबधी

तायतन्मय्येवं धृतामैककाम्यया २३ वीर्यशौर्यबलान्नदमात्मशक्तिसमं वदः कुरु
 बलदेवस्य निशम्योतुः प्रकोपिताः २४ कुरु ३५ अहो महश्चिन्मिदं कालगत्यादुरसया
 आरुह्य सुपानद्वेशिरे मुकुटसेवितं २४ एते यो नैनसंबद्धाः सहशय्यासनाशनाः वस्त्रय
 क्तस्वतां नीता अस्मदन्तनपासनाः २५ चामरव्यजने शंखमातपत्रं च पादुरं किरीटमास
 नं शय्याभुजं त्यस्मदुपेक्षया २६ अलं यदनां न रेवलां च नैदीतुः प्रतीपैः फणिनामिवाम
 तं येनः प्रसादो यविता हि यादवा आतापयं त्यद्यगतत्रपावत २७ कथमिदं शिपिकुरुभिर्मा
 यद्वेष्टेणान्नादिभिः अदन्तमवरुं वीतसिंहग्रहमिवारणः २८ श्रीशुक उवाच जन्म
 बंधुश्रियो न्नदमदाले भरतर्षभ आश्राव्य रामं दुर्वीर्यमसभ्याः पुरसाविशन् २९ दृष्ट्वा
 कुरुणां दैः शील्यं श्रुत्वा वाचा निचायुतः अबोच लोकप्रसंख्योदुः प्रेक्ष्यः प्रहसन्मुहुः ३०
 नूनं नानामदो न्नदः शांतिनेच्छं त्यसाधवः तेषां हि प्रशमोदंडः पशूनां लकुटी यथा ३१
 अहो यदनुसंख्यानं कुरु च कुपितं शनैः सांतयित्वा हमेतेषां शममिच्छन्निहागतः ३२

॥ एम ॥

॥ ४५ ॥

तदमेमं दमतयः कलहाऽभिरताः खलाः तं मा भवतायमुदुर्दुर्भाषान्मानिनोऽब्रुवन्
 ३३ नोग्रसेनः किल विभुर्मौजवत्स्यं च के श्वरः शक्रादयो लोकपाला यस्यादेशऽनु
 वर्तिनः ३४ सुधर्मी कर्म्यते येन पारिजातोऽमरोत्थिपः आनीय भुज्यते सोऽसौ न कि
 ला ध्यासनाऽर्हणः ३५ मस्य पादमुगंसाक्षाच्छीरुपास्तेऽखिलेश्वरी सनाहति कि
 ल श्रीशेन रेवपरिच्छदान् ३६ यस्यां त्रिपंकज रजोऽखिललोकपालेर्मौज्युते मे र्ध
 तमुपासिततीर्थतीर्थी ब्रह्मा भवो ह मपियस्य कलाः कलायाः श्रीश्रोद्धेम विरमस्य
 शिरः ३७ भुजने कुरुभिर्दत्तं भूखंडं रसयः किल उपानहः किल वयं स्वयं तु कुरु
 शिरः ३८ अहो ऐश्वर्यमत्तानां मत्तानां मिवमानिनां असंबद्धा गिरेरूसाः कः सहताऽ
 नुशासिता ३९ अद्य निःकोरवीं यच्छीकरिष्यामीत्यमर्षितः गृहीत्वा हलमुत्तस्यो
 दहन्निवजगत्रयं ४० लांगलाग्रेण नगरमुद्दिह्य र्गजाह्वं विचकष्य संगगायां प्रहरि
 व्यन्मर्षितः ४१ जलयानमिवाध्वं गंगायां नगरं पतत् आरुष्यमाणमालोक्य

कोरवाजातसंभ्रमाः ४२ तमेवशरणंजग्मुः सकुटुंबाजिजीविषवः सलक्ष्मणं पुर
 स्कुस्यसांबं प्रांजलयः प्रभुं ४३ एमएमाखिलाधारप्रभावंनविदामते मूढानांनः
 कुबुद्धीनां संतुमर्दस्यतिक्रमं ४४ स्थित्युस्यस्यप्यानां तमेकोहेतुर्निराश्रयः लोक
 नः क्रीडनकानीशक्रीडतलेवदंतिहि ४५ तमेवमूर्खीदमनंतलीलयाभ्रं सलंविमर्षि
 सहस्रमूर्धनं अंतैवयः स्वात्मनिरुद्धविश्वः शेषेद्वितीयः परिशिष्यमाणः ४६ कोपसे
 खिलशिष्यार्थेन द्वेषान्नवमत्सरात् विभक्तोभगवन्सत्त्वस्थितिपालनतत्परः ४७ नम
 स्तेसर्वभूतात्मनः सर्वशक्तिधराव्यय विश्वकर्मेन्नमस्तेस्तुलां वयं शरणं गताः ४८ श्री
 ४९ तद्वान एवंप्रपञ्चेः संविमेवैषमार्गैर्बलः प्रसादितः सुप्रसन्नोमाभैरेत्यभयं
 दो ४८ दुष्प्राधानः पारिवर्तकं जगत्स्थिहायनान् ददौ च द्वादशशतान्ययुतानि नु
 गमान् ५० रथानां षट्सहस्राणि श्रेष्ठाणां सूर्यवर्चसां दृसीनां निष्कंकीनां स
 हस्रं दुहितवत्सलः ५१ प्रतिगृह्यतु तत्सर्वं भगवान्नालतर्षभः ससुतः ससुषः प्राया

सुहृदिरभिर्नंदितः ५२ ततः प्रविष्टः स्वपुरं हलायुधः समेत्यबंधतनुरक्तचेतसः श
 शंससर्वैयदुपुंगवानां मध्ये सभायां कुरुषुस्ववेष्टितं ५३ आयापिवपुरं सेतस्त्वय
 द्रामविक्रमं समुन्नतं दक्षिणतो गंगायामनुदृश्यते ५४ इति श्रीभागवते महापुराणे द
 शमस्कंधे हस्तिनापुरकथने नामाष्टमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ नरकं नि
 हंतं श्रुत्वा तयोद्वाहं वयोषितो कल्लेनैकेन बद्धीनां तद्विदुः स्मनारदः १ शिबं वते तदेकं
 नवपुष्यामुगपत्यथ क गृहेषु द्वादशसाहस्रस्त्रिय एक उदावहत् २ तस्य सुकोद्वाखनी
 देवर्षिर्द्रुमागमत् पृथितोपवना एमहिनालिकुलनादिनां ३ उकुलं दीवरां भोज
 कं कुरुकुमुदोसलेः पृथितेयसरस्सत्रैः कुजितां हंससारसेः ४ प्रासादले सैनवभि
 त्तुं शंस्फाटिकराजैः महामरुतप्रत्यैः खणैरल्पपरिच्छेदः ५ विभक्तस्थापय च
 त्वरापणैः शलासभाभीरुचिरां सुरालयेः संसिक्तमार्गा गणवीथि देहली पतस
 ताकाञ्चनवारितातपां ६ तस्याभ्यंतः पुरं श्रीमदध्विंतं सर्वधिस्यथैः द्वैः स्वकोश

लंघत्रलक्ष्माकार्त्त्येनदर्शितं ७ तत्रयोऽशभिः सप्तसहस्रैः समलंकृतं विवेशेकतमं
 शेरैः पत्नीनां भवनेन महत् ८ विष्टब्धं विष्टुमस्तं भैर्वैद्यफलकोतमैः इन्द्रनीलमयैः कुम्भैः
 जंगलान्धाहन्तिषा ९ विताने निर्मितैस्त्वष्टामुक्तादामविलंबिभिः संतैरासनपर्य
 केर्मण्युत्तमपरिष्ठितैः १० दासीभिर्निष्कंदीभिः सुवासोभिरलंकृतं पुंभिः सुकंदुको
 स्तीषु सुवस्त्रमणिकुंडलैः ११ रत्नप्रदीपनिकरचूतिभिर्निरस्तब्धान्तं विवित्रवलभीषु
 शिखंडैर्नोग न्यस्यति यत्र विहिता गुरुभूमस्यै र्निर्णीतमीक्ष्य घनबुद्धयुज्ज्वलतः १२
 तस्मिन् समानगुणरूपवयः सुवेषदासीसहस्रयुतयाः नुसवं गृहीण्या विप्रोदद
 शं वमरव्यजनेन रुकांदेन सत्तनपतिं परिबीजयंत्वा १३ तं स निरीक्ष्य भगवानस
 हसोत्थितः श्रीपर्येकतः सकलधर्मभृतां वरिष्ठः आनन्त्यपादयुगलं सिरसाकिरीट
 जुष्टेन सांजलिरिव विशदासने स्वे १४ तस्या वनिज्यवरणोत्तदपः समर्द्धी विश्वजग
 द्गुरुतरोपि सतापतिर्हि ब्रह्मण्यदेव इति यदु णानामयुक्तं तस्यैव यच्चरणशेचम

शेषतीर्थं १५ संपूज्य देवकरि वर्यमधिः पुराणो नारायणो नरसखो विधिनोदिते
 न वाण्याभिभाष्य भित्तयामृतमिष्टया तं प्राह प्रभो भगवन्ते करवामहे किं १६
 नारद उवाच नेवाऽद्भुतं लयिविभो खिललोकनाथे मे त्रीजनेषु सकलेशु मे देव लानो
 निःश्रेयसाग्रहिजगत्स्थिति रक्षणार्थो स्ते राऽवतारः रूपाय विदाम सुष्ठु १७ दक्षं
 वाम्नि युगलं जन्ताः पवर्गं ब्रह्मादिभिर्हृदि विस्मयमगाधबोधैः संसारकूपपतितो
 त्ररणाऽवलंबं ध्यायंश्च राम्यनुगृहाण यथा स्मृतिः स्यात् १८ श्रीशुक उवाच ततो न्य
 दा विशदं हं रुसपत्न्याः सनारदः योगेश्वरेश्वरस्यांगयोगमायाविविक्तया १९
 दीन्यंतमस्यैस्तत्रापि प्रियया बोद्धवेन च पूजितः परया भक्त्या प्रसूत्याना सनादिभिः
 २० दृष्टश्चाऽविदुषे वा सो कदा पातो भवानिति क्रियते किं नु पूर्णानामप्युजैरस्त
 दादिभिः २१ अथाऽपि ब्रूहि नो ब्रह्मजनेनैतच्छ्रेयभक्तं कुरु स तु विस्मितोऽप्यायत
 स्ती प्रन्यद् गारुडं २२ तत्राप्यचष्टु गोविंदं लालयंतं मुनान् शिशून् ततो न्यस्मिन् रा

हे पश्यन्मज्जनायकतोद्यमे २३ जुह्वतं च विदितानानी न्ययजंतं पंचभिर्मखैः भोजयंतं
 द्विजान्कापिभुजानमवशेषितं २४ कापिसंध्यामुपासीनं जयंतं ब्रह्मवाग्यत एव
 त्रचासिचर्मभ्यां चरंतं मसिवर्त्मसु २५ अश्वेर्गजे रथैः कापिविचरंतं गदायुजं क
 विच्छयानं पर्य्येकस्यमानं च बंदिभिः २६ मंत्रयंतं च कस्मिंश्चिन्मंत्रिभिश्चोद्धवा
 दिभिः जलक्रीडारतं कापिवारमुखाबलादृतं २७ कुत्रचित् द्विजमुख्यभ्यो ददते गः
 स्वलंकृताः इतिहासपुराणा निश्चलं तं मंगलानि च २८ इतंतं हास्यकथया कदा
 विलिपयया गृहे कापिधर्मसेवमानमर्थकामौ च कुत्रचित् २९ ध्यायंतं मे क
 मासीनं पुरुषं प्रकृतेः परं शुश्रूषंतं गुरुतः कापिकामैर्भोगैः सपर्यया ३० कुर्वं
 तं विग्रहं केचिन्मूर्तिं चाऽन्यत्र केशवं कुत्रापि सहस्रमेण चित्तयंतं सतां शिवं
 ३१ पुत्राणां दुहितृणां च काले विदुषु पयापनं शरीरैरेतस्सदृशैः कल्पयंतं वि
 भूतिभिः ३२ प्रस्थापनोपानयने रयस्यानां महोत्सवान् वीक्ष्य योगेश्वरेशस्य

राम

४८

षयां लोकाविसिस्मिरे ३३ यजंतं सकलान् देवान् कापिकृतुभिर्हृज्जितैः पूतयंतं
 कविद्वर्मकृपा रमालयादिभिः ३४ चरंतं मगयां कापिहयमाहस्यै धवं प्रेतं
 ततः पश्यन्मेध्यानपरीतं यदुपुंगवे ३५ अव्यक्तलिङ्गं प्रकृतिघ्नतः पुराणद्विषु
 कविचरंतं योगेशंततः श्रावबुभुत्सया ३६ अथोवाच हृषीकेशं नारदः प्रहसन्नि
 व योगमायो दयं वीक्ष्य मानुषीमीषु भोगति ३७ विदामयोगमायां स दुर्दृशा
 अपिमायिनां योगेश्वरस्मन्निभो ताभवत्सादनिषेवया ३८ अनुजानीहि मादेव
 लोकां स्तेयशसां प्रतान् पर्य्ययामितवो द्वायनलीलां भुवनपावनीं ३९ श्रीभाग
 वानुवाच ब्रह्मन् धर्मस्य बकाहं कर्तुं तदनुमोदिता तच्छिष्ययं लोकमिममास्थि
 तः पुत्रमाखिद ४० श्रीशुक उवाच इत्याचरंतं सद्धर्मान् पावनान् गृहमेधिनां त
 मेव सर्वगोहेषु संतमेकं ददर्श ४१ कस्य स्थानं तवीर्यस्योगमाया महोदयं मु
 दुर्दृशाः क्रूरविरभूतं विस्मितां जातकोतुकः ४२ इत्यर्थकामधर्मे मुकुलेन प्रकृता

त्मना सम्यक्समाजितः प्रीतस्तमेवानुस्मरन् यो ४३ एवं मनुष्यपदवीम
 नुवर्तमानो नायणो खिलभवाय गृहीतशक्तिः रमंगघोऽशसहस्रवरांगना
 नां सत्रीऽसौ हृदनिरीक्षणहासनुष्टः ४४ यानीह विम्वविलयोद्भववृत्तिहे
 तुः कर्मण्यनन्यविषयाणि हरिश्चकार यस्त्वंगायति शृणोऽनुमोदते च भ
 क्तिर्भवेद्गवतिलुपवर्गमार्गं ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे दसमस्कन्धे
 कान्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥६॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथोषस्य पदनायां कुकुरान्
 कूजतोऽशपन् गृहीतकंठ्यः पतिभिर्मोक्षयो विरहानुरः १ वयांस्यरूढव
 नकृष्णबोधयंती बबंदिनः गायत्वलिखनिश्रणिमंसारवनवासुभिः २ मुहूर्त
 तनुवेदर्मीनामप्यदतिशोभनं परिभणविश्लेषालियबाह्वंतरंगता ३ ब्राह्मेमुहूर्त
 शायवायुपस्पृश्यमाधवः दक्षो प्रसन्नकरणभ्रातृमानंतमसः परं ४ एकस्यैव्यो
 तिरजन्यमव्ययं स्वसंख्यानित्यनिरुक्तकल्मषं ब्रह्माख्यमस्योद्भवनाशहेतुभिः

॥राम॥

॥४८॥

स्वशक्तिर्भिलेखितभावनिर्यति ५ अथाद्भुतो भस्यमले यथाविधिक्रियाकलापं
 परिधाय वाससी चकार संध्योपगमादिसप्तमोद्भुताऽनलो ब्रह्मजनापवागपतः
 ६ उपस्थायाः कमुद्यंतं तर्पयित्वात्मनः कलाः देवानधीन्यित्त्वनृद्धानविप्रान्
 जयय्यैवात्मवान् ७ धेनुतां रुक्मशृंगीणां साध्वीनां मौक्तिकस्रजां पयसिनीनां
 गृहीतां सबत्सनां सुवाससाम् ८ ददौ रस्य खुराग्राणां सौमाः जिनतिलैः सह अ
 लंकतेभ्यो विप्रेभ्यो बह्वहं दिने दिने ९ गोविप्रदेवता वृद्धगुरुभूतानि सर्वशः नम
 स्तुत्यात्मसंभृतीर्मगलानि समस्पृशत् १० आत्मानं भस्यामासनलोकविभूषणं
 वासोभिर्भूषणैः स्त्रीषैर्दिव्यस्त्रगनुलेपनैः ११ अवेश्याज्यंतथादर्शगोवृषदिनं देवताः
 कामांश्च सर्ववर्णानां पौरांतः पुरवारिणां प्रदाय प्रकृतीः कामैः प्रतोष्य प्रत्यनंदतः
 १२ संविभज्या प्रतो विप्रान् स्रकृतां बलानुलेपनैः सुहृदः प्रकृती हीरानुपायैकतः
 तः स्वयं १३ तावत्सप्तउपानीय स्पंदनं परमाद्भुतं सुग्रीवाद्ये हेमैर्युक्तं प्रणम्याः व

स्थितोऽग्रतः १४ गृहीत्वा पाणिना पाणी सारथे स्तमथारुहन् सात्यकमुद्रवसंयुक्तः
पूर्वादिमिव भास्करः १५ ईक्षितो तः पुरस्त्रीणां सत्रीऽप्रेमवीक्षितेः रुद्धाद्विस्मृतिर
गातज्ञातहासो हस्यन् १६ सुधर्माख्यां सभां सर्वैस्त्रिभिः परिवारितः प्राविशदन्नि
विष्टानां न संस्यंगषड्मयः १७ तत्रोपविष्टः परमासने विभुर्वभोः सभा सा ककुभोः व
भासयन् एतो नृसिंहे र्यदुभिर्यदुत्तमो यथोदुराजो दिवितारकागणैः १८ तत्रोपमंभि
णो राजन्नानाहस्यरसे विभुं उपतस्थुर्नैराचार्यो न ते क्वस्तां वैः पृथक् १९ मद्गंवीणा
मुरजं वेणुतालं दरस्वनेः न न तु जेगुस्तुष्टुबुः सप्तमा गधवंदिनः २० तत्राहुर्ब्राह्मणाः के
विदासीना ब्रह्मवादिनः पूर्वेषां पुण्ययशसां रातां चाकथयन्कथाः २१ तत्रैकः पुरखो
एनन्नागतोऽपूर्वदर्शनः विज्ञापितो भगवते प्रतीहारेः प्रवेशितः २२ सनमस्कृत्य क
स्माय परेशाय कृतं जलिः एतामो वेदपटुः खंनरा संधनिरोधजं २३ येच दिवि जयेतस्य
सन्नतिं नयमुनैपाः प्रसह्यरुद्धास्तेनासन् नयुते हेमिरिब्रजे २४ कसकस्माप्रमेया

त्मनः प्रपन्नभयभंजन वयं लांशरणं यामो भवभीताः पृथग्स्थितः २५ लोको विकर्मे नि
रतः कुशलं प्रमत्तः कर्मण्ययं त्वदुदितं भवदर्शने स्वे यस्तावदस्य बलवानिहनी विनाशा
सद्यश्चिन्तयन्निमिषाय न मोरुतस्मै २६ लोके भवानजगदिनः कलयाः वतीर्णः स
इक्ष्णाय खलनिग्रहणाय चान्यः कश्चित् दीयमति याति निदेशमीश किं वा जनः ख
रुतमच्छति न न विदः २७ स्वप्रायितं नृपसुखं परतंत्रमीश शश्वद्वयेन मत्केन धुरं व
हामः हिलातदात्मनि सुखं त्वदनीहलभ्यं किं श्यामहेऽति कृपणास्तव माययेह २८ त
नो भवानग्रगतशोकहरं प्रियमो बद्धान्निमुं स्वमगधा कृपकर्मपाशात् मोभूभुजो युत
मतं गजवीर्यमेको बिभ्रद्रुधभवंते मगराडिवावीः २९ यो वै त्वया हिनवकल उदात्तवक्त्र
भग्नो मधे खलु भवंतमनंतवीर्यं जितान् लोकानिरतं सरुद्धरव्यो युष्मात्प्रजान् जति
नो जिततद्विधेहि ३० इति मागध संरुद्धा भवदर्शनकांक्षिणः प्रपन्नाः पादमूले तदी
नानां शं विधीयतां ३१ एनदूते ब्रुवत्येवं देवर्षिः परममुतिः बिभ्रत्सि गजयाभारं प्रा

दुरासीयथारविः ३२ तददृष्टाभगवान्कृष्णः सर्वलोकेश्वरेश्वरः ववदइत्यतः श्रीसी
ससभ्यः सानुगोमुद्र ३३ सभाजयित्वाविधिवत्कृतासनपरिग्रहं वभाषेसूतेतैर्वा
कैः श्रद्धयातर्प्यन्मुनिं ३४ अपिस्त्रिदशलोकानांनयाणामकुतोभयं ननुभूयान्
भगवन्तोलोकानपर्यरतोगुणः ३५ नहितेविदितंकिंनितलोकेधीश्वरकर्तृषु अथ
एच्छामहेयुष्मान्पांडवानांविकीर्षितं ३६ नारदउवाच दृष्टामयातेबहुशोदुरस्यया
मायाविभोविश्वसज्जश्रमायिनः भूतेषुभूमंश्चरतः स्वशक्तिभिर्वहेरिक्वञ्चरुचो
नमः ३७ तवेहितंकोहेतिसाधुवेदितुंस्वमापयेदंस्मजतोभियच्छतः यद्विद्यमाना
त्मतयाः वभासतेतस्मिन्मस्तिस्वविलक्षणात्मने ३८ जीवस्ययः संसरतोविमोहं
णानजानतोऽनर्थवहाच्छरीरतः लीलाः वतोरैः स्वयशः प्रदीपकंप्राज्ञालयतत्वातम
हंप्रपद्ये ३९ अथाप्याश्रावयेन्ब्रह्मनरलोकविद्वान् एतः येतत्पत्न्यस्यभक्तस्यचवि
कीर्षितं ४० यस्यतिलोमखंडेणराजसस्मेनपांडवः पारमेष्ठ्यकामो नृपतिस्तद् वान

राम

५९

नुमोदतां ४१ यस्मिन्देवक्रतुवरेभवंतैवेमुगदयः दिदक्षवः समेष्ट्यंतिराजानश्चय
शस्त्रिनः ४२ श्रवणात्कीर्तनाद्यानास्वयंतैतेवसायिनः तवब्रह्ममयस्यशक्तिमुतेषा
भिर्मर्षिनः ४३ यस्यामलंदिवियशः प्रथितंरसायांभूमौचतेभुवनमंगलदिश्विता
नंमंदाकिनीतिदिविभोगवतीतिचाधोगंगेतिचेहवरणांपुपुनातिविश्वं ४४ श्रीशु
कउवाच तत्रतेषांत्मपक्षेक्षराहस्युविजिगीषया वाचः पशेः स्मयनभृत्यमुद्वं प्रा
हकेशवः ४५ श्रीभगवानुवाच लंहिनः परमंचक्षुः सुहृन्मंत्रार्थतत्त्ववित् अथाऽब्रु
हनुखेयंश्रद्धाः करवामतत् ४६ इत्युपामंभितोभर्त्रीसर्वज्ञेनापिमुग्धवत् निदेशं
शिरसाधायउद्वः प्रसभायत ४७ इति श्रीभगवतेमहापुराणेदशमस्कंधेभगवद्वा
नेतितिनमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्यदेवैरुद्वोऽब्रवीत्
सभ्यानांमतमाज्ञायकृष्णस्यचमहामतिः १७ उद्वउवाच ॥ यदुक्तमधिणादेवसावि
त्र्यंयस्यतत्त्वया कार्यंयेतत्पत्न्यस्यरसाचशरणेषिणां २ यद्ययंराजस्येनदिक

श्रीशुकः

चक्रजयिनाप्रभो अतो जरा सुतजय उभयार्थीमतो मम ३ अस्माकं च महानर्थो
 ह्येतैर्नैव भविष्यति यशश्च न वगोविंदराजो बह्वन्विमुचतः ४ सर्वे दुर्विषहाराजा
 नागा युतसमो बले बलिनामपि चान्येषां भीमं समबलं विना ५ द्वे रथे सुतुजे तयो
 माशतासौ हिणी युतः ब्रह्मण्यो भ्यर्थितो विभेन प्रत्याख्यातिकर्हिषित ६ ब्रह्मवेष
 धरो गत्वा तं भिक्षे तव कोदरः हनिष्यति न संदेहो द्वे रथे तव सन्निधौ ७ निमित्तं पर
 मीशस्य विश्वसर्गनिरोधयोः हिरण्यगर्भः शर्वश्च कालस्यारुपिणस्तव ८ गायंति
 ते विशदकर्मैर्गद्गद्भ्यो राशं स्वरश्च वधमात्मविमोक्षणं च गोप्यश्च कुंजरपतेर्न
 नकात्मजायाः पित्रोश्च लब्धशरणा मुनयो वयं च ९ जरा संधवधः कृष्णसूर्यार्थी
 योपकल्प्यते प्रायः पापविपाकेन तव वाभिमतः क्रतुः १० श्रीशुक उवाच ॥ इत्यु
 ळ्वक्त्वो राजन् सर्वतो भद्रमभ्युतं देवर्षिर्देदुर्द्धाश्च कृष्णश्च प्रसूयन् ११ अथादि
 शत्रयाणां यमगवान् देवकीसुतः भत्यान् दारुकजैर्नादीन् अनुज्ञाप्य गुरुविरुधः

॥ राम ॥

॥ ५२ ॥

१२ निर्गमय्या वरो धान्वा न संसुतान् सपरिच्छदान् संकर्षणमतुत्ताप्य पदुरा जं च श
 ब्रह्म १३ सक्तो पनीतं स्वरथमारुहद्गुरुध्वजं १४ ततो रथद्विपभरसादिनायकैः
 कणलायापरितृक्तात्मसेनया मर्दगभेर्प्या नकशंखगोमुखैः प्रबोषबोषिककु
 भो निराक्रमत् १५ नृवाजिकांचनशिविकाभिरभ्युतं सहात्मजाः पतिमनुसुव्रताय
 युः वरां वराभरणविलेपनस्त्रजः सुसंरुतान्भिरसिचर्मपाणिभिः १६ नरोष्ट्रगोम
 हिषखराश्च तर्पयन् करेणुभिः परिजनवारयोधितः खलंकताः कटकुटिकंबलां व
 राद्युपस्तरय पुरथियुज्य सर्वतः १७ बलं ब्रह्मत्त्वं जपत्पञ्चवामरेवैरायुधाभरण
 किरीटवर्त्मभिः दिवांशुभिसुमुलखं बभोर्खेयैश्चाङ्गैः सुभितसिभिर्गिलोभिभिः
 १८ अथो मुनिर्ग्रहपतिना सभाजितः प्रणम्य तं हृदि विदधद्दिहाय सा निशम्य त
 द्वावसितमाह तां हृणो मुकुंदं संदर्शनं निर्वर्तेतं द्विपः १९ राजदूतमुवाचे दंभगवां श्रीण
 यन्गिराभा मेष्टदूतभद्रं बोधातयिष्यामि मागधं २० इत्युक्तः प्रस्थितो दूतो यया

वदवदन्तपान् तेपिसंदर्शनं शौरेः प्रत्येसंतमुसवः २० आनर्नसौवीरमसंस्तीतीविनशर्न
 हरिः गिरिनदीदीयायपुरग्रामप्रजाकरान् २१ ततोदृषद्वतीतीतीमुकुंदोद्यसरस्वती
 पंचालानयमत्स्यांश्चशक्रप्रस्थमथागमत् २२ तमुपागतमाकर्ण्यप्रीतोदुर्दर्शनं न
 णां अजातशत्रुर्निरगतसोपाध्यायः सुहृदतः २३ गीतवादित्रघोषिणब्रह्मघोष
 णभूयसा अभ्ययात्सहृषीकेशंप्राणाः प्राणमिवादताः २४ दृष्टाविक्रिन्नहृदयः कसं
 लेहेनपांडवः विराट्स्त्रियतमंसस्वनेथपुनः पुनः २५ दोर्भ्योपरिक्रम्यरमाऽमलाल
 यमुकुंदगान्नन्यनिर्दिताऽश्रुभः लेभेपरं निर्देतिमश्रुलोचनो हृष्यतनुर्विस्मृतलोकवि
 भ्रमः २६ तंमातुलेयंपरिभ्रमनिर्देतोभीमः स्मयन्नेमजवाकुलैर्द्विजैः यमोकिरीटीचसु
 हृतमंसुदाप्रवृद्धाव्याः परिभिरित्युतं २७ युधिष्ठिरस्यभीमस्यकृतापादाभिर्वदनं
 अर्जुनेनपरिषक्तोयमाभ्यामभिवादिताः ब्राह्मणोभ्योनमस्कृत्यदेह्यश्चयथाहृतः
 २८ मानितोमानयामासकुरुस्संजयकैकयान् सप्तमागधगंधर्वाबंदिनश्चोपमं त्रिणः

॥ राम ॥

॥ ५३ ॥

मदंगशंखपरहृवीणापणवगोमुखैः ब्राह्मणाश्चारविंशस्तुष्टुर्वनेनतुज्युः २० एवंसु
 हृदिः पय्यैस्तः पुण्यश्लोकशिखागणिः संस्कृतमनोभगवानविवेशाः लंकृतं पुरं २१ सं
 सिक्तवर्तीकरिणांमदंगधतोयैश्चित्रध्वजैः कनकतोरणपर्णाकुंभैः मृदास्तमिनेवदुकुले
 विभूषणस्तगंधैर्भिर्युवतिभिश्चविराजमानम् २२ उदीपदीपवलिभिः प्रतिपन्नजा
 लनिर्घ्नीतधूपस्त्विरं विलससताकं मूर्द्धन्यहमकलशैरुजतो रुद्रशैलैर्ज्यैष्ठ्यं दर्शयन्मनैः
 कुरुजगधाम २३ प्राज्ञनिशाम्यनरलोचनपानपात्रमौस्तुक्वविश्रथितकेशदुकूलबं
 धाः सद्यो विसृज्यगृहकर्मपतींश्चतत्येद्रष्टुंययुर्मुवतयः स्म नरेंद्रमार्गे २४ तस्मिन्सु
 संकुलश्राव्यथद्विपदिः कसंसभार्यमुपलभ्यगृहाधिरुताः नार्योविकीर्यकुसु
 मेर्मनसोपगुह्यसुखागतंविदधुरुत्समयवीक्षितेन २५ ऊचुः स्त्रियः पथिनिरीक्ष्यमुकु
 दपत्नीस्तारायथोदुपसहाः किमकार्यभूमिः यच्चसुषापुरस्वमोलिरुदराहासलीला
 वलोककलयोत्सवमातनोति २६ तत्रतत्रोपसंगम्यपोरामंगलपाणयः चक्रुः सपथी

॥भा०६०३०॥
॥ ५४ ॥

रुसायश्रीणीमुख्याहतेनसः ३७ अंतःपुरजनैः प्रीत्यामुकुंदः पुत्रलोचनैः ससंभ्रमे
रभुयेतः प्राविशश्च जमंदिरम् ३८ एथाविलोक्य भ्रात्रेयं कृतसंनिभुवनेश्वरम् प्रीत
तोत्सायपर्यं कातसखुपापरिष्वजे ३९ गोविंदं गृहमानीषदेवदेवेशमादतः पू
जायांनाविदत्कृत्यं प्रमोदोपहतो नृपः ४० पितृषु सुगुरुस्त्रीणां कृतसम्प्रेमिवादनं
सयंच कृतस्याराजन्मभिग्न्यावाभिवंदितः ४१ श्वश्रासंचोदिता कृता कृतपत्नी
श्वसर्वशः आनर्चरुकिणी सत्यां भद्रं जांबवती तथा ४२ कालिंदीमित्रविंदं च
शेन्यां नागजिती सती अन्याश्चाभ्यागतायास्तुवासः स्वर्गं उनादिभिः ४३ सुखं
निवासयामास धर्मराजो जनार्दनं ससेन्यं सानुगमात्संभार्यैश्च नवनव ४४
तर्पयित्वा खां देववर्हिफाल्गुनसंयुतः मोचयित्वा मय्येनराज्ञे दिव्यासभाक
ता ४५ उवासकतिविन्मासानराज्ञः प्रियविकीर्षया विहरन् रथमारुह्य फाल्गु
नेन भरेहृतः ४६ इति श्रीभागवते महापुराण दशमस्कंधे एकसप्ततिमाध्यायः ॥

॥रम॥

॥ ५४ ॥

॥७१॥ श्रीशुक उवाच ॥ एकदा नुसभामध्ये आस्थितो मुनिभिरेतः ब्राह्मणेः
त्रियैर्वैश्वेभ्रीतमिश्च युधिष्ठिरः १ आचार्यैः कुलदेहैश्च सति संबंधिनांधैः
शृण्वतामेव वेतेषां आभाष्येदमुवाच ह २ युधिष्ठिर उवाच ॥ क्रतुराजेन गोविंद
राजसूयेन पावनीः यक्ष्ये विभूतीर्भवतस्तत्संपादयन् प्रभो ३ तस्यादिके अ
विरतं परियेचरति ध्यायं स भद्रं शने शुचयोगं गतिं ॥ विंदंति ते कमलनाभभाऽ
पवर्गे माशासते यदि त आशिष ईशान्ये ४ तद्देवदेव भवतश्चरणारविंदं से
वानुभावमिह पश्यतु लोक एषः ॥ यिलां भजंति न भजंत्युत बोधियं निष्ठां प्रदर्शय वि
भो कुरु संजयानां ५ न ब्रह्मणः स्वपरमेष्ठमतिस्त्वस्यात्सर्वात्मनः समदृशः स्व
सुखानुभूतेः ॥ संसेवतां सुरजरोरिव ते प्रसादः सेवानुरूपमुदयो न विपर्ययो न ६
श्रीभगवानुवाच ॥ सम्यग्यवसितं राजन् भवतां शत्रुकर्शनं कल्याणीयेनेकी
र्तिर्लोकाननुभविष्यति ७ ऋषीणां पितृदेवानां सुहृदामपि नः प्रभो सर्वेषाम्

मिभूतानामीक्षितः कतुराड्यं - विजित्यनपतीन्सर्वाः कृत्वा च जगतीं वशे संभू-
 त्सर्वसंभारान् आहरस्वमहाकृतं - एते ते भ्रातरो राजन लोकापालांशसंभवाः
 जितोष्मात्मवता तेऽहं दुर्जयो योऽकृतात्मभिः १० न कश्चिन्मसं खलोकितेन साय-
 शसाश्रिया विभतिभिर्नीऽभिर्भवेद्वोपि किमु पार्थिवः ११ श्रीशुक उवाच निशम्य भग-
 वन्नीतं श्रीतः कुल्लमुखां बुजः भ्रातृन् दिग्विजयेयुं कविस्मृतेनोपहृतान् १२ सहदे-
 वं दक्षिणस्यामादिशत्सहस्रं जयैः दिशि प्रतीच्यां न कुलमुदीच्यां सव्यसाविर्न प्राच्यां
 कोदरं मत्स्यैः केकेयैः सहमद्रकैः १३ ते विजित्यनपा नवीर आजहूर्ध्वभ्योजं-
 सा अजातशत्रुवेभिरिद्विर्णनपयस्यते १४ श्रुत्वाऽजितं जरासंधं न पतेर्ध्यायते
 हरिः आहोपायंतमेवायं उड्डवोयमुवाच ह १५ भीमसेनोऽर्जुनः कस्यो ब्रह्मलिंग-
 धरास्त्वयः जग्मुर्गिरि व्रजं तात बहू द्रव्यसुतोयतः १६ ते गत्वा तिथ्यवेलायां गच्छे-
 शुर्गृहमेधिनं ब्रह्मण्यं समयाचेरन राजन्या ब्रह्मलिंगिनः ७ राजन विध्यतिथी

॥ रामा ॥

॥ ५५ ॥

आवातानर्थिनो दूरमागतान् तन्वः प्रयच्छ भद्रं ते यद्वयं कामयामहे १८ किं दुर्मर्षंति
 निष्पृणां किमकार्यमसाधुभिः किमदेयं वदान्यानां कः परस्मदर्शनात् १९ योऽभि-
 त्येन शरीरेण सतांगेयं यशोऽश्रवम् नाविनोति स्वयंकल्पः सवायः शोच्य एव सः २०
 हरिश्चं शेरंति देव उग्रवृत्तिः शिर्विबलिः व्याधः कपोतो बहवो ह्यश्रवैर्गताः २१ श्रीशु-
 क उवाच खरे एकतिभिस्तांस्तु प्रकोष्टैर्ज्याहनेरपि राजन्यबंधं निज्जायदष्टपूर्वा-
 न्धितयत् २२ राजन्यबंधवो ह्येते ब्रह्मलिंगानि विभ्रति दशमिभिः क्षितं तेभ्य आत्मा
 नमपि दुस्सजं २३ बलेर्नु श्रयते कीर्तिर्वितता दिश्व कल्मषा ऐश्वर्या च शितस्या-
 पि विप्रयाजेन विलुना २४ श्रियंति हीर्यते द्रव्यवित्तवेदिनरूपिणो जानन्मपि
 हीप्रादात वार्यमाणोऽपि देसराट् २५ जीवता ब्राह्मणार्थो यकोन्यथैः सत्रबंधुना
 देहेन पतमानेन नेह ता विपुलं यशः २६ इत्युदारमतिः प्रादुरुत्साऽर्जुन बकोदरा-
 हे विप्रात्रियतां कामोददाम्यात्मशिरोपिवः २७ श्रीभगवानुवाच युद्धं नो देहि

शुभं

जेंद्रद्वंद्वशोयदिमन्यसे युद्धार्थिनोवयंप्राप्ताराजन्यानान्नकांक्षिणः २८ अंसोर
 कोदरः पार्थः तस्य भ्राता नृनोद्युयं अनयोर्मातुलेयं मां कंसं जानीहि ते रिपुं
 २९ एवमावेदितो राजा जहासोच्चैः स मागधः आहवा मर्षितो मंदायुर्दंतिर्दरा
 भिवः ३० न तयाभीरुणा यो त्वेयुधि विक्लवचेतसा मथुरां स्वपुरीत्यक्ता समुद्रं
 शरणं गतः ३१ अयं तु वयसा तुल्यो नातिसत्त्वो न मे समः अर्जुनो न भवेद्योद्धाभी
 प्रसृत्य बलमम ३२ इत्युक्त्वा भीमसेनाय प्राह यमहं तीगरो द्वितीयां स्वयमा
 दाय निर्जगाम पुरा द्रुहिः ३३ ततः समेखले वीरैः संयुक्ता वितरेतरे जघ्नतुर्वज्र
 कल्याभ्यां गणभ्यां रणदुर्महैः ३४ मंडलानि विवित्राणि सव्यं दक्षिणमेव च
 रतोः शृश्रुभे युद्धं नरयो रिव रणिणोः ३५ ततश्च रवयशब्दे वज्रनिष्पेषसन्नि
 भः गदयोः क्षिप्तयो राजन नंदनयो रिव दंतिनोः ३६ ते वेगं दभुजं जवेन निपात्य
 माने अन्योन्यतोऽसकृदि पादकरोरुजं नूनं दूर्णीव भवतु रूपे सयथार्कशाले

राम

५६

संयुद्धतोर्द्विद्वयो रिव दीप्तमन्वोः ३७ इत्यंतयोः प्रहृतयोर्गदयोर्नवीरैः कृद्धैः समुष्टि
 भिरप्यस्त्रैः पृथ्वां शब्दस्तयोः प्रहरतो रिव यो रिव सीनिर्धौतवज्रपरुषस्तलनाजो
 सः ३८ तयोरेवं प्रहरतोः समशिष्टा बलोजसोः निर्विशेषमभ्युद्धमक्षीणजवयोर्न
 प ३९ एवंतयोर्महाराज युद्धतोः सप्तविंशतिः दिनानि निरांस्तत्र सुहृदस्तनिशि नि
 रतोः ४० एकदा मातुलेयैवै प्राहरजं नृकोदरः नशक्तो हंजरासंधं निर्जंतुं युधिमा
 धव ४१ शत्रोर्जन्ममती विहान्जी वितं च जराकृतं पार्थमाप्यापयन्ते न तेजसा चित
 यद्हरिः ४२ संविंसारिव धोपायं भीमस्यामोघदर्शनः दर्शयामास विरपं पाटयन्नि
 व संतया ४३ तद्विज्ञाय महासत्त्वो भीमः प्रहरतांवरः गृहीत्वा पादयोः शत्रुपातयामा
 स भूतले ४४ एकं पादं पदाक्रम्य दोभ्यां मन्यं प्रगृह्य सः गुदतः पाटयामास शखाविव
 महागजः ४५ एकपादो रुरक्षणकटिपृष्ठसनांशके एकबाह्वस्त्रिभूकं शकले दृश्यः
 प्रजाः ४६ हाहाकारो महानासीन्निहते मगधेश्वरे पूजयामास तु भीमं परिभ्यजया

॥ भा० ६० ३० ॥
॥ ५७ ॥

च्युतो ७ सहदेवंतत्तनयं भगवान्भूतभावनः अभ्यर्चिचदमेषात्मा मगधानां पतिप्रभुः
 मोचयामास राजन्यान् संरुद्धमागधेनयो ॥ ५७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अयुते ह शतान्यष्टौ ली
 तरा संघवधो नाम हि सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अयुते ह शतान्यष्टौ ली
 लया युधिनिर्जिताः ते निर्गता गिरिश्रेण्या मलिना मलवाससः १ क्षुत्क्षामाः शुक्ल
 वदनाः संरोधपरिकर्षिताः ददृशुस्ते धनश्यामं पीतकेशियवाससं श्रीवत्संगं चतुर्ग
 हुंपद्मगभीष्टगोक्षणं चारुप्रसन्नवदनं स्फुरन्मकरकुंडलं ३ पद्महस्तं गदाशं खरश्यामि
 रूपलक्षितं किरीटहारकटककणिसज्जं गदावितं ४ भ्रातृहरमणिग्रीवं निवीतं वनमा
 लया पिबंतश्च चक्षुर्भ्यो लिहंतश्च निद्रया ५ जिघ्रंतश्च नासाभ्यां रभंतश्च बाहुभिः प्र
 णोर्मुहंत पाप्मानो मूढैर्भिः पादयोर्हरेः ६ रुससंदर्शनात्प्लादश्च स्तंसरो धनकमाः प्र
 प्रशशंसु हृषीकेशं गीर्भिः प्रोज्जल यो नृपाः ७ राजान ऊतुः नमस्ते देवदेवेश प्रपन्नानि
 हराऽन्य प्रपन्नान्याहिनः रुसनिर्विण्णान् चोरसंसृतेः ८ मे नानाथान् सस्यामो मा

॥ राम ॥
॥ ५७ ॥

गधं मधुसूदन अनुग्रहो यद्भवतो राज्ञां न्यच्युतिर्विभो ८ राजैश्वर्यमदो नक्षेत्रे
 यो विंदते नृपः तन्मायामोहितो नित्यामन्यते संपदोऽचलाः ९ मगतस्त्रायथावा
 सामन्यं तदुक्ताशयं एवं वै कारिकीमायामयुक्तावसुचक्षते १० वयं पुरा श्रीमदनश्च
 दृश्यो निगीयथाऽस्या इतरेतरस्य धः प्रेतः प्रजाः स्वाभति निर्दोषाः प्रभो मय्युप
 रस्ताः विगणय्य दुर्मेदाः ११ त एव रुसाः श्वगभीरं हृसादुरंत वीर्येण विचालिताः
 श्रियः कालेन तन्वाभवतो नुकंपया विनश्यद्व्याश्रणोस्मरामते १२ अथोन ए
 ज्यं मगतस्मिरूपितं देहेन शश्वसतता रजोभुवा उपासितव्यं स्पृहयामहे विभो क्रि
 याफलं त्रेसचकरी रोचनम् १३ तन्नः समादिशोपायं येन ते चरणाऽज्योः स्म
 तिर्यथानविरमेदपि संसृतामिह १४ रुसाय वासुदेवाय हरये परमात्मने
 प्राणतक्ते शनाशाय गोविंदाय नमोनमः १५ श्रीशुक उवाच ॥ संस्तुयमानो भग
 वान् राजभिर्भूतबंधनेः तानाहक रणस्नातशरण्यः श्लक्ष्णया गिरा ७ श्रीभग

वीनुवाच॥ अथ प्रभृतिवोभूषामप्यात्मन्यखिलेश्वरे सुदृढाजायते भक्तिर्बोद्धमा
 शंसितं तथा १८ दिव्याव्यवसितभूषाभवंतऋतभाषिणः त्रियैश्वर्यमदोना
 हंपश्यन्मादकं नृणां १९ हे हयो न दुषो वेणो रावणो न रकोऽपरे श्रीमदाञ्जलि
 ताः स्थानाद्देवदेसनरेश्वराः २० भवत एतद्दिताय देहायुसाद्यमेतव त मांयजंतो
 २१ श्वैर्युक्ताः प्रजाधर्मणरक्षय २२ संतन्वतः प्रजातंतु सुखंदुःखं भवाऽभवो प्राप्तं
 प्राप्तं च सर्वतोमक्षिता विवरिष्यथ २३ उदासीनाश्च देहादावात्मारमाद्युतव्रताः
 मय्यावेश्यमनः सम्यक् कामं ते ब्रह्मयास्यथ २४ श्रीशुक उवाच ॥ सा दिश्यन्पान्क
 लो भगवानभुवनेश्वरः तेषां न्ययुक्तपुरुषान्निषोमजनकर्मणि २५ सपय्योका
 रयामास सह देवेन भारत नरदेवोचितेर्वस्त्रैर्भूषणेः खम्बिलेपनेः २६ भोजयित्वा
 वरान्नेन सुखातां समलंकृतान् भोगैश्च विविधैर्युक्तान् तां ब्रूयाद्येनोचितैः
 २७ ते पूजिता मुकुंदेन राजानो मण्डकुंडलाः विरेजुर्भूषिताः केशगतप्रादुर्दंतय

राम

५८

याग्रहाः २८ रथान्सदृशानारोप्य मणिकान् च न भूषितान् प्रीणय्य सत्ततैर्वाक्यैः
 सदेशान्नसयापयत् २९ त एवं भूषिताः कृच्छ्रात रुसेन सुमहात्मना ययुस्व
 मेव ध्यायंतः कृतानि च जगसते ३० जगदुःप्रकृतिभ्यस्ते महापुरुषवेष्टितं य
 यान्त्वा सद्गवांस्तथा च कुरुतं द्विताः ३१ जरासंधं घातयित्वा भीमसेनेन के
 शवः पार्थोभ्यां संयुतः प्रायात्सह देवेन पूजितः ३२ गत्वा ते खांडवप्रस्थं शेखा
 न्धूमज्जितारयः हर्षयंतः स्वमुहूर्दो दुर्हर्दं चामुखावहाः ३३ तच्छ्रुत्वा प्रीतमन
 स ईदृप्रस्थ निवासिनः मे निरेमागधं शतं राजा वासुमतो नरथः ३४ अभिवंध्या
 य राजानं भीमाः र्जुनजनादेनाः सर्वमाश्रावयां च कुरुत्माना यदनुष्ठितं ३५
 निशम्य धर्मराजस्त केशवेनानु कं पितं आनंदाश्रुकलां मुं च न्रेष्माणो वाचकि
 चन ३६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥
 ७३॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं युधिष्ठिरो राजा जरासंधवधं विभो कृतस्य स्याऽनुभा

वंतंश्रुत्वाप्रीतस्तमब्रवीत् १ मुधाऽऽरुडवान येस्युल्लोलोक्वपुत्रवः सर्वलोकमहे
 श्वराः वहंतिदुर्जमंलब्ध्वाशिरसेवाऽनुशासनं २ सभवानरविंदासोदीनानामीश
 मानिमां धत्तेऽनुशासनंभूमंस्तदत्यंतविश्वतम ३ नक्षिकस्याऽद्वितीयसब्रह्मणः
 परमात्मनः कर्मभिर्वेदतेजोहस्तैवयथारविः ४ नवेतेऽजितभक्तानांममाहमिति
 माधव तंतवेतिचनानाधीःपशूनामिववेकता ५ ११ शुक्रऽपान इत्युक्तापत्ति
 येकालेवत्रेषुकान्सऋतिजः कृष्णाऽनुमोदितःपार्थोब्राह्मणान्ब्रह्मवादिनः ६
 द्वेपायनोभरद्वाजःसुमनुगौतमोऽसिनः वसिष्ठश्चावनःकण्वोमेत्रेयःकवषस्त्रि
 तः ७ विश्वामित्रोवागदेवःसुमतिर्नैमिनिःकतुःपैलःपराशरोगर्गिवैशंपाय
 नएवच ८ अथर्वाकस्यपोधोमोरोमोभार्गवआसुरिः ९ उपहृतास्तथावा
 न्द्रोष्णभीष्मकपादयः धृतराष्ट्रसहस्रवोविदुरश्चमहामतिः १० ब्राह्मणाः
 क्षत्रियोवैश्याःशूद्रयत्तदिदसवः तत्रेयुःसर्वराजानोराज्ञांप्रकृतयोन्य ११ ततस्ते

वीतिहोत्रोमधुच्छंदोवीरसेनोऽकृतव्रणः॥

राम

५९

देवयजनं ब्राह्मणाःस्वर्णलांगलेः कृष्टानत्रयथाम्नायंक्षयांवक्रिरेत्तपं १२ हेमा
 किलोपकरणावरुणस्ययथापुरा इंद्रादयो लोकपालाविरिं विभवसंयुताः १३
 सगणाःसिद्धगंधर्वीविद्याधरमहोरगाः सुनयोयस्तरक्षांसिखगकिन्नरवारणाः
 १४ राजानश्चसमाहूताराजपत्न्यश्चसर्वशः राजसंसं समीयुःस्मरतःपांडुसु
 तस्यैवे मेनिरैकस्मभक्तस्यसप्तपञ्चमविस्मिताः १५ अयाजयन्महाराजंयान
 कोदेववक्ष्येसः राजसंयेनविधिवत्प्राचेतसमिवाऽमराः १६ सोत्येह न्यवनीपा
 लोयाजकान्सदसस्यतीनःअपूजयन्महाभागान्यथावत्सुसमाहितः १७
 सदस्यग्राहणाईवैविमंशतःसभासदःनाऽध्यगच्छन्नेमेकोऽयासहदेवस्तदा
 ब्रवीत् १८ अहंतिस्त्वृतःश्रेष्ठंभगवान्सालतांपतिः एषवेदेवताःसर्वादिशका
 सधनादयः १९ यदात्मकमिदंविष्मंक्रतवश्चयदात्मकाः अग्निराहुतयोभंजाः
 सांख्ययोगश्चयत्परः २० एकएवाऽद्वितीयोसावेतदात्ममिदंजगत्आत्म

नात्माश्रयः सभ्याः सजस्यवतिहंसजः २१ विविधानीहकर्माणिजनयन्यदेवस्य
 या ईहनेयदयंसर्वेऽश्रेयोधर्मादिलक्षणं २२ तस्मात्कृत्वायमहतेदीयतांपरमाह
 णं एवंचेत्सर्वभूतानामात्मनश्चाहंभवेत् २३ सर्वभूतात्मभूतायकृत्वायाऽ
 नन्यदर्शने देयंशांतायपूर्णायदत्तस्यानंसमिच्छता २४ इत्युत्कासहृदवोऽभूत्
 स्तीकृत्वाऽनुभावदित तच्छ्रुत्वातुष्टुवुः सर्वसाधुसाधितिसत्तमाः २५ श्रुत्वा
 हिजेरितंराजाज्ञात्वाहार्दसभासदां समऽह्यदृष्टीकिंशंभीतः प्रणयविकूलः
 २६ तस्मादाववनिन्यापः शिरसालोकपावनीः सभार्यः साऽनुज्ञाऽभासः स
 कुंदुर्बोवहन्मुदा २७ वासोभिः पीतकौशेयैर्भूषणैश्चमहाधनेः अर्हयित्वाश्रुपू
 र्णोक्षोनाशक्लात्समवेक्षितुं २८ इत्थंसभाजितंवीक्ष्य सर्वप्रांजल्योजननाः नमो
 जयेतिनेमुखंनिपेतुः पुष्पदहयः २९ इत्थंनिशम्यदमघोषमुतः स्वपीडादुत्सा
 यकृत्स्मगुणावर्णनजातमन्युः ३० स्तिष्यबाहुमिरमाहसदस्यमर्षीसंश्रव

॥ राम ॥

॥ ६० ॥

यनभावतेपरुषाण्यभीतः ३१ ईशोदुरत्ययः कालइतिसस्यवतीश्रुतिः रक्षाना
 मपियदृष्टिर्बालवाकैर्विभिद्यते ३२ यूयंपात्रविदांश्रेष्ठामामध्वं बालभाषितं
 सदसस्पतयः सर्वैरुत्सायसंसमतोर्हेणे ३३ तपोविद्याव्रतधरनृगानविध्वस्तक
 ल्मषान् परमर्षीन्ब्रह्मनिष्ठानलोकपालैश्चपूजितान् ३४ सदसस्पतीनतिक्र
 म्यगोपालः कुलपांसनः यथाकाकः पुरोडाशंसपथ्यौकथमर्हति ३५ वर्णाश्रमकु
 लोपतः सर्वधर्मबहिष्कृतः स्वेखर्तीमुणोर्हीनः सपर्यौकथमर्हति ३६ ययातिने
 धाहिकुलंशप्तं सः प्रिवेहिः कृतं यथापानरतं शश्वत्सपर्यौकथमर्हति ३७ ब्रह्मर्षि
 सेवितानंदेक्षणहिलेनेब्रह्मवर्चसं समुद्रं दुर्गीमाश्रित्यबार्धनेदस्यवः प्रजाः ३८
 एवमादीन्यभद्राणिबभाधेनशृंगलः नोवाचकिंविद्भगवान्यथासिंहः शिवा
 रुतं ३९ भगवन्निंदनंश्रुत्वाहुः सहंसत्सभासदः कर्णोपिधायनिर्जग्मुः शपंत
 श्रेदिपंरुषा ४० निंदांभगवतः शृण्वंस्तत्परस्यजनस्यवा ततोनापैतियः सोपी

यासधः स्मृतात्सुतः ४० ततः पांडुसुताः कुक्षामत्यकेकेयसंनयाः उदायुधा
समुत्तस्थुः शिशुपालनिघांसवः ४१ ततश्चैद्यस्तुसंभ्रांतोजगद्देहकृन्मणी भर्त्स्य
नकुसपक्षीयानरातः सदसिभारत ४२ तावदुयायभगवान्स्त्रान्निवायेस्त्रयंरुषा
शिरःसुरांतचक्रेणजहापततोरिपोः ४३ शब्दः कोलाहलोप्यासीत् शिशुपा
लेहतेमहान् तस्यानुयायिनोभूपादुद्रुर्जीवितैषिणः ४४ चैद्यदेहोस्थितंज्यातिवो
सुदेवमुपाविशन् पश्यतांसर्वभूतानामुक्तेवमुविखात्सुता ४५ जन्मत्रयानु
गुणितवैरसंरथ्याधिया ध्यायंस्त्रन्मयतांयातोभावोहिभवकारणं ४६ कलि
मयःससदस्येभ्योदक्षिणांविपुलामदात् सर्वान्संपूज्यविधिवत्चक्रेवभयमेकर
४७ साधयित्वाकतुरातः कस्मोयोगेश्वरेश्वरः उवासकतिविन्मासान्सुहृदिरभि
पावितः ४८ ततोःनुज्ञाप्यराजानमनिघ्नंमपीश्वरः ययोसभायैःसामात्यःस्व
सुरंदेवकीसुतः ४९ वर्णितंतदुपाख्यानंमयातेबहुविस्तरं वैकुण्ठवासिनोर्जनमवि

राम

६१

प्रशापात्युनःपुनः ५० राजसस्यावभथ्येनस्त्रातोराजायुधिष्ठिरः ब्रह्मक्षत्रसभाम
धेश्वश्रुभुमेसुरराडिवः ५१ एजासभाजिताः सर्वेसुरमानबखेवरः कस्मंकुंतुं वशं स
तःस्वधामानिययुर्मुदा ५२ दुर्योधनमतेपापंकलिकुरुकुलामयं योनसेहेश्चि
यंस्त्रीतांदष्टापांडुसुतस्यतां ५३ यदंकीर्तयेद्विष्णोः कर्मचैद्यवधादिकं राजमोक्षं
वितानंचसर्वपायैःप्रमुच्यते ५४ इतिश्रीभागवतमहापुराणे दशमस्कंधेशिशु
पालवधश्चतुःरात्रतितमोऽध्यायः ॥७४॥ राजावाच ॥ अज्ञातशत्रोस्तंदष्टाराजस
यमहोदयं सर्वमुमुक्षिरब्रह्मन्नेदेवायेसमागताः १ दुर्योधनंवर्जयित्वा राजान
स्सर्वयःसुराः इतिश्रुतंनोभगवंस्त्रकारणमुच्यतां २ कथिरुवाच पितामहस्य
तेपतेराजस्येमहात्मनः बांधवाःपरिवर्ण्यायांतस्यासन्नेमबंधनाः ३ श्रीमोम
हानसाध्यक्षोधनाध्यक्षःसुयोधनः सहदेवस्तुपुतायांनकुलोद्रव्यसाधने ४ गुरु
श्रृश्रृषणेजिष्णुःकृष्णःपादावनेर्जने परिवेषणोद्रुपदत्ताकर्णोदानेमहामनाः ५

युयुधानोविकर्णश्चहार्दिकोविदुरादयः बाल्हीकपुत्राभ्यांघायेवसंतर्हनादयः ६ नि
रुपितामहायज्ञेनानाकमेसुतेतदा प्रवर्त्तेतेस्मराजेत्रराजःप्रियविक्तीषवः ७ ऋत्वि
कसदस्यबहुवित्सुसुहृतेभेषुस्वितेषुसत्तत्समर्हणदक्षिणाभिः चैद्येवसात्वतपतेश्च
रणप्रविद्येचक्रुस्तस्त्ववभयस्तपनंधुनद्यां ८ मदंगशंखपणवधुंधुर्यानकगोमु
खाः वादित्राणिवितित्राणिनेदुरावभयोत्सवे ९ नर्त्तकोननृतुर्हृत्शगायकाप्यथ
श्रोतयुः वीणावेणुतलोनादलेषांसदिवमस्यशत १० चित्रध्वजपताकोप्रेरि
भेद्रस्यंश्नार्वाभिः खलंकृतैर्भेर्भेपानिर्घ्ययस्कामालिनः ११ यदुसंजयकांबोजकु
स्केकयकोशलाः कंपयंतोभुवंसैनैर्यजमानपुरःसरः १२ सदस्यर्त्तिभिर्जितश्रेष्ठा
ब्रह्मद्योषेणभससा देवर्षिपितृगंधर्वास्तुष्टुबुःपुष्यवर्षिणः १३ खलंकृतानराना
यीगंधस्त्रम्बणांबरेः विलिंपत्योनिधिर्वत्योविजहूर्विबिधे रसे १४ तैलगोरस
गंधोदहरिद्रासांद्रकुंकुमेः पुंभिर्लिप्ताःप्रलिंपत्योविजहूर्वीरयोधितः १५ गुप्ता

॥ रामः ॥

॥ ६२ ॥

नभिर्निरगमन्नुपलब्धुमेतदेव्योपथादिविविमानवैर्नेदेव्यः तामातुलेपसखिभिः
परिषिष्यमानाःसत्रीऽहासविकसहृदनाविरजुः १६ तादेवएनृतसखीनसिषिनुर्देती
भिःक्लिन्नांबराविरतगात्रकुंबोरुमध्याः औत्सुक्यमुक्तकवराश्च्यवमानमाव्याः सौ
भंदधुर्मलधियांरुचिरेर्विहारेः १७ ससम्प्रादृश्यमारूढःसदश्वंस्कृजमालिनं व्यो
चतस्त्वपत्नीभिःक्रियाभिःऋतुराडिव १८ पत्नीसंयाजावभयेश्चरित्वातेतमलिनः
आवांतंस्त्र पयांबक्रुर्गंगायांसहुरुसया १९ देवदुंदुभयोनेदुनेरदुंदुभिभिःसमं
मुमुबुःपुष्यवर्षाणिदेवर्षिपितृमानवाः २० सलुस्तत्रततःसर्ववर्णाश्रमयुतानराः
महापातक्यपियतःसद्योमुज्येतकिल्बिषात् २१ अथराजाहतेक्षोमेपरिधायख
लंकृतः ऋत्तिकसदस्यविप्रादीनानर्वाभरणांबरेः २२ बंधुहानिनपान्नित्रसुहृ
न्योश्चसर्वसःअभीष्टांपूजयामासनारायणपरोनयः २३ सर्वजनाःसुररत्नोमणि
कुंलसप्तुत्पीपकंनुकदुकुलमहार्घ्यहाराः नायैश्चकुंलयुगलकरंदंस्तुष्टवक्र

श्रियः कनकमेखलया विरेतुः २४ अथर्त्विजो महाशीलाः सदस्या ब्रह्मवादिनः ब्रह्मसन्नि
यविद्वज्जराजो नये समागताः २५ देवर्षिपितृभूतानि लोकपालाः सहानुगाः पूजिता
स्तमनुज्ञाय स्वधामानिययुर्नृप २६ हरिहासस्य राजर्षेण राजस्य महोदयं नैवा तप्यन्म
शंसंतः पिवन्मर्त्तमृतं यथा २७ ततो युधिष्ठिर राजा सुहृत्संबंधिवांधवान् प्रेम्णानि
वासयामास कस्य च त्यागाकातरः २८ भगवान् पितृगोत्रं गन्वा त्सीतस्त्रियंकरः प्रस्थाप्य
पदवीं शंखसांवादींश्च कुशस्थली २९ इत्यं राजा धर्मसुतो मनोरथमहाणीवं सुदुस्तरं समुत्ती
र्य कृत्स्नासीत् रातज्वरः ३० एकदांतः पुरे तस्य वीर्यदुर्वीधनः श्रियं अतप्यद्राजस्यस्य
महिलं चाव्युतात्मनः ३१ यस्मिन् नरे द्रुपदितेन्द्रसुरेन्द्रलक्ष्मीनीनां विभांति किल विश्व
स्तजोपलब्धताः ताभिः पतीन् दुपदराजसुतोपत स्वेयस्यां विषक्तहृदयः कुरु राडतप्यत् ३२
यस्मिंस्तदा मधुपतेर्महिषी सहस्रं श्रोणीभरणशनैकैः कृणुदं त्रिशोभं मध्ये सुचारुकु
चकुं कुमशोणहारं श्रीमन्मुखं प्रचलकुंडलकुंतलाद्यं ३३ सभायां मयल्लभायां कापि

धर्मसुतो विराट् वृत्तोऽनुजेर्बधुभिश्च कृत्स्नेनापि स्वब्रह्म ३४ आसीनः कांचने साशादा
सने मद्यवानिव पास्तेऽस्मा श्रिया जुष्टे स्वयमानश्च बंदिभिः ३५ तत्र दुर्योधनो मानीपरी
तो भ्रातृभिर्नृप किरीटमालीन्मविशदसिंहस्तः क्षिपन् रूपा ३६ स्थलेभ्य गच्छाद्दत्वांतं
जले मत्वा स्थलेपतत जले च स्थलवद्भ्रांत्या मयमाया विमोहितः ३७ जहास भीमस्तं द
ष्ट्वा स्त्रियो नृपतपोर निवार्यमाणोऽभ्यंगराज्ञा कलानुमोदिताः ३८ सत्रीडितोऽवी
रवदतो रूपाञ्जलन् निक्रम्य तस्मीं प्रययोगजाढ्यं दृढेति शब्दः सुमहान् भूस्ततामजात
शत्रुर्विमना इवाभवत् बभूव नृत्सी भगवान् भुवो भरं समुज्जिहीर्षुर्भ्रमति स्म पदं
३९ एतन्नेभिहितं राजन्मय्येहो ह भिह्वया सुयोधनस्य दौरत्यं राजस्यै प्रहृष्ट
तोऽहं ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे दुर्योधनस्य मानभंगो नासप
च सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ श्रीशुक उवाच अथाऽन्यदपि कस्य शृणुकमौ नुत
य त्रीडान् ररा रीर्य गणायो भवति नः १ शिशुपालसखः शाल्वो रुक्मिण्युहाद्भागतः

यदुभिर्निर्जितः संख्येतरा संघादयस्तथा २ शाल्वः प्रतिज्ञामकरेत्तज्ज्वलतां सर्वभूतानां
 अयादवीक्ष्मांकरिख्योऽरुषंममपश्यत् ३ इति मृदुः प्रतिज्ञाय देवंपशुपतिं प्रभुं आ
 राधयामास नृपयां सुमुष्टिं सकृद्भूषन् ४ संवत्सरं ते भगवानाशुतोष उमापतिः
 वरेण ह्यं दयामास शाल्वं शरणमागतम् ५ देवासुरमनुष्याणां गंधर्वैरगरक्षसां
 अभेत्यं कामगं वज्रे सयानं दक्षिणीयणं ६ तथेति गिरिशो दिव्यो मयः परपुंजयः
 पुंरिर्मायशाल्वाय प्रादात्सोभमयस्मयं ७ सलज्वा कामगं यानंतमो धामदु
 रासदं ययौ द्वारवती शाल्वो वैरुस्मिकं तं स्मरन् ८ निरुद्धो सेनया शाल्वो महस्यो
 भरतर्षभ पुरीं बभंजोपवनानुधानानि च सर्वशः ९ सगोपुराणि द्वाराणि प्रासा
 दाद्यात्स तोलिकाः विहारंश्च सविमाना ग्रातनिपेतुः शस्त्रवृष्टयः १० शिलाद्रुमा
 श्चाः शनयः सप्ती आसारशर्कराः प्रचंडश्चक्रवातोऽभूद्भूजसाक्षादिनादिशः
 ११ इत्यर्धमाना सोभेन कलस्य नगरी भर्षं नाऽभ्यपद्यत शंराजं स्त्रिपुरेण यथा

राम

६४

मही १२ प्रयुज्जो भगवान् बीक्ष्य बाध्यमाना निजाः प्रजाः मार्मिके सभ्यधाक्षि शेरथारूढो मह
 रथः १३ सासकिश्चारुदेसश्च सां बोः कूरः सहा नुजैः हार्दिको भानुविदश्च गदश्च शुक्रसा
 रणो १४ अपरे च महेशासारथ्यपयपयथाः निययुर्दक्षिणागुप्तारथे भाश्रपरातिभिः
 १५ ततः प्रवहेत्तमुर्द्वं शाल्वानां यदुभिः सह यथासुराणां विबुधैस्तु मुल्लोमहर्षिणं १६
 नाश्वसोभपतेर्मोया दिव्यास्त्रैरुक्तिणी सुतः सणेन नाशयामासेने शंतमस्वोत्सगुः १७
 विव्याधिपंचविंशत्यास्त्राणां पुंखेरयो मुखैः शाल्वस्य ध्वजिनीपालं शरेः सन्नतपर्वभिः १८
 शतेनाऽताडयच्छाल्वमेकेकेनास्यं सेनिकान् दशभिर्देशभिर्नैव न वाहनानि निभिक्षि
 भिः १९ तदद्भुतं महत्कर्म प्रयुज्जस्य महात्मनः दृष्ट्वा तं पूजयामासुः सर्वे स्वपरसेनिका
 २० बहुरूपैकं रूपं तत्तदप्यनेन च दृश्यते मायामयं मयकृतं दुर्विभाव्यं परैरुभूतं २१ के
 विद्रुमैकं विन्मूर्द्धि गिरि मूर्द्धि तलेकं विन् अलातचक्रवक्त्रं मूलोभंतं दुर्वास्थितं २२ य
 त्रयत्रोपलक्ष्येन ससोभः सहसेनिकः शाल्वस्ततस्ततोऽमुचनशरानसालतपयथाः २३

शरैरग्न्यर्कसंस्पर्शे राशी विषदुरासदेः पीड्यमानपुरानीकः शालो मुखसरेरितेः २४
शाल्वानीकपशाल्लोवेरैस्त्रिवीरभृशार्दिताः नतसज्जरणं स्वेलोकद्वयजिगीषवः २५
शाल्वामालोयुमानामप्रयुक्तं प्राक्प्रपीडितः आसाद्यगदयामोन्मोह्याहस्यनरद
ली २६ प्रयुक्तं गदयाशीर्णवसस्थलमरिदं अ पोवाहरणात्सतो धर्मे विद्वत्कान्त
जः २७ लब्धसंतो मुहूर्तेन कार्ष्णिः सारथिमब्रवीत् अहो असाध्विदं सत्यद्रणानेपस
र्पणं २८ नयदनांकुले जातः श्रम्यते रणविभ्युतः विनामन्त्री बलितेन सस्तेन प्राप्तकल्प
घातः २९ किं नु वक्ष्ये भिसंगम्य पितरो राभकेशवो युद्धात्सम्पगपकांतः पृथस्तत्रात्मनः
क्षमं ३० व्यक्ते मे कथयिष्यति हसं लोभात्तामयः कैव्यं कथं कथं वीरतवायेः कथ्यतां
मध्ये ३१ गाराय हवान धर्मे विज्ञानता युष्म नृकृतमेतन्मया विभो सतः रुद्ध्युगतं स्त्रे
तरथिनं सार थिरथी ३२ एतद्विदित्वा तु भवान्मया पोवाहितोरणान् उपसस्यः परेण
तिमूर्च्छितो गदया हतः ३३ इति श्रीभागवतमहापुराणदशमस्कंधोऽष्टमोऽध्यायः ॥

स्व

॥ राम ॥

॥ ६५ ॥

ध्यायः ॥ ६॥ श्रीशुक उवाच ॥ स उपस्य शयसलिलं दं शितो धृतकार्मुकः नयमांघ्र्यम
तः पार्श्ववीरस्ये साहसार्थि १ विधमंतं स्वसेन्यानिधुमंतं रुक्मिणीसुतः प्रतिहस्य प्रस
विध्यन्नायै रथभिः स्मयन् २ चतुर्भिश्चतुरोवाहान्सस्तमेकेन वाहनत द्वाभ्यां धनुश्च
केतुं वशरेणाध्वनेन वैशिरः ३ गदसात्यकिसां बाध्याजघ्नः सोभपंतैर्बलं पेतुः समुद्रे सोभ
याः सर्वसंखिलकंधराः ४ एवं यदूतां शाल्वानां निघ्नतामि ते रतं युद्धं त्रिनवरात्रं तदभस्तु
मुखमुल्लंघं ५ इदं प्रस्थंगतः कस्य आहूतो धर्मे स तु न राजस्येभिनि
ईतेशि श्रुपाले च संस्थिते ६ कुरुक्षेत्रानुज्ञाप्य मुनींश्च स सुतां पृथग निमित्तान्यतिघोर
णि पश्यद्वागवतीं ययो ७ आहवाहमिहायात आर्यमिश्राभिः संगतः राजन्याश्चैव पक्षी
याः नृसंहयः पुंरीमम ८ इति संखिलभगवानाजगाम त्वरा नितः वीर्यतलकदनं सानां
निरूप्य पुरस्खणं सोभं वशात्त्वराजं वदारुकं प्राह केशवः ९ रथं प्राप ये ह स त शाल्वस्यो
निरूपायुने संभ्रमं जेत न कर्तव्यो मायावीसो भराडयं १० श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तश्चोदया

३ संग्रामभूमिमागलप्रदुनादीन्तिरीक्ष्य सः

मासरथमास्थायदारकः विशंतददशुः सर्वस्वपरेनारुणानुजं ११ शाल्वश्वरुसमालो
 क्यहृतप्रायबलेश्वरः प्राहृत्कससत्तायशक्तिभीमरत्नांमधे १२ तामापतंतीनभसि
 महोत्कामिवरंहसा भासयंतीदिशःशोरिः सायंकेः शतधास्त्रिनत् १३ तं चोऽशभिर्वि
 ध्वावाणेः सोभंचरेभ्रमत अविध्यप्रसंदोहेः खंसर्पस्वरश्मिभिः १४ शाल्वः शोरस्तुवे
 सखंसशागंशाङ्गधन्वनः विभेद्व्यपतदस्तात्शाङ्गमासीत्तदभ्युतं १५ हाहाकारोमहानो
 सीद्भूतानांतत्रपश्यतां विनयसोभरकुवेरिदमाहृतनार्दनं १६ यत्त्वयामूढनः सख्यभ्रा
 तुर्भार्योद्वेष्टतां प्रमत्तः ससभामधेलयाव्यापादितः सखा १७ तंलाघनिशितेवीणेरप
 रजितमानिनं नयाम्यपुनरदत्तं यदितिष्ठेर्ममाग्रतः १८ श्रीभगवानुवाच दयालंका
 व्यसेमंदनपश्यस्यंतिकेतकं यौरुषंदर्शयंतिस्मश्रूगनबहुभाषिणः १९ इत्युक्त्वाभगवा
 न्शाल्वंगदधामीमवेगया तताडनत्रौसरब्धः सचकंपेवमन्त्रसक् २० गदायांसन्निहत
 पांशाल्वस्वंतरधीयत २० ततोमुहूर्तं आगत्यपुरुषः शिरसाभ्युतं देवक्याप्रहितोस्मी
 ३ श्रीभुक्तः

तिनत्वाप्राह्वबोरुदन् २१ रुसकरुसमहाबाहोपितातेपितवत्सल बध्वापनीतः श
 लेनसो निकेनयथापशुः २२ निशम्यविप्रियंरुसोमानुषीप्रकृतिगतः विभनले
 घणीलिहातृवभाषेप्राकृतोपया २३ कथंराममसंभ्रातंजितानेयंसुरासुरैः शाल्वे
 नालीयसानीतः पितामेबलवान्विधिः २४ इतिब्रुवाणेगोविंदेसोभरादप्रसुपस्थितः
 वसुदेवमिवानीयरुसंचेदमुवाचसः २५ एषतेजनितातातोयदर्थमिहजीवसि बधि
 व्यवीक्षतंस्तेमुमीशश्चेत्याहिवालिश २६ एवंनिर्भर्त्यमायावीखंडैतानककुंदुभेः उ
 क्त्यशिरादायखस्यंसोभंसमाविशत् २७ ततोमुहूर्तंप्रकृतावुपसृतः स्वबोधाले
 खजनांतुषंगतः महाभुभावस्तदुद्भवासुरेमायांसशाल्वप्रसतांमयोदितो २८
 नतत्रदूतंनपितुः कलेवरंप्रबुद्धांजोसमपश्यदभ्युतः सांप्रयथावांवरवारिणोरिपुंसो
 भस्यमालोक्यनिर्हंतुमुद्यतः २९ एवंवदंतिराजर्षेः ऋषयः केवनाचिताः यत्त्ववाचोवि
 रुद्धेननृतेनस्मरंत्युत ३० कलेकपोहोस्तेवाभयंवायेऽज्ञसंभवाः कंवाः खेदित

विज्ञानज्ञानेश्वर्यस्वरूपितः ३१ यस्यादसेवोर्जितयात्मविद्ययाह्निर्वसनाद्यात्मविप
 र्ययग्रहं लभंत आत्मीयमनंतमेश्वरं कुतो नुमोहः परमस्य सद्गतेः ३२ तंशस्त्रपंगेः प्र
 हरंतमोजसाशालंशरेः शौरिमोघविक्रमः विभ्राश्रितवर्मधनुः शिरोमणिशोभं
 शत्रोर्गदयारुरोजसः ३३ तत्कसहस्रैरितयाविष्णीतं पपाततोयेगदयासहस्रधा वि
 सज्यतभूतसमास्थितोगदामुद्यम्यशालोऽन्युतमभ्यगादृतं ३४ आधावतः सगदंत
 स्यबाहुंभलेनश्रिताथरथांगमभुतं वधायशालस्यलयाकंसजिभंविभ्रदभोसाऽकं
 श्वोदयाऽज्वलः ३५ जहारतेनेवशिरःसकुंडलंकिरीट्युकंपुरमायिनोहरिः वजेणदत्र
 स्ययथापुरंदरोबभूवहोहेतिवस्तदानृणां ३६ तस्मिन्निपतितेपापेसोभेवगदयाहते
 नेदुर्दुर्भयोरजन्दिबिदेवगणेरिताः सखीनामपवितिकुर्वन्तं वक्रैरुषाभ्यगात् ३७
 रतिश्रीभागवतमहापुराणदशमस्कंधेसोभवधानामसप्तसप्ततितमाध्यायः ॥
 ७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ शिशुपालस्यशालस्ययौडकस्यापिदुर्मतिः परलोकगतानोव

॥ राम ॥

॥ ६७ ॥

कुर्वन्परोक्षसोहृदं १ एकः पदातिः संकुंडोगदापाणिः प्रकंपयन् पद्मामिमामहारज
 महासलौव्यदृश्यत २ संतथायोतमालोक्यगदामादायसत्वरः अवलुत्यरथाल्लसः सिं
 धुवेलेवप्रस्रधान् ३ गदामुद्यम्यकारुषोमुकुंदं प्राहदुर्मदः दिक्षाभवानधममदष्टि
 पथंगतः ४ लंमातुलेयोः रुसमित्रभ्रक्मांजिघांससि अतस्त्वांगदयामंदहनिष्ये
 वज्रकल्पया ५ तर्ह्यनण्यमुपेयत्तमित्राणां मित्रवत्सलः बंधुरूपमहिंसाव्याधिदेह
 वरं यथा ६ एवंरुस्तेषुदन्वाकैः रुसंतोत्रैरिवदिपं गदयाताऽयन्मुद्रिसिंहवद्वनदच्च
 सः ७ गदयाऽभिहतोप्याजोतस्त्वालयदहहः रुलोपितमहन्युयोकोमोदकास्त्रोत
 र ८ गदानिर्मिन्नहृदयउडमनुधिरंमुखात् प्रसार्यकेशवार्हं ग्रीनधरण्यां पतन्नमुः
 ९ ततः सस्रमतर्ज्योतिः रुसमाविशदद्भुतं पश्यतां सर्वभूतानां यथावेद्यवधेन १०
 विदूरथस्तुनद्राताभ्रातशेकपरिभुतः आगच्छदसिचमेभ्यामुद्यसंस्तजिघांसया ११
 नृपत्यापततः रुसमश्रेणशुरनेमिना शिरोजहाररंजेद्रसकिरीटं सकुंडलं १२ एवंसो

दिक्षा

भंचशाखंचदंतवक्रंसहाऽनुजं हलादुर्विषहानन्येरीडितः सुरमानवेः १३ मुनिभिः सि
द्गंधर्वैर्विद्याधरमहोरगैः अप्सरोभिः पितृगणैर्वैदेः किन्नरचारणैः १४ उपगीयमा
नविजयः कुसुमैरभिवर्धितः वृत्तश्च वृत्तिप्रवरैर्विवेशऽलंकृतोऽपुनः १५ एवं योगेश्व
रः कृत्वा भगवान् जगदीश्वरः ईयते पशुदृष्टीनां निर्जितो जयतीति सः १६ श्रुत्वा यु
द्धाय मंरामः कुरुणां सहपांडवैः तीर्थैः भिषेकव्याजेन मध्मस्थः प्रययौ किल १७
खाला प्रभासे संतर्प्य देवर्षिपितृमानवान् सरस्वतीं प्रति स्नोतं ययौ ब्राह्मणसंघतः
१८ एषूदकं विंदु सरस्त्रितकूपं सुदर्शनम् विशालं ब्रह्मतीर्थं च वक्रं प्राचीं सरस्वतीं
१९ यमुनां ननु पात्येव गंगामनु च भारत जगाम नैमिषं यत्र ऋषयः सत्रमास
ते २० तमागतमभिप्रेत्य मुनयो दीर्घसन्निभः अभिर्नंदयथा न्यायं प्रणम्योत्था
यवास्त्रियन् २१ सोर्वितः सपरीवारः कृतासनपरिग्रहः रोमहर्षणमासीनं मद्दर्षः
शिष्यमेक्षत २२ अप्रत्युत्थायिनं सत्तमकृतप्रकृणां जलिं अध्यासीनं वतान्वि

॥ राम ॥
॥ ६८ ॥

प्रांश्च कोपोद्दीप्त्यमाधवः २३ कस्मादसा विमानि प्राणं अघ्रास्ते प्रतिलोमजः
धर्मपालांस्तथेवाऽस्मान्धर्महनिदुमेति २४ ऋषेर्भगवतो भूत्वा शिष्योऽधीत्य
वहूनि च सेति हासपुराणा निधर्मशास्त्राणि सर्वशः २५ अद्य संस्थाः विनीतस्य
वृथा पण्डितमानिनः न पुणाय भवन्ति स्म नरस्येवाऽजितात्मनः २६ एतदर्थो हि
लोकेऽस्मिन्नवतारो मया कृतः वध्या मे धर्मध्वजिनस्ते हि यात किनो धिकाः
२७ एतावदुक्ता भगवान् निवृत्तोऽसद्धादयि भावित्वा संकुशग्रेण करस्थना
हनत्प्रभुः २८ हहेति वादिनः सर्वे मुनयः खिन्नमानसाः ऊचुः संकर्षणं देवम
धर्मस्ते कृतः प्रभो २९ अस्य ब्रह्मासनं दत्तमस्माभिर्यदुनं दन आयुश्चात्मा क
मंतावन्त्यावत्संत्रंसमाप्यते अजानते वाचरितस्त्वया ब्रह्मवधो यथा ३० यो
गेश्वरस्य भवतो नाम्ना योपि नियामकः यद्येतद्ब्रह्म हस्यायाः पावनं लोकपावनं
च शिष्यनिभवान्लोकसंग्रहो नाऽन्यदोदितः ३१ श्रीभगवानुवाच ॥ कश्चिदेव

॥ भा० ६० उ० ॥
॥ ६९ ॥

धनिर्वशं लोकाः नुग्रहकाभ्यया नियमः प्रथमे कल्पे यावान्स्तु विधीयतां ३२ दी
र्घमायुर्वैतैतस्य सलभिद्रियमेव च आशासितं यत्तद्वृत्तसाधये योगमायया ३३
ऋषयः कुतः ॥ अत्र त्वस्य ते वीर्यस्य मत्स्योरस्माकमेव च यथा भवेद्दत्तः सस्यं तथा
रामविधीयतां ३४ श्रीभागवानुवाच ॥ आत्मा वेत्तु उल्लसन् इति वेदानुशासनं
तस्मादस्य भवेद्भक्ता आयुरिन्द्रियसत्त्वान् ३५ किं च कामो मुनिश्रेष्ठा ब्रूताहं क
रुणाय अजानतस्त्वपविति पथामे विसृतां बुधाः ३६ ऋषयः कुतः इत्येव
स्य मुतो धीरो बल्वलो नाम दानवः स दूषयति नः स त्रमेत्यपर्वणि ३७ तं पापं
न हि दाशार्हन्त नः शुश्रूषणं परं पश्येण निविष्णुसुखमांसाभिर्वर्षिणं ३८ त
न श्रमार्हत्वं वर्षे परीत्य सुसमाहितः चरित्वा द्वादशान्मासां स्त्रीयस्त्रायी विशुद्धसे
३९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराण दशमस्कंधे बलदत्तविरिते षष्ठसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥
पञ्चाशत् ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ततः पर्वण्युपावृत्ते प्रचंडः पां सुवर्षेणः भीमो वायुर्भू

पर्वणि
॥ राम ॥
॥ ६९ ॥

राजन्पृथगंधस्तु सर्वशः १ ततो मेध्यमयं वर्षे बल्लेन विनिर्मितं अभवद्यत्तशाला
यां सो न्वदृश्यतश्च लधक् २ तं विलोक्य बहूनां यमिनां जनच योपमं तप्तताम्रशि
खाश्मश्रुदंष्ट्रोग्रभकुटीमुखं ३ सम्सारमुसलं रामः परसेनविदारणं हलचंदैस्य
मनेत तर्णीमुपतस्थतुः ४ तमाकृष्य हलाग्रेण बल्लं गंगनेचरं मुसलेनाह्नतकु
क्षोर्मूर्ध्नि ब्रह्मदुर्हबलः ५ सोपतद्दुविनिर्भिनललायोः सक्तसमुत्सृजन् मुंचन्नातं
स्वर्शैलौ यथा वज्रहतो हणः ६ संस्तुत्य मुनयो रामं प्रपूज्याः वितथा शिषः अभ्य
षिचन्महाभागवत्तत्रं विबुधा यथा ७ वेजयंतीं ददुर्मांलां श्रीधामांस्तानपंकजो
रामाय वाससी दिव्ये दिव्यान्याभरणानि च ८ अथ ते रभ्यनुज्ञातः कोशिकीमेव
ब्राह्मणेः स्वात्मा संशेवरमगातयतः सरपुण्ड्रवत् ९ अनुत्तोतेन सरपूंप्रयागमु
पगम्य सः स्वात्मा संतर्प्य देवादीन् जगाम पुलहाश्रमं १० तामतीं गंडकीं स्वात्मा वि
पाशां शोणञ्जानुतः गयां गत्वा पितृनिश्चगां गासागरसंगमे ११ उपस्थस्य मेहं

श्रीरामंदष्टाभिवाच्य सप्तगोदावरीवेणांपांभीमरथीततः १२ स्कंददष्टापथोरामः श्री
 शैलंगिरिशालयं द्रविडेषुमहापुण्यंदष्टाद्विकटप्रभुः १३ कामकोट्ठीपुरीकांतीकावेरी
 नसरिद्वारं श्रीरंगाख्यं महापुण्यं यत्र सेनिहितोहरिः १४ ऋषभाद्विहरेः स्रजंदक्षिणां
 मथुरांतथा समुद्रसेतुमगमतमहापातकनाशनं १५ तत्रायुतमदादेन ब्राह्मणेभ्यो
 हलायुधः कृतमालांताम्रपर्णीमलयंचकुलाचलं १६ तत्रागस्त्यं समासीनं नमस्कृ
 त्वाभिवाच्य योजितस्तेन वाशीर्भिरनुज्ञातो गतोर्णवं १७ दक्षिणंतत्रकन्याख्यां दुर्गादे
 वीददर्शयः १८ ततः फाल्गुनमासाद्यपंचास्तरसमुत्तमं विष्णुः सन्निहितो यत्र लालास्य
 र्यद्रवायुतं १९ ततो भिन्नज्यभगवान् केरलांस्तुत्रिगर्तकान् गोकर्णोख्यं शिवस्रजं सान्नि
 ध्यं यत्र धूर्जटेः २० आर्योद्घोषाय नीदष्टास्योरकमगाद्वलः तापीपयोद्वीतिर्विध्याम्
 पश्य श्यायदंडकं २१ प्रविश्य रेवामगमतयत्र माहिष्मतीपुरी मनुजीयेमुपस्थश्य प्रभासं
 पुनरागमत २२ श्रुत्वा द्विजैः कथ्यमानं कुरुपांडवसंयुगे सवैराज्यनिधनं भारमेनेह तं

भुवः २२ समीपदुर्योधनयोर्गदाभ्यां युध्यतोर्मथे वारयिष्यन् विनशनं जगाम यदु
 नंदनः २३ युधिष्ठिरस्तुतं दष्टाय मोहसाधुना वपि अभिवाद्याऽभवंत्संकीर्तिं विवक्षु
 रिहागतः २४ गदापाणीऽभौ दष्टासंख्यो विजयेषिणो मंडलानि विवित्राणि चरंता विद
 मन्नवीत २५ युवांस्तुल्यबलोर्वीरिहेराजनं हेरकोदर एकं प्राणाधिकं मन्येऽन्ते कंशि
 श्याधिकं २६ तस्मादेकतरस्य हयुवयोः समवीर्ययोः नलक्षते जयोन्यावा विरम
 त्वफलोत्तरणः २७ नतद्राक्ये जगद्गुर्वद्वैरो न पार्थवतः अनुस्मरंता वन्यो न्यंदुरुक्तं
 दुष्टता निव २८ दिष्टं तदनुमन्वानो रामो द्वारवतीं ययौ उग्रसेनादिभिः प्रीतेऽतीति
 भिः समुपागतः २९ तं पुनर्नैमिषे प्राप्तमृषयो याजयन्मुदा कलंगं क्रतुभिः सर्वैर्नि
 र्वृताखिलविग्रहं ३० तेभ्यो विशुद्धविज्ञानं भगवानन्यतरत्तु विभुः येनैवात्मन्यदो वि
 श्वमात्मानं विश्वगोविदुः ३१ स्वपत्न्या वभषस्तातो ज्ञातिबंधुमुहृदतः रजे सज्जो
 ज्ञयेवेंदुः सुवासाः सुशूलैकतः ३२ ईदं विधान्य संख्यानिबलस्य बलिशालिनः अ

॥भा०६०३०॥
॥७७९॥

नंतस्याप्रमेयस्यमायामर्त्यस्यसंतिहि १३ योनुस्मरेतरामस्यकर्मण्यदुनकर्मणः
सायंप्रातरनंतस्यविलोःसदयितोभवेत् १४ अनित्रीभागवतमहापुराणेदशमस्कं
धपाकोनाशीतितमाः १५ पायः १०७५ ॥ श्रीराजोवाच ॥ भगवन् यानि वान्यानि मुकुं
स्यमहात्मनः वीर्योपनंतवीर्यस्यश्रोतुमिष्टामहेप्रभो १ कोनुश्रुत्वासक इह न उतम
श्लोकसक्त्याः विरमेतविशेषतोविषयाः काममार्गणेः २ सावाक्ययातस्यगुणान्
गणीतेकरोचतकर्मकरोमनश्च स्मरेदसंतंस्थिरसंगमेयुश्रणोतितसुण्यकथाः सक
र्णः ३ शिरस्तुतस्योभयलिंगमानमेतदेवयस्यश्रुतितद्विषयः अंगानिविस्मरय
तेज्जनानां पादोदकं पानिभजंति नित्यं ४ सत्तु ३५५ च विलुण्ठेन संयथ्य भगवान्वा
दरायणिः वासुदेवभगवति निमग्नहृदयो ब्रवीत् ५ श्रीशुक उवाच ॥ कस्यस्यासीत्
स्वाकश्चिद्वास्तुगोब्रह्मवित्तमः विरक्तश्चिद्विषयैषु प्रशंतात्मा जितेन्द्रियः ६ यदस्म्येष
पन्नेन वर्तमानो गृह्णाश्रमी तस्य भार्या कुचे लस्य सुस्था माचतया विधा ७ पतिव्रता

॥राम॥
॥७७९॥

पतिप्राहस्तायतावदनेन सा दरिद्रंसीदमाना सा वैपमाना भिगम्य च ८ ननु ब्रह्मन्
भगवतः सखा सा सास्त्रियः पतिः ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च भगवान् सा तत्तर्षभः ९ त
मुपेहि महाभाग सा धनं च परायणं दास्यति द्वविणं भूरि सीदते ते कुटुंबिने १० आ
स्तेऽधुना हारवत्यां भोजवृत्त्यंधेकेश्वरः स्मरतः पादकमलमात्मानमपियच्छति
किं त्वर्थकामाभजतो नास्य भीष्टान्न गदुरुः ११ स एव भार्यया विप्रो बहुशः प्रार्थितो
मदु अयं हि परमो लाभ उत मश्लोकदर्शने १२ इति संवित्समनसा गमनाय मतिं
धौ अग्र्यस्तु पायनं किंचित् गृहे कल्याणि दीयतां १३ पाचिलाचतुरो मुष्टीन् विप्राण
युक्तं दुलान् चेलखंडेन तान् ध्वाभर्त्रे प्रादादुपायनं १४ स तानाहमविप्राग्र्यः प्रय
यो हारकां किल कस्य संदर्शनं मल्लं कथं स्यादिति चिंतयन् १५ त्रीणि गुल्मान्यतीया
यतिस्तः कक्षाश्च सदितः विप्रोऽगम्यां धकरुषी नो गृहे च व्युत्त धर्मिणो १६ गृहे च
रुसदं गानां महिषीणां हरेर्द्विजः विवेशेकतमं श्रीमतं ब्रह्मानंदं गतो यथा ७ न वि

लोक्यानुतोद्गन्प्रियापर्यकमास्थितः सहसोत्थापचाभ्यसदोभ्यापर्यग्रहीनुदा
१८ सख्युप्रियस्यविप्रयैरंगसंगतिनिर्देतः प्रीतोऽन्यमुचदबिदून्नेनाभ्यापुक्कुरक्षणः
१९ अथोपवेशपपर्यकसयंसख्युः समहण उपहृत्वावनिज्यास्यपादोपादावनेनेनीः
२० अग्रहीच्छिरसाराजनभगवान्लोकपावनः व्यस्तिपद्विभागधेनचंदनागरुकुं
कुमेः २१ धूपः सुरभिभिर्मित्रंप्रदीपावलिभिर्मुद्रा अर्चितावेद्यतां बलंगांचसागत
मब्रवीत् २२ कुचेलंमलिनंक्षामंदिजं धमनि संततं देवीपर्यचरच्छेयाचामरव्यज
नेनवे २३ अंतःपुरजनेदृष्टाकस्मिनामलकीक्षिना विस्मिताभूदतिप्रीत्याभवधूतं
समाजितं २४ किमनेनकतंपुण्यमवधूतेनभिषुणा श्रियाहीनेनलोकेस्मिन्गर्हि
तेनाधमेनच २५ योसोत्रिलोकगुरुणाश्रीनिवासनसंभृतः पर्यकरथांश्रियंहिता
परिषक्तोऽग्रजोयथा २६ कथयांचकतुर्गोथाः पूर्वागुरुकुलेसतोऽआत्मनोर्लेलि
तारजनकरोरैगृहपरस्परं २७ श्रीभगवात्वाचः अपिब्रह्मनगुरुकुलान् भवताल

॥ रामः ॥
१७२

अदक्षिणात् समावृत्तेनधर्मज्ञभाष्योदासदशीनवा २८ प्रायोगद्वेषुतेचित्तमका
मविहृतंतथा नेवातिप्रीयंसविदून्धनेषुविदितंहिमे २९ केचित्कुर्वैतिकर्माणि
कोमेरुहृतचेतसः त्यजंतः प्रकृतीर्देवीयथाहंलोकसंग्रहं ३० कबिदुरुकुलेवासं
ब्रह्मन्मरसिनोयतः द्विजोविज्ञायविज्ञेयंतमसः पारमश्रुते ३१ सबेसकर्मणां
साक्षाद्दिनातेरिहसंभवः आद्योगयत्राश्रमिणांयथाहंज्ञानदोगुरुः ३२ नन्वर्थ
कोविदाब्रह्मन्वर्णाश्रमवतामिह यमयागुरुणावाचातरस्यंजोभवाणीवं ३३ नाह
मिन्याप्रजातिभ्यांतपसापशमेनवा तुव्ययंसर्वभूतात्मागुरुश्रुश्रययायथा ३४
अपिनः स्मर्यतेब्रह्मन्वृत्तंनिवसतांगुणे गुरुद्वारेश्चोदितानामिधनानयनेकचित्
३५ प्रविद्यानांमहारण्यमपत्तौसुमहद्विज वातवर्षमभृतीं त्रनिधुरस्तनयिक
वः ३६ सूर्यश्चास्तंगतस्तावत्तमसाचावृतादिशः निम्नेकुलंजलमयंनप्राज्ञायते
किंचन ३७ वयंभृशंतत्रमहानिलांबुभिर्निहन्यमानामुदुर्बुसंजवे दिशोविदंतोय

परस्परबन्धेन गृहीतहस्ताः परिवन्निमानुराः ३८ एतद्विदित्वा उदिते रौसां शीपनि
 गुरुः अन्वेष्टमाणो नः शिष्यानां चार्यो पश्यदातुरान् ३९ अहो हे पुत्रकाय्यं अ
 स्मदयंति दुःखिताः आत्मा वै प्राणिनां प्रेयस्तमनादस्य मत्सराः ४० एतदेव हि
 सच्छिष्यैः कर्तव्यं गुरुनिःकृतं यदेव विशुद्धभावेन सर्वोत्तमापणं गुरो ४१ तु यो ह
 वोदितश्चेष्टाः सत्याः संतु मनोरथाः छंदोस्य यातया मार्गिर्बलिहपरत्न ४२ इ
 त्वं विधान्येनैकानिवसतां गुरुवेश्मसु गुरोरनुग्रहेणैव पुमान् पूर्णः प्रजायते ४३
 ब्राह्मण उवाच किमस्माभिरनिर्वृत्ते देवदेव जगद्गुरो भवता सत्यकामेन ये घोषासा
 गुरावभूत ४४ यस्य छंदो मयं ब्रह्म देह आवपने विभो श्रेयसां तस्य गुरुषु वासां स
 तविडंबनं ४५ इति श्रीभागवत महापुराण दशमस्कंधे अष्टाशतितमोऽध्यायः ॥
 ८०॥ श्रीशुक उवाच स इत्यं हि जमुख्येन सह संकथयन् हरिः सर्वभूतमनो भिजः स्मय
 मान उवाच तं १ ब्रह्मण्यो ब्राह्मणं कृतो भगवान् ब्रह्मसन्निभं प्रेम्णानिरीक्षणैर्नैव

प्रेमस्वल्बुसतांगतिः २ श्रीभगवानुवाच किमुपायनमानीतं ब्रह्मन्नेभवता गृह
 त-अण्वप्युपाहृतं भक्तेः प्रेम्णाभ्युपगम्य भवेत् भर्त्युपभक्तेः पदं तं न मे तोषाय कस्य
 ते ३ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो भक्त्या प्रयच्छति तदहं भक्त्युपहृतमश्रामि प्रयतात्म
 नः ४ इत्युक्तोऽपि द्विजस्तस्मै ब्रीडितः पतये श्रियः यत्पुत्रप्रसूतिराजन्तप्रायश्चर्या
 श्रुत्वाः ५ सर्वभूतात्मदृक् साक्षी तस्यागमनकारणं विज्ञायाचितं यन्नायं श्रीकामो
 मा भजत्युरा ६ पत्न्याः पतिव्रतायास्तु सखा प्रियविकीर्षया प्रातो मामस्य दास्यामि
 संपदोऽमर्त्यदुर्लभाः ७ इत्यं विचिंत्य वसनाञ्जीरवश्च न द्विजन्मनः स्वयं जहार किमि
 दमिति यत्पुत्रं तुलान् ८ न्वेतदुपनीतं मे परमप्रीणनं सखे तव्यं संगमां विश्वमे
 ते यत्पुत्रं तुलान् ८ इति मुष्टिसंरुज्जगत्वा द्वितीयां जग्मु माददे तावच्छ्रीने गृहे हस्ते न स
 रा परमेश्विनः ९ एतावता संविश्यात्मसर्वसंपत्समद्वये अस्मि लोके यवामुभित्यु
 सस्ततोऽपकारणं १० ब्राह्मणस्तानुजनीमुधितान्युतमं दिरे भुक्तापीता सुखं मेने आ

तमनं स्वर्गं तं यथा १२ श्रोभते विश्वभावेन स्वमुखेनाभिवंदितः जगाम स्वालयं तात
 पथ्यनुव्रज्य नंदितः १३ सवासलब्धधनः कृष्णातननुयाचितवानस्वयं स्वर्गहान्त्री
 दितोऽगच्छन्महदृशेन निर्दितः १४ अहो ब्रह्मण्यदेवस्य द्रष्टा ब्रह्मण्यतामया यद्विदुः
 तमो लक्ष्मीमाश्लिष्टो बिभ्रतोरसि १५ काहंदरिद्रः पापीयान कुरुसः श्रीनिकेतनः
 ब्रह्मबंधुरिति स्माहं बाहुभ्यां परिरंभितः १६ निवासितः प्रियाजुष्टेययैकेभ्रातरो यथा म
 हिष्यावीजितः श्रांतो बालव्यजनहस्तया १७ श्रुश्रूषया परमया पादसंवाहनादिभिः प
 जितो देवदेवेन विप्रदेवेन देववत् १८ स्वर्गापवर्गयोः पुंसो रसायां भुवि संपदो सर्वासाम
 पिसिद्धीनां मूलं तच्चरणार्चनं १९ अधनोयधनं प्राप्य माधुन्यं चैनं मां स्मरेत् इति कारुणि
 को नृत्तं धनं मे भूरिनादयात् २० इति तच्चित्तमविप्रः प्राप्सो निजगृहांतिकं सस्योनलेंदुसंका
 शेर्विमानैः सर्वतो वृत्तं २१ विवित्रोपवनोद्यानेः कूजनदिनकुलाः कुलेः प्रोक्तुल्लुकमुदं
 मोनकल्हाराय सलवारिभिः २२ नुष्टं सलंकृतैः पुंभिः स्त्रीभिश्च हरिणाक्षिभिः किमिदं क

[यम॥

१७४॥

स्ववास्थानं कथं तद्विदमित्यभत् २३ एवं मीमांसमानं तं नरनार्यो मरप्रभाः प्रसंगकृत् स
 हाभागांगीतवायेन भूयसा २४ पतिमागतमाकर्ण्य प्रीत्युद्धृषीति संभ्रमा निश्चक्राम
 हात्पूर्णरूपिणी श्रीरिवालयात् २५ पतिव्रतापतिंदृष्ट्वा प्रेमोत्कंठां श्रुलोचना मीलितास्य
 नमहुद्यामनसा परिष्वेत्ते २६ पत्नी वीक्ष्य विस्फुरंतौ देवीवैमानिकीमिव दासीनां निष्कर्क
 णीनां मध्ये भांती सुविस्मितः २७ प्रीतः स्वयंतपायुक्तः प्रविष्टो निजमंदिरं मणिस्तंभशते
 पतेतमहद्वह्नयवर्णयथा २८ पयः केन निभाः शय्याः द्योता रत्नपरिष्कृताः पथ्यैकाहेमदं प्राणि
 वामस्थजना निव २९ आसना निबेदे मानि मृदुपस्तराणा निव सुक्ता दामविलंबी निविता ना
 निद्युमंतिव ३० स्रष्टुस्फटिककुण्डेषु महामारकतेषु च रत्नदीपाभाजमाना ललनारत्न
 संयुताः ३१ विलोक्य ब्राह्मणस्तत्र समक्षीः सर्वसंपदो तर्कयामास निर्व्यग्रः स्वसमक्षि म
 हेतु की ३२ नृत्तं वते तन्मम दुर्भाग्यस्य शश्वद्विरिद्रस्य समदिहेतुः महाविभूतिरवलोकतो न्योने
 वोपपद्येत यद्दूतमस्य ३३ ननु नृताणो दिशो त्रैसमसंयाविस्ववेभ्यर्पयिभूरिभोजः पजेन

वत्स्वयमीक्षमाणोदाशाहकाणामुषभःसखाभे ३४ किंचित्करोत्युर्वपियत्सदत्तंमुहूर्त्तं
 तं फल्वपिभूरिकारि मयोपनीतंयुक्तेकमुष्टिप्रत्यग्रहीत्सीतियुतोमहात्मा ३५
 तस्येवमसौहृदसख्यभेत्रीदास्यंपुनर्जन्मनिजन्मनिष्यात् महानुभावेनगुणालयेनवि
 षज्जतस्तस्युरुषप्रसंगः ३६ भक्तायचित्राभगवान्हिसंपदोराज्यंविभूतीर्नसमर्पयत्य
 जः अदीर्घबोधायविचक्षणःस्वयंपश्यंनिपातंधनिनांमदोद्भवम् ३७ इत्यव्यवसितो
 बुद्ध्याभक्तोःतीव्रजनाहृते विषयान्जाययात्सक्षन्नुभुजेनानिलंपटः ३८ तस्यैवेदेव
 देवस्यहरेर्यज्ञपतेःप्रभोः ब्राह्मणाःप्रभवोदेवंनतेभ्योविद्यतेपरं ३९ एवंसविप्रोभग
 वत्सुहृत्तदादृष्ट्वास्वभस्तेरजितंपराजितं तद्भ्यानवेगोद्धृतितात्सबंधनस्तद्भामलेभेविर
 तःसतांगतिं ४० एतद्भूखण्येदेवस्यश्रुत्वाब्रह्मण्यतांनरः लब्धभावोभगवतिकर्मव
 धादिमुच्यते ४१ एतेश्रीभागवतमहापुराणोदशमस्कंधेयुक्तोपाख्यानोनामएका
 शीतितमोऽध्यायः॥८१॥श्रीशुक उवाच॥अथेकदाक्षरवत्सांवसतोरामकृत्सयोः स

॥यमा॥

॥७५॥

योपरागःसुमहानासीकल्पस्येयथा १ तंतात्तामनुजाराजन्पुर्लादेवसर्वतः स्वमंत
 पंचकंक्षेत्रंयपुःश्रेयोविवित्सया २ निःक्षत्रियांमहींकुर्वन्रामःशस्त्रभृतांबरः नृपाणां
 रुधिरोपेणपत्रचक्रेमहाहृदान् ३ ईजेचभगवान्रामोयत्रास्यष्टोपिकर्मणा लोकस्यया
 ह्यन्त्रीशोयथान्योपापनुत्तये ४ महत्यांतीर्थयात्रायांतत्रागनभारतीःप्रजाः रुस्यश्च
 तथाःक्षुरवसुदेवाहुकादयः ५ ययुर्भारततस्तेत्रंस्वमपंक्षपयिस्ववः गदप्रशुभ्नसांबाद्यैः
 सुवंद्रशुकसारणेःआस्तेनिरुद्धोरक्षायांरुतवर्माचयुधपः ६ तेरथैर्देवविष्ट्याभैर्हयैश्चतर
 लज्जवैः गजेर्नदधिरभ्राभैर्नभिर्विद्याधरयुभिः७ व्यरोचंतमहातेजाःपथिकांचनमालिनः
 दिव्यस्त्रकवस्त्रसंनाहाःकलत्रैःखचरा इव ८ तत्रस्नात्तामहाभागाउपोष्यसुसमाहिताः
 ब्राह्मणेभ्योददुर्ध्वंनृवीसःस्त्रकस्त्रमालिनीः ९ रामहृदेषुविधिवत्पुनराजुसवृत्तयः
 ददुःस्वर्णदित्राग्नेभ्यःकृत्सेनोभक्तिरस्त्रि १० स्वयंचतदनुज्ञातावृत्तयःकृत्सेवताः मु
 क्तोपविविशुःकामंलिग्धध्यायांप्रिपांघ्रिषु ११ तत्रागतांसिददृशुःसुहृत्संबंधिनोनृपान्

मत्स्योशीनरकेशस्यविदर्भकुलसंज्ञयान् १२ कांभोजकेकयान्मशकुंतीनानर्तेकेरलान्
 कःयांश्चेवात्मपक्षीयान्पराश्रवतशान्प १३ नंदादीन्सुहृदोगोपान्गोपीश्राकंदिता
 श्विरं १४ अन्योन्यसंदर्शनहर्षरं हसाप्रोत्फुल्लहृदन्कसरोरुहश्रियः आस्त्रिष्यगाढंनय
 नेःस्ववज्रलाहृष्यलवोरुहृदगिरोययुर्मुदम् १५ स्त्रियश्चसंबीक्ष्यमिथोतिसोहृदस्मितामला
 पांगदृशोऽभिरे स्तनैःस्तनाकुंकुमपंककुरुषिताग्निहस्योर्मिःप्रणयाश्रुलोचनाः १५
 ततोभिवाच्यतेवृद्धानयविष्टेरभिवादिताः स्वागतंकुशलंयष्ट्वाचक्रुःकृतकथामियः १६
 यथाभ्रातृस्वसृर्वीक्ष्यतत्सुनानपितरवपि भ्रातृपत्नीमुकुंदंनहोसंकथयाश्रुचः
 ७ कुंत्युवाच आर्यभ्रातरहंमम्येआत्मानमकृताशियं यद्वाआपत्सुमद्गतीनानुस्म
 रयसत्तमाः १८ सुहृदोज्ञातयःपुत्राभ्रातरःपितरवपि नानुस्मरंतिस्वजनंयस्यदेवमद
 क्षिणं १८ वसुदेवउवाच अंबमास्मानसमेयादेवक्रीडनकान्तरान् ईशस्यहिवशेलोकः
 कुरुतेकार्यतेथवा २० कंसप्रतापिताःसर्वेवयंयातादिशंदिशं एतर्ह्येवपुनःस्थानंदै

वेनासादिताःस्वसः २१ श्रीशुकउवाच वसुदेवोग्रेसनाद्यैर्यदुभिलेखितानपाः आ
 सन्नभ्युतसंदर्शपरमानंदनिर्वृताः २२ भीष्मोद्दिशोविकापुत्रोपाधारीससुतातथा सदारः
 पांडवाःकुंतीसंजयोविदुरःरुपः २३ कुंतीभोजोविराट्श्रीभीष्मकोनग्ननिम्नहान् पुरुजि
 तद्रुपदःशल्योद्यच्छकेतुःसकाशिराह २४ दमघोषोविशालाक्षोमेथिलोमद्रकेकयौ युधा
 मन्युःसुशर्माचससुतावाल्मिकादयः २५ राजानोभ्येचराजेंद्रयुधिष्ठिरमनुव्रताः श्रीनिकेत्
 वपुःशोरेःसस्त्रीकंबीक्ष्यसस्मिताः २६ अथनेरामकृष्णाभांसम्यक्प्राप्तसमर्हणाः प्रशं
 शंसुर्मुदायुक्तावलीकृतसपरिग्रहान् २७ अहोभोजपतेय्यंजनभाजोनुष्णामिहयसश्चथा
 ऽसकृत्संदुर्दृशमपियोगिनां २८ यद्विश्रुतिःश्रुतिनुतेदमलंपुनातिपादाःबनेजनपयश्च
 चश्चशस्त्रं भःकालभर्जितभगावियदंश्चिपयस्यशोष्यशक्तिरभिवर्धतिनोःखिलाश्रीन्
 २९ तद्दर्शनस्यशीनानुपयप्रजं त्यशय्यासनाशनसंयोनसपिंडबंधः येषांशहनिरस्यवर्त्त
 निवर्त्ततावःस्वर्गापवर्गविरमःस्वयमासविलुः ३० श्रीशुकउवाच नंदस्त्रयद्वन्नादा

नृत्तात्कारुण्यपुरोगमान् तत्रागमद्वेगोपैरनःस्थायैर्द्विद्विषया ३१ तददृष्टावस्योहृष्टास्त
 नः प्राणमिवोत्थिताः परिष्वस्यतिरेगाठं विरदृशनकातराः ३२ वसुदेवः परिष्वस्यसंप्रीतः प्रेम
 विह्वलः स्मरकंसकृतान्क्लेशान्पुत्रन्यासं च गोकुले ३३ कृष्णामो परिष्वस्यपितरावभि
 वाश्वन नर्किचनोचतुः प्रेम्णासाश्रुकंठीकुरुहह ३४ तावात्मासनमारोष्यबाहुभ्यां परिष्व
 च यशोदाचमद्वाभागावुभो विजहतुः श्रुचः ३५ रोहिणीदेवकीचाथपरिष्वस्यव्रजेश्वरीं स्म
 रंत्यौतल्लतां मेत्रीवाष्पकंठ्योसम्पुतः ३६ काविस्मरेतवोमेत्रीमनिदत्तां व्रजेश्वरीं अवा
 प्याप्यैर्द्वैश्वर्ययस्यानेहप्रतिक्रिया ३७ एतावदृष्टयितरौ युवयोः स्मपित्रोः संप्रीणना
 भ्युदयपोषणपावनानि प्राप्याषतुर्भवति पक्ष्महृषदृष्टेणान्यस्तावकुत्रचभयोनस
 तोपरस्वः ३८ श्रीशुकः ताव गोप्यश्चकृत्समुपलभ्य विरादभीष्टं यत्ने स्रगेदशेषपु
 क्ष्मकृतं शपति दग्धिर्हृदीकृतमलं परिष्वस्यसर्वस्तदावमापुरपिनित्ययुजां दुरापं ३९
 भगवांस्तत्तथाभूताविविक्त उपसंगतः आश्लिष्यानामयं पृष्ट्वा प्रहसन्निदमब्रवीत् ४०

राम

७७

अपि स्मरतः सख्यः स्वानामर्थचिकीर्षया गतांश्चिरायितांश्च नृपक्षसपणवेतसः ४१
 अप्यवध्यायथास्मान् स्विदकृतज्ञाविशंकया नूनं भूतानि भगवान्पुनक्तिवियुनक्तिच
 ४२ वायुर्मैयाघनानीकं तण्णूलं रजोसिच संयोज्याक्षिपन्तेभ्यस्तथाभूतानि भूतकृत
 ४३ मयि भक्तिर्हि भूतानाममृतलायकल्पते दिव्यायदासीन्मत्सेहोभवतीनां मदपनः
 ४४ अहं हि सर्वभूतानामादिरंतो न तं बहिः भोतिकां न पथास्वं वा भूर्वीपृथ्वीति रंगना
 ४५ एवं ह्येतानि भूतेषां त्माऽत्मना ततः उभयं मय्यपरे पश्यतां तं मक्षरे ४६ श्रीशु
 क उवाच अध्यात्मशिक्षया गोप्य एवं कृत्सेन शिक्षिताः तदनुस्मरणं स्वस्तिजीवकोश
 समध्यगन् ४७ आहुश्चेतेन लिननाभयदारविंदयोगेश्वरैर्हृदि विचिंत्समगाधबोधैः
 संसारकूपपतितोत्तरणावलंबं गेहं नृषामपिमनस्पृदि यास्तदानः ४८ इति श्रीभा
 वते महापुराणे दशमस्कंधे तीर्थयात्रायां दृष्टिकुरुसंगमो नाम द्वाशीतितमोऽध्या
 यः ॥ २१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तथा नृपक्षभगवान्गोपीनां समुहोतिः सुधिशिरमथा

॥भा० ६०३॥
॥७८॥

एष्टसर्वोश्चसुहृदोऽय्यम् १ तएवंलोकनाथेनपरिएष्टाः सुसक्तताः प्रत्यर्हृष्ट
मनसस्तस्यादेष्टाहतांहसः २ कुतोऽशिवंलेश्वरणांनुतासर्वमहन्मनस्तोमुखनिः
सतंकचिन्तितं पितृतिथेकणपुष्टेत्प्रभोदेहंभृतांदेहकदस्मृतिश्चिदं ३ हिलात्मधा
मविधुतात्मरुतत्रयवस्थमानंदसंज्ञवमखंडमकुंडबोधं कालोपसृष्टनिगमावनआत्तयो
गमायाकृतिंपरमहंसगतिंनताः स्म ४ श्रीभृकुडवाच इत्युतमश्लोकशिक्षामणिजेने
द्यमिष्टवत्त्वंधककौरवक्षियः समेसगोविंदकथामिथोगणंश्रिलोकगीताः शृणुवर्णया
मिने ५ श्रोपयुवाच हैवेदर्भ्यःचुतेभद्रेहेनांबंति कौशले हेसत्यभामेकालिद्रिशेवरोहि
णिलक्ष्मणे ६ हेरुसपत्यएतन्नोब्रतवोभगवान्स्वयं उपयेमेयथालोकमनुकुर्वन्स्वमा
यया ७ श्रीरुक्मिण्युवाच वैद्यायमार्पयितुमुद्यतकर्मकेषुराजस्वजेयभटशेखरितांश्रि
रणः नियमगोदंइवभागमजावियथातच्छ्रीनिकेतनवरणोस्तुममावेनाय ८ सत्यभा
माडवाच योमेसनाभिवधततद्ददातेनलिप्ताभिशापमपमार्कुमुपाजहार जितक्षे

॥राम॥
॥७८॥

एजमथरत्नमदास्ततेनभीतः पितादिशतमांप्रभवेपिहतां ९ जांबवत्युवाच प्राज्ञा
यंदेहकदमुंनिजनाथदैवंसीतापतिंत्रिनवहान्यःमुनाःभ्यमुध्यत सालापरीक्षितउपा
हरदर्हणंमांपादोप्रगृह्यमणिनाहममुष्यदासी १० कालिंयुवाच तपश्चरतीमाताय
स्वपादस्पर्शनाशया सख्योपेसागृहीत्याणिभ्योऽहंततर्गहमाजनेनी ११ मित्रविंदोवाच
योमांसंयंवरुपेसविजित्यभूपात्रिन्येस्वय्यगमिवात्मबलिदिपारिः भातंश्चमेपकु
रुतःस्वपुरंश्रियौकलस्यास्तुमेऽनुभवमग्न्यवनेजनत्वं १२ सत्योवाच सप्तोऽक्षुणोऽतिबल
वीर्येमुतीक्ष्णशृगानपित्राकृतानक्षितिपवीर्यपरीक्षणाय तान्वीरदर्मदहनसरसाभिग
ह्यकीडन्वबंधहयथाशिशवोजतोकां १३ यदस्यंवीर्येशृङ्गमांदासीभिश्चतुरंगिणीं पथि
निर्गित्यराजन्यात्रिन्येतद्वास्पमस्तुमे १४ भद्रोवाच पितामैमातुलेयायसस्यमाहूयदत्तवान्
कल्लेकल्लायतञ्जितामशोहिण्यासरवीजनेः १५ अस्वमेपादसंस्पर्शोभवेज्जन्मनिजन्मतिक
र्म्मभिर्भोम्यमाणयायेनतच्छ्रेयआत्मनः १६ लक्ष्मणोवाच प्रमापिराह्यन्युतजन्मकर्मवश

लामहुनीरदगीतमासह वित्तमुकुन्देकिलयहसयावतः सुसंमश्यविहायलोकपा
न ७ हातामममतंसाधिपितादुहितवसलः बहसेनइतिख्यातस्त्रोपायमवी
करत १० यथास्वयंवरेराक्षिमत्स्यः पार्थेप्सयाकृतः अयंतुबहिराश्रितोदश्यतेसज
लेपर १६ श्रुतेतत्सर्वतोभूयाआययुर्मसितुः पुरं सर्वास्त्रशस्त्रतत्त्वज्ञः सोपाध्या
याः सहस्रशः २० पित्रासंपूजिताः सर्वेयथावीर्येयथावयः आददुःसशरंवापवेदुं
पर्यदिमद्वियः २१ आदायज्यसज्जकेवित्सज्यंकर्तुमनीश्वरः आकोटं ज्योसमुल्ले
ष्येतुरेकेऽमुनाहताः २२ सज्यंकलापरेवीरमागधांबह्वेदिपाः भीमोदुर्गोधनः क
र्णोनाविदंस्तदवस्थितिं २३ मत्स्याभासंजलेवीक्ष्यज्ञात्वाचतदवस्थितिं पार्थीयतो
ऽसज्जहाणंनान्निन त्यस्यशेपरं २४ राजन्येषुनिवृत्तेषुभग्नमानिषुमानिषु भगवा
नधनुरादायसज्यंकलाथलीलया २५ तस्मिनसंधायविशिखंमत्स्यंवीक्ष्यसकृन्
ले श्लिष्टेषुणापातयतंसर्पैर्वाभिजितितिष्ठिते २६ दिविदुंदुभयोनेदुनैपशब्दयुता

राम

७९

शुवि देवाश्चकुसुमासारान्मुमुचुर्दधिविक्लाः ७ तदंगमाविशमहंकलनूपुराया
पद्माप्रगृह्यकनकोज्वलरत्नमालां नूतेनिवीथपरिधायचकोशिकाभ्युसतीऽहास
वदनाकबरीधत्तस्त्रक २० उन्नीयवक्रमुखकुंतलकुंडलातिट्गंडस्थलेशि शिरहा
सकराक्षमोक्षैः शत्रोनिरीक्ष्यपरितःशनकैर्भुरारंसेऽनुरक्तहृदयानिदधेस्वमालां
२६ तावन्मदंगपरहाः शंखभेर्यानाकादयः निनेदुर्नटनर्तकीननतुर्गीयकाजगुः २७
एवंवृत्तेभगवतिमयेशेनपयथपाः नसेहिरयात्तसेनिस्पर्द्धतोहृत्स्वयातुराः २१ मां
तावद्रथमारोप्यदयरत्नचतुर्ययं शाङ्गेमुद्यम्यसन्नदस्तथावातौचतुर्भुजः २२ दास
कश्चोदयामासकांचनोपस्करंरथं मिषतांभुभृतांराक्षिमगाणांमगगाणिव २३ तेन
सज्जंतंराजन्यानिषेदुपथिकेचन संयताड्डंतेवासाग्रामसिंहायथांहरि २४ तेषां
ङ्गेच्युतबाणोद्यैःकंतबाह्वंभ्रिकंधराः निपेतुःप्रधनेकेविदेकेसंयज्यदुदुवुः २५ नतः
पुरीयदुपतिरत्नलंकृतारविच्छदध्वजपटविजतोरणां कुशस्थलीदिबिभुविवाभिस

सुतांसमाविशत्तर्गिरिवस्केतने ३६ पिनामेपूजयामाससुहृत्संबन्धिर्बांधवान्
 महाहंवासोऽलंकारैः शय्याऽसनपरिच्छदैः ३७ दासीभिः सर्वसंपद्भिर्मदेभरथवा
 निभिः आयुधानिमहाहो गिददोपूर्णस्यमकितः ३८ आत्मारामस्यतस्येमावयं
 वेगहृदासिकाः सर्वसंगनिहत्याहृतपसाचबभूविम ३९ म॥स्यऽनुः भोमेनिहस्य
 सगणंयुधितेनरुद्धाज्ञात्वाऽथनःक्षितिजयेजितराजकन्याः निर्मुच्यसंसतिविमोक्ष
 मनुस्मरंतीः पादोवृजं परिणिनायय आसकामः ४० नवयंसाध्विसाम्नाज्यंस्वाण्यं
 भोज्यमप्युत वेराज्यं पारमेष्ठ्यं च आनं संवाहरेः पदं ४१ कामयामह एतस्य श्रीमसा
 दरजः श्रियः कुंबकुंकुमगंधाहं मङ्गीबोहुंगदाभतः ४२ व्रजस्त्रियोयद्गोत्रं त्रिपुलिं
 व्यस्तणवीरुधः गावश्चारयतोगोपाः पादस्य शीमहात्मनः ४३ इति श्रीभागवतं ग
 दापुत्राणां दशमस्कंधोऽष्टमोऽध्यायः ॥८३॥ श्रीयुक्तोवाच ॥ श्रुत्वा पृथा सुबलं
 पुत्र्यययात्तसेनी माधव्यथ क्षितिपत्न्य उत स्वगोप्यः कृष्णः खिलात्मनि हरे प्रणया

॥ राम ॥

॥८०॥

नृबन्धं सर्वा विषिस्स्युरलमश्रुकलाकुलाक्ष्यः १ इति संभाष्यमाणा सुस्त्रीभिः स्त्रीषु
 नभिर्नृषु आययुर्मुनयस्त्ररुत्सरामदिदक्षया २ द्वे पायनो नारदश्च न्यवतो देवलोऽ
 सितः विश्वामित्रः शतानंदो भारद्वाजोऽथ गौतमः ३ रामः सशिष्यो भगवान् वसिष्ठो ग
 लवो भगुः पुलस्त्यः कश्यपोऽत्रिश्मार्कंडेयो रूहस्यतिः ४ द्वितस्त्रितश्चैकतस्त्रत्र ह्युपुत्र
 स्तथांगिराः अगस्त्यो मातृवल्क्यश्च वामदेवादयो परे ५ तान् दृष्ट्वा सहसोऽप्यप्राणासी
 नान् पादयः पांडवाः कृत्स्नमौ च प्रणेमुर्विश्वं वंदितान् ६ तानानर्च्यथा सर्वे सह रामो
 व्युतोऽर्चयत् स्वागतासनपादार्धमात्यधूपानुलेपनैः ७ उवाच सुखमासीनान् भग
 वान् धर्मगुप्तनुः सदसस्तस्य महतो यतवाचो नुष्ट्वन्वतः ८ श्रीभगवानुवाच अहो
 वयं जन्मभृतो लब्धं कालं तेन तत्कलं देवानामपि दुःप्रापं पयो गोश्वरदर्शनं ९ किं खलु त
 पसान्दणामवीयां देववक्षुषां दर्शनस्य दर्शनं प्रश्नप्रकृपादाच्चैनादिकं १० न ह्युन्मयानिती
 र्थानि न देवामुल्लिखामयाः तेषु नं सुकालेन दर्शनो देवसाधवः ११ नाग्निर्न सखी न च

चंद्रतारकानभर्जलेखंश्चसनाथवाञ्छनः उपासिताभेदरुतोहरं सधंविपाश्रितो घ्नति
 मुहूर्तसेवया १२ यस्यात्मबुद्धिः कुणपेन्निधानुकेस्वधीः कलत्रादिषु भोम इत्यधीः यती
 र्यबुद्धिः सलिलेन कर्हि वि त जनेष्वभिज्ञेषु स एव गोखरः १३ श्रीशुक उवाच निशम्य स्यं
 भगवतः कृष्णस्याः कुण्डमेधसः वनोदुरन्ध्रयं विप्रास्तस्मीमांसभ्रमद्वियः १४ विरं वि
 मथ्य मुनय ईश्वरस्य शितव्यतां जनसंग्रह इत्युः स्मयंतस्तं जगद्गुरुं १५ मुनय उतुः
 यन्मायया तव विदुतमावयं विमोहिता विश्वसन्नामधीश्वरः यदीशितव्यायतिगू
 र्दहया अहो विवित्रं भगवद्विचिंतितं १६ अनीह एतद्बहुधैक आत्मना सजसवससि
 नव ध्यते यथा भो मे हि भूमिर्बहुना मरूपिणी अहो विभस्मश्चरितं विडंबनम ७ अ
 थापिका लेखजनाः भिगुप्तये बिभर्धिसलं खलनिग्रहाय च खलीलया वेदपथं सना
 तनं वर्णीश्रमात्मा पुरुषः परोभवान् १८ ब्रह्मते हृदयं श्रुक्तं तपः स्वाध्याय संयमैः
 यज्ञोपलब्धं सद्यः कर्मव्यक्तं च ततः परं १९ तस्माद्भूषकुलं ब्रह्म नशास्त्रयोने स्तमा

॥सम॥
 ॥८९॥

त्मनः सभाजयसि सद्भमतद्भूषण्याग्रणीर्भवान् २० अद्य नो जन्मसाफल्यं विद्यायास्त
 पसोदशः लयासंगम्य सद्भयाय स्यालं श्रेयसोपपदः २१ नमोः स्तस्मै भगवते कृष्णाय
 कुण्डमेधसः स्वयोगमाययाच्छलमहिम्नि परमात्मेन २२ नयं विंदं त्यमी भूपा एकार
 माश्वरस्यः मायाऽजवतिकाश्च न्मात्मानं कालमीश्वरं २३ यथाशयानः पुरुष
 आत्मानं गुणतत्त्वदक नाममात्रेन्द्रियाभातं न वेद रहितं परं २४ एवं तानाममात्रेषु
 विषयेष्विन्द्रियेहया मायया विभ्रमश्चित्तो न वेद स्मृत्युपलवान् २५ तस्याद्यते ददृशि
 मां प्रिमघौघमर्षतीर्थी स दं हृदि रुतं सुविपक्रयोगैः उत्तिकभक्त्युपहृता शयनीव
 कोशा आ पुर्भवद्गतिमथोऽनुरहाण भक्तान् २६ श्रीशुक उवाच इत्यनुज्ञाप्य दाशाहं
 धतराद्युधिष्ठिरं एतर्षे स्वाश्रमानं गंतुं मुनयो रधिरेमनः २७ तक्षीश्यतानुपपन्नयव
 सुदेवो महायशः प्रणम्य चोपसंगस्तु बभौ वेदं सुयं त्रितः २८ श्रीवसुदेव उवाच नमोः
 सर्वदेवेभ्यः ऋषयः श्रोतुमर्ह्य कर्मणा कर्मनिर्हारे यथास्यान्न स दुज्यतां २९ श्रीनारद उ

वाचः॥ नातिवित्रमिदं विप्रावसुदेवो बुभुक्षया कलमत्वाः भर्कयन्तः पृथतिश्रेय आत्म
नः ३० सन्निकर्षोन्नमर्त्यानामनादरणकारणं गांगहिलाययान्यां भस्तत्रलोयानिशुदये
३१ यस्यानुभूतिः कालेनलयोसत्यादिनास्येवे स्वतोऽन्यस्माच्च गुणतो न कुतश्चनरिष्यति
३२ तं केशकर्मपरिपाकगुणप्रवाहिरव्याहृतानुभवमीश्वरमद्वितीयं प्राणादिभिः स
विभवेरुपगृहमन्योमन्येतस्यैवमिदं मेघहिमोपरागेः ३३ अथोचुर्मुनयो राजन्नाभा
ध्यानकटुदुग्धिं सर्वेषां शृण्वतां राज्ञां तथेवाच्युत रामयोः ३४ कर्मणा कर्मनिर्हारेण सा
धुनिरूपितः यच्छ्रद्धया यजेद्विष्णुं सर्वयज्ञेश्वरं मखेः ३५ वित्तस्योपशमो यवैकविभिः श
स्त्रवस्तुषा दर्शितः सुगमो योगो धर्मश्चात्ममुदावहः ३६ अप्यं स्वस्थयनः पंथाद्विजा
तेर्गृहमेधिनः यच्छ्रद्धया प्रवितेन श्रुक्तेन ज्येष्ठपूरुषः ३७ वित्तेषणा यत्तदनेर्गृहे हीरसु
तेषणा आत्मलोकेषणा देवकालेन विसर्जेदुधः ग्रामे सत्तेषणाः सर्वययुर्धो रास्तेषा
वनं ३८ ऋणेऽस्त्रिभिर्द्विजो जातो देवर्षिपितृणां प्रभो यथाध्ययनपुत्रैस्तान्यनिस्तीर्य

॥ रामः ॥

॥८२॥

सप्तम्यतेन ३९ त्वं लघुमुक्तो ह्यभ्यां वै ऋषिपित्रोर्महामते यज्ञेर्देवर्षेण मुन्मुच्य निऋणे
शरणो भव ४० वसुदेव भवान् ज्ञेयं भक्त्या परमया हरिं जगतामीश्वरं प्राज्ञैः सयद्वां पुत्रतां ग
तः ४१ श्रीगुरुः ३ वान इति तद्वचनं श्रुत्वा वसुदेवो महामनाः तान् वीनस्त्रिंशो वस्त्रेभ्यः
नम्य प्रसाद्य च ४२ त एनमर्थयोगेन वृत्ताधर्मैण धार्मिकं तस्मिन् नया जयनक्षेत्रे मखे
स्तमकल्पकैः ४३ तद्दीक्षायां प्रवृत्तायां वत्सयः पुष्करस्त्रजः स्नाताः सुवाससो राजन
राजानः सुशूलं कृताः ४४ तन्महियश्च मुदितानि कंकणः सुवाससः दीक्षाशालामुपा
जग्मु रालिप्रावस्तुपाणयः ४५ नेदुर्मदंगपटदशं खभेर्या नकादयः नन्दतुर्नटनर्तकाश्च
कुबुः सप्तमागधाः जगुः सुकंठो गंधर्वः संगीतं सहभर्तृकाः ४६ तमभ्यर्षिं च विधि
वदन्तमभ्यक्तमलितः पत्नीभिरष्टादशभिः सोमराजनिबोदुभिः ४७ तामिर्दकूलवं
लये हीरानुरकुंडलेः खलंकृताभिर्विभवेर्दीक्षितोऽजिनसंवृतः ४८ तस्य त्विजो मह
राज रत्नकोशेषवाससः ससदस्या विरेजुस्तेयथा व्रजहोऽध्वरे ४९ तदारामश्चरुस्य

श्रवः स्वर्धुभिरन्वितो रेतुः ससुतेर्दीर्घाविशेषविभक्तिभिः ५० ईतेनुयतं विधि
नाञ्जग्निहोत्रादिलक्षणेः प्राकृतेर्वक्तव्यं तैर्द्रव्यज्ञानक्रियेश्वरं ५१ अथलिङ्गयोः
रदात्कालेयथाह्नातंसदक्षिणाः स्वलंकृतभ्योः लंकृत्यगोभक्त्यामहामनाः ५२
पत्नीसंयाजाः वभ्रथेश्वरित्वातेमहर्षयः सस्त्रमहर्षेदेविप्रायजमानपुरस्सरः ५३
स्नातोः लंकारवासासिर्बन्दिभ्योः दातयास्त्रियः ततः स्वलंकृतो वर्णानाश्रमोन्नेन
पूजयत् ५४ बन्धुत्वादारात्सुतान् पारिवर्द्धेणभयसा विदुर्भक्तोऽश्लकुत्सकाशिके
केयसंजयान् ५५ सदस्यलिकसुरगणानन्भूतपितृवारणान् श्रीनिकेतमनुज्ञा
प्यशंसतः प्रययुर्दुतम् ५६ यत्तरश्चानुजः पार्थीभीष्मोद्देशः यथायमो नारदोभ
गवानव्यासः सुहृत्संबन्धिर्बांधवाः ५७ बन्धुपरिष्वज्ययत्सो हृदाक्लिन्नचेतसः य
युर्विरहकृच्छ्रेण स्वदेशाश्रमपरेजनाः ५८ नंदस्तु सहगोपालेर्हृदयापूजयार्चितः
कृष्णमोग्रसेनाद्यैर्व्यात्सीद्वंधुवत्सलः ५९ वसुदेवो जसोत्तीर्ष्य मनोरथमहार्ण

॥राम॥

॥८३॥

वं सुहृदतः प्रीतमनानंदमाह करेऽस्त्रशनादिनाश्री वसुदेव उवाच भ्रातरिशततः पाशो
रणांयः खेहसंक्षितः तंदुस्सज्जमहं मन्येश्चरणामपियोगिनो ६१ अस्मास्वप्रतिक
त्ययंयत्कृतास्तेषु सन्तमेः मेघः पृथिताः फलावापिन निर्वर्तत कर्हिचित् ६२ प्रागकला
चक्रुशलंभ्रातर्वीनाचरामहि अधुनाश्रीमदाधाक्षानपश्यामः पुरः सतः ६३ मारुज्य
श्रीरभस्तुंसः श्रेयस्कामस्यमानेदं स्वजनानुतबन्धत्वा नपश्यति ययोधदक् ६४ एवं सोह
रशेथित्यचिन आनकदुदुभिः रुरोदतल्लतां मैत्रीस्मरन् श्रुविलोचनः ६५ नंदस्तु सख्युः
प्रियकृत्स्नेष्णागोविंदरामयोः अश्वत्थदूतिमासां स्त्रीनयदुभिर्मनितो वसन् ६६ ततः
कोमेः पर्यमाणाः सत्रतः सहबांधवः परार्थी भरणक्षौमनानानर्थपरिच्छेदेः ६७ वसु
देवोऽग्रसेनाभ्यां कल्लोद्धवबलादिभिः दत्तमादाय पा रिवर्द्धयापितो यदुभिर्ययो ६८
नंदो गोपाश्वगोप्यश्वगोविंदचरणो बृजे मनः क्षिप्तं पुनर्हर्तुमनीशामथुरां ययुः ६९ बंधु
सुप्रतियातेषु रसयः कलंदेवताः वीक्ष्य प्रायश्चमास लोययुर्दीरवती पुनः ७० जनेभ्यः

॥भा०६०३०॥

॥८४॥

यस्य दंकीर्तयेन्नित्यं शृणुयाद्वापि भक्तिः ॥ ऋणत्रयविनिर्मुक्तो गोविंदस्य प्रियो भवेत् ७२
कथयांचकुर्यदुदेवमहोत्सवं यदासीतीर्थयात्रायां सुहृत्संदर्शनादिकं ७३ इति श्रीभा
गवते महापुराणे दशमस्कन्धे तीर्थयात्राऽनुवर्णने चतुर्शीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ श्री
शुक उवाच ॥ अथैकदात्मजो प्राप्तो कृतपादाऽभिवंदनो वसुदेवो भिनंद्याह प्रीत्या संक
र्षणाभ्युत्तो १ मुनीनां सक्चः श्रुत्वा पुत्रयोर्ह्यमसूचकं तद्दीर्घं ज्ञातुं विश्रंभः परिभाष्य
भ्यभाषत २ वसुदेववाच कस्मकस्ममहायोगिन्संकर्षणसनातन ज्ञानेवामस्य यत्सा
क्षात्प्रधानपुरुषोपरो ३ यत्र येन यतो यस्य यस्मै यद्यथा यदा स्यादिदं भगवान्सा
क्षात्प्रधानपुरुषेश्वरः ४ एतन्नानाविधं विश्वं आत्मसष्टमधोऽक्षज आत्मनानुप्रविश्या
त्मन्प्राणोजीवो विभर्ष्यजः ५ प्राणादीनां विश्वसजां शक्तयो याः परस्य ताः पारतंत्र्यादे
सादृश्यात्तद्वयोश्चेष्टे वचेष्टतां ६ कान्तिस्तेजः प्रभासता चं शान्त्यर्कसंविद्युतां यत्स्थैर्यं
भतां भस्मे रृत्तिर्गंधो र्थतो भवान् ७ तर्पणं प्राणैर्मपां देवत्वं तांश्च तद्रसः ओजः सहो
बलं चेष्टा गतिर्वायो स्तेवैश्वर ८ दिशं त्वमवकाशो सिदिशः खं स्फोट आश्रयः नादो देव

॥राम॥

॥८४॥

अथरंकीर्येन्नित्यं श्रुत्या ह्यपि भक्तिः ॥ कृणुय विनिर्मुक्तो गोविंदस्य प्रियो भवेत् ॥२॥
 कथयांचकुर्यदुदेवमहोत्सवं यदासीतीर्थयात्रायां सुहृत्संदर्शनादिकं ७१ इति श्रीभा
 गवते महापुराण दशमस्कंधे तीर्थयात्राऽनुवर्णने चतुर्शीतितमोऽध्यायः ॥८४॥ श्री
 भुक ५ वाच ॥ अथैकदा तमजौ प्राप्नो कृतपादा धर्मिवंदनौ वसुदेवो भिनंद्याहरीत्यासंक
 र्षणाच्युतो १ मुनीनां सवचः श्रुत्वा पुत्रयोर्द्वौ मसत्तकं तदीयैर्जातविश्रंभः परिभाष्य
 भ्यभाषत २ वसुदेववाच रुक्मरुक्ममहायोगिन् संकर्षणसनातन जानेवामस्य यत्ना
 सात्प्रधानपुरुषोपरी ३ यत्र येन यतो यस्य यस्यैयद्यथा यदा स्यादिदं भगवान्सा
 सात्प्रधानपुरुषेश्वरः ४ एतन्नानाविधं विश्वं आत्मस्य मधोक्ष्ण आत्मनानुप्रविश्या
 तन्प्राणोजीवा विभर्ष्यजः ५ प्राणादीनां विश्वस्य तांशकयोयाः परस्परताः पारस्पर्यादे
 सादृश्यात् द्वयोश्चैवं चेष्टतां ६ कान्तिस्तेजः प्रभासता चंद्राग्न्यर्कस्य विद्युतां यत्स्थैर्यं
 भूतांभसैर्दत्तिर्गोचर्येतां भवान् ७ तर्पणं प्राणिमपां देवलं तान् श्रुतद्रसः श्रोतः संहो
 बलं चेष्टा गतिवोयोस्त्वैवेश्वर ८ दिशं त्वमवकाशोसि दिशः त्वं स्फोटोऽश्रयः नाशो व

॥राम॥

॥८४॥

णस्तमोकारजाकृतीनां पृथक्कृतिः ८ इन्द्रियं लिङ्गियाणां त्वं देवाश्च तदनुग्रहः अवबोधो
 भवान् बुद्धीवस्थानुस्मृतिः सती १० भूतानामसिभूतादिर्इन्द्रियाणां च तेजसः वैकारिको
 विकल्पानां प्रधानमनुशयिनाम् ११ नश्वरेष्विह भावेषु तदसितमनश्चरं यथाद्रव्यविका
 रेषु द्रव्यमात्रं निरूपितं १२ सत्त्वं रजस्तम इति गुणास्तद्वत्तमश्च याः त्वय्यद्वात्र सृणिपरेक
 स्यितायोगमायया १३ तस्मान्न संसृमिभावाय हि त्वय्येव कल्पिताः त्वं चामीषु विकार
 ेषु ह्यन्यदा व्यावहारिकः १४ गुणप्रवाह एतस्मिन् अबुधास्तत्खिलात्मनः गतिं सक्षमाम्
 बोधेन संसरंतीह कर्मभिः १५ यद्वच्छयानतां प्राप्य सुकल्याणि हृदुल्लभां सार्धं प्रमत्तस्य
 वयोगतं तन्माययेश्वर १६ असावहं ममैवेते देहवास्याऽन्यादिषु लिह्याशेर्निबधानिभ
 वान्सर्वमिदं जगत् १७ पुवांननः सुतोसाक्षात्प्रधानपुरुषेश्वरो भभारसत्रक्षपणभवती
 गौतम्याह १८ ततो गतोऽस्मरणमयुषदारविंदमापन्नसंस्तुतिभयापहमानेबंधो एताव
 नालं मिद्रियलालसेनमस्योत्तमदृक्त्वयि परे यदप्यनुबुद्धिः १९ सती गृहेन नृजगादभवान्

जोनो संजतः सन्नुयुगं निजधर्ममुद्येनानातनृगं नवदिदधज्जहासिको वेदभूज्जडरुगा
 यविभूतिमायां २० श्रीशुक उवाच आक ण्येयं पितुर्वीकं भगवान् सात्वतर्षभः प्रत्याहप
 श्रयानमः प्रहसनश्चक्षणयागिर २१ श्रीभगवानुवाच ब्रह्मवः समवेतार्थतोतेतदुपमन्
 देयन्तः पुत्रानसमुद्दिश्यतत्त्वग्रामउदाहृतः २२ अहंपूयमसावाय्येस्मिन् च द्वारकोकसः स
 वैद्येय्येवदुश्चेष्टविमृश्याः सचराचरम् २३ आत्माक्षुकः स्वयं ज्योतिर्नित्यो न्योनिर्गुणो गुणै
 आत्मसंश्लेषस्तत्तेषु भूतेषु बहुधेयते २४ त्वेवायुर्ज्योतिरापो भूतस्तत्तेषु यथाशयं आवि
 स्तारो ल्यभूर्येको नानात्वेयाससावपि २५ श्रीशुक उवाच एवं भगवता राजन ब्रह्मदेव उदाह
 तं श्रुत्वा विनश्यतानाधीस्तस्मिन् प्रीतिमना अभूत् २६ अथ तत्र कुरुश्रेष्ठ देवकी सर्वदेवता
 श्रुत्वानीतं गुरोः पुत्रमात्मजाभ्यां सुविस्मिता २७ कस्य रामो समाश्राव्य पुत्रान्कं सविहि
 सितान् स्मरंतीरुपणं प्राह वैलक्यादश्रुलोचना २८ दत्तकवाच रामरामा प्रमेयात्मन क
 ल्मयोगेश्वरेश्वर वेदाः हवा विश्वसजामीश्वरावादिपूख्यो २९ कालविध्वस्तसत्त्वानो ग

राम

८५

जामुष्णस्त्वर्तिनां भस्मैरायमाणा नामवतीर्णौ किलाद्यमे ३० यस्यां शंशंशभा
 गेन विश्वो सतिलयादयः भवंति किल विश्वात्मसंत्वाद्याहं गतिंगता ३१ विराम्यतसु
 तादाने गुरुणा किल बोदितो आनित्ययुः पितृस्थानात् गुरुर्वेगुरुदक्षिणां ३२ तथा मे कु
 रूतं कामं युवांयोगेश्वरेश्वरो भोजनं हतान् पुत्रान् कामं यद्रुमागतम् ३३ श्रीऋषि
 रुवाच एवं संनोदितो मात्रा रामः कस्यश्च भारत सुतलंसं विविशतु यो गमायामुपाशि
 तौ ३४ तस्मिन् प्रविष्टा बुपलभ्ये देत्यगर्विश्वात्मे देवं सुतं तथात्मनः तदर्शनात् हृदय
 रिज्जुताशयः सद्यः समुत्थाय न नामसाः न्वयः ३५ तयोः समानीय वरासनं मुदनिवि
 शेयो लत्रमहात्मनोस्तयोः दधारपादावबनित्यतज्जलंसं सर्वदआब्रह्मपुनश्च दंबुह ३६
 समर्हया माससत्तौ विभूतिभिर्महाहं वस्त्राभरणानुलेपनैः तांबूलदीपाः मत्तमसृणा
 दिभिः स्वगोत्रवितात्मसमर्पणेन च ३७ सर्वद्रेसेनो भगवत्सदंबुजं विश्वं नृमुहुः प्रेमवि
 भिन्नयाधिया उवाच हानं दं जलाकुलेक्षणः प्रहृष्टो मातृपगद्गदाः सरः ३८ बलिहवा

भा० ६०५०
॥८६॥

वा॥ नमोऽनंताय बृहते नमः कृत्वा यवेधसे सांख्ययोगविज्ञानाय ब्रह्मणे परमात्मने
३६ दर्शनं वाहिभूतानां दुःप्रापं चाप्यदुर्लभं रजस्तमः स्वभावात् न यन्नः प्राप्नोति यद्वक्ष्या
४० हेत्यनवगंधर्वाः सिद्धविद्याप्रचारणाः यस्मिन् साः पिशाचाश्च भूतप्रमथनाय
काः ४१ विशुद्धसलधाम्यक्षालयिशास्त्रशरीरिणि निसंनिबद्धवेगस्ते वयं नान्ये च ता
दृशाः ४२ केचनोद्भवैरेण भक्त्या केचन कामतः न तथा सत्संख्याः सन्निकृष्टां
रादयः ४३ इदमित्यमिति प्रायस्तव योगेश्वरेश्वर न विंदत्यपि योगेश योगमाया
कुतो वयं ४४ तन्नः प्रसीद निरपेक्ष विमर्ग्य युष्मत्साक्षरविंदधिषणाः न्यग्राह्यं कृ
पात् निष्क्रम्य विश्वशरणां ह्युपलब्धवृत्तिः शंतो यथेक उत सर्वसखेश्वरमि ४५
शाध्यस्मानर्दशितव्येश निष्पापात्कुरुनः प्रभो पुमान्यच्छुद्धयातिष्ठ न चोदनाया
विमुच्यते ४६ आभगवान्वाच आसन्मरीचैः षट्पुत्राङ्गुलीयां प्रथमेतरे देवाः कं
जहसुर्वीक्ष्य सुतां यभितुमुद्यतं ४७ तेनासुरीमगन्पानिमधुनावद्यकर्मणा हिरण्य

॥११॥

॥८६॥

कश्चिोर्जातानीतास्ते योगमायया ४८ देवक्या उदरे जाता राजन कंसविहिंसिताः
सातान् शोचन्त्यात्मज्ञान् शोखं स्मिन्मासं तं तिके ४९ इत एतां नृणेष्वाप्नोमात
शोकापतुसये ततः शापादिनिर्मुक्ता लोकां यास्यंति विज्वरः ५० स्मरेद्रीथः परि
षंगः पतंगः सुद्रमुक् चण्णो घटिमेमत्प्रसादेन पुनर्यास्यंति सद्गतिं ५१ इत्युक्त्वा
तान्समादाय रूढसेनेन पूजितो पुनर्हरि वतीमेत्यमातुः पुत्रानयच्छतां ५२ तान् दृ
ष्ट्वा बालकान् देवी पुत्रत्वे दृष्टुं तस्मिन् परिष्वज्यां कमारोप्य मूर्द्धनि प्रदभीक्ष्ण्यः
५३ अपाययत् तस्मिन् प्रीता सुतस्पर्शपरिभुतं मोहिता मायया विलोयेया सखिः
प्रवर्तते ५४ पीत्वा मत्पयस्तस्याः पीतशेषं गदाभृतः नारायणो गंसंस्पर्श प्र
तिलब्ध्वा त्मदर्शनाः ५५ तेन मत्स्यस्य गोविन्दं देवकीपितरं बलं मिषतां सर्वभूता
नां ययुर्धामदिवौकसां ५६ तं दृष्ट्वा देवकी देवी मता गमननिर्गमं मेने सुविस्मि
ता मायां कंसस्य रचितां नृप ५७ एवं विधान्य दृष्टानि कंसस्य परमात्मनः वीर्यं

पुनस्तवीर्यस्य संस्रनंता निभारत ५८ सतठवाच परदमनुश्रुणोति श्रावयेद्गुमारेश्वरि
 तममृतकीर्त्तैर्वर्णितं व्यासपुत्रैः जगद्वचमिदं तत्तद्वक्तसत्कर्णपूर्वभगवतिकृतचित्तोपाति
 ततस्त्रिमधाम ५९ इति श्रीभागवत महापुराण दशमस्कन्धे महाप्रज्ञानपदनाम पंच
 र्शीतितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मवेदितुमिच्छामः स्वसारं रामकृष्णयोः यथो
 पये मे विजयोयाममासीसितामही १ श्रीशुक उवाच अर्जुन स्त्रीर्यया नानां पथ्यैरन्न
 वनीं प्रभुः गतः प्रभासमश्रुणोन्मातुलेयीं स आत्मनः २ दुर्योधनाय रामस्तोदास्यती
 तिनवाऽपरे तल्लिप्सुः सयतिर्भूता त्रिदंडी द्वारकामगात् ३ तत्र वैवार्थिकान्मासान् न्यवा
 स्तीत्स्वार्थसाधकः पौरैः सभाजितो भीष्मं रामेणाजानता च सः ४ एकदा गृहमा नीय
 आतिथ्येन निमंत्र्यतं श्रद्धयोपहतं भैक्ष्यं बलेन बुभुजे किल ५ सोपश्यतत्र महतीं कन्यां
 वीरमतो हर्यं प्रीत्युल्लेख्य शल्यं भावसुखं मनोदधे ६ सापितं च कमवीक्ष्य नारी
 णां हृदयं गमं हसंती ब्रीडिता पांगी तं न्यस्त हृदये क्षणा ७ तोपरांस प्रनुध्यायन् अंतरं

॥राम॥

॥७७॥

प्रेमपुर्जुनः नलेभेशं भ्रमश्चितः कामेनातिबलीयसा ८ महत्यां देवयात्रायां रथस्थो दुर्ग
 निर्गतां जहागनुमतः पित्रोः कृष्णस्य च महारथः ९ रथस्थो धनुराक्षयशूरं श्वारं हतो
 भयान् विश्राव्य क्रोशतां स्वातां स्वभागं मगराडिव १० तच्छ्रुत्वा सुभितो रामः पर्वणीव
 महा गीवः गृहीतपादः कृष्णेन सुहृदि श्रान्धशाम्यत ११ प्राहिणोत्पारिवहीणि वरक
 च्छोर्मुदाबलः महाधनोपस्करे भरयाश्च न रथो धितः १२ श्रीशुक उवाच कृष्णस्यासीत्
 द्विजश्रेष्ठः श्रुतं देव इति श्रुतः कृष्णेकभक्त्या पूर्णार्थः शान्तः कविरत्नं परः १३ स उवाच वि
 देहसु मिथिलायां गृहाश्रमी अनीदया गता हार्यनिर्वर्तित निजक्रियः १४ यात्रामात्रं
 त्वहरहर्देवा दुपनमस्युत नाधिकांतावता तुष्टः क्रियाश्चक्रे यथाविताः १५ तथा तश्च
 पालो गबहुलाश्च इति श्रुतः मेथिलो निरहं मान उभावप्यभ्युतप्रियो १६ तयोः प्रसन्नो
 भगवान् दारुकेणाहूतं रथं आरुह्य साकं मुनिभिर्विदेहाभ्रययौ विभुः १७ नारदो वाम
 देवो त्रिः कृष्णो रामो सितो रणिः अहं रस्यतिः कण्वो मे त्रयश्च वनादयः १८ तत्र तत्र

तमायांतपोराजानपदानपाः उपतस्थः सार्धहस्ताग्रहेः सूर्यमिवोदितं २८ आनर्तध
 न्वकुरुजांगलकंकमस्यपांचालकुंतिमधुकैकयकोशलाणीः अन्येचतन्मुखसरोजमु
 दारहासस्निग्धेक्षणंनपपुर्दशिभिर्नार्यः २९ तेभ्यःस्ववीक्षणविनष्टतमिहदम्भः
 क्षेमंत्रिलोकगुरुर्यदशंचयच्छन् शृण्वन्दिगंतधवलस्वयशोशुभमंगीतंसुरेर्नभिर
 गाच्छनेकैर्विदेहान् ३० तेभ्युतंप्राप्तमाकर्ण्यपौराजानपदानप अभियुमुदितास्तस्मै
 हीतार्हणपाणयः ३१ दृष्ट्वातुतमश्लोकंप्रीत्युत्फुल्लाननाशयाः केधेतांजलिभिर्नमुः
 श्रुतपूर्वंतथामुनीन् ३२ स्नानुग्रहायसंप्राप्तंमन्वानोतंजगदुरम् मेथिलः श्रुतदेवश्च
 पादयोःपेततुःप्रभोः ३३ निमंत्रयेतांदाशाहमातिथ्येनसहद्विजैः मेथिलः श्रुतदेव
 श्वयुगपत्संहतांजली ३४ भगवांस्तदभिप्रेत्यद्वयोःप्रियविकीर्षया उभयोरविशदे
 हमुभाभ्यांतदलक्षितः ३५ श्रुतमप्यसतोदूरात्जनकःस्वग्रहागतान् आनीतेषास
 नाप्येषुसुखासीनान्महामनाः ३६ प्रवृद्धभक्त्याउद्धर्षहृदयास्त्राविलेखणः नत्वातदंघ्री

राम

८८

नक्षत्राव्यतदपोलोकपाविनीः २८ सकुटुंबोऽवहन्स्त्रीपूजयांचक्रैश्चरन् गंधमाव्यं
 बरकल्पधूपदीपार्धगोदधेः २९ वाचामधुरयाप्रीणन्रुदमाहान्नतर्पितान् पादा
 वंकगतोविष्माः संस्पर्शनशनैर्कैर्मुदा ३० श्रीराजावाच भवान्हिसर्वभूतानांआत्मा
 साक्षीस्वदकप्रभो अथनस्त्वसदांभोजंस्मरतांदरीनगतः ३१ स्वचक्षुदंतंकरुम
 स्मदृगोचरोभवान् यदस्यैकांतभक्तान्मेनानंतः श्रीरजःप्रियः ३२ कोतुलश्चरणभोज
 मेवंविदिसज्जैसुमान् निःकिंचनानोशांतानामुनीनांयस्त्वमात्मदः ३३ योऽवती
 र्यैयक्षोर्वेशेनृणांसंस्तरामिह यशोवितेनेतच्छास्यैत्रेलोकाचरतिनापहं ३४ नमस्तु
 भ्यंभगवतेकृत्स्नायाकुंदविधसे नारायणायऋषयेसुशान्तंतपस्युषे ३५ दिनाभिक
 तिबिभ्रमन्ग्रहान्नोनिवसन्दिजैः समेतःपादरजसापुनीहीदंनिमेःकुलं ३६ इत्युपा
 मंत्रितोराज्ञाभगवान्लोकभावनः उवाचकुर्वन्कल्याणंमिथिलानरयोषिताम् ३७
 श्रुतंदेवोच्युतंप्राप्तंस्वग्रहान्जनकोपथा नत्वामुनीन्सुसंहृद्युन्वासोननर्तह ३८

श्रीशुकः

तणपीठरूपेतेनानीतेष्वपवेश्यसः स्वागतेनाभिर्व्याघ्रीनसभार्योवनिजेसु
 दा ३८ तदंभसामहाभागआत्मानं स गृहान्वयं स्नापयानं चक्रउद्वेल्लव्यसर्वमनोरथः
 ४० फलार्हणोशीरशिवाभतांभसामदासुरभ्यातुलसीकुशांबुजेः आरधयामास
 यथोपपन्नयासपर्ययासत्तविबर्द्धनांधसा ४१ सतर्कयामासकुतोप्रमान्भूतग्राह
 धकूपेपतिनस्यसंगमः यःसर्वतीर्थोस्पदपादेणुभिःकलेनवास्यात्मनिकेतभसु
 रेः ४२ सप्तविष्टानकृतातिथ्यान्श्रुतदेवउपस्थितः सभार्यस्वजनापत्यउवाचोअभि
 मशेनः ४३ अतः ४४ अथनोदर्शनंप्राप्तःपरंपरमपूरुषः यहीदंशक्तिभिःसद्वा
 प्रवक्ष्येत्वात्मसत्तया ४४ यथाशयानःपुरुषोमनंसेवात्ममायया सद्वालोकेपरंस्वाप्न
 मनुविश्यावभासते ४५ शृण्वतांगदतांशश्वदच्चैतांलाउभिर्वदतां नृणांसंवदतामते
 हृदिभास्यमलात्मनां ४६ हृदिस्थिप्यतिदूरस्थःकमेविसिंचेतसोआत्मशक्तिभिर्
 ग्राह्योप्यसुपेतगुणात्मनां ४७ नमोस्तुतेध्यात्मविदांपरात्मनेहनात्मनेस्वात्मविभक्ते

॥राभ॥

॥८८॥

मत्सवे सकारणाकारणलिंगमीयुवेस्वमाययासंवृतहृदय्ये ४८ सत्तंशाधिस्वभ
 त्यात्मःकिंदेवकरवामते एतदंतोनृणांक्लेशेयश्चवानक्षगोचरः ४८ श्री मु क उवा
 च ॥तदुक्तमित्युपाकर्ण्यभगवान्प्रणतार्तिहा गृहीत्वापाणिनापाणिंप्रहसंतमुवा
 चह ५० श्रीभगवानुवाच ब्रह्मंलेःनुग्रहार्थीयसंप्राप्तानविद्यमन्मुनीन् संवरंतिम
 यालोकानपुनंतःपादेणुभिः ५१ देवाःक्षेत्राणितीर्थानिदर्शनस्पृशेनाच्चैनेः शनेः
 पुनंतिकालेनतदप्यर्हंतमेक्षया ५२ ब्राह्मणोऽजन्मनाश्रेयान्सर्वैषांप्राणिनाभिह
 तपसाविद्ययातुष्ट्याकिमुमत्कलयायुतः ५३ नब्राह्मणात्मेदयितंरूपमेतश्चतुर्भुजं
 सर्ववेदमयोविप्रःसर्वदेवमधीक्षहं ५४ दुःप्रज्ञाअविर्हितेवमवजानंतसससवः शु
 रंमांविप्रमात्मानममर्ज्ञादविज्यदृष्टयः ५५ चराचरमिदंविश्वंभावायेवास्येह तव
 मद्रूपाणीतिचेतस्याधतेविप्रोमदीक्षया ५६ तस्माद्ब्रह्मरूपीनेतान्ब्रह्मनमस्य
 इयार्चय एवंचेदर्वितोस्पृशानान्यथाभूरिभूतिभिः ५७ श्रीशुकउवाच सद्ग्रंथंप्रभुणा

दिष्टः सहकृत्मान् द्विजोत्तमान् आराध्यैकात्मभावेनैवेथिलश्चापतद्गतिं ५८ एवं
स्वभक्त्येव राजन भगवान् भक्तभक्तिमान् उषित्वा दिश्य सन्मार्गं पुनर्हरवतीमगात्
॥५९॥ इति श्रीभागवत महापुराणे दशमस्कन्धे पञ्चशीतितमोऽध्यायः ॥८६॥ श्री
कृष्ण ॥ राजो वा ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मण्यनिर्दश्ये निर्गुणो गुणवत्तयः कथं चरंति श्रुतयः साक्षा
त्सदसतः परं १ श्री ॥ क ३ ॥ ॥ बुद्धिद्रियमनः प्राणान् जनानामसज्जस्रभुः मात्रार्थं
च भवार्थं क्वात्मनेऽकल्पनाय च २ सेवासुपनिषद्वाही पूर्वेषां पूर्वजैर्धृता श्रद्धया धार
येद्यत्तांक्षेमं गच्छेदकिंचन ३ अत्र ते वर्णयिष्यामि गाथानां रायणां वितां नारदस्य च
संवादमेषानीं रायणां स च ४ एकदा नारदो लोकान् पर्यटनं भगवत्प्रियः सनातनमधि
दृष्टुं ययौ नारायणाश्रमं ५ यौ वै भारत वर्षे स्मिन् क्षमायसस्तये नृणां धमेतान्नशमो
येतमाकल्यादास्थितस्तपः ६ तत्रोपबिष्टमधिभिः कलापग्रामवासिभिः परितः प्रण
तोऽष्टदिग्मेव कुरुद्वह ७ तस्मै खलोच भगवान् नृत्तधीणाश्च प्वतामिदं यो ब्रह्मवादः

१. राय॥
॥ ९० ॥

पूर्वेषां जनलोकनिवासिनां ८ भगवानुवाच स्वायं भुव ब्रह्मसत्रं तनलोके भवसु
ए तत्र स्थानां मानसानां मुनीनाम् ईरुतसो ९ श्वेतद्विपंगतवतिलयि द्रष्टुं तदीश्वरं
ब्रह्मवादः सुसंवृतः श्रुतयो यत्र शरते तत्र ह्ययमभूत्प्रस्वर्गमायमनुदृष्ट्वा १० तुल्य
श्रुततपः शीलास्कल्पस्त्रीयारिभ्यः आर्चकः प्रवचनमेकं शुश्रूषवो परं ११ स
नेदन्तानां स्वसृष्टिमिदमापीयशयानं स दृश किमिदं तदेते बोधयान् चक्रुस्तत्त्वैर्गैः श्रु
तयः परं १२ यथा शयानं संस्मृजं बं दिनस्तस्य एकमेः प्रत्युषेभ्यः सुप्तो कैथयं सनुजीविः
१३ श्रुतयः क्रतुः जयतयः सुतामजितदोषगभीतगुणान् लमसि यदात्मना समवर्द्ध
समस्तभगः अगजगदोक्तसामखिलशक्त्यवबोधकते क्विदं जयात्मना च चरतोऽ
नुचरेन्निगमः १४ बहदुपलब्धमेतदवयं स्ववशेषतया यत उदयास्तमयो विकृतेर्मदि
वाः विकृतात् अतः क्रूरयोऽदृष्टस्त्वयि मनोवचनाचरितं कथमप्यथा भवंति भुवि दत्तप
दा निरुणां १५ इति तव सूर्यस्य धिपतेऽखिललोकमलक्षपणकथामताब्धिमवगाथा

पि
वी

तपांसि नहुः किमुत पुनः स्वधामविधुताशयकालगुणाः परमभनंतियेयदमजससुखा
 नुभवं १६ दतयश्चस्वसंयसुभतोयदितेनुविधामहृद्मादयोऽमसजनयदनुग्रहतः
 पुरुषविद्योन्वयोन्नवरमोन्नमयादिषुयः सदसतः परत्तमथयेदेषवशेषमतं ७ उदरमु
 पासतेयः ऋषिवत्समुकूपैदशः परिसरपङ्क्तिहृदयमारुणयोदहरं ततउदगादतंतत
 वधामशिरः परमपुनरिहयत्समेत्यनपतंतिकतांतमुखे १८ खरुतविवित्रयोनिषुवि
 शन्निवेहेतुनयातरतमतश्चकाश्यनलवत्स्वरुतानुकृतिः अथवितथासम्प्रवितथंतव
 धामसमंविज्रथियोन्वयंयमिविपंन्यवणकरसं १९ खरुतपुरेष्मभीष्मबहिरंतरसंवरणं
 तवपुरुषवदंयखिलशक्तिधत्तोशरुतं इतिनृगतिविविन्मकवयोनिगमावपनंभवतउ
 पासतैश्चिमभवंभुविविश्रसिताः २० दुखगमात्मतलनिगमायतवास्तनोश्चरितमहा
 मताब्धिपरिवर्तपरिश्रमणाः नपरिलयंतिकेविदपवर्गमपीश्वरतेवरणसरोजहंसकुल
 संगविसृष्टगृहाः २१ तदनुपथंकुलायमिदमात्ममुहन्नियवच्चरतितयोन्मुखितयिहिते

रम

९१

प्रियआत्मनिच नवतरमंस्यहोअसदुपासनयात्महनोयदनुशयाभ्रमंसुखभयेकु
 शरीरभतः २२ निभतमरुमनोसदृढयोगयुतोहृदियन्मुनयउपासतेतदस्योपिप
 युः स्मरणान् स्त्रियउरंग्रोमोगमुजंरुविषक्तवोवयमपितेसमाः समदेशोप्रिसरोजं
 सुधाः २३ कइहनुवेदवतावरजन्मलयोगसंरयतउदगादुर्ध्वमनुदेवगणाउभये तर्हि
 नसन्नासदुभयंनचकालजवः किमपिनतत्रशास्त्रमवकृष्यशयीतयदा २४ जनिम
 सतः सतोमृतिमुतात्मनियेवभिदांविपणमत्तंस्मरंलुपदिशंतितआरुपितेः त्रिगुण
 मयः पुमानितिभिदायदबोधकृतात्वयिनततः परत्रसभवेदवबोधरसे २५ सदि
 वमनस्त्रिवृत्तपिविभाससद्यमनुजात्सदभिमशंसरोषमिदमात्मतयात्माविदुः
 नहि विकृतियजंतिकनकस्यतदात्मतयास्वरुतमनुप्रविष्टमिदमात्मतयावसितं
 २६ तवपरिचरंत्यखिलसत्त्वनिकेतनयातउतपदाक्रमंत्यविगणय्यशिशोनि
 र्कतेः परिवयसेपश्वनिवगिराविबुधानपितांस्तपिकृतंसीहृदाः खलुपुनंतिनयेवि

धि

मुखाः ३१ लमकरणः स्वराऽखिलकारकशक्तिधरस्तबबलिमुहं निसमदं सजयानि
 मिषाः वर्षभुजोखिलक्षितिपेतेरिवविश्वस्तजोविदधति यत्रयेत्वधिकृताभवत्तक्षि
 ताः ३२ स्थिरजातयः स्युरज्योत्यनिमित्तयुजोविहरुदीक्षयायदिपरस्थविमुक्त
 तः नहिपरमस्यकश्चिदपरोनपरश्चभवेद्विद्यतइवापदस्यनवश्रूयतुलां दधतः ३३
 अपरिमिताभ्रवास्तनुभंतायदिसर्वगतास्तर्हि नशास्येतेति नियमोभ्रवनेतरथा
 अननिचयमयंतदविमुच्यनियंतभवेत्सममनुजानतांयदमतंमतदुष्टतया ३४
 नघटतउद्भवः प्रकृतिपुरुषयोरज्योरुभययुजाभवंत्यसुभतो जलबुद्बुदवत् त्वयि
 तस्मेततो विविधनामगुणेः परमेसरितस्वार्णवेमधुनिलस्युरशेषरसाः ३५
 नष्टवमाययाभ्रममैश्वर्यगत्यभशं त्वयिसुधियोऽभवेदधतिभावमनुप्रभव
 कथमनुवर्ततेभवभयंतवय इकुटिः सजतिमुहुस्तणेमिरभवत्क्षरणेषुभयं ३६
 विज्ञेत्तहृषीकवायुभिरदांतमनस्करगंयइहयतंतित्यनुमतिलोलमुपायखिदः

राम

९२

असनशतान्विताः सभवायगुरेश्वरणं वणिजइवाजसंयकृतकर्णधराजलधो
 ३७ सज्जनसुतात्मदारधनधामधरासुरथेस्त्वयिसति किं नृणां श्रयत आत्मनि
 सर्वस्वे इतिसद्विज्ञानतांमिथुनतोरतयेचरतां सुखयतिकोन्विहस्वविहृतेस्वनि
 रस्तभगे ३८ भुविपुरुषुण्यतीर्थसदनान्पश्योविमदास्तउतभवसादुबुजहरोऽयमि
 दंश्चितलाः दधतिसकृन्मनस्त्वयि य आत्मनि निलसुखेन पुनरुपासते पुरुषसारहर
 वसयान् ३९ सतइदमुत्थितंसदिति चेन्ननुतर्कहंतं व्यभिचरतिकचक्रचमयानत
 थोभयगुक् अवहृतेयेविकल्पइक्षितांधपरपरयाभ्रमयतिभारतीतउत्तुतिभिरुच्य
 जगन् ४० नयदिदमग्रासनभविष्यदतोनिधनादनुमित्तं तं तालयि विभातिम
 धेकरसे अतउपमीयतेद्रविणजातिविकल्पयथेर्वितथमनोविलासमज्जमित्यव
 यंत्यबुधाः ४१ सयदज्जात्वात्तामनुशयीतगुणांश्चतुष्वनभजतिसरूपतां तदनु
 मस्युमपेतभगः तमुतजहासितामहिरिवलचमातभंगामहसिमहीयसेऽहगुणित

३ परिमयभगः ३८ यदि न स मुद्धरंति यत्तयो हृदिकामजरादुरधिगमोसतां हृदिग
तोस्मत्तकं ठमणिः अमुत्पयोगिनामुभयतोऽप्यसुखं भगवन्पगतां तकादनधि
रूपदाभ्यवतः ३९ तदवगमीनेवेति भवदुःखशुभाशुभयोगुणविगुणान्वयांस्तर्हि
हृदभतांचगिरः अनुयुगमन्वहंसगुणगीतपरंपरयाश्रवणभतोयतस्त्वमपवर्ग
गतिर्मनुजैः ४० युपतयएवतेनययुरंतमनंततयास्त्वमपियदंतरां निचयाननुसा
वरणाः खड्गवजासिवांतिवयसासहयश्रुतयस्त्वयि हिरण्यसंततिरिजनेनभवति
धनाः ४१ श्रीभगवानुवाच इत्येतद्ब्रह्मणः पुनश्चाश्रुत्वात्मानुशासनं सनेदनम
थानर्चः सिद्धतात्मात्मनोगतिं ४२ इत्यशेषसमाम्नायपुण्योपनिषद्सः स
मुद्धतः पूर्वजातेर्मीमयानेर्महात्मभिः ४३ त्वंचैतद्ब्रह्मदायादश्रद्धयात्मानुशास
नं धारयंश्चरणां कामकामानां भर्जनं नृणां ४४ श्रीशुक उवाच एवं स क्रयिणा
दिशंगृहीत्वाश्रद्धयात्मवान् पूर्णः श्रुतधरो राजन् आहवीरव्रतो मुनिः ४५ श्रीना

७

॥ राम ॥

॥ ९३ ॥

श्रीशुकः

१६ उवाच नमस्तस्मै भगवते रुक्मायामलकीनिये यो धत्ते सर्वभूतानाम वनो यो
शतीः कलाः ४६ इत्याद्यमधिमानम्यतस्त्रिष्यांश्च महामनाः ततो गादाश्रमं
साक्षात्सिन्धुर्देवाय न स्यमे ७ सभाजितो भगवता कृतासनपरिग्रहः तस्मै
तद्गुणायामासनायणमुखात्श्रुतं ४८ इत्येतद्गुणितं राजन् धनः प्रश्नः कृतं
स्तया यथा ब्रह्मण्यनिर्दश्येनिगुणेपिमनश्चरेत् ४९ योऽस्यात्सेसकआदिम
ध्यनिधने योऽव्यक्तजीवेश्वरोयः स श्रेष्ठमनुप्रविश्य क्रयिणा चक्रे पुरः शास्तिताः
यंसंपद्यन्तहास्यजामनुशयीमुत्तः कुलायं यथा तं कैवल्यनिरस्तयो निमभयं
ध्यायेदजस्त्रहं ॥ ५० ॥ इति श्रीभगवत्समहापुराणे दशमस्कंधे सप्तषीतितमोऽ
ध्यायः ॥ ५१ ॥ गतोवाच ॥ देवासुरमनुष्येषु भजंस्स शिवं शिवं प्रापसेधनिनोभो
जाननुलक्ष्म्याः पतिं हरिं १ एतद्देदितुमिष्टामिसंदेहोत्रमहानदिनः विरुद्धरील
योः प्रभोः विरुद्धभजतोगतिः २ श्रीशुक उवाच शिवः शक्तियुतः शश्वत्रिलिगो

गुणसंवृतः वैकारिकस्तेजसश्चतामसश्चेत्यहं त्रिधा ३ ततो विकारा अभवन् षोड-
 शामीषु किंचन उपाधावनविभक्तीनां सवीसामश्नुते गतिं ४ हरिर्हृदि निर्गुणः सासा-
 सुखः प्रकृतेः परः सर्ववत्क उपद्रष्टा तं भजन् निर्गुणो भवेत् ५ निवृत्तेष्वश्वमेधेषु रा-
 जायुष्मसितामहः शृण्वभगवतो धर्मान एष्टु दिदमव्युत् ६ स आह भगवांस्तस्मै
 प्रीतः शृण्वेष्वेव प्रभुः नृणानि श्रेयसार्थी यो वतीर्णीयदोः कुले ७ श्री भगवानुवाच
 यस्याहमनुगच्छामि हरिश्चित्तद्वन्द्वं शनैः ततो धनं त्यजं त्यस्य स्वजनादुत्पद्यते ८
 स यदा विनयो योगो निवृत्तः स्याद्भूते हया मंसरेः कृते मे त्रस्य करिष्ये मदनुग्रहं ९
 तद्भूलपरमं सस्मं विन्मात्रं सदनं तं अतो मां सुदुराग्रं हि तान्यं भजते जनः १० तत-
 स्त आशुतोषेभ्यो लब्ध्वा ज्य श्रियो दृताः मत्ताः प्रमत्ता वरदानं विस्मरंस्वजानते ११
 कृपया न शप प्रसादयेति शत्रुं हविस्सुशिवादयः सद्यः शप प्रसादो गशिवा-
 ब्रह्मानवाव्युतः १२ अत्रैवोदाहरतीममिति हासं पुरा तनं वकासुराय गिरिश

वरं दत्तापसंकटम् १३ एको नामासुरः पुत्रः शकुनिः पथिनारं दृष्ट्वा श्रुतोषं पप्रच्छ देवे-
 बुन्निषु दुर्मतिः १४ स आह देवंगिरिश मुपाधावाशुसिधतिं योऽप्याभ्यां गुणदोषा-
 भ्यामाशुतुष्यति कुप्यति १५ दशस्य बाणयोस्तुष्टः सुवतो वैदिनो रिक् एष्वयं म-
 तुलं दत्ता तत आपाशुसंकटं १६ इत्यादिष्टस्तमसुरः उपाधावस्त्वगात्रतः केदार-
 आत्मक्रव्येणानुक्रान्तिमुखं हरं १७ देवोपलब्धिं मप्राप्य निर्वेदास्तप्तमहनि शि-
 रो वृश्चस्त्वधितिना ततीर्य किञ्चन मूर्द्धनं १८ तदा महाकारुणिकः स धर्म्मं शिष्याव-
 यं चानिखिलितो नलात् तिगृह्य दोर्भा भुजयोर्व्यवारयत् तस्य शर्म्माभ्युपस्कृ-
 ताकृतिः १९ तमाह बांगालमलं वृणीष्व मे यथा भिकामं वितरामि ते वरं प्रीयेम तो-
 येन नृणां प्रपद्यतामहं त्वया त्माभशमर्थं ते वृथा २० देवेश च त्रेपापीयान वरं भूत-
 भयावहं यस्य यस्य करं शीलं ध्यास्य सन्निधतामिति २१ तच्छ्रुत्वा भगवान् रुद्रो दुर्मना-
 इव भारत २२ मिति प्रहसंस्तस्मै देहे रम्यं तथा २३ इत्युक्तः सासुरानूतंगो गिरिहरणसा

लसः सनद्वरपरीक्षार्थंशंभोर्मूर्ध्नि किलासुरः सहस्रं धातुमारोभे सोविभ्यस्वकृताश्रि
 नः २३ तेनोपसृष्टः सन्नसः पराधावस्ववपुः यावदंतं दिवाभूमेः काष्ठानामुदगादुद
 क २४ अजानंतः प्रतिविधितृष्णीमासन्तुरेश्वराः ततो वैकुण्ठमगमत भास्वरतमसः
 परं २५ यत्र नारायणः साक्षात् न्यासिनां परमागतिः शान्तानां न्यस्तदंशानां यतो
 नावर्तते गतः २६ तंतथा म्यसनंदं दृष्ट्वा भगवान् नृजिनादेनः दूरतः स्युदियाभूत्वा बहु
 को योगमायया २७ मेखलाजिनदंडाद्यैः स्तेजसानि रिवोज्ज्वलन् अभिवाद्या मा
 सचतंकुशपाणिर्विनीतवत् २८ श्रीभगवान्वाच शकुनेय भवानव्यक्तं श्रान्तं किं
 दूरमागतः क्षणविश्रम्यतां पुंस आत्मायं सर्वकामधुकु २९ यदितः श्रवणाया लं
 युष्मद्यवसितं प्रभो भण्यतां प्रायशः पुंभि र्यतेः स्वार्थान्समीहते ३० श्रीशुक उवाच
 एवं भगवता एषा वचसामतवर्षिणा गतकमो ब्रवीत्स्मे यथा पूर्वमनुष्ठितं ३१ श्री
 भगवान्वाच एवं चेत्तद्द्विद्वयं वयं श्रद्धाधीमहि यो दक्षशपासे शान्यं प्राप्तः मेन

॥रम॥

॥९५॥

पिशचावगृह ३२ यदिवः सन्नविश्रंभोदानवैर्द्वजगद्गुरो तर्ह्यं गाश्रुस्वशिरसि हस्तं न्यस्य प्रती
 यतां ३३ यद्यसंयवः शंभोः कथं विद्वानवर्षभ तदेवं जलस्य स्रवचं न यदृक्ता न तं पुनः
 ३४ शुक उवाच इत्थं भगवता चित्रैर्वैवोभिः संयुपशलेः भिन्नार्थैर्विस्मृतः श्रीसिंह
 संकुमतिर्यथात् ३५ अथापतश्चिन्नशिरा वज्राहतस्वक्षणात् जयशब्देन मः शब्दः
 साधुशब्दो भवद्विभि ३६ मुमुक्षुः पुष्यवर्षाणि हते पापे रुकासुरे देवर्षिपितृगंधर्वा मो
 चितः संकटास्थिवः ३७ मुक्तगिरिशमभ्याह भगवान् पुरुषोत्तमः अहो देवमहादेव पा
 पायस्तेन पाप्माना ३८ हतः को नु महत्स्वी शजंतु वैरुत किल्बिषः क्षमी स्यात् किमु वि
 श्वेश कृतागस्तो जगद्गुरो ३९ य एवमव्याकृतशक्त्युदन्वतः परस्य साक्षात् परमात्म
 नो हरेः गिरित्रमोक्षं कथयेत् शृणोति वा विमुच्यते संसृतिभिस्तथारिभिः ४० इति
 श्रीभगवत्तमहापुराणे दशमस्कन्धे रुद्रमोक्षणं नामाः द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥९५॥
 श्रीशुक उवाच ॥ सरस्वत्यास्तरे राजन् ऋषयः सन्नमासत वितर्कैः समभूतेषां त्रिष्वधी

॥ भा० ६०३० ॥
॥ ६६ ॥

शेषकोमहान् १ तस्य जिज्ञासया तैवेभ्युं ब्रह्मसु तं प ततस्तस्यैव प्रेषयामासुः सोभ्यग
द्रक्षणः सभा २ न तस्मै प्रद्वं स्तोत्रं च के सत्वपरीक्षया तस्मै च को धर्मगवान् प्रज्ज
नस्वेन तेजसा ३ स आत्मन्युत्थितं मन्युमात्मजायात्मना प्रभुः अशीशमयथावर्हि
खयो न्यावारिणा प्रभुः ४ ततः केलासमगमसतं देवो महेश्वरः परिरुद्धं समारेभ
उत्थाय भ्रातरं मुदा नेष्ट्रे त्वमस्युत्पथग इति देवश्च को पद ५ अस्तमुद्यम्य तं हनुमा
रभे तिग्मलोचनः पतित्वा पादयोर्दवी सां त्वया प्राप्तं तं गिर ६ अथोजगाम वेकुंद्य
त्रेदेवो जनार्दनः शयानं श्रिय उत्संगे पशवश्च स्यता उयत् ७ तत उत्थाय भगवान् स
ह लक्ष्म्या सतांगतिः खतव्यादव हलाशुननाम शिरसा मुनिं ८ आहते स्वागतं ब्रह्म
निष्पीडात्रासेनेक्षणं अजानतामागतान् वः संतुमहे सिनः प्रभो ९ अतीव कोमलो
तात चरणौ ते म हामुने इत्युक्त्वा विप्रवरणो महे पन्त्वेन पाणिना १० पुनीहिसहलोकं
मालोकपालांश्च मद्रतान् पादोदकेन भवतस्तीर्थानां तीर्थकारिणा ११ अथाहं भग

॥ राम ॥
॥ ६६ ॥

वलक्ष्या आसमेकां तभाजनं वस्यसुरसिमेभृतिर्भवसादहतांसः १२ श्रीशु
क उवाच एवं ब्रुवति वैकुण्ठे भगुल्लन्मंद्रयागिरि निवृत्तस्तर्पितस्तस्तीर्णभक्त्युक्तं शेष
लोचनः १३ पुनश्च सत्रमात्रं न्यमुनीनां ब्रह्मवादिनां सानुभूतमशेषेण यजनं भ
गुर्वर्णयत् १४ तन्निशम्याथ मुनयो विस्मिता मुक्तसंशयाः भूयांसं श्रद्धधुर्विस्तु
यतः शान्तिर्यतोभयं १५ धर्मः साक्षाद्यतो ज्ञानं वेदगम्यं च न दत्तं ऐश्वर्यं चाश्रया
यस्माद्यशः श्वात्ममलापहं १६ मुनीनां न्यस्तदंशानां शानां सभवेतसां अकिंच
नानां साधूनां यमाहुः परमांगति १७ सत्वं यस्य प्रियामर्तिर्ब्राह्मणास्त्रिष्टे देवता
भजंस्तनाशिषः शान्तायं वा निपुणबुद्धयः १८ त्रिविधा रूतयस्तस्य राससा
असुराः सुराः गुणिन्यामायया सस्थाः सत्वं तत्तीर्थसाधनं १९ श्रीशुक उवाच
एवं सारस्वता विप्रानृणां संशयमुक्तये पुरुषस्य पदं भोजसेवया तद्गतिं गताः
२० सत्तु उवाच ह्येतन्मुनितनयास्य पद्मगंधपीयूषं भवभयभिसरस्य पुंसः

शुक्लोक्यंश्रवणपुरेः पिबं त्यभीक्ष्णं पांथो ध्वभ्रमणपरिश्रमेन हाति २३ श्रीशुक
 उवाच एकदा हारवत्यां तु विप्रपत्न्याः कुमारकः जातमात्रो भुवं स्पृष्ट्वा ममारुकि
 लभारत २४ विप्रो गृहीत्वा मत्तं कंठजहार्युपधाय सः इदं प्रोवाच विलपन्नातुर
 दीनमानसः २५ ब्रह्मादिषुः शठधियो लुब्धस्य विषयात्मनः सन्नबन्धोः कमरा
 यासंचलं मे गतोऽभेकः २६ हिंसाविहारं न पतिदुःशीलमजितैर्द्रियं प्रजाभजं
 सः सीदंति दरिद्रा नि स दुःखिताः २७ एवं हितीयं विप्रार्थिस्तृतीयं लेवं मे वच वि
 सत्यसमृद्धपरितो गाथां समगायत २८ तामर्जुन उपश्रुत्य कर्हि चित्ते शवान्तिके
 परेत न व मे बाले ब्राह्मणं समभाषत २९ किं चिद्ब्रह्मस्त्वन्निवास इह नास्ति धनु
 र्द्वैः राज्यस्य बंधुरे तैव ब्राह्मणाः सत्रा आसते ३० धनदा रात्मजा एकाय त्रेशो वंति ब्रा
 ह्मणाः तैव राजन्यवेषेण न राजीवंसु भराः ३१ अहं प्रजावां भगवन् रक्षिष्ये दी
 नयोरिह अनिस्तीर्णप्रतिज्ञाग्निं प्रवेक्ष्य हतकल्मषः ३२ ब्राह्मण उवाच संकषे

॥राम॥

॥९७॥

श्रीशुक

णा वासुदेवः प्रशुक्लो धन्विनां वरः अनिरुद्धा प्रतिरथो न ज्ञातुं शक्नुवंति यतः ३३ तल
 यं नु भवान्कर्मदुःकरं जगदीश्वरेः चिकीर्षसितं बालिष्यात न श्रद्धा हवेयं ३४ अर्जु
 न उवाच नाहं संकषेण ब्रह्म न न कलसः काश्चिरेव अहं वा अर्जुनो नाम गां दीवं यस्य
 वेधतुः ३५ मा वमं स्याम म ब्रह्म न वीर्यं त्र्यंबक तोषणं मस्यं विजित्य प्रधेन आनेष्ये त
 प्रजां प्रभो ३६ एवं विश्रंभितो विप्रः फाल्गुनेन परंतप जगाम स्वगृहं प्रीतः पार्थ वीर्ये नि
 शामयन् ३७ प्रसन्निकाल आसन्नै भायौ याद्विजसत्तमः पाहि पाहि प्रजां मत्सो गिरा
 हाजुं न मातुरः ३८ स उपस्पृश्य श्रुत्वां भो नमस्कृत्य मे हृश्वरं दिव्यान् यस्त्राणि संस्पृश्य स
 ज्यंगां दीवमा देदे ३९ न्यरुणस्स तिकागारं शनौ नास्त्रयाजितेः तिर्यग्ध्वं मधः पार्थ
 श्रकार शरपंजरं ४० ततः कुमारः संजातो विप्रपत्न्या रुदं मुहुः सद्योऽदशन मापेद स
 शरीरं विहाय सा ४१ तदा हविप्रो विजयं विनिदं कलसं निधौ मोक्षं पश्यत मेवाहं
 श्रद्धेक्षी बकस्य न ४० न प्रशुक्लानां निरुद्धानां मोनवकेशवः यस्य प्रजाः परित्रातुं

कोन्यस्तद्वितेश्वरः ४१ धिगर्जुनं मघावा दधिगात्मश्लाघिनो धनुः देवोपसदं योमो
 व्यादानिनीषति दुर्मतिः ४२ एवं शपति विप्रैर्बो विद्यामास्था यफालुनः ययौ संय
 मनीमाश्रुयत्रास्त्रिभगवान् यमः ४३ विप्रापस्यमवस्थाणस्ततरे श्रीमगासुरीं आग्ने
 यीनेर्ऋती सोम्या वायव्या वाहणीमथ रसातलेनाकष्टं धिष्यान् यन्यासुरा मुधः
 ४४ ततोऽलम्बद्भिजसुतो ह्यनिस्तीर्णप्रतिश्रुतः अग्निविविषुः कृत्स्नप्रसुक्तः प्र
 तिषेधता ४५ दरीयेद्भिजसून् स्तेमावद्यात्मानमात्मनाः येते हि कीर्तिविमलास्था
 पयिष्यन्ति नो नराः ४६ इति संभाष्य भगवान् अर्जुनेन संहेश्वरः दिव्यस्वरथमास्था
 यप्रतीचीं दिशमाविशत् ४७ सप्तद्वीपांस्तसिं धून् सप्तसप्तगिरीनथ लोका लोके
 तथा तीत्य विवेश सुमहत्तमः ४८ तत्राश्वशेव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकाः तमसि
 भृशगतयो बभूवुर्भरतर्षभ ४९ तादृष्ट्वा भगवान् कृत्स्नामहायोगेश्वरेश्वरः सहस्रा
 दित्यसंकाशं खचक्रं प्राहिणोत्सुरः ५० तमः सुधोरंगहनं कृतं महत् विदारयद्भरित

राम
६८

रणशेषिषा मनोजवं निर्विषि सुदर्शनं गुणच्युतो रामशरो यथावत् ५१ क्षरेण
 चक्रानुपधेन ततमः परंपरं योतिरन्तपारं समश्रुवानं प्रसमीक्ष्य फालुनः प्रक
 ढिताक्षोऽपि दधेक्षिणी कुम्भे ५२ ततः प्रविष्टः सलिलेन भस्वता बलीयसे जहद्दुर्म
 भक्षणं तत्राद्भुतं वैभवमंशुमत्तमं भ्राजन्मणिश्लंभसहस्रशोभितं ५३ तस्मिन्
 हाभीममनंतमद्भुतं सहस्रमूर्द्धन्यफणा मणिमुभिः विभ्राजमानं दिगुणोत्तमं
 क्षणं सितावलाभं शितिकरजिह्वं ५४ ददर्श तद्भोगसुखासनं विभुं महाभुगवं
 पुरुषोत्तमोत्तमं सांशुबुधमं सुपिशंगवा ससंप्रसन्नवक्त्रं रविगयनेक्षणं ५५
 महामणित्रातकिरीटकुंडलप्रभापरिक्षिप्तसहस्रकुंतलं प्रलंबचावैष्टभुजं सको
 सुभश्रीवत्सलक्ष्म्या वनमालयावृतं ५६ सुनंदनं दप्रमुखैः स्व पावैर्देः श्रुक्रादिभि
 र्मूर्तिधरैर्मजायुधैः पुष्टाश्रिया कीर्त्यया खिलर्द्धिभिर्निषेव्यमाणं परमेष्ठिना प
 तितं ५७ ववंद आत्मानमजंतमच्युतो जिह्मश्च तद्दर्शनं जातसाध्वसः तावाहं साप

मेशिनां प्रभुर्वंशं जली सस्मितमूर्त्तया गिर ५८ द्विजात्मजा ये पुत्रवयोर्दिदृक्षुः
 मयोपनीता भुवि धर्ममुत्तये कलावतीर्णावबनेर्भरासुरान् हस्ते हभूयस्त्वरयेन
 मंतिमे ५९ पूर्णकामावपियुवां नरनारायणादसी धर्मभावरतास्थिसेऋषभो
 लोकसंग्रहं ६० इत्यादिशोभगवता तोरुसोपरमेशिना अमितानम्यभमानमा
 दाय द्विजदारकान् ६१ न्यवेर्तेतां स्वकंधामसंग्रहो यथागतं विप्राय ददत्तुः पुत्रो
 नयथारूपं पथावयः ६२ निशम्य वेत्सबंधामपार्यः परमविस्मितः यत्किं विस्रो
 रूपं पुंसां मेनेरुत्सानुकंपितं ६३ इतीदृशान्यनेकानि वीर्योणी ह प्रदर्शयन् तुमुजे
 विषयान् ग्राम्यानीतिनास्पर्जितैर्मखैः ६४ प्रववर्षा खिलाकामान्नजासु ब्राह्मणा
 दिषु यथाकालं यथैवं शोभगवान् श्रेष्ठमास्थितः ६५ हलान्नपानार्थमिह स्थान्वा
 तयित्वा जुनादिभिः अंतसावर्तयामास धर्ममुत्तादिभिः ६६ इति श्रीभा
 गवतमहापुराण दशमस्कंधे द्विजकुमारहर्षणं नाम नवाशीतं तमाध्यायः ॥

॥यम॥

॥६॥

॥३॥

॥ श्रीश्रायक उवाच ॥ सुखं स्वपुण्यानि वसनहारकायांश्च यः पतिः सर्वसंपत्समश्चायं
 जुष्टायां वसिष्ठं गवेः १ स्त्रीभिश्चात्तमं वेषाभिर्नवं यो वनकांतिभिः कंदुकादिभि
 र्हर्म्येषु क्रीडंतीभिस्तडितयुभिः २ नित्यं संकुलमार्गायां मदभ्युत्थितं गजेः खलेकं
 तेभिरैश्वर्यैश्च कनकोज्वले ३ उद्यानोपवनाढ्यायां पुष्पितदुमराजिषु निर्विश
 द्यं गविहर्गेनादितायां समंततः ४ रमेवोऽशसाहस्यपत्नीनामेकवत्स्रभः तावदि
 वित्रस्तो सौतं जेहृषुमहर्द्विषु ५ प्रोक्तुल्लोसलकल्लाह्ममुदोभोजेरणुभिः वासि
 तामलतोयेषु कृज्जितकुलेषु ६ विजहार विगाह्योभो हरे निषुमहोदयः कुबकुं
 कुमलसिंहांगः परिरथ्यश्च योषितां ७ उपगीयमानो गंधर्वैर्मदंगपणवानकान्
 वादयद्भिर्मुदावीणां सप्तमागधुवंदिभिः ८ सिच्यमानोऽन्युतस्ताभिर्हसंतीभि
 स्मेरुवंकैः प्रति सिचन् विचिक्रीडियसीभिर्यक्षराडिब ९ ताकिन्नवस्वविद्वतो
 क्वप्रदेशः सिंचयः उद्धतवह्मकवरप्रसन्ताः कांतस्मेरुचकजिहीषतयोपगुह्यजा

तस्मरेत्सवलसद्दनाविरजुः १० रुक्मस्तुतस्तनविषज्जितकुंकुमस्रकृत्तीगमि
 षंगधुतकुंतलदंबंधः सिंचमुद्गुर्युवतिभिः प्रतिविच्यमानोरमेकरेशुभिरिवेभ
 पतिःपरीतः ११ नयानानर्तकीनाचगीतवाद्योपजीविनां क्रीडाःलंकारवासा
 सिरुत्पोदात्तस्यचस्त्रियाः १२ रुक्मस्येवंविहरतोगसालापेक्षितस्मिन्नेः नमो
 स्त्रेलिपरिषंगैः स्त्रीणां किलहताधियः १३ ऊचुर्मुकुंदैकधियागिरुन्मत्तवज्जड
 भित्तयंत्योऽरविंदासंतापिमेगदत्तः शृणु १४ महिष्यद्रुः कुररिविलपसिखीननिश
 नशेषेखपितिजगतिरग्यामीश्वरोगुप्तबोधः वयमिवसखिकच्चिद्राठनिर्विडचेना
 नलिननयनहासोदारलीलेक्षितेन १५ मेत्रेनमीलयसिनक्तमदृष्टबंधुस्त्वरोरवी
 धिकरणंबतचक्रवाकि दास्यंगतावयमिवाऽन्युतपादनुष्टुकिंवास्त्रजंस्वद्वयसेक
 बरेणबोहं १६ भोभोसदानिष्टनसेडदन्वन्नलभ्यनिद्रोधिगतप्रजागरः किंवा मुकुंदा
 पहतात्मलांछनःप्राप्तादशंलंचगतोदुरस्ययाम् १७ त्वंयस्मण्णाबलवतासिगही

॥राम॥

॥९००॥

तदंशोक्षीणस्तमोननिजदीधितिभिः क्षिणोषि कच्चिन्मुकुंदगदितानियथावयं त्वं वि
 स्मस्यभोस्यगितगीरुपलक्ष्यसेनः १८ किंलाचरितमस्माभिर्मलयानिलतेप्रियं
 गोविंदापांगनिर्भिन्नेहृदयरसिनः स्मरं १९ मेघश्रीमंस्त्वमसिदधितोयादवैश्य
 नूनंश्रीवत्सांकवयमिवभवान्ध्यायतिप्रमबद्धः अत्युक्तः शबलहृदयोस्मदि
 धोवाध्यधाराः स्मलास्मलाविस्त्रजसिमुद्गुः खदस्तल्यसंगः २० प्रियरावपदा
 निभाषसेमत्तसंजीविकयाः नयागिर कखाणिकिमथ्यतेप्रियंवदमेवलितकंठ
 कोकिल २१ नवलसिनवदस्युदारबुद्धेक्षितिधरचित्तयसेमहांतमर्थं अपिबतव
 मुदेवनंदनां प्रियवयमिवकामयसेस्तनेर्विधर्तुम् २२ शुष्यद्रुः केशितटौबतसिं
 धुपत्यः संप्रत्यपास्तकमलश्रिपश्यभर्तुः यद्द्वयंयदुपतेः प्रणयावलोकमप्राप्य
 मुष्टहृदयाः पुरस्कृतिताः स्म २३ हंसस्वागतमास्यतापिबपयोब्रह्मंगशौरेः कथां
 दूतंलानुविशमकच्चिदजितः सस्यास्तुक्तपुरा किंवानश्रलसौहृदः स्मरतितेक

रुक्मतरा

स्माद्भजाभावयं होशलापयकामदं श्रियमते सैवैकनिष्ठास्त्रियां २४ इतीदृशेन भा
वेन कृत्स्नयोगेश्वरेश्वरे क्रियमाणेन माधव्योलेभिरेपरमांगतिं २५ श्रुतमात्रोपियः
स्त्रीणां प्रसङ्गाकर्षते मनः इरुगायोरुगीतो वापश्यंतीनां कुतः पुनः २६ याः संप
र्षचरन् प्रेम्णा पादसंवाहनादिभिः जगद्गुरुं भर्तुं बुद्ध्या तासां किं वर्णयेते तपः २७
वेवेदोदितं धर्ममनुतिष्ठन्सतांगतिः गृहं धर्मार्थकामानां मुहुश्चाऽदृश्यसद २८
आस्थितस्य परं धर्मं कृत्स्नस्य गृहमेधिनां आसीत् योऽशसाहंस्महिष्यश्च शता
धिका २९ तासां स्त्रीरत्नभूतानामष्टौ याः प्रागुदाहताः रुक्मिणी प्रमुखारजंस्त
स्युजाश्चानुपूर्वशः ३० एकैकस्यां दशदशकृत्सो जीजनदात्मजान् यावत्स आत्मनो
भार्याभ्यो घागतिरीश्वरः ३१ तेषामुद्दामवीर्याणामष्टादशमहारथाः आसन्तु दा
र्यशस्त्रेषां नामानि मेष्टु ३२ प्रद्युम्नश्चानिरुद्धश्च दीप्तिमानभानुरेव च सांबो
मधुर्बहद्धानुश्चित्रभानुरेकोरुणः ३३ पुंकरं वेदबाहुश्च श्रुतदेवः सुनंदनः चित्रबाहु

विरूपश्च कविर्योगो धर्षवच ३४ एतेषामपि रजेंद्रतनुजानां मधुद्विषः प्रद्युम्न आ
सीत्प्रथमः पितृवद् रुक्मिणीसुतः ३५ सरुक्मिणो दुहितरमुपयमेमहारथः तस्मात्सु
तो निरुद्धो भूत्वा गामुत बलान्वितः ३६ स चापिरुक्मिणः योत्रीदोहिने जगद्गततः
वनस्तस्याभवत्सुमोसलादवशेषितः ३७ प्रनिबाहुरभूत्तस्मात्सुबाहुस्तस्या
त्मजः सुबाहोः शांतसेनोऽभूत्तशतसेनस्तुतस्तुतः ३८ नखेन स्मिन्कुले जाता अ
धनाश्रवद्गुप्रजाः अल्यामुषो ल्यवीर्याश्च अन्नहण्याश्च जतिरे ३९ यदुवंशप्रसू
तानां पुंसां विख्यातकर्मणां संख्या न शक्यते कर्तुं मपि वर्षा युतेर्न प ४० तिस्रः को
ट्यः सहस्राणामष्टाशीतिशतानि च आसन् यदकुलं वार्याः कुमारणामिति श्रु
तिः ४१ संख्या नं यादवानां कः करिष्यति महात्मनां यत्रायुतानामयुतलक्षणां
स आहुकः ४२ देवासुराहवहतादेते याये सुदारुणाः ते चोत्तमां मन्युषु प्रजादृष्टा
वबाधिरे ४३ तन्निग्राह्यहरिणा प्रोक्ता देवायदोः कुले अवतीर्णाः कुलशतं तेषामे

॥भा०६०३॥

॥१०३॥

काधिपंत्य ४४ तेषां प्रमाणं भगवान्प्रभुत्वेनाभवद्भरिः येवानुवर्तिनस्तस्य वर-
धुः सर्वया दवाः ४५ शय्यासनादनालापक्रीडास्नानासनादिषु न विदुः संनमात्मा
नंदस्यः कृष्णचेतसः ४६ तीर्थं च केन पो नंयदजन नियदुषुषः सरितादशो बं विदि-
दृग्निग्धाः स्वरूपं ययुरजितपराश्रियं दर्शयत्यलः यन्नामामंगलघ्नं श्रुतमथ गदि-
तेयत्कृतो गोत्रधर्मः कृष्णस्येतन्न चित्रं क्षितिभरहरणं कालचक्रायुधस्य ४७ जयति
जननिवासो देवकी जन्मवाशेयदुवरपरिषत्त्वेर्दोर्भिरस्य न धर्मं स्थिरस्वरजिनघ्न-
सुस्मितश्रीमुखेन व्रजपुरवनिता नो वद्वैपन्कामे देवं ४८ इत्यं परस्य निजवर्त्तरिरक्ष-
यात्तलीलातनोस्तदनुसृष्टविडंबनानि कर्माणि कर्मकषणानियदूतमस्य श्रया-
दमुष्यपदयो रनुवृत्तिमिच्छन् ४९ मर्त्ये स्तयानुसवमेधितया मुकुंदश्रीमक्तया अ-
वणकीर्तनचिंतयेति तद्वामदुस्तरकृतांतजवापवर्गग्रामाद्हनं क्षितिभुजोपियमुर्य-
दर्श्याः ५० ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे दशमस्कंधे श्रीकृष्णलीलाचरितानुवर्णने नवतितमो

॥समा॥

॥१०३॥

॥भा०६०३॥

॥१०३॥

॥ध्यायः॥ १० ॥ श्रीसमाप्तम् ॥ संवत् १८९८ ॥ शके १९६३ ॥ ज्येष्ठशुक्ल ५ ॥ भोम

॥समा॥

॥१०३॥

॥ इति दशमस्कंधे उत्तरार्द्धसमाप्तम् ॥